

Во Сѣѣи ѿ Велиќкѣи Понедељникѣ

На Оутрени, Вечера и Повечерје Великое
Трипѣснецѣ Господина Андреја Критскаго.

ВЕЛИКИ ПОНЕДЕЉАК

НА ЈУТРЕЊЕ СА ЧАСОВИМА И ИЗОБРАЗИТЕЉНОЈ
ВЕЧЕРЊЕ И ПОВЕЧЕРЈЕ ВЕЛИКО
СА ТРИПЕСНЕЦЪ ГОСПОДИНА АНДРЕЈА КРИТСКОГ

У П О Р Е Д Н О
СРПСКИ - ЦРКВЕНОСЛОВЕНСКИ
ПРИПРЕМИО ИПОЂАКОН ЗОРАН БОБИЋ

ЈУТЕРЊЕ

Свештеник: Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава теби Господи, слава теби.

Царе Небесни, утешитељу душе истине, који си свуда присутан и све испуњаваш; ризнице добара и даваоче живота: дођи и усели се у нас и очисти нас од сваке нечистоте; и спаси, Благ, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(3 поклона.)

(Псалм 19)

Услишиће те Господ у дан жалости, заштитиће те Име Бога Јаковљевог. Послаће ти помоћ са светиње, и са Сиона заштитиће те. Опоменуће се сваке жртве твоје, и свеспаљеница твоја биће обилна. Даће ти Господ по срцу твојем, и све намере твоје испуниће. Обрадоваћемо се спасењу твојем, и Именом Господа Бога нашега величаћемо се. Испуниће Господ све молбе твоје. Сада познах да Господ спасе Помазаника Свога, услишиће га са неба светог Свога; моћно је спасење деснице Његове. Једни (се хвале) колима, и други коњима, а ми ћемо се величати Именом Господа Бога нашега. Они се саплетоше и падоше, а ми устасмо и исправисмо се. Господе, спаси цара, и услиши нас, у дан у који Те призовемо.

(Псалм 20)

Господе, силом Твојом узвеселиће се цар, и спасењу Твојем обрадоваће се веома. Жељу срца његовог Ти си му дао, и хтења (молитве) усана његових ниси га лишио. Јер си га предусрео благословом добротним, ставио си на главу његову венац од драгог камења. Живота је тражио од Тебе, и дао си му дужину дана у век века. Велика је слава његова у спасењу Твојем, славу и величанство ставићеш на

На Оутрени

Сщєнникъ: Бл҃гословєнъ бг҃ъ нашъ всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: Амѣнь.

И начиняютъ братїа:

Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Цр҃ю нѣбный, оутѣшителю, душе истинны, иже везде съи, и всаисполнааи, сокровище бл҃гнхъ и жизни подателю, прїиди и вселиса въ ны, и очисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Стѣи бже, стѣи крѣпкїи, стѣи безмертвнїи, помилди насъ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дху, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Престѡа трѣце, помилди насъ: гди, очисти грѣхн наша: блко, прости беззаконїа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоего ради.

Гди помилди, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, и си, и стѡму дху, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, амѣнь.

Оче нашъ, иже си на небехъ, да сватица има твоє, да прїидетъ цр҃твое твоє, да бдетъ вола твоа, ѡкво на небс и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и остави намъ долги наша, ѡкоже и мы оставимъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Свщєнникъ возглашаетъ:

Ѣкво твоє есть цр҃тво, и сила, и слава, оцѣ, и си, и стаго дха, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Ликъ: амѣнь.

И начиняютъ братїа:

Прїидите, поклонимса цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонимса и припадѣмъ хр҃ту, цр҃евн нашему бг҃у.

Прїидите, поклонимса и припадѣмъ самѡму хр҃ту, цр҃евн и бг҃у нашему. **Поклоны три.**

Псаломъ дї.

Оуслышитъ тѣ гдѣ въ день печали, защититъ тѣ има бга ѡквола. Послетъ тѣ помоць ѿ сѡгъ, и ѿ сиѡна защититъ тѣ. Поманетъ всако жертво твою, и всесоженїе твоє тѣчно бди. дастъ тѣ гдѣ по срдцу твоєму, и весь советъ твои исполнитъ. Возрадемса ѡ спсєни твоємъ, и во има гда бга нашего возвеличимса: исполнитъ гдѣ вса прощенїа твоа. Нынѣ познахъ, ѡкво спсє гдѣ хр҃ста своего. Оуслышитъ сго съ небс стаго своего, въ силахъ спсєнїе десницы сго. Си на колесницахъ, и си на конехъ: мы же во има гда бга нашего призовѣмъ. Ти спати бѣша и падоша, мы же востахомъ и исправихомса. Гди, спси царѣ, и оуслыши ны, вонже ѡце день призовѣмъ тѣ.

Псаломъ в.

Гди, силою твоєю возвеселитса царь и ѡ спсєни твоємъ возрадетса сѣлѡ. Желанїе срдца сго далъ си сму, и хотѣнїа оутн сго нѣси лишилъ сго. Ѣкво предварилъ си сго бл҃гословенїемъ бл҃гостыннымъ, положилъ си на главѣ сго вѣнецъ ѿ камене четна. Живота просилъ сѣть оу тебе, и далъ си сму долготъ днїи во вѣкѣ вѣка. Велиа слава сго спасенїемъ твоимъ, слава и величїе возложиши на него. Ѣкво

њега. Јер ћеш му дати благослов у век века, развеселићеш га радошћу лица Твога. Јер се цар узда у Господа, и милошћу Вишњега неће се поколебати. Нека се окрене рука Твоја на све непријатеље Твоје, десница Твоја да нађе све који Те мрзе. Јер ћеш их учинити као пећ зажарену, у време (гњева) лица Твога. Господ ће их гњевом Својим смутити, и огањ ће их прогутати. Род њихов са земље погубићеш и семе њихово између синова човечијих, јер подигоше зло на Тебе, смислише замисао коју не могу извршити. Јер ћеш их натерати у бекство, с осталима Твојима погодићеш лице њихово. Уздигни се, Господе, снагом Твојом, певаћемо и псалмопојати силе Твоје.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, имена Твога ради.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као и на небу, хлеб наш засушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим, и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Тропар:

Спаси, Господе, Народ Твој, и благослови наслеђе Твоје; победу даруј правовернима над (свима) непријатељима, и Крстом Твојим чувај народ Твој православни.

Појац:

Слава: Узневши се на Крст добровољно, истоименом Твојом новом Народју даруј милости Твоје, Христе Боже; узвесели силом Твојом православни и христољубиви род наш, победу дајући над непријатељима, јер за помоћ има Твоје оружје мира, (Крст), као непобедиву победу.

И сада: Заштито силна и непостидна, не презри, Блага, мољења наша, Свехвална Богородице; утврди православне хришћане, спаси оне које си позвала да царују, и даруј им победу са неба, јер си родила Бога, Једина Благословена.

Ђакон: Помилуј нас, Боже, по великој милости Твојој, молимо Ти се, услиши и помилуј.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за благоверни и христољубиви православни род наш и за Високопреосвештеног Архиепископа /или: Митрополита, или: Преосвештеног Епископа/ нашега (име).

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Ђакон: Још се молимо за сву браћу и за све православне хришћане.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

Даше ѿмѣ бл҃гословеніе во вѣкѣ вѣка, возвеселиши ѿгдѣ радостію съ лицемъ твоимъ. **Гѣ** цѣрь оуповаетъ на гдѣ. ѿ мѣтїю въшнѣмъ не подвижитъ. Да ѿвѣрацетъ рѣка твоѣ вѣмъ врагомъ твоимъ, десница твоѣ да ѿвѣрацетъ всеневѣдащыа тебе. **Гѣ** положиши ѿхъ гѣ цѣрь пѣщъ ѿгненнѣю, во время лица твоегѣ: гдѣ гнѣвомъ твоимъ сматѣтъ ѿ, ѿ сѣетъ ѿхъ ѿгнь. Плодъ ѿхъ ѿ земли погубиши, ѿ сѣмъ ѿхъ ѿ сыновъ человѣческихъ. **Гѣ** оуклониши на тѣ сла, помыслиши совѣты, ѿхъ же не возмогутъ състѣвнѣти. **Гѣ** положиши ѿ хребѣтъ во ѿзвѣтцѣхъ твоихъ, оуготоуиши лице ѿхъ. Вознеси гдѣ силою твоєю, воспоемъ ѿ поемъ сла твоѣ.

Сѣтѣи бже, сѣтѣи крѣпкїи, сѣтѣи безмертвїи, помнѣи насъ. **(Трижды.)**

Слава ѿцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѣмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣковъ, ѿмнѣ.

Престѣа трѣ, помнѣи насъ: гдѣ, ѿчїстїи грѣхѣ нашѣ: вѣко, прѣстѣ беззаконїа наша: сѣтѣи, прѣстѣ ѿ сѣлѣнѣ немощїи нашѣ, ѿ мене твоегѣ радн.

Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава ѿцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѣмъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣковъ, ѿмнѣ.

ѿче нашъ, ѿже сѣи на небѣхъ, да свѣтитъ ѿмѣ твоѣ, да прїидетъ црѣтѣе твоѣ, да вѣдетъ вола твоѣ, гѣ на небѣ ѿ на земли. хлѣбъ нашъ насѣщнїи дѣждѣ намъ днѣсь, ѿ стѣвнѣ намъ долги нашѣ, гѣкоже ѿ мы стѣвѣемъ должникѣмъ нашимъ: ѿ не введѣи насъ во ѿкѣшенїе, но ѿзвѣи насъ ѿ лѣкавагѣ.

Свѣщенникъ возглашаетъ:

Гѣ твоѣ сѣтъ црѣтѣ, ѿ сла, ѿ слава, ѿцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѣгѣ дхѣ, нынѣ ѿ прїсно, ѿ во вѣки вѣковъ.

Дѣкъ: ѿмнѣ.

ѿ тропарѣ сї:

Сѣи гдѣ люди твоѣ, ѿ бл҃гословѣ достоѣнїе твоѣ, побѣды на сопротивнымъ дѣрѣ, ѿ твоѣ сохрѣнѣа крѣтомъ твоимъ жїтельство.

Слава: Вознеси на крѣтъ волю тезоименнѣтомъ твоѣмъ новѣмъ жїтельствѣ щедроты твоѣ дѣрѣ хрѣте бже: возвесели насъ силою твоєю, побѣды даѣ намъ на сопротивѣты, побѣте ѿмѣщнымъ твоѣ ѿрѣжѣ мїра, непобѣдимѣю побѣдѣ.

ѿ нынѣ: Предстѣтельство стѣашное ѿ непостѣдное, не прѣзри бл҃гѣа молїтѣвъ нашихъ, всепѣтаѣ еѣ, оутвердѣ правослѣвнѣхъ жїтельство: сѣи вѣрнѣа люди твоѣ, ѿ подѣждѣ ѿмъ съ небѣ побѣдѣ, занѣ роднѣа сѣи бѣа, сѣдїна бл҃гословѣннаѣ.

Дїаконъ: Помнѣи насъ бже, по величїи мїлостїи твоѣи, молнмъ ти ѣа, оуслѣиши ѿ помнѣи.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Дїаконъ: Вѣцѣ молнмѣа ѿ стѣншемъ правнѣтельствующемъ сѣнѣдѣ **[ѿше подѣ мнѣрополїтомъ, прнѣлагѣетъ: ѿ ѿ мнѣрополїтѣ нашемъ, сѣгѣже ѿблѣсть,]** ѿ всѣи во хрѣтѣ брѣтїи нашѣи.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Дїаконъ: Вѣцѣ молнмѣа ѿ всѣмъ ѿхъ хрѣтолюбнѣкомъ вѣннствѣ.

Дѣкъ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Возглас:

Јер си милостив и човекољубив Бог, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: Слава Светој и Јединосушној и Животворној и Нераздељивој Троици, свагда, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

(Псалам 3)

Господе, што се умножише који ме угњетавају? Многи устају на мене, многи говоре души мојој: Нема му спасења у Богу његовом. А Ти си, Господе, Заштитник мој, Слава моја, и подижеш главу моју. Гласом мојим ка Господу виках, и услиша ме са свете горе Своје. Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштитити. Нећу се уплашити од мноштва Чтеца, који ме около нападају. Устани, Господе, спаси ме, Боже мој, јер си Ти поразио све који ме узалуд мрзе, зубе безбожника скршио си. Господње је спасење, и на Народу Томе благослов је Твој.

Ја уснух и спавах, устадох, јер ће ме Господ заштити.

(Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гневом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гнева Твога; нема мира у костима мојим пред лицем грехова мојих. Јер безакоња безакоња моја превазиђоше главу моју, као бремене тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, услед безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме. Злостављан бих и унижен веома, риках од уздисаја срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не сакри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говораху погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; бејех као човек који не чује, и који на устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и при спотицању ногу мојих изговорише тешке речи нада мном. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и побринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за праведношћу. Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Не остави ме, Господе Боже мој, и не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

Возглашеніе:

Гѣкѡ милостивѣи ѿ члѣвѣколюбѣицѣи бѣгѣи ѣси, ѿ тебѣи слава возсылаемѣи, оцѣи, ѿ сѣи, ѿ стѡмѣи дѣи, нынѣи ѿ присеи, ѿ во вѣки вѣкѡвѣи.

Людѣи: Аминь. Именемѣи гдѣимѣи бл҃гословѣи о҃тче.

Сщ҃енникѣи: Слава стѣи ѿ единосѣициѣи: ѿ прѡчала.

Ликѣи: Аминь.

Псаломѣи ѿ.

Гдѣи, что еѣи оумножиша стѣижающѣи мѣи; мнози востѣиютѣи на мѣи, мнози глаголютѣи дѣиши моѣи: нѣстьи спѣиѣи ѣмѣи вѣтѣи ѣгѡ. Тыѣи же, гдѣи, застѣишникѣи моѣи ѣси, слава моѣи, ѿ возносѣи главо моѣи. Глаголюмѣи моимѣи ко гдѣи воззваѣи, ѿ оуслыша мѣи ѡ горыи сыиѣи своеѣи. Азѣи оуиенѣи, ѿ спѣи, востѣи, гѣкѡ гдѣи застѣишникѣи мѣи. Не оуубоѣиѣи ѡ тебѣи людеи, ѡкрестѣи напаѣидающихѣи на мѣи. Воскрѣи, гдѣи, спѣи мѣи, бѣеи моѣи: гѣкѡ тыи поразиѣи ѣси вѣвраждающихѣи мѣи вѣде, зѣбы грѣшникѡвѣи сокрѣишиѣи ѣси. Гдѣи еѣи спѣиѣи, ѿ на людеи твоимѣи бл҃гѣиеніе твоѣи.

Азѣи оуиенѣи ѿ спѣи, востѣи, гѣкѡ гдѣи застѣишникѣи мѣи.

Псаломѣи ѿз.

Гдѣи, да не ѣрогѣи твоѣи ѡбличѣиши мѣи, нижеи гнѣвомѣи твоимѣи накажеши мѣи. Гѣкѡ стрѣлыи твоѣи оуиенѣи во мѣи, ѿ оутвердиѣи ѣси на мѣи рѣкѣи твоѣи. Нѣстьи ѿщѣленіѣи вѣи плѡти моѣи ѡ лицаи гнѣваи твоѣи, нѣстьи мѣи вѣи корѣи твоимѣи, ѡ лицаи грѣи твоимѣи. Гѣкѡ беззакѡнѣи моѣи превзидѣи главо моѣи, гѣкѡ брѣма тѣи жкое ѡтѣигогѣиша на мѣи. Возмерѣиша ѿ согниѣи рѣи моѣи. ѡ лицаи бездѣиѣи моѣи. Пострадаѣи ѿ славоѣи до концаи, вѣи дѣи свѣтѣи хождѣи. Гѣкѡ лѣиѣи моѣи наполишиѣи порѣиганіи, ѿ нѣстьи ѿщѣленіѣи вѣи плѡти моѣи. ѡслобленѣи быѣи, ѿ смириѣи до свѣтѣи: рыкаѣи ѡ въздыханіѣи сѣрѣица моѣи. Гдѣи, предѣи тобоѣи вѣи желаніе моѣи, ѿ въздыханіе моѣи ѡ тебѣи не оутѣиѣи. Сѣрѣице моѣи смѣиѣи, ѡстѣи мѣи сила моѣи, ѿ свѣтѣи о҃чию моѣи, ѿ тоѣи нѣстьи со мноѣи. Арѣизи моѣи ѿ ѿскренниѣи моѣи, прѣимѣи мѣи приближишиѣи ѿ стѣи. ѿ ближиѣи моѣи ѡдалѣеи мѣи стѣи, ѿ нѣждаѣи ѿщѣи дѣиши моѣи, ѿ ѿщѣиѣи сла мѣи, глаголаѣи ѣсѣи, ѿ льстивымѣи вѣи дѣи подѣи. Азѣи же гѣкѡ гдѣи не слышаѣи, ѿ гѣкѡ нѣмѣи не ѡверзѣи оуѣи твоимѣи. ѿ быѣи гѣкѡ чѣиловѣицѣи не слышѣи, ѿ не ѿмыѣи во оуѣи твоимѣи ѡбличѣиѣи. Гѣкѡ на тѣи гдѣи, оуповаѣи, тыи оуслышиши гдѣи бѣеи моѣи. Гѣкѡ рѣи: да не когдаи пораѣиютѣи мѣи еѣи врази моѣи, ѿ внигдаи подвижѣишиѣи ногѣи моимѣи, на мѣи велерѣиѣи. Гѣкѡ азѣи на рѣи готѡвѣи, ѿ болѣи мѣи предѣи мноѣи еѣи вѣи. Гѣкѡ беззакѡнѣи моѣи азѣи возвѣи, ѿ попеѣи ѡ грѣи моимѣи. Врази же моѣи жнѣтѣи, ѿ оукрѣишиѣи пѣи мѣи, ѿ оумножишиѣи ненавиѣи мѣи безѣи прѣи. Воздаѣи мѣи сла въз бл҃га, ѡблагаѣи мѣи, занѣи гонѣи бл҃госѣи. Не ѡстѣи мѣи, гдѣи бѣеи моѣи, не ѡстѣи ѡ мѣи. Вниѣи вѣи поѣи мѣи, гдѣи спѣиѣи моѣи.

Не ѡстѣи мѣи, гдѣи бѣеи моѣи, не ѡстѣи ѡ мѣи. Вниѣи вѣи поѣи мѣи, гдѣи спѣиѣи моѣи.

(Псалам 62)

Боже, Боже мој, к Теби рано раним. Жедна је Тебе душа моја, колико пута Теби (чезне) тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом (Храму) јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота; уста моја хвалиће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости да (Те) хвале уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; пропадоше у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер затвори уста оних који говоре неправду.

У јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао Помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати Десница Твоја.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута, без поклона.)**

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 87)

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу виках пред Тобом. Да изађе преда Те молитва моја, приклони ухо Твоје мољењу моме. Јер се душа моја испуни зала, и живот се мој спусти до Ада. Прибројан бих онима који силазе у гроб, постадох као човек беспомоћан, међу мртвима слободан. Као убијени који леже у гробу, којих се више не сећаш, и који од руке Твоје бише одбачени. Поставише ме у јаму најдубљу, у места мрачна, и у сенку смрти. На мени се утврди јарост Твоја, и све валове Твоје навео си на ме. Удаљио си познанике моје од мене, поставише ме за гађење себи; затворен бих, и не изла-жах. Очи моје изнемогоше од сиромаштва. Виках к Теби, Господе, сав дан, пружах к Теби руке своје: Еда ли ћеш мртвима чинити чудеса? Или ће мртви устати, па ће Те хвалити? Еда ли ће неко у гробу казивати милост Твоју, и истину Твоју у пропасти? Еда ли ће у тами бити позната чудеса Твоја, и правда Твоја у земљи заборављеној? А ја к Теби, Господе, завапих, и јутром молитва моја претиче Те. Зашто, Господе, одбацујеш душу моју, одвраћаш Лице Твоје од мене? Сиромах сам ја, и у трудовима од младости своје. И уздигнут будући, понизих се и изнемогох. На мене дођоше љутње Твоје, усташења Твоја потресосе ме; опколише ме као вода сав дан, окружише ме скупа. Удаљио си од мене пријатеља и ближњег, и познанике моје од несреће (моје).

Господе Боже спасења мога, дању и ноћу вичем пред Тобом. Нека изађе преда Те молитва моја; приклони ухо Твоје мољењу моме.

Ѳаломъ ѿв.

Бже бже мой, кз тебе оутреннюю: возжада тебе душа моя, коль множицею тебе плоть моя, кз земли прѣстѣ, ѿ непроходѣ, ѿ безводѣ. Таку во сѣмъ гвѣхѣ тебе, видѣти силъ твою ѿ славы твою. Гакъ души милость твою паче животъ, оустнѣ мои похвалитѣ тѣ. Таку егословлю тѣ кз животѣ моёмъ, ѿ имени твоёмъ воздѣждѣ рѣцѣ мои. Гакъ ѿ тѣка ѿ мѣсти да исполнитѣ душа моя, ѿ оустнама радостнѣ возхвалитѣ тѣ оустѣ мо.. Яце поминѣхъ тѣ на постѣи моѣи, на оутреннихъ подчаждѣ кз тѣ. Гакъ былъ еси помощникъ мой, ѿ крѣпѣ крилъ твою возраждѣю. Прильпе душа моя по тебе, менѣ же прѣдѣ десница твою. Тѣи же вѣде икаша душѣ мою, видѣтѣ кз пренсподнаа земли: предадѣтѣ кз рѣкѣ орджѣа, чѣстнѣ лисовомъ бѣдѣтѣ. Царѣ же возвелитѣ ѿ вѣѣ, похвалитѣ всѣмъ кленѣица ѿмъ: Гакъ заградѣша оустѣ глаголющихъ неправѣднѣа.

На оутреннихъ подчаждѣ кз тѣ, гакъ былъ еси помощникъ мой, ѿ крѣпѣ крилъ твою возраждѣю. Прильпе душа моя по тебе, менѣ же прѣдѣ десница твою.

Слава оцѣ, ѿ сѣи, ѿ стѣомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣки вѣкѣмъ, аминѣ.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. **Трижды, безъ поклѣнѣнѣа.**

Гдѣ поминѣи, **трижды:**

Слава оцѣ, ѿ сѣи, ѿ стѣомъ дхѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣснѣ, ѿ во вѣки вѣкѣмъ, аминѣ.

Ѳаломъ ѿз.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, ѿ во ноци прѣдѣ тобою: Да видѣтѣ прѣдѣ тѣ мѣтѣа моя, приклонѣи оухо твоѣ кз молѣнѣю моему, Гакъ исполниа словъ душа моя, ѿ животѣ мой ѿдѣ приелѣжнѣа. Приемѣненъ былъ кз низходящимъ кз рѣкѣ, былъ гакъ человекъ безъ помѣи, кз мѣртвѣмъ свобѣдѣ: Гакъ гвѣнѣи спѣциѣи во грѣбѣ, ѿхже не поминѣа еси ктомѣ, ѿ тѣи ѿ рѣкѣи твоѣи ѿрновѣни бѣша. Положиша мѣ кз рѣкѣ пренсподнѣмъ, кз тѣмныхъ ѿ сѣни смѣртнѣи. На мнѣ оутвердѣа гвѣрѣть тво , ѿ во вѣки тво навѣлъ еси на мѣ. Оудѣлѣа еси знаемыхъ моихъ ѿ менѣ, положиша мѣ мѣрзѣсть себѣ, прѣданъ былъ, ѿ не ѿхождѣхъ. Очи мои ѿзнемѣгѣтѣ ѿ ницѣтѣи, воззвахъ кз тебе гдѣ, всѣхъ дѣнь: воздѣхъ кз тебе рѣцѣ мои. Еда мѣртвѣми творѣши чѣдѣа; ѿли врачевѣ возкрѣсѣтѣ ѿ испѣкѣдѣа тебе; Еда повѣстѣ ктѣ во грѣбѣ милость твою, ѿ истинѣ твою кз погѣбѣи; Еда познѣ на бѣдѣтѣ во тѣмѣ чѣдѣа тво , ѿ прѣвѣа твою кз земли забвѣнѣи; ѿ ѿзъ кз тебе гдѣ, воззвахъ, ѿ оутрѣа мѣтѣа моя прѣдварѣтѣ тѣ. Векѣю гдѣ, ѿрѣешѣи душѣ мою; ѿвращѣешѣи лице твоѣ ѿ менѣ; Ници есмѣ ѿзъ, ѿ кз тѣдѣхъ ѿ юности моеа, вознѣз же сѣ, смнрѣхѣа, ѿ ѿзнемѣгѣхъ. На мнѣ прѣдѣоша гнѣвѣи твои, оустрашѣнѣа тво возмѣтѣиша мѣ. Обѣдоша мѣ гакъ вода всѣхъ дѣнь ѿдержѣа мѣ вѣдѣтѣ. Оудѣлѣа еси ѿ менѣ дрѣга ѿ искренѣаго, ѿ знаемыхъ моихъ ѿ страстѣи.

Гдѣ бже спсѣнѣа моегѣ, во дни воззвахъ, ѿ во ноци прѣдѣ тобою. Да видѣтѣ прѣдѣ тѣ мѣтѣа моя, приклонѣи оухо твоѣ кз молѣнѣю моему.

(Псалам 102)

Благослови, душо моја, Господа, благословен јеси, Господе. Благослови, душо моја, Господа, и све што је у мени Име свето Његово. Благослови, душо моја, Господа, и не заборављај све дарове Његове. Који Очишћује сва безакоња твоја, исцељује све болести твоје. Који избавља од трулежи живот твој, Који те венчава милошћу и добротама. Који испуњује добрима жеље твоје, обновиће се као у орла младост твоја. Чини милостињу Господ, и правду свима којима се чини неправда. Казао је путеве Своје Мојсеју, синовима Израилевим вољу Своју. Милосрдан је и милостив Господ, дуготрпељив и многомилостив. Неће се до краја гњевити, нити ће се до века срдити. Није нам по безакоњима нашим учинио, нити је по гре-сима нашим узвратио. Јер колико је високо небо од земље, толико је Господ утврдио милост Своју на онима који Га се боје. Колико је далеко исток од запада, толико је удаљио од нас безакоња наша. Као што милује отац синове, тако помилова Господ оне који Га се боје. Јер Он позна саздање наше, сети се да прах јесмо. Човек је као трава -дани његови као цвет пољски тако прецвета. Јер изиђе дух из њега, и нема га, и не познаје више место своје. А милост је Господња од века и до века на онима који Га се боје, и правда је Његова на синовима синова оних који чувају завет Његов, и памте заповести Његове да их извршују. Господ је на небу припремио Престо Свој, и Царство Његово влада над свима. Благословите Господа сви Анђели Његови, моћни снагом творећи реч Његову, да чујете глас речи Његових. Благословите Господа све Силе Његове, служитељи Његови творећи вољу Његову. Благословите Господа сва дела Његова. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа. На сваком месту владавине Његове, благослови, душо моја, Господа.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, унизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у Мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим делима Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан силазећима у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријатеља мојих, Господе, јер Теби прибегох. Научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Услиши ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Услише ме, Господе, у правди Твојој, и не иди на суд са слугом Твојим.

Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију.

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињена свих, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (**или** високопреосвештеног митрополита, **или** преосвећеног епископа) нашег (**име**), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни Чтец:, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (**или:** за ово село; **или:** за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Тѣже ѣктенїа глаголетсѧ ѿ Дїакоуз:

Дїакоуз: Мїромз гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ свѣшнѣмз мїрѣ, ѿ спасенїи дѸшз нѧшнѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ мїрѣ всегò мїра, бл҃гостоанїи сѣхз бж҃їихз цр҃квей, ѿ соединенїи всѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ стѣмз храмѣ сѣмз, ѿ сѣ вѣрою, бл҃гоговѣнїемз ѿ стрѧхомз бж҃їимз вхòдѧщнѣхз вòнь, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ стѣишемз правнѣтельствѸющемз сѣнодѣ, [ѿ ѿ мнѣрополїтѣ нѧшемз, **нѣмѣз, ѣгòже Ѡбласть,**] чєстнѣмз прєсѣвѣтерствѣ, во хр҃тѣ дїакоуствѣ, ѿ всемз прнѣтѣ ѿ лóдєхз. гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ градѣ сѣмз, [**ѧще вѣ монастырѣ:** Ѡ стѣи Ѡбнѣтелн сѣи,] вѣлкомз градѣ, странѣ, ѿ вѣрою жнєвщнѣхз вѣ ннѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ бл҃гостворенїи вòздѸхвєз, ѿ нзòбнїи плодòвз зємннѣхз, ѿ врємєнѣхз мнѣрнѣхз, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ плѧбѧющнѣхз, пѣчєшєствѸющнѣхз, нєдѸгѸющнѣхз, стрѧждѸщнѣхз, плѣнєннѣхз, ѿ ѿ спасенїи нѣхз. гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: Ѡ нзѣбѧвнѣннѣмз нѧмз ѿ всѧкїѧ скòрєн, гнѣвѧ ѿ нѸжды, гдѸ помóлнмѧ.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: ЗѧстѸпнї, спѧснї, помнїдѸ, ѿ сохрѧннї нѧєз бж҃є, тѣоєю бл҃годѧтїю.

Анѣз: ГдѸ помнїдѸ.

Дїакоуз: ПрєстѸю, прєчѣтѸю, прєбл҃гословєннѸю, слѧвнѸю влѣщѸ нѧшѸ вѣщѸ ѿ прнєнодѣл мрїю со всѣмн стѣмн помѧнѣшє, сѧмн сєбѣ, ѿ дрѸгздрѸгѧ, ѿ вєсь жнєвòтѣз нѧшз хр҃тѸ бг҃Ѹ прєдѧднѣмз.

Анѣз: Тєбѣ гдѸ.

Возглѧшенїє:

ГдѸкѸ подòбѧєтѣ тєбѣ вѣлѧкѧ слѧвѧ, чєстѣ ѿ поклонєнїє, ѠцѸ, ѿ снѸ, ѿ стòмѸ дх҃Ѹ, нынѣ ѿ прнєнѸ, ѿ во вѣкн вѣкòвз.

Анѣз: Амннѣ

Тѣже глаголемз тропѧрь прнѧднѣвшѧгѧ прѧздннѧ, нлн стѧгѸ, нлн вострѣннѧ прнѧднѣвшѧгѧ глѧсѧ двѧжды, ѿ бгòрòдчєнз вѣ тòнѣже глѧєз. ПѣвѧемѸ же бг҃Ѹ гдѸ: Ѡхòднѣтѣ канѸнѧрѣхз, ѿ стòнѣтѣ посрєдѣ храмѧ Ѡкрòвєннòю глѧвòю ѿ глаголетѣ тнѣхѸ вѣшєпнєсннѧ стѣхн: стòнѣтѣ же тѧмѸ, дòндеже нѧчнѣтѣ пѣвцѣ бгòрòдчєнз. Тѣже поклѧнѧєтѧ нѧ нємѣже стòнѣтѣ мѣстѣ, ѿ ѿвѣрѧщєсѧ поклѧнѧєтѧ кѣз лнѧвѸмз, ѿ Ѡхòднѣтѣ: тѧкѸ тѣврнѣтѣ, ѿ ѣгдѧ ѣстѣ аллѧдїѧ. **ѧще же ѣстѣ аллѧдїѧ нлн вєлнѧкѧ мѣцѧ, вѣмѣстѸ бг҃Ѹ гдѸ, поэмз Амннѧдїѧ, трнѣжды, во глѧєз Ѡсмоглѧєннѧ.**

Свештеник: Глас 8: Алилуја, Алилуја, Алилуја.

Глас 8

Стих: Од ноћи јутрењује дух мој к Теби, Боже, јер су светлост заповести Твоје на земљи. Алилуја (3 пута.)

Стих: Правди научите се житељи земље. Алилуја (3 пута.)

Стих: Завист ће обузети народ невоспитан. Алилуја (3 пута.)

Стих: Дометни им зла, Господе, доменти зла славнима земље. Алилуја (3 пута.)

Напомена:

Кад почне да се пева 4 стих, свештеник излази из олтара на северна врата носећи Икону Господњег Страдања. Испред њега иду чтеци са крстом и рипидама. Свештеник долази до Солеје ставља икону, а затим је кади. По кађењу улази у олтар.

Топар гл. 8 - трипут

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Свет, Свет, Свет си Боже наш, молитвама Бестелесних Сила помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама свих светих помилуј нас.**

Гле Женик долази у поноћи и блажен је слуга којег нађе будног, а недостојан је, опет, којег нађе ленствујућег. Гледај, зато душо моја, да те сан не савлад, да не будеш смрти предана – **Молитвама Богородице помилуј нас.**

КАТИЗМА 4

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим (до века), да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који ради Тебе трпе, неће се постидети; нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, И Тебе потрпех васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закон поставити онима који греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Који је човек који се боји Господа? Закон ће му поставити на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак (=самац) и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе ради потрпех, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

Сѣенникъ: Аллѣлѣа, Аллѣлѣа, Аллѣлѣа.

Стѣхѣ же глаголются сї:

Стѣхѣ а: Ѡ ноци оутренюетъ дѣхъ мой къ тебѣ бже: занѣ свѣтъ побелѣнїа твоа на землї.

Аллѣлѣа, **трижды**

Стѣхѣ б: Правдѣ научитеса жнедѣи на землї.

Аллѣлѣа, **трижды**

Стѣхѣ г: Завѣсть прїиметъ людї ненак.занныа..

Аллѣлѣа, **трижды**

Стѣхѣ д: Приложї ѿмъ сла гдѣ, приложї сла славымыз землї.

Аллѣлѣа, **трижды**

Гласъ ѿ:

Сѣ женихъ градѣтъ въ полноци, ѿ блженъ рѣвъ, ѿгѣже ѡбращетъ едѣца: недостѣннъ же пакѣ, ѿгѣже ѡбращетъ оунывающа. блудѣ оубѣ дѣшѣ моѣ, не снѣмъ ѡтаготѣса, да не смѣрти преданѣ едѣши, ѿ црѣтѣа вѣѣ затворѣшиса, но воспрани зовѣщи: **Сѣтъ, Сѣтъ, Сѣтъ сѣи бже, вѣѣю помнѣдѣ насѣ.**

Сѣ женихъ градѣтъ въ полноци, ѿ блженъ рѣвъ, ѿгѣже ѡбращетъ едѣца: недостѣннъ же пакѣ, ѿгѣже ѡбращетъ оунывающа. блудѣ оубѣ дѣшѣ моѣ, не снѣмъ ѡтаготѣса, да не смѣрти преданѣ едѣши, ѿ црѣтѣа вѣѣ затворѣшиса, но воспрани зовѣщи: **Молитвами свѣѣхъ свѣтнѣхъ помнѣдѣ насѣ.**

Сѣ женихъ градѣтъ въ полноци, ѿ блженъ рѣвъ, ѿгѣже ѡбращетъ едѣца: недостѣннъ же пакѣ, ѿгѣже ѡбращетъ оунывающа. блудѣ оубѣ дѣшѣ моѣ, не снѣмъ ѡтаготѣса, да не смѣрти преданѣ едѣши, ѿ црѣтѣа вѣѣ затворѣшиса, но воспрани зовѣщи: **Молитвами вѣѣи помнѣдѣ насѣ.**

Вадѣма дѣ.

Ѡгалѣмъ дѣдѣ, кѣдѣ.

Къ тебѣ, гдѣ, воздѣнѣгѣхъ дѣшѣ моѣ, бже мой, на тѣ оупѣвахъ, да не постыждѣса во вѣѣкъ, ниже да посмѣютъ ми са вразѣи моѣ: ѿбо всѣ терпѣщи тѣ не постыдѣдѣса. Да постыдѣдѣса беззакѣннѣщи вѣтѣѣ. Пѣтѣ твоѣ, гдѣ, скажи ми ѿ стезѣмъ твоѣмъ научї ма. Настѣви ма на истинѣ твоѣ ѿ научї ма: ѿкъ тѣ сѣи бѣтъ спѣзъ мой, ѿ тебѣ терпѣхъ вѣѣ дѣнь. Помани щедрѣтѣ твоѣ, гдѣ, ѿ мѣтѣи твоѣ, ѿкъ ѡ вѣѣка сѣтъ. Грѣхъ ѿности моѣ ѿ невѣдѣнїа моѣго не помани: по мѣтѣи твоѣѣ помани ма тѣ, рѣдѣ блѣгѣи твоѣ, гдѣ. Блѣгъ ѿ правъ гдѣ, сѣго рѣдѣ законоположитъ согрѣшѣающымъ на пѣтѣ. Настѣвнтъ крѣтѣа на сѣдѣ, научнтъ крѣтѣа пѣтѣмъ своѣмъ. Всѣ пѣтѣ гдѣни мѣтъ ѿ истина, взыскающымъ завѣѣта сѣго ѿ свѣдѣнїа сѣго. Рѣдѣ ѿмене твоѣго, гдѣ, ѿ ѡчѣсти грѣхъ мой, многъ бо сѣтъ. Кто сѣтъ челѣѣкъ боѣнѣа гдѣ; законоположитъ сѣмѣ на пѣтѣ, сѣгѣже ѿзѣолѣ. Дѣшѣ сѣго во блѣгѣхъ водворѣтса, ѿ сѣма сѣго наслѣднтъ зѣмаю. Держѣва гдѣ боѣщнѣса сѣго, ѿ завѣѣтѣ сѣго ѿвѣнтъ ѿмъ. Очи моѣ вѣнѣ ко гдѣ, ѿкъ тѣ ѿ истѣргнетъ ѡ сѣтѣи нѣзѣ моѣ. Прїзри на ма ѿ помнѣдѣ ма, ѿкъ сѣднѣродѣ ѿ нищѣ сѣма ѿзѣ. Скѣрѣн сѣраца моѣго оумнѣжнѣшасѣ, ѡ нѣждѣ моѣхъ ѿзѣвѣдѣ ма. Внѣждѣ смнѣрѣнїѣ моѣ ѿ трѣдѣ моѣ, ѿ ѡстѣви всѣ грѣхѣи моѣ. Внѣждѣ врагѣи моѣ, ѿкъ оумнѣжнѣшасѣ, ѿ ненавнѣдѣнїемъ неpravѣднѣмъ возненавнѣдѣша ма. Сохранѣ дѣшѣ моѣ ѿ ѿзѣвѣ ма, да не постыждѣса, ѿкъ оупѣвахъ на тѣ. Неслѣбѣнѣи ѿ правѣи прилѣплѣхѣса мнѣ, ѿкъ потерпѣхъ тѣ, гдѣ. ѿзѣвѣн, бже, ѿлла ѡ всѣхъ скорѣѣн сѣго.

(Псалам 25)

Суди ми, Господе, јер ходих у незлобивости мојој; и уздајући се на Господа нећу изнемоћи. Испитај ме, Господе, и окушај ме; претопи бубреге моје и срце моје. Јер је милост Твоја пред очима мојим, и благоугодих у истини Твојој. Не седох са збором сујетним (и лажљивим), и са преступницима нећу ући (заједно). Омразох сабрање лукавих, и са безбожнима нећу седети. Умићу у невиности руке своје и обићи ћу жртвеник Твој, Господе, да чујем глас хвале Твоје, и казујем сва чудеса Твоја. Господе, заволах лепоту дома Твога и место насеља славе Твоје. Не погуби са безбожнима душу моју, и с људима крвницима живот мој; којима су у рукама безакоња, десница њихова испуни се мита. А ја у безазлености својој ходих; избави ме и помилуј ме. Нога моја стаде на правоти; у црквама благосиљаћу Те, Господе.

(Псалам 26)

Господ је просветљење моје и Спаситељ мој, кога ћу се бојати? Господ је заштитник живота мога, кога ћу се плашити? Када се приближују на ме злостављачи да поједу тело моје, тлачитељи и непријатељи моји, они ослабише и падоше. Ако се построји на ме табор (непријатеља), неће се уплашити срце моје; ако се подигне рат на ме, ја ћу се и тада надати. Једно молих од Господа, и то тражах: да живим у дому Господњем све дане живота мога, да гледам красоту Господњу и посећујем храм свети Његов. Јер ме сакри у насељу Своме у дан зала мојих, покри ме у скровишту шатора Свога, на стену уздиже ме. И сада, ево, уздиже главу моју на непријатеље моје. Обиђох и принесох у шатору Његовом жртву (хвале и) клицања; певаћу и псалмопојаћу Господу. Услиши, Господе, глас мој којим завиках; помилуј ме и услиши ме. Теби рече срце моје: (Господа ћу тражити). Тражаше Те лице моје; лице Твоје, Господе, тражићу. Не окрени лице Твоје од мене, и не уклони се у гњеву Своме од слуге Твога. Буди ми помоћник, не одбаци ме и не напусти ме, Боже Спаситељу мој. Јер отац мој и мати моја оставише ме, а Господ прихвати ме. Законоположи ме, Господе, путем Твојим, и упути ме по стази правој, ради непријатеља мојих. Не предај ме душама оних који ме муче, јер усташе на ме сведоци неправедни, и слага неправда (саму) себе. Верујем да ћу видети добра Господња у земљи живих. Потрпи (стрпљиво чекај) Господа, јуначи се и снажи се, срце моје, и потрпи Господа.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута)** Господе помилуј. **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 27)

Теби, Господе, завиках, Боже мој, немој заћутати од мене; јер ако заћутиш од мене, бићу сличан онима који силазе у гроб. Услиши глас мољења мога када се молим Теби, када уздижем руке своје према храму светоме Твоме. Не низвргни ме са грешницима, и са делатељима неправде не погуби ме; који говоре мир са ближњима својима, а зла у срцима својим. Дај им, (Господе), по делима њиховим и по злоби подухвата њихових; по делима руку њихових подај им, узврати им плату њихову. Јер

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Суди ми, гдѣ, ѿкъ азъ неслобою моею ходихъ: ѿ на гдѣ оуповаа не ѿзнегоу. Искуди ма, гдѣ, ѿ испытай ма, разжжи оутрѣбы моѣ ѿ сердце моѣ. ѿкъ мѣть твоѣ предъ очима моима естъ, ѿ благоудихъ во истинѣ твоѣи. Не ефдохъ изъ сонмомъ сѣтнымъ, ѿ со законопрестѣпными не вниду. Возненавидѣхъ цѣрковь лѣкавнѣущихъ, ѿ изъ нечестнѣвыми не сѣду. Оумью въ неповннѣихъ рѣцѣ моѣ, ѿ ѡбыду жѣртвенникъ твоѣ, гдѣ, бже оуслышатъ мѣ гласъ хвалы твоѣѣ ѿ повѣдатъ вѣдъ чдеса твоѣ. Гдѣ, возлюбихъ блголѣпие домъ твоегѡ ѿ мѣсто селеніѣ славы твоѣѣ. да не погубиши изъ нечестнѣвыми душъ моѣ ѿ изъ мѣжи кровей живѡтъ моѣ, иже въ рѣкъ беззаконіѣ, десница иже исполниша мзды. азъ же неслобою моею ходихъ: ѿзбави ма, гдѣ, ѿ помниди ма. Нога моѣ стѣ на правотѣ: въ цѣрквахъ блгословлю тѣ, гдѣ.

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Гдѣ просвѣщеніе моѣ ѿ спситель моѣ, когѡ оубоиса; гдѣ защититель животѣ моегѡ, ѡ когѡ оустрашдса; внигда приближатсѣ на ма слобѣущимъ, бже истини плѡти моѣ, ѡскорбляющіи ма ѿ врази моѣ, тѣи ѿзнегоуша ѿ падѡша. иже ѡполчитсѣ на ма полкъ, не оубоитсѣ сердце моѣ: иже возтанетъ на ма брань, на него азъ оуповаю. бдино просихъ ѡ гдѣ, тѡ взыщѣ: бже жити мѣ въ домъ гдѣи вѣдъ дни животѣ моегѡ, зрѣти мѣ красотѣ гдѣю ѿ посѣщати храмъ сѣтый сѣгѡ. ѿкъ икры ма въ селеніи своемъ въ дѣнь сѡлз моихъ, покры ма въ тайнѣ селеніѣ моегѡ, на камень вознесѣ ма. ѿ нынѣ се, вознесѣ гласъ моѣ на враги моѣ: ѡбыдохъ ѿ пожрохъ въ селеніи сѣгѡ жѣртвѣ хваленіѣ ѿ воскликновеніѣ: поѡ ѿ поѡ гдѣи. Оуслыши, гдѣ, гласъ моѣ, иже воззвахъ, помниди ма ѿ оуслыши ма. Тебѣ рече сердце моѣ: гдѣ взыщѣ, взыскѣ тебѣ лице моѣ, лица твоегѡ, гдѣ, взыщѣ. Не ѡврати лица твоегѡ ѡ мене ѿ не оуклониса гнѣвомъ ѡ раба твоегѡ: помѡщникъ моѣ бди, не ѡрѣни мене ѿ не ѡстави мене, бже, спсителю моѣ. ѿкъ отецъ моѣ ѿ мати моѣ ѡставиша ма, гдѣ же воспріѣтъ ма. Законоположи ми, гдѣ, въ пѣти твоѣмъ, ѿ настави ма на стезю правѣю врагъ моихъ радѣ. Не предаждь мене въ души стѣжающихъ мѣ: ѿкъ возташа на ма свндѣтеле неправедніи, ѿ солга неправда себѣ. вѣрѣю видѣти блга гдѣа на землѣ живѣхъ. Потерпи гдѣ, мѣжѣиша, ѿ да крѣпитсѣ сердце твоѣ, ѿ потерпи гдѣ.

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмъ дѣдъ,

Лѣкъ: ѿ нынѣ ѿ присиѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѿминь.

ѿллидѣѣ, ѿллидѣѣ, ѿллидѣѣ, слава тебѣ бже. **Трижды.** Гдѣ помниди, **трижды.**

Слава оцѣ, ѿ снѣ, ѿ стѡмъ дѣдъ.

Чтецъ: ѿ нынѣ ѿ присиѡ ѿ во вѣки вѣкѡвѣ. ѿминь.

Псаломъ дѣдъ, ѿс.

Въ тебѣ, гдѣ, воззовѣ, бже моѣ: да не премолчиши ѡ мене: да не когдѣ премолчиши ѡ мене, ѿ оуподѡбюсѣ низходѣущимъ въ рѡвѣ. Оуслыши, гдѣ, гласъ моленіѣ моегѡ, внигда молити мѣ кѣ тебѣ, внигда воздѣти мѣ рѣцѣ моѣ ко храмъ стѡмъ твоемъ. Не привлечи мене со грѣшниками, ѿ изъ дѣлающимъ неправдѣ не погуби мене, глаголющими мѣрѣ изъ ближними своимъ, слаа же въ сердцахъ своихъ. даждь и мѣ, гдѣ, по дѣломъ иже ѿ по лѣкавствѣ начинаній иже, по дѣломъ рѣкъ иже даждь и мѣ,

не схватише (ништа) у делима Господњим, и у делима руку Његових; срушићеш их и нећеш их подићи. Благословен Господ, јер услиша глас мољења мога. Господ је помоћник мој и заштитник мој; у Њега се поузда срце моје, и поможе ми, и процвета тело моје, и од воље своје исповедаћу се Њему. Господ је утврђење народа Свога и заштитник је спасења Помазаника Свога. Спаси Твој и благослови наслеђе Твоје; и напасај их (као пастир), и уздигни их до века.

(Псалам 28)

Принесите Господу, синови Божији; принесите Господу синове овнова; принесите Господу славу и част; принесите Господу славу Имену Његовом; поклоните се Господу у двору светом Његовом. Глас је Господњи над водама, Бог славе загрми, Господ над водама многим. Глас је Господњи у моћи, глас је Господњи у велелепности. Глас је Господа који крши кедре, и скршиће Господ кедре Ливанске; и иситниће их као телца, (потрешће) Ливан; и љубљени (му Израилъ) (биће) као син носорога. Глас Господа који пресеца пламен огња; глас Господа који потреса пустињу; и потрешће Господ пустињу Кадис. Глас Господњи који утврђује јелене, и открива дубраве; и у храму Његовом свако ће рећи славу (Његову). Господ ће седети над потопом, и седеће Господ Цар до века. Господ ће дати Чтец:у Своме снагу, Господ ће благословити народ Свој миром.

(Псалам 29)

Узвисићу Те, Господе, јер си ме прихватио, и ниси обрадовао непријатеље моје нада мнош. Господе Боже мој, завиках к Теби, и исцелио си ме. Господе, извео си из ада душу моју, спасао ме од оних који силазе у гроб. Песмопевајте Господу преподобни Његови, и хвалите спомен светиње Његове. Јер је гњев у јарости Његовој, и живот у вољи Његовој. Увече ће се настанити плач, и ујутро радовање. А ја рекох у изобиљу моме: Нећу се поколебати до века. Господе, вољом Твојом дај снагу лепоти мојој. А кад си окренуо лице Твоје, ја постадох (сав) смућен. Теби, Господе, завапићу, и Богу моме помолићу се. Каква је корист у крви мојој, када будем силазио у пропаст? Еда ли ће Ти се исповедати прах, или ће објављивати истину Твоју? Чу Господ, и помилова ме: Господ постаде помоћник мој. Обратио си ми плач мој у радост; растргао си врећу (жалости) моје, и опасао ме весељем. Тако да Ти пева слава моја, и нећу бити снужден (и ућутати). Господе Боже мој, до века ћу Те исповедати и хвалити.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 30)

На Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим до века: правдом Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони ми ухо Твоје, похитај да ме избавиш. Буди ми Бог

ВОЗДАЖДЪ ВОЗДААНІЕ НХЪ ИМЪ. ГѢКЪ НЕ РАЗУМѢША ВЪ ДѢЛА ГДНА И ВЪ ДѢЛА РДКЪ СГВЪ: РАЗОРШИ А И НЕ СОЗИЖДЕШИ А. БѢГОСЛОВЕНЪ ГДЪ, ГѢКЪ ОУСЛЫША ГЛАЗЪ МОЛЕНІА МОЕГВЪ. ГДЪ ПОМОЩНИКЪ МОИ И ЗАЩИТИТЕЛЬ МОИ: НА НЕГО ОУПОВА СЕРДЦЕ МОЕ, И ПОМОЖЕ МНѢ, И ПРОЦВѢТЕ ПЛОТЬ МОА: И ВОЛЕЮ МОЕЮ ИСПОВѢСА СМЪ. ГДЪ ОУТВЕРЖДЕНІЕ ЛЮДЕИ СВОИХЪ И ЗАЩИТИТЕЛЬ СПАСЕНІИ ХРИСТА СВОЕГВЪ СЯТЪ. СПСИ ЛЮДИ ТВОА, И БЛГВИ ДОСТОАНІЕ ТВОЕ, И ОУПАСИ А, И ВОЗМИ А ДО ВѢКА.

Псаломъ дѣдъ, иехода скниин, їн.

Принесите гдѣви, сынове ежѣи, принесите гдѣви сыны ѡвни, принесите гдѣви славу и честь: Принесите гдѣви славу имени сгвѣ: поклонитеса гдѣви во дворѣ сѣѣмъ сгвѣ. Глазъ гдѣнь на водахъ, бѣзъ славы возгремѣ, гдѣ на водахъ многихъ. Глазъ гдѣнь въ крѣпости, глазъ гдѣнь въ великолѣпїи. Глазъ гдѣ, сокращающагв кедры: и стрыетъ гдѣ кедры ливанскїа, И истнитъ А гѢКЪ тельца ливанска: и возлюбленный гѢКЪ сынъ единорожь. Глазъ гдѣ, пресѣцающагв пламень огня. Глазъ гдѣ, страшающагв псѣтыню: и страсетъ гдѣ псѣтыню каддїискую. Глазъ гдѣнь, свершающїи елени, и ѡкрываетъ дѣрѣвы: и въ храмѣ сгвѣ всакии глаголетъ славу. Гдѣ потопъ населаетъ, и садетъ гдѣ црѣ въ вѣкъ. Гдѣ крѣпость людемъ своимъ даетъ, гдѣ блгословитъ люди своа миромъ.

Псаломъ пѣснѣ ѡбновленїа домъ дѣдова, їд.

Вознесѣ тѣ, гдѣ, гѢКЪ ПОДАЛЪ МѢ СЯ, И НЕ ВОЗВЕСЕЛЪ СЯ ВРАГВЪ МОИХЪ ѡ МНѢ. Гдѣ ежѣ мой, воззвахъ къ тебѣ, и ищелѣхъ мѣ сѣ. Гдѣ, возвелъ сѣ ѡ да дшѣ мое, спсѣ мѣ сѣ ѡ ннзходящихъ въ ровъ. Поите гдѣви, рпѣни сгвѣ, и исповѣдайте пѣмать сѣтїи сгвѣ: ГѢКЪ ГИѢВЪ ВЪ ГИРОТИ СГВѣ, И ЖИВОТЪ ВЪ ВОЛН СГВѣ: ВЕЧЕРЪ ВОДВОРНѢСА ПЛАЧЪ, И ЗАТРА РАДОСТЬ. Изъ же рѣхъ во ѡбнїи моѣмъ: не подвижса во вѣкъ. Гдѣ, волею твоею подаждъ доверотѣ моеи силъ: ѡвратилъ же сѣ лице твое, и быхъ смущенъ. Въ тебѣ, гдѣ, воззовѣ, и къ бгѣ моему помолюса. Кѣмъ польза въ кровн моѣи, внигда ходити мнѣ во истлѣнїе; сѣдѣ исповѣстса тебѣ переть; илн возвѣститъ истину твою; Слыша гдѣ и помнѣла мѣ: гдѣ бысть помощникъ мой. ѡвратилъ сѣ плачъ мой въ радость мнѣ, растерзалъ сѣ вретнице моѣ и преподѣсалъ мѣ сѣ веселїемъ, ГѢКЪ да воспоетъ тебѣ слава моа, и не оумнѣса. Гдѣ ежѣ мой, во вѣкъ исповѣса тебѣ.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ,

Лїкъ: И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣ.
 ѡлнлѣїа, ѡлнлѣїа, ѡлнлѣїа, слава тебѣ ежѣ. **Трїжды.**
 Гдѣ помнѣлѣ, **трїжды.**

Слава оцѣ, и снѣ, и стѣомѣ дхѣ.
Чтѣецъ: И нынѣ и прїснѣ и во вѣки вѣкѣвъ. ѡмнѣ.

Въ конѣцъ, Псаломъ дѣдъ, и зсѣпленїа, ї.

На тѣ, гдѣ, оуповахъ, да не постыжса во вѣкъ: правдою твоею и зѣави мѣ и и зми ма. Приклони ко мнѣ оухо твое, оукори и зѣати мѣ: бгдѣ мнѣ въ бгѣ

заштитник, и дом прибежишта, да ме спасеш. Јер утврђење моје и прибежиште моје Ти јеси и ради Имена Твога упутићеш ме, и прехранићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти заштитник мој, (Господе). У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе Боже истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се уздах у Господа. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; смути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Од свих непријатеља мојих бејаш поруга, и нарочито суседима мојим, и страшило познаницима мојим; који ме видеше изван, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав од срца, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих који живе около, када се скупише заједно на мене, договорише се да ишчупају душу моју. А ја се у Тебе, Господе, уздах; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Јави светло лице Твоје на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да падну у пакао. Нек буду неме усне лажљиве, које говоре на праведника безакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво доброте Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима који се уздају у Тебе, пред синовима човечијим. Сакрићеш их у скровишту лица Твога од метежа људскога; покрићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у вансебности својој: Одбачен сам од лица очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа сви преподобни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који сувише чине охолост. Храбрите се, и нека се укрепљује срце ваше, сви који се уздате у Господа.

(Псалам 31)

Блажени којима се отпустише безакоња, и којима се покрише греси. Блажен је човек којему Господ не урачуна грех, нити има у устима његовим лукавства. Када ућутах, посахнуше кости моје од викања по цео дан. Јер дању и ноћу отежа на мени рука Твоја; обратих се у јад, када ме трн (греха) убоде. Грех мој познадох, и безакоње моје не сакрих. Рекох: Исповедићу против себе безакоње моје Господу, и Ти си опростио безбожност греха мога. За то ће се помолити Теби свак преподобни, у време погодно. Али при потоку вода многих, неће му се (оне) приближити. Ти си ми прибежиште од притуге која ме захватила. Радости моја, избави ме од оних који ме опколише. Уразумићу те и упутити те на пут овај којим ћеш поћи, утврдићу на теби очи моје. Не будите као коњ и мула, који немају памети. Уздом и жвалама зауздаћеш вилице њихове, оних који се не приближују теби. Многе су казне грешника, а који се узда у Господа окружиће га милост. Веселите се у Господу, и радујте се праведни, и хвалите се сви прави срцем.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (3 пута) Господе помилуј (3 пута)

Защитителя и въ домъ пренебжнща, еже спсати ма. Иакъ держава моя и пренебжнще мое еси ты: и имене твоего ради настаивши ма и препиташа ма. Изведеши ма ѿ сѣти сеа, юже скрѣши ми: иакъ ты еси защититель мой, гди. Въ рѣцѣ твои предложу душю мою: избеави ма еси, гди еже истинны. Возненавидѣла еси хранящима закони твои: азъ же на гда оуповахъ. Возрадоуема и возвеселюма ѿ млсти твоеи, иакъ призрѣла еси на смиреніе мое, сплаха еси ѿ нужды души моеи и неси мене затвориша въ рѣкѣхъ вѣжнхъ, поставила еси на пространии нозѣ мои. Помилуй ма, гди, иакъ скорбелю: сматѣла яроутию око мое, душа моя и оутрѣба моя. Иакъ исчезе въ болѣзнь жнвотъ мой, и лета моя въ воздыханіихъ: иже неможе ницетю крѣпость моя, и кѣсти моя сматѣла. Ѿ вѣхъ вѣгъ моихъ быхъ поношеніе, и соудомъ моихъ сѣла, и страхъ знаеимъ моихъ: видѣши ма конь бѣжаша ѿ мене. Забѣнъ быхъ иакъ мѣртвъ ѿ сердца: быхъ иакъ соудъ побѣленъ. Иакъ слышахъ гажденіе многихъ жнвущихъ ѿкрестъ: внигда обратила имъ въспѣ на ма, прѣати души моеи софѣшаша. Азъ же на та, гди, оуповахъ, рѣхъ: ты еси бгъ мой. Въ рѣкѣ твоеи жрѣби мои: избеави ма иже рѣкѣ вѣгъ моихъ и ѿ гонящихъ ма. Просвѣти лице твое на раба твоего: спси ма млстию твоею. Гди, да не постыждѣа, иакъ призвахъ та: да постыдѣа нечестивѣи, и снѣдѣтъ во ѡдъ. Небмы да бѣдѣтъ оустны льстивыа, глаголющыа на прѣнаго беззаконіе, гордыню и оуничженіемъ. Коль многое множество блгости твоеа, гди, юже скрѣла еси боащымъ тебе, соудила еси оуповающимъ на та, прѣи быны человекескими: скрѣши ихъ въ тайнѣ лица твоего ѿ мѣтежа человекеска, покрѣши ихъ въ кровѣ ѿ прѣканіа азѣкѣ. Блгословенъ гди, иакъ оуднѣ млть свою во градѣ ѿграженіа. Азъ же рѣхъ во изстѣплѣніи моемъ: ѿверженъ есмь ѿ лица очію твоею: сегѣ ради оубышала еси глаголющыа молѣтвы моеа, внигда воззвахъ къ тебе. Возлюбите гда, вси прѣпѣи егѣ: иакъ истинны взыскаютъ гди и воздаѣтъ иже лише творящимъ гордыню. Мужайтѣа, и да крѣпѣтъ сердце ваше, вси оуповающіи на гда.

Шаломъ дѣдъ, разума, ѡ.

Блженн, иже настаиваша беззаконіа, и иже прикрѣшаша грѣси. Блженъ мужъ, еможе не вѣнѣтъ гди грѣха, ниже есть во оустѣхъ егѣ лѣсть. Иакъ оумолчахъ, ѿвѣшаша кѣсти моя, ѿ еже звати ми весь день, иакъ день и ношь ѿтагоуѣ на мнѣ рѣка твоя: возвратихъ на страсть, егда оунзе ми тернъ. Беззаконіе мое познахъ и грѣха моего не покрѣхъ, рѣхъ: исповѣмъ на ма беззаконіе мое гдѣви: и ты настаивала еси нечестіе сердца моего. За то помолитѣа къ тебе всѣхъ прѣпѣи во время блгопотребно: ѡбаче въ потопѣ водъ многихъ къ немѣ не приближатѣа. Ты еси пренебжнще мое ѿ скорби ѿдержаша ма: радосте моя, избеави ма ѿ ѿбышѣвшихъ ма. Вразумлю та, и настаиваю та на пѣть сеи, коньже поидеши: оутверждѣ на та очіи мои. Не бѣдѣте иакъ конь и мѣскъ, иже несть разума: бродами и оудѣю чѣлѣсти ихъ воспѣгнеша, не приближающихся къ тебе. Мнози рѣны грѣшномъ: оуповающаго же на гда млть ѿбѣдетъ. Веселитѣа ѿ гдѣ и радуйтѣа прѣпѣи, и хвалитѣа, вси прѣпѣи егѣ.

Слава оцѣ, и си, и стѣмъ дхѣ, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡминь.
 Алаѡа, Алаѡа, Алаѡа, Слава Тебѣ Боже! Трѣжды. Гди помилуй, трѣжды.

Сједални Први Глас 1: Гроб твој, Спасе...

Страдања часна, данашњи дан, као светиљке спасоносне, просијава свету – јер Христос хита да пострада по доброту, Он који све садржи у шаци, прихвата да буде разапет на дрвету, да би спасао човека.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у векове векова. Амин.

**Катизма 5
(Псалам 32)**

Радуйте се, праведни, у Господу; праведним приличи похвала. Исповедајте и хвалите Господа с гулама, са псалтиром десетоструним псалмопојте Њему. Певајте Му песму нову, псалмопојте Му добро гласовито. Јер је права Реч Господња, и сва дела Његова су у вери. Љуби милостињу и суд, (Господ), милости је Господње пуна земља. Речју Господњом небеса се утврдише и Духом уста Његових сва сила њихова; Који сабира као мех воде морске, полаже у ризнице бездане. Нека се боји Господа сва земља, и од њега нек се потресу сви житељи васељене. Јер Он рече, и постадоше; Он заповеди, и саздаше се. Господ растура савете незнабожаца, одбацује замисли Чтец:а, и одбацује савете кнезова. Савет пак Господњи остаје до века, мисли срца Његовог из нараштаја у нараштај. Блажен је Чтец: којему је Господ - Бог његов, Чтец: којег је изабрао за наслеђе Себи. Са неба погледа Господ, (и) виде све синове људске; из готовог жилишта Свога погледа на све који живе на земљи, Он Који је понаособ саздао срца њихова, Који познаје сва дела њихова. Неће се спасти цар због многе војне силе, и исполин се неће спасти мноштвом снаге своје. Лаж је коњица за спасење, и мноштвом војне силе његове неће се спасти. Гле, очи су Господње на онима који Га се боје, који се уздају у милост Његову; избавиће од смрти душе њихове, и прехраниће их у (време) глади. Душа ће наша стрпљиво чекати Господа, јер је Он помоћник и заштитник наш. Јер ће се у Њему узвеселити срце наше, и у свето Име Његово уздамо се. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе.

(Псалам 33)

Благосиљаћу Господа у свако време, хвала је Његова свагда у устима мојим. Господом ће се хвалити душа моја; нека чују кротки и обрадују се. Узвеличајте Господа са мношвом, и узвишујмо Име Његово заједно. Тражих Господа, и услиша ме, и од свих невоља мојих избави ме. Приступите Њему и просветлите се, и лица ваша неће се постидети. Овај ништи завапи, и Господ га услиша, и од свих невоља његових спасе га. Поставиће се оружан Анђео Господњи око оних који Га се боје, и избавиће их. Окусите и видите да је добар Господ. Благо човеку који се нада у Њега. Бојте се Господа сви свети Његови, јер нема оскудице онима који Га се боје. Богати осиромашеше и огладнеше, а они који траже Господа неће се лишити ниједнога добра. Ходите чеда, послушајте мене, страху Господњем научићу вас. Који је човек који жели живота, који љуби да види дане добре? Уздржи језик свој од зла, и уста

По ѿмъ стѣхоловіи сѣдаленъ, гласъ ѿ. Подобенъ: Гробъ твои:

Страданіа ѿтнѣла настоѡщій день, ѿкоже свѣтила совершѣннаа, возіавѡтѣ мїръ: хрїтосъ во градѣтъ страдати блгостію, всѡ содержѡи дланію, нзволѡетѣ прострѣтисѡ на дрѣвѣ, ѣже спсѣти челоуѣка.

Слава оцѣ, и снѣ, и стѡму дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣки вѣкѡвъ, ѡмннѣ.

Лїкъ: Гдн помнѡди, **трижды.** Слава оцѣ и снѣ и стѡму дхѣ.

Чтецъ: И нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ. ѡмннѣ.

**Кадїема ѿ
Ѵаломъ дѣдѣ, ѡв.**

Радѡитесѡ, прѣннѣ, ѡ гдѣ: прѡвымы подобѡетѣ похвалѡ. Исповѣдантесѡ гдѣви въ гдѣлехъ, во Ѵалтїри делѡтѡстрѡннѣмъ пойте ѣмѣ: Воспойте ѣмѣ пѣснь нѡву, добрѣ пойте ѣмѣ со восклицаніемъ: ѿкѡ прѡво слово гднѣ, и всѡ дѣла ѣгѡ въ вѣрѣ. Любитѣ млтвннѡ и сдѡз гдѣ, млтн гднн нпѡнѣ землѡ. Словома гдннмъ небеса ѡтвердїшасѡ, и дхѡмъ ѡутѣ ѣгѡ всѡ сіла нхъ: Соверѡи ѿкѡ мѣхъ воды морскїа, полагаѡи въ сокровннцнхъ бѣзаны. Да ѡубоитсѡ гдѡ всѡ землѡ, ѡ негѡже да подвижѡтсѡ всѡ жнедѡщїи по вселѣннѣи: ѿкѡ тѡи рече, и быша: тѡи повелѣ, и создѡшасѡ. Гдѣ разорѡетѣ совѣты ѡзыкѡвъ, ѡметѡетѣ же мысли людѣи и ѡметѡетѣ совѣты князѣи. Совѣтѣ же гднѣи во вѣкѣхъ прѣвыбѡетѣ, помышлѣнїа срѣца ѣгѡ въ рѡдѣ и рѡдѣ. Блжѣнъ ѡзыкъ, ѣмѣже ѣсть гдѣ бгѣ ѣгѡ, людѣе, ѡже нзѣрѡ въ наследїе себѣ. Съ нѣсѣ прнзрѣ гдѣ, вндѣ всѡ сыны челоуѣчскїа: ѡ гѡтѡвагѡ жнлнца своегѡ прнзрѣ на всѡ жнедѡщїа на землн: создѡвыи на ѣдннѣ сердца нхъ, раздѣмѣваѡи на всѡ дѣла нхъ. Не спасѡетсѡ царѣ многѡю сілю, и нпѡлннъ не спасѣтсѡ ннѡжеетѡвомъ крѣпѡстн своеѡ. Лѡжь кѡнѣ во спасѣнїе, во ннѡжеетѡвѣ же сілы своеѡ не спасѣтсѡ. Се, ѡчи гднн на боѡщїасѡ ѣгѡ, ѡповѡщїа на млтѣ ѣгѡ: нзѡвннннѣ ѡ смертн дѡшы нхъ, и прѣпнтѡтн ѡ въ глѡдѣ. Дѡшѡ же нѡша чѡетѣ гдѡ, ѿкѡ помѡщннкъ и зѡщнннннѣ нѡшъ ѣсть: ѿкѡ ѡ нѣмъ возвѣселнннѣ сердце нѡше, и во нѣмѡ стѡѡе ѣгѡ ѡповѡхомъ. Бѡдн, гдн, млтѣ твоѡ на нѡсѣ, ѿкоже ѡповѡхомъ на тѡ.

Ѵаломъ дѣдѣ, ѡг.

Блгѡсловлѡ гдѡ на всѡкое времѡ, вынѣ хвала ѣгѡ во ѡутѣхъ моихъ. ѡ гдѣ похвалнннѣ дѡшѡ моѡ: да ѡслабншатѣ крѡтцыи и возвѣселннѣ. Возвѣлнннѣ гдѡ со ннѡю, и вознесѣмъ нѣмѡ ѣгѡ въдѡпѣ. Взыскѡхъ гдѡ, и ѡслабнша мѡ и ѡ вѣхъ скорбѣи моихъ нзѡвнннѣ мѡ. Прнстѡпннѣ къ немѣ и просвѣтнннѣтесѡ, и лнца вѡша не постыдѡтсѡ. Сеѣи нннннннѣи воззѡ, и гдѣ ѡслабнша нѣ, и ѡ вѣхъ скорбѣи ѣгѡ спсѣ нѣ. ѡполнннѣтсѡ ѡглѡз гднѣи ѡкрѣетѣ боѡщнхѡ ѣгѡ и нзѡвннннѣ нхъ. Вкднннѣте и внднннѣте, ѿкѡ блгѣ гдѣ: блжѣнъ мѡжѣ, нже ѡповѡетѣ нѡнѣ. Бѡнннѣтсѡ гдѡ, всѡ стїи ѣгѡ, ѿкѡ нѣсть лншѣнїа боѡщнмѡ ѣгѡ. Богѡтн ѡвннннннѣша и взалкѡша: взыскѡющнннѣ же гдѡ не лншѡтсѡ всѡкагѡ блѡга. Прнндннѣте, чѡда, послѡшѡннѣте менѣ, стѡхѣ гдннѡ наѡчѣ вѡсѣ. Ктѡ ѣсть челоуѣкъ хотѡи жнеѡтѣ, любѡи днн вндѣтн блгн; ѡудѣржн ѡзыкъ твои ѡ слѡ и ѡутннѣ твои, ѣже не глѡблѡтн лѣтн. ѡклѡнннѣтсѡ ѡ слѡ и сотѡрн блѡго: взыщн мнѡ и поженн нѣ. ѡчи гднн на прѣвнѡ, и ѡшн ѣгѡ въ молннѣ нхъ. Лнцѣ же гднѣ на творѡщїа слѡ, ѣже

твоја да не говоре лаж. Уклони се од зла, и чини добро; тражи мира и иди за њим. Очи су Господње на праведнима, и уши Његове на молитву њихову. Лице пак Господње је на чинитеље зла, да истреби са земље спомен њихов. Завапише праведници, и Господ их услиша, и од свих невоља њихових избави их. Близу је Господ скрушених срцем, и смирене духом спасиће. Многе су невоље праведних, и од свих њих избавиће их Господ. Чува Господ све кости њихове, ниједна од њих неће се сатрти. Смрт је грешника зла, и који мрзе праведника превариће се. Избавиће Господ душе слугу Својих, и неће се преварити сви који се уздају у Њега.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.
Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 34)

Суди, Господе, онима који ми чине неправду, војуј против војујућих на ме. Узми оружје и штит, и устани у помоћ моју; извуци мач и препречи (пут) насупрот гонитеља мојих; реци души мојој: Ја сам спасење твоје. Неке се постиде и посраме који траже душу моју, нека се поврате натраг и посраме који ми смишљају зло. Нека буду као прах пред лицем ветра, и Анђео Господњи нека их сатре; нека буде пут њихов тама и склизнуће, и Анђео Господњи нека их прогони. Јер ми узалуд скрише јаму замке своје, узалуд вређаше душу моју. Нека му дође замка коју не зна, и гвожђа која (мени) прикри нека њега ухвате, и нека (сам) у исту замку упадне. А душа моја обрадоваће се Господу, узвеселиће се спасењу Његовом. Све ће кости моје рећи: Господе, (Господе), ко је сличан Теби? Који избављаш сиромаша из руке јачих од њега, и сироту и убог од грабитеља њихових. Усташе на ме сведоци неправедни, оно што не знађах питаху ме; узвратише ми зла за добра, и неплодност (учинише) души мојој. А ја, када ми они досађиваху, одевах се у врећу (жалости) и постом смиравах душу моју, и молитва моја у недра моја вратиће се. Као ближњем, као брату нашем, тако угађах; као плачући и сетујући, тако се смиравах. А (они) против мене веселише се и окупише, сабраше на ме ударце, и не знадох (зашто); раздељују ме, и не бише ганути (да престану). Искушаваху ме, ругаше ми се поругом, шкргутаху на ме зубима својим. Господе, када ћеш погледати? Поврати душу моју од злодејства њиховог, од лавова јединицу моју. Исповедаћу Ти се у цркви великој, у Чтец:у многим хвалићу Те. Нека се не порадују нада мноштво који ми непријатељују неправедно, који ме мрзе узалуд и намигују очима. Јер мени говорише мирне (ствари), а с гњевом лукавства замишљаху. И раширише на ме уста своја, и рекоше: добро! добро! Видеше очи наше. Видео си, Господе, не прећути; Господе, не одступи од мене. Устани, Господе, и похитај на суд мој, Боже мој и Господе мој, на парбу моју. Суди ме, Господе, по правди Твојој, Господе Боже мој, и нека се не порадују због мене. Нека не кажу у срцу својем: добро! Добро! души нашој; нити да кажу: Прогутасмо га! Нека се постиде и посраме уједно који се радују злу моме; нека се обуку у стид и срамоту који су надамном велеречиви. Нека се радују и веселе који хоће правду моју, и нека кажу заувек: Нека се велича Господ! они који хоће мир слуги Твојој. И језик мој поучаваће се правди Твојој, сав дан похвали Твојој.

потреби́ти ѿ земли́ пѣмать ѿхъ. Воззва́ша прѣни́и, ѿ гдѣ оуслѣ́ша ѿхъ ѿ ѿ всѣхъ скорбѣ́и ѿхъ ѿзбѣ́ви ѿхъ. Бли́зъ гдѣ скордше́нныхъ се́рдцемъ, ѿ смире́нныхъ дѣхомъ спсѣ́тъ. Мнѡ́ги скѡ́рби прѣ́нымъ, ѿ ѿ всѣхъ ѿхъ ѿзбѣ́вѣтъ ѿ гдѣ. Храни́тъ гдѣ всѣ́ кѡ́сти ѿхъ, ни ѣ́дина ѿ ни́хъ скордше́нѣа. Смерть грѣ́шникѡвъ лю́та, ѿ ненави́дѣщи́и прѣ́наго прегрѣ́шѣтъ. ѿзбѣ́вѣтъ гдѣ дѣшы́ рѣ́вѣ свои́хъ, ѿ не прегрѣ́шѣтъ всѣ́ оупѡвѣ́ющѣи на него́.

Сла́ва о́цѣ ѿ сѣ ѿ стѡ́мѣ дѣхъ.

Дѣкъ: ѿ ны́нѣ ѿ прѣсѣ́во ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвѣ. ѿми́нь.

Аллилу́ѣа, аллилу́ѣа, аллилу́ѣа, сла́ва тебѣ́ бже. Трѣ́жды. Гдѣ помнѣ́и, трѣ́жды.

Сла́ва о́цѣ ѿ сѣ ѿ стѡ́мѣ дѣхъ.

Чте́цъ: ѿ ны́нѣ ѿ прѣсѣ́во ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвѣ. ѿми́нь.

Псаломъ дѣдъ, ѿдъ.

Суди́, гдѣ, ѡбѣ́дѣши́а мѣ, побѡри́ бо́ищи́а мѣ. При́ими о́рѣ́жѣ ѿ цѣ́тъ ѿ во́стѣни въ по́мощь мою́: ѿзвѣ́ни мѣ ѿ за́кѡни́и сопро́тивѣ гонѣ́щихъ мѣ: рѣ́ци дѣши́и моѣ́и: спсѣ́нѣе твое́ ѣ́мь ѿзъ. Да посты́дѣтъ ѿ по́рама́тъ ѿщѣ́щи́и дѣшѣ́и мою́, да возвратѣ́тъ въпа́тъ ѿ посты́дѣтъ мѣ́мѣщи́и мѣ́и сла́а. Да бѣ́дѣтъ ѿ́акѡ пра́хъ прѣ́д ли́це́мъ вѣ́тра, ѿ ѿ́ггѣзъ гдѣнь ѡ́скорбѣ́ла ѿхъ: да бѣ́дѣтъ пѡ́тъ ѿхъ тѣ́мѣ ѿ по́лзѡкъ, ѿ ѿ́ггѣзъ гдѣнь погонѣ́ла ѿхъ: ѿ́акѡ тѣ́не скрѣ́ши́а мѣ́и па́губѣ́ съ́ти свое́а, всѣ́ поно́иши́а дѣши́и моѣ́и. Да при́детъ ѣ́мѣ съ́тъ, ѿ́же не вѣ́сѣтъ, ѿ лѡбѣ́тъ, ѿ́же скрѣ́и, да ѡбѣ́мѣтъ ѿ, ѿ въ съ́тъ да въпа́детъ въ нѡ́. Дѣши́а же моѣ́и возра́дѣтъ ѡ́ гдѣ, возвесѣ́литъ ѡ́ спсѣ́нѣи ѣ́гѡ. Всѣ́ кѡ́сти моѣ́и рекѣ́тъ: гдѣ, гдѣ, кто́ подо́бенъ тебѣ́; ѿзбѣ́вѣла ѿ ни́ща ѿзъ рѣ́ки крѣ́пльши́хъ ѣ́гѡ, ѿ ни́ща, ѿ оубѡ́га ѿ расхи́щѣ́ющихъ ѣ́гѡ. Во́стѣвши́и на мѣ́и свѣ́дѣ́телѣ непра́ведни́и, ѿ́же не вѣ́дахъ, вопроша́хъ мѣ́и. Воздѣ́ла мѣ́и лѡ́бѣ́ла во́зъ блѣ́ла, ѿ безча́дѣи дѣши́и моѣ́и. ѿзъ же, вѣ́гда ѡ́ни стѣ́жахъ мѣ́и, ѡбѣ́лахъ во вѣ́тѣице ѿ смире́хъ постѡ́мъ дѣшѣ́и мою́, ѿ моли́тъ моѣ́и въ нѣ́дро моѣ́и возвратѣ́тъ. ѿ́акѡ бли́жемѣ́, ѿ́акѡ бра́тѣ́и на́шемѣ́, та́кѡ оупѡвѣ́дѣхъ: ѿ́акѡ пла́ча ѿ съ́тъ, та́кѡ смире́хъ. ѿ на мѣ́и возвесѣ́лиши́а ѿ собра́ши́а: собра́ши́а на мѣ́и рѣ́ны, ѿ не позна́хъ: раздѣ́лиши́а, ѿ не оумнѣ́лиши́а. Искѣ́иши́а мѣ́и, подра́жниши́а мѣ́и подра́женѣ́емъ, поскреже́таши́а на мѣ́и зѣ́бы свои́и. Гдѣ, ко́гда оу́зриши́; оу́строѣ́и дѣшѣ́и мою́ ѿ слѡдѣ́иства ѿхъ, ѿ лѣ́вѣ ѣ́днорѡ́днѡю мою́. Испѡвѣ́мѣа тебѣ́ въ цѣ́кви мнѡ́зѣ́, въ лю́дехъ та́жѣ́хъ во́хвалѡ́ тѣ́а. Да не возра́дѣ́ютъ ѡ́ мѣ́и вражда́ющѣи мѣ́и непра́веднѡ, ненави́дѣщи́и мѣ́и тѣ́не ѿ помнѣ́ющѣи ѡ́чи́а: ѿ́акѡ мѣ́и оубѡ́ мѣ́и глаго́лахъ, ѿ на гнѣ́вѣ лѣ́сти помы́шлѣхъ. Разши́риши́а на мѣ́и оу́ста́ свои́а, рѣ́ши́а: блѣ́гоже, блѣ́гоже, вѣ́дѣши́а ѡ́чи́и на́ши. Вѣ́дѣ́ла ѣ́си, гдѣ, да не прѣ́молчи́ши: гдѣ, не ѡ́стѣ́пи ѡ́ менѣ́. Во́стѣни́и, гдѣ, ѿ во́ни ѣ́дѣ́и моѣ́и, бже моѣ́и ѿ гдѣ моѣ́и, на прѡ́ мою́. Суди́ мѣ́и, гдѣ, по пра́вдѣ́и твое́и, гдѣ бже моѣ́и, ѿ да не возра́дѣ́ютъ ѡ́ мѣ́и. Да не рекѣ́тъ въ се́рдцѣ́хъ свои́хъ: блѣ́гоже, блѣ́гоже дѣши́и на́шей: ни́же да рекѣ́тъ: по́жрѡ́хомъ ѣ́гѡ. Да посты́дѣтъ ѿ по́рама́тъ вѣ́дѣ́и ра́дѣ́ющѣи́и сла́омъ моѣ́и: да ѡбѣ́лѣ́тъ въ стѣ́дѣ ѿ сра́мъ вѣ́лѣ́рѣ́ющѣи́и на мѣ́и. Да возра́дѣ́ютъ ѿ возвесѣ́лѣ́тъ хотѣ́щи́и пра́вды моѣ́и: ѿ да рекѣ́тъ въ́и́нѣ, да возвесѣ́литъ гдѣ́, хотѣ́щи́и мѣ́и ра́вѣ ѣ́гѡ. ѿ ѡ́зыкъ моѣ́и по́дѣ́нѣа пра́вдѣ́и твое́и, всѣ́ дѣ́нь хвалѣ́и твое́и.

(Псалам 35)

Говори безаконик грешећи у себи, нема страха Божијег пред очима његовим; јер обману пред Њим да призна безакоње своје, и да омрзне (на њега). Речи уста његових су безакоње и лаж, не хтеде да се опамети да чини добро; безакоње смисли на постељи својој, иђаше сваким путем рђавим, а на зло (никад) не негодова. Господе, на небу је милост Твоја, и истина Твоја до облака; правда је Твоја као горе Божије; судови су Твоји бездан многи; људе и животиње спасићеш, Господе. Како си умножио милост Твоју, Боже; и синови људски под окриљем крила Твојих надаће се. Опиће се од обиља дома Твога, и потоком сладости Твоје напојићеш их. Јер је у Тебе извор живота, у светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те знају, и правду Твоју онима правог срца. Да ми не дође нога охоло, и рука грешника да ме не потресе. Тамо падоше сви који чине безакоње, избачени бише и не могаху опстати.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. **(3 пута)** Господе помилуј. **(3 пута)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 36)

Не поревнуј лукавима, нити завиди онима који чине безакоње; јер ће се као трава брзо осушити, и као лишће зелени брзо ће отпасти. Уздај се у Господа и чини доброту, и насели земљу, и наситићеш се богатством њеним. Наслади се Господом, и даће ти молбе срца твога. Откри Господу пут свој, и уздај се у Њега, и Он ће учинити, и извешће као светлост правду твоју, и суд твој као подневље. Повинуј се Господу и моли Га усрдно; не поревнуј успешном на путу његовом, човеку који чини безакоње. Престани од гњева и остави љутњу; не ревнуј у лукавству. Јер ће лукави бити истребљени, а који стрпљиво чекају Господа они ће наследити земљу. И још мало и неће бити грешника, и тражићеш место његово и нећеш наћи; а кротки ће наследити земљу, и уживаће у мноштву мира. Вреба грешник праведника, и шкргуће на њега зубима својим; а Господ му се подсмехује, јер провиди да ће доћи дан његов. Мач потезу грешници, затегнуше лук свој да оборе сиромаша и убогога, да закољу праве срцем. Мач њихов да уђе у срце њихово, и лукови њихови да се полеме. Боље је мало у праведника, неголи велико богатство грешника; јер ће се мишице грешника сломити, а Господ ће подржати праведнике. Зна Господ путеве непорочних, и наслеђе њихово биће до века; неће се постидети у злу времену, и у дане глади наситиће се. Јер ће грешници пропасти, а непријатељи Господњи, чим се прославе и узвесе, као дим нестајући ишчезнуће. Узајмљује грешник и не враћа, а праведник милује и даје. Јер који Њега благосиљају наследиће земљу, а који Њега проклињу биће истребљени. Од Господа се управљају кораци човека, и пут његов Он жели веома. Када падне, неће се разбити, јер господ подржава руку његову. Бејак млад, и остарих, и не видех праведнога остављеног, нити семе његово да тражи хлеба. Ваздан милује и позајмљује праведни, и семе његово биће за благослов. Уклони се

Въ конѣцѣ, Отрокъ гдню дѣдъ, ѿс.

Глаголетъ прѣеззаконный согрѣшати въ себѣ: нѣсть стѣха бжїа прѣдъ очима ѿгвѣ: ꙗкѡ оульстѣ прѣдъ нимъ ѡбрѣстѣи беззаконїе свое, ѿ возненавидѣти. Глаголы оустъ ѿгвѣ беззаконїе ѿ лѣтъ: не вохотѣ разумѣти ѣже оублажитѣи. Беззаконїе помысли на ложнѣ своемъ: прѣдѣтъ всакомѣ пѣтѣи неблагѣ, ѡ словѣ же не негодовѣ. Гдн, на нѣсѣи мѣтъ твоѣ, ѿ истина твоѣ до ѡбелкѣ: Правда твоѣ ꙗкѡ горы бжїа, сдѣбѣи твоѣ бѣздна многа: человекѣи ѿ икотѣи спсѣши, гдн. ꙗкѡ оумножилъ єси мѣтъ твоѣ, бжѣ: сынове же человекѣстѣи въ кровѣи крнлѣ твоѣи надѣлѣтѣи ѿмѣтъ. Оупїютѣи ѡ тѣка домѣ твоѣгѡ, ѿ потѡкомъ сладостѣи твоѣи напоиши ѿ. ꙗкѡ оу тебе єи источникѣи животѣи, во свѣтѣи твоѣмъ оузримъ свѣтъ. Прѣбавѣи мѣтъ твоѣи вѣдѣщимъ тѣмъ ѿ правдѣи твоѣи правымъ сердцемъ. Да не прїидетъ мнѣ ногѣи гордыни, ѿ рѣкѣи грѣшника да не подвижитъ мене. Тамъ падѡша всѣи дѣлающїи беззаконїе: ѿзрнѡвѣни бѣша, ѿ не возмѡгутъ стѣти.

Слава оуцѣи ѿ снѣи ѿ стѡмѣи дхѣи.

Дѣи: ѿ нынѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣи. ѿмнѣи.

ѿлнлѣи, ѿлнлѣи, ѿлнлѣи, слава тебе бжѣ. **Трижды.** Гдн помнлѣи, **трижды.**

Слава оуцѣи ѿ снѣи ѿ стѡмѣи дхѣи.

Чтѣи: ѿ нынѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣи. ѿмнѣи.

ѿломъ дѣдъ, ѿс.

Не ревнѣи ѡбкѣнѣющимъ, ниже завнѣи творѣющимъ беззаконїе. Занѣи ꙗкѡ травѣи ѿкорѡи ѿзѣшѣтъ, ѿ ꙗкѡ сѣлїеи сѣлка ѿкорѡи ѡпадѣтъ. Оупѡвѣи на гдѣи ѿ творѣи бѣгостѣи: ѿ населѣи зѣмлю, ѿ оупасѣиши въ богатѣствѣи ѿ. Насладѣи гдѣи, ѿ дѣтъ тѣи прощѣнїѣи сѣрдѣи твоѣгѡ. ѿкрыи ко гдѣи пѣтъ твоѣи ѿ оупѡвѣи на него, ѿ тѡи сотворитъ. ѿ ѿзведѣтъ ꙗкѡ свѣтъ правдѣи твоѣи ѿ сдѣбѣи твоѣи ꙗкѡ полдне. Повннѣи гдѣи ѿ оумолѣи ѿгѡ. Не ревнѣи спѣющимъ въ пѣтѣи своемъ, человекѣи творѣющимъ законопрѣстѣплѣнїе. Прѣстѣи ѡ гнѣвѣи ѿ вѣтѣи ѿрѡстѣи: не ревнѣи, ѣже ѡбкѣнѣвати, Занѣи ѡбкѣнѣющїи потребѣтѣи, терпѣи же гдѣи, тѣи наследѣтъ зѣмлю. ѿ ѿцѣи малѡ, ѿ не бѣдетъ грѣшника: ѿ взыщѣи мѣсто ѿгвѣи ѿ не ѡбращѣиши. Крѡтѣи же наследѣтъ зѣмлю ѿ насладѣтѣи ѡ множествѣи мїра. Назнрѣтъ грѣшный прѣнѣго ѿ поскрежещѣтъ нѣнѣи зѣбѣи своѣи: Гдѣи же погнѣтѣи ѿмѣи, занѣи прознрѣтъ, ꙗкѡ прїидетъ дѣнь ѿгвѣи. Мѣтъ ѿзвлекѡша грѣшницы, направѡша ѡбкѣи своѣи, ниложитѣи оубѡга ѿ ница, заклатѣи правѣи сѣрдѣемъ. Мѣтъ ѿхѣи да внѣдетъ въ сѣрдѣи ѿхѣи, ѿ ѡбкѣи ѿхѣи да сокрѣшѣтѣи. ѿхѣи малѡе прѣннѣи, пѣче богатѣства грѣшныхъ многа. Занѣи мѣшцы грѣшныхъ сокрѣшѣтѣи, оутверждѣтъ же прѣннѣи гдѣи. Вѣтъ гдѣи пѣтѣи непѡрѡчныхъ, ѿ достоѡнїеи ѿхѣи въ вѣкѣи бѣдетъ. Не постыдѣтѣи во вѣмѣи лючѡеи ѿ во днѣхъ глѣда насытѣтѣи, ꙗкѡ грѣшницы погнѣнѣтъ. Вразнѣи же гдн, кѡпнѡи прослѣвнѣтѣи ѿмѣи ѿ вознѣстѣиши, ѿчѣзѣющеи ꙗкѡ дѣмъ ѿчѣзѡша. Зѣмлетъ грѣшный ѿ не возвратѣтъ: прѣннѣи же щѣдрѣтъ ѿ дѣтъ. ꙗкѡ бѣгословѣи ѿгѡ наследѣтъ зѣмлю, клѣнѣи же ѿгѡ потребѣтѣи. ѿ гдѣи стѡпыи человекѣи ѿправлѣютѣи, ѿ пѣтѣи ѿгвѣи вохѡщѣтъ сѣлѡ. Бгдѣи падѣтъ, не раздѣетѣи, ꙗкѡ гдѣи подкрѣплѣтъ рѣкѣи ѿгвѣи. Юнѣишнѣи бѣхѣи, ѿбо сотарѣхѣи, ѿ не вѣдѣхѣи прѣннѣи ѿстѣвлѣна, ниже сѣменеи ѿгвѣи просѣи хлѣбѣи. Всѣи дѣнь мнлѣтъ ѿ взынѣи дѣтъ прѣннѣи, ѿ сѣмѣи ѿгвѣи во бѣгословѣнїе бѣдетъ. Оуклонѣи ѡ сѣи ѿ творѣи бѣго, ѿ вселѣи въ вѣкѣи вѣка. ꙗкѡ гдѣи любнѣтъ сдѣи ѿ не ѡстѣвнѣтъ прѣннѣи своѣи:

од зла и чини добро, и населићеш се у век века. Јер Господ љуби суд (прави), и неће оставити преподобне Своје, до века ће бити сачувани. А безаконици ће бити изагнани, и семе безбожних истребиће се. Праведни пак наследиће земљу, и у век века настаниће се на њој. Уста праведнога проучаваће мудрост, и језик његов говориће суд (прави). Закон Бога његовог у срцу је његовом, и неће се спотаћи кораци његови. Вреба грешник праведнога и тражи да га убије; али га Господ неће оставити у руке његове, нити ће га осудити када му буде судио. Стрпљиво чекај Господа и сачувај пут Његов, и узвисиће те да наследиш земљу; када пропадају грешници видећеш. Видех безбожника где се уздиже и надима се као кедри Ливански; и прођох, и где не беше (га), и тражих га, и не нађе се место његово. Чувај безазленост и гледај правоту, јер има останка човеку мирном; а преступници закона истребиће се сасвим, остатци безбожних уништиће се. Спасење пак праведних је од Господа, и Он је њихов заштитник у време невоље. И помоћи ће им Господ и избавиће их, и изузеће их од грешника и спасиће их, јер се у Њега надаху.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј (3 пута)

Сједални Глас 1

Невидљиви Судијо, како си у телу виђен, и долазиш да будеш убијен од људи безаконих, Ти који осуду нашу осуђујеш страдањем Својим! Стога хвала, величање и славу узносећи твојој власти. Речи, сагласно приносимо.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Чтец: Господе помилуј. (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у векове векова. Амин.

Катизма 6 (Псалам 37)

Господе, немој ме јарошћу Твојом карати, нити ме гњевом Твојим казнити. Јер стреле Твоје забодоше се у мене, и спустио си на ме руку Твоју. Нема исцељења телу моме од лица гњева Твога, нема мира у костима мојим од лица грехова мојих. Јер безакоња моја превазиђоше главу моју, као бreme тешко оптеретише ме. Усмрдише се и загнојише ране моје, од лица безумља мога. Пострадах и скруших се до краја, сав дан постиђен ходих. Јер се слабине моје испунише поругама, и нема исцељења телу моме; злостављан бих и унижен веома, риках од уздисања срца мога. Господе, пред Тобом је сва жеља моја, и уздисање моје од Тебе се не скри. Срце моје смути се, остави ме снага моја, и светлост очију мојих и она није са мном. Пријатељи моји и ближњи моји спрам мене дођоше и сташе, и најближи моји на одстојању стадоше. Тражитељи душе моје ужурбаше се, и који ми искаху зла говорише погубне ствари, и по цео дан смишљаху лукавства. А ја као глув не слушах, и као нем не отварах уста своја; и бејах као човек који не чује, и који у устима својим нема оправдања. Јер у Тебе се, Господе, поуздах; Ти ћеш ме услишити, Господе Боже мој. Јер рекох: Да ми се не порадују непријатељи моји; и у спотицању ногу мојих бише нада мном

во вѣкѣхъ сохрѣнѣтца: беззакѣнницы же ѡзженѣтца, и сѣма нечестѣвыхъ потребѣтца. Прѣнницы же наслѣдѣтца зѣмлю и вселѣтца въ вѣкѣхъ вѣка на неѣ. Оутѣ прѣнаго подѣтца премѣрости, и ѡзыкъ ѣгѡ возглаголетца ѡдѣ. Законъ бѣа ѣгѡ сѣрца ѣгѡ, и не запынѣтца стѡпы ѣгѡ. Смотриѣтца грѣшный прѣнаго и ѡщѣтца ѣже оумертвѣтти ѣгѡ: Гдѣ же не ѡстанѣтца ѣгѡ въ рѣкѣ ѣгѡ, ниже ѡдѣтца ѣгѡ, ѣгда ѡдѣтца ѣмѣ. Потерпи гдѣ и сохрани пѣть ѣгѡ, и вознесѣтца тѣа ѣже наслѣдѣтти зѣмлю: внигда потребѣтца грѣшникѡмъ, оузриши. Видѣхъ нечестѣваго превозносаща и вѣсаща ѣкѡ кѣдры лѣвѣнскѣа: И мѣмѡ ѡдохъ, и се, не бѣ, и взыкахъ ѣгѡ, и не ѡверѣтца мѣсто ѣгѡ. Храни неслѡбѣе и вѣждь правотѣ, ѣкѡ ѣсть ѡстанокъ человекѣ мѣрѣ. Беззакѣнницы же потребѣтца вкѣпѣ: ѡстанцы же нечестѣвыхъ потребѣтца. Спѣсѣнѣе же прѣныхъ ѡ гдѣ, и защитѣтель ѡхъ ѣсть во вѣма скорѣн: И помѡжетца ѡмъ гдѣ и ѡзѣвѣтца ѡхъ, и ѡзметца ѡхъ ѡ грѣшникѣхъ и спѣтца ѡхъ, ѣкѡ оупѡваша на негѡ.

Слава Оцѣ, и сѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣсѡ, и во вѣки вѣкѡвѣхъ, ѡмѣнѣ.
 Аладіа, Аладіа, Аладіа, Слава Тебѣ Боже! Трѣжды. Гдѣ помѣди, трѣжды.

По ѣмъ стѣхоловѣи сѣдѣленъ, гласъ ѡ. Подѡбенъ:

Невидимый сѣдѣе, въ плѡтѣи кѣкѡ видѣнъ былъ ѣси, и ѡдѣши ѡ мужѣи беззакѡнныхъ оубѣенъ бытѣи, наше ѡсѣдѣнѣе ѡсѣдѣаи стѣрѣтѣю твоѣю; тѣмъже хвалѣ, величѣе и славѣ возсылающе влѣстѣи твоѣи слѡве, соглашѡ прѣносѣмъ.

Слава, и нынѣ, тѡйже.

Анѣс: Гдѣ помѣди, трѣжды. Слава Оцѣ и сѣ и стѡмѣ дхѣ.

Чтѣецъ: И нынѣ и прѣсѡ и во вѣки вѣкѡвѣхъ. ѡмѣнѣ.

Кадѣма ѣ.

Ѳалѡмъ дѣдѣ, ѡз.

Гдѣ, да не ѣроствѣтѣю твоѣю ѡблчѣши мене, ниже гнѣвомъ твоѣмъ накажѣши мене: ѣкѡ стрѣлы твоѣа оуноза во мнѣ, и оутвердѣа ѣси на мнѣ рѣкѣ твоѣ. Нѣсть ѡщѣленѣа въ плѡтѣи моѣи ѡ лицѣ гнѣва твоѣгѡ, нѣсть мѣра въ костѣхъ моѣхъ ѡ лицѣ грѣхъ моѣхъ. ѣкѡ беззакѣнѣа моѣа превзыдѣа гласѣ моѣ, ѣкѡ вѣма тѣажкоѡ ѡтѣготѣша на мнѣ. Возмердѣша и согнѣша рѣны моѣ, ѡ лицѣ безѡмѣа моѣгѡ. Пострадахъ и слакѡхѣа до конца, вѣсь дѣнь сѣтѣа хождѣхъ: ѣкѡ лѣдѣа моѣа наполишѣа порѣганѣи, и нѣсть ѡщѣленѣа въ плѡтѣи моѣи. ѡслѡбленъ быхъ и смѣрѣхѣа до сѣла, рыкахъ ѡ въздыхѣнѣа сѣрца моѣгѡ. Гдѣ, прѣдъ тобѡю вѣе желѣнѣе моѣ, и въздыхѣнѣе моѣ ѡ тебѣ не оутѣа. Сѣрдце моѣ смѣтѣа, ѡстанѣ мѣа сѣла моѣ, и свѣтца Очѣю моѣю, и тѡй нѣсть со мною. Арѣзи моѣи и ѡскренѣнѣи моѣи прѣамѡ мнѣ прѣближѣшѣа и стѣа. И ближѣнѣи моѣи ѡдалѣче мене стѣа, и ѡждѣхѣа ѡщѣщѣи дѣшѣ моѣ: и ѡщѣщѣи слаа мнѣ глаголѣхъ сѣстѣа, и льстѣвнымъ вѣсь дѣнь подѣхѣа. ѡзъ же ѣкѡ гдѣхъ не слышахъ, и ѣкѡ нѣмъ не ѡверѣаи оутѣа своѣхъ: И быхъ ѣкѡ человекѣхъ не слышѣи и не ѡмѣи во оутѣхъ своѣхъ ѡблчѣнѣа. ѣкѡ на тѣа, гдѣ, оупѡвахъ, тѣи оуслѣшѣши, гдѣ бѣже моѣ. ѣкѡ рѣхъ: да не когда порѣдѣютца мѣа вразѣи

велеречиви. А ја сам на ударце спреман, и бол је мој стално преда мном. Јер безакоње моје ја ћу објавити, и бринућу се за грехе своје. А непријатељи моји уживају, и осилише се нада мном, и умножише се који ме мрзе неправедно; који ми узвраћају зло за добро оклеветаше ме, јер идох за добротом, (и одбацише ме љубљенога, као мртвога згађенога). Не остави ме, Господе; Боже мој, не удаљи се од мене. Похитај ми у помоћ, Господе спасења мога.

(Псалам 38)

Рекох: Сачуваћу путеве моје да не грешим језиком мојим; поставих устима мојим стражу кад устане грешник наспрам мене. Постадох глувонем и понизих се и ућутах од добара, и бол се моја обнови. Запали се у мени срце моје, и у размишљању моме разгоре се огањ. Говорих језиком мојим: Обзнани ми Господе кончину моју, и број дана мојих који је, да знам шта ми недостаје. Гле, педљима си поставио дане моје, и састав (=ипостас) је мој као ништа пред Тобом; али (заиста) све је таштина, сваки човек жив. Заиста, као у слици ходи човек, али се узалуд мете; сабира у ризницу, и не зна коме ће их сабрати. И сада, ко је ишчекивање моје? Није ли Господ? И састав (=ипостас) мој код Тебе је. Од свих безакоња мојих избави ме; (за) поругу безумноме дао си ме. Оглувонемех и не отварах уста своја, јер си (то) Ти учинио. Отклони од мене ударце Твоје, јер од моћи руке Твоје ја ишчилех. Карањима за безакоње покарао си човека, и растопио си као паучину душу његову; али (заиста) узалуд се мете сваки човек. Услиши молитву моју, Господе, и мољење моје чуј; сузе моје немој прећутати, јер сам ја дошљак код Тебе и пролазник, као сви оци моји. Остави ме, да се одморим, пре но што отидем и више ме не буде.

(Псалам 39)

Трпећи потрпех Господа, и обрати пажњу на ме, и услиша мољење моје; и изведе ме из рова мучења и из блата муља (мног), и постави на камен ноге моје, и управи стопе моје; и стави у уста моја песму нову, химну Богу нашем. Видеће многи, и устрашиће се, и уздаће се у Господа. Блажен је човек, коме је Име Господње нада његова, и који не гледа на сујетности (идолске) и на маније (=мантре и врахбине) лажне. Многа си учинио Ти, Господе Боже мој, чудеса Твоја, и по замислима Твојим нема ко би се уподобио Теби; јављах (их) и говорих, умножише се изнад броја. Жртву и принос ниси хтео, а тело си ми припремио; свеспаљенице и жртве за грехе ниси тражио. Тада рекох: Ево долазим у почетку књиге написано је за мене, да учиним вољу Твоју, Боже мој, захтедох, и закон Твој у утроби мојој. Благовестих правду у цркви великој; ево уста моја нећу спречити, Господе, Ти си познао. Правду Твоју не сакрих у срцу моме, истину Твоју и спасење Твоје рекох; не скрих милост Твоју и истину Твоју од сабора великог. А Ти, Господе, немој удаљити милосрђе Твоје од мене; милост Твоја и истина Твоја нека ме увек штите. Јер ме обузеше зла којима нема броја,хватише ме безакоња моја, и не могах гледати; умножише се већма од власи главе моје, и срце моје остави ме. Благоволи, Господе, да ме избавиш; Господе, похитај да ми помогнеш. Нека се постиде и посраме уједно који траже душу моју да је ишчупају; нека се поврате натраг и нек се посраме који ми хоће зала. Нека одмах приме посрамљење своје који ми говоре: добро! добро! Нека се обрадују и узвеселе

Теби сви који Те траже, Господе, и нека говоре свагда они који љубе спасење Твоје: Нека се велича Господ! А ја сам ништ и убог, Господ ће бринути о мени. Помоћник мој и избавитељ мој Ти јеси, Боже мој, немој каснити.

(Псалам 40)

Блажен је који разуме сиромаша и убогога, у зли дан избавиће га Господ. Господ ће га сачувати, и живиће га, и блаженим ће га учинити на земљи, и неће га предати у руке непријатеља његових. Господ ће га помоћи на одру болести њехове; сву постељу његову у болести његовој променио си. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Непријатељи моји рекоше ми зло: Када ће умрети, и (кад ће) погинути име његово? И (ко) улажаше да види, узалуд говораше, срце његово сабра њему безакоње, (и) излажаше напоље и говораше; заједно против мене шапутаху сви непријатељи моји, против мене смишљаху ми зла; реч безакону изношаху против мене: Неће ли се десити да лежећи (болесник) не устане? Јер човек мога мира, у кога се уздах, који јеђаше хлеб мој, подиже ме на пету. А Ти, Господе, помилуј ме и подигни ме, и узвратићу им. По томе познадох да си ме (Ти) хтео, јер се не обрадова непријатељ мој нада мнош. А мене си због безазлености (моје) прихватио, и утврдио си ме пред Тобом до века. Благословен Господ Бог Израилев од века и до века. Нека тако буде. Амин.

(Псалам 41)

Као што чезне јелен за изворима вода, тако чезне душа моја Теби, Боже. Жедна је душа моја за Богом Живим; кад ћу доћи и јавити се лицу Божијем? Бише ми сузе моје хлеб мој дан и ноћ, када ми говораху сваки дан: Где је Бог твој? Тога се сетих и излих на се душу своју; јер ћу проћи кроз место шатора дивног, до дома Божијег, с гласом радости и исповедања одјека празнујућег. Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш? уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме. У мени се самоме узбуну душа моја; тога ради споменух Те од земље Јорданске и Ермонске, од горе мале. Бездан бездну призива гласом слапова Твојих; сва узвишења Твоја и таласи Твоји дођоше на ме. Дању ће заповедати Господ милост Своју, и ноћу је песма Његова код мене, и молитва Богу живота мога. Рећи ћу Богу: Заштитник мој јеси (Ти), зашто си ме заборавио? И зашто сетујући ходим када (ме) тлачи непријатељ мој? Када се крше кости моје ругаху ми се мучитељи моји, када ми говоре свакога дана: Где је Бог твој? Зашто си жалосна, душо моја, и зашто ме смућујеш? Уздај се у Бога, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме.

(Псалам 42)

Суди ме, Боже, и расуди парбу моју од Чтеца: а несветога, од човека неправедног и лукавог избави ме. Јер си Ти, Боже, утврђење моје; зашто си ме одбацио? И зашто сетујући ходим, када (ме) тлачи непријатељ? Пошаљи светлост Твоју и истину Твоју; оне ме упутише и одведоше на гору свету Твоју и у насеља Твоја. И ући ћу ка жртвенику Божијем, Богу Који орадошћује младост моју; исповедићу Те и хвалити на гуслама, Боже, Боже мој. Зашто си жалосна, душо моја и зашто ме смућујеш? Уздај се у Господа, јер ћу се исповедати Њему - Спасењу лица мога и Богу моме.

Гдѣ попечѣтсѧ ѡ мнѣ: помощникъ мой ѿ защититель мой еси ты, бже мой, не законн.

Псаломъ дѣдъ, м.

Блженъ раздмѣвалъ на нѣща ѿ оубога, въ день лють ѿзбавитъ егò гдѣ. Гдѣ да сохранитъ егò ѿ живитъ егò, ѿ да оублжитъ егò на земли ѿ да не предастъ егò въ рѣки враговъ егò. Гдѣ да поможетъ емѹ на одрѣ болѣзни егò: всѣ лѡже егò ѡбратилъ еси въ болѣзни егò. Изъ рѣхъ: гдѣ, помилуй мѧ, ѿщелъ душъ мой, ѿкво согрѣшихъ ти. Вразѣ мой рѣша мнѣ зла: когда оумретъ, ѿ погнбнетъ ѿма егò; ѿ вхождаше видѣти, всѣ глаголаше сердце егò: собра беззаконіе себѣ, ѿхождаше конъ ѿ глаголаше вкѡпѣ. На мѧ шептѧхъ всѣ вразѣ мой, на мѧ помышляхъ зла мнѣ. Слово законопрестѹпное возложѣша на мѧ: едѧ спѧ ѿ не приложитъ воискренѣти; ѿбо человекъ мира моего, на негоже оуповахъ, ѿдыи хлѣбы моѧ, возвеличи на мѧ запинаніе. Ты же, гдѣ, помилуй мѧ ѿ возстави мѧ, ѿ воздѧмъ ѿмъ. Въ сѣмъ познахъ, ѿкво вохотѣлъ мѧ еси, ѿкво не возрадѣтсѧ врагъ мой ѡ мнѣ. Мене же за неслѡбіе прѣлъ, ѿ оутвердилъ мѧ еси предъ тобою въ вѣкъ. Блгословенъ гдѣ бѣ ѿ ѿлеву ѡ вѣка ѿ до вѣка: вѣдѣ, вѣдѣ.

Псаломъ дѣдъ, ма.

ѿмже ѡбразомъ желаетъ еленъ на истѡчники водныѧ, сице желаетъ душа моѧ къ тебѣ, бже. Возжада душа моѧ къ бѣ крѣпкомѹ, жвѡмѹ: когда прѣдъ ѿ явилсѧ лицѹ бжѣю; Быша слезы моѧ мнѣ хлѣбъ день ѿ нѡщъ, внегодѧ глаголашасѧ мнѣ на всѧкъ день: гдѣ еси бѣ твоѣ; Сѧ помандухъ, ѿ ѿзліахъ на мѧ душъ мой: ѿкво проидѣ въ мѣсто селеніѧ днѣвна, даже до домѹ бжѣа, во гласѣ радѡваніѧ ѿ ѿповѣданіѧ, шѡма празндюшагѡ. Вскѡю прикѡрена еси, душѣ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѧешн мѧ; оуповаѣ на бѣ, ѿкво ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой. Ко мнѣ самомѹ душѧ моѧ сматѣсѧ: сегѡ радѣ помандухъ тѧ ѡ земли ѿрданскѣ ѿ ермѡнїимскѣ, ѡ горы малыѧ. Бѣзна бѣздѧ призываетъ во гласѣ хлѣбѣ твоихъ: всѧ высоты твоѧ ѿ вѡны твоѧ на мнѣ прѣдѡша. Въ день заповѣсть гдѣ млѣть твоѧ, ѿ нѡщю пѣснь егò ѡ мене, молѣтва бѣ живѡтѧ моего. Рѣхъ бѣ: защитникъ мой еси, почтѡ мѧ забылъ еси; ѿ вскѡю свѣтѧ хождѣ, внегодѧ ѡкорелаетъ врагъ; внегодѧ сокрѡшатсѧ коутѣмъ моимъ, поношѧхъ мѣ вразѣ мой, внегодѧ глаголашн ѿмъ мнѣ на всѧкъ день: гдѣ еси бѣ твоѣ; Вскѡю прикѡрена еси, душѣ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѧешн мѧ; оуповаѣ на бѣ, ѿкво ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой.

Псаломъ дѣдъ, мѡ

Судѣ мнѣ, бже, ѿ разсудѣ прѡ моѡ: ѡ ѧзыка непреподѡбна, ѡ человекѧ неправѣдна ѿ льстѣва ѿзбави мѧ. Занѣ ты еси, бже, крѣпость моѧ, вскѡю ѡрѣдѧлъ мѧ еси; ѿ вскѡю свѣтѧ хождѣ, внегодѧ ѡкорелаетъ врагъ; Послѣ свѣтъ твоѣ ѿ истинѣ твоѣ: тѧ мѧ настѧвнѣста, ѿ введѡста мѧ въ гѡрдѣ стѣю твоѧ ѿ въ селеніѧ твоѧ. ѿ внидѣ къ жѣртвенникѹ бжѣю, къ бѣ веселѧщемѹ ѿнѡсть моѡ: ѿповѣсѧ тебѣ въ гѡслехъ, бже, бже мой. Вскѡю прикѡрена еси, душѣ моѧ; ѿ вскѡю смѡщѧешн мѧ; оуповаѣ на бѣ, ѿкво ѿповѣсѧ емѹ, спѣеніе лица моего ѿ бѣ мой.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)
Слава Оцу и Сину и Светоме Духу Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 43)

Боже, ушима нашим слушасмо, и оци наши јавише нам дело које си учинио у дане њихове, у дане старе. Рука Твоја незнабожце сатре, и засади њих (=оце наше); искоренио си Чтец:е и изагнао их. Јер нису мачем својим (оци наши) наследили земљу, и мишица њихова не спасе их, него десница Твоја и мишица Твоја, и светлост лица Твога, јер си благоволео у њима. Ти си сам Цар мој и Бог мој, Који си заповедио спасења Јаковљева. Тобом ћемо непријатеље наше избости роговима, и Именом Твојим уништићемо оне који устају на нас. Јер се не уздам у лук свој, и мач мој неће ме спасити. Јер си нас (Ти) спасао од тлачитеља наших, и мрзитеље наше посрамио си. Богом ћемо се хвалити сав дан, и Име ћемо Твоје исповедати и хвалити до века. А сада си одбацио и посрамио си нас, и нећеш изаћи, Боже, са војскама нашим. Обратио си нас назад пред непријатељима нашим, и мрзитељи нас разграбише себи. Дао си нас као овце за јело и међу Чтец:е расејао си нас. Предао си Чтец: Твој у бесцење, а не беше (их) мноштво у њиховим клицањима (ратним). Поставио си нас за поругу суседима нашим, ругање и подсмех онима око нас. Поставио си нас за причу међу незнабошцима, климање главом међу Чтец:има. Сав дан срамота моја преда мном је, и стид лица мога покри ме, од гласа ругача и клеветника, од лица непријатеља и гонитеља. Све ово дође на нас, па (ипак) не заборависмо Тебе, и не преступисмо у завету Твоме, и не одступи назад срце наше; а (Ти си) уклонио стазе наше од пута Твога. Јер си нас понизио у месту страдања, и покри нас сенка смрти. Ако (ли) заборависмо Име Бога нашег или пружисмо руке наше Богу туђем, зар неће Бог то истражити? Јер Он познаје тајне срца. Јер Тебе ради усмрћују нас сав дан, сматрају нас као овце за клање. Подигни се, зашто спаваш, Господе? Устани, и не одбаци (нас) до краја. Зашто лице Твоје окрећеш? Заборављаш ли бедноћу нашу и невољу нашу? Јер се понизи у прах душа наша, залепи се земљу стомак наш. Устани, Господе, помози нам, и избави нас Имена Твога ради.

(Псалам 44)

Изрече срце моје Реч добру, говорићу ја дела моја Цару; језик је мој трска (=перо) писара брзописца. Красан си лепотом већма од синова људских, благодат тече из уста Твојих; тога ради благословиће Те Бог до века. Припаши мач Свој о бедро Своје, Силни, красотом Твојом и лепотом Твојом, и јачај и напредуј и царуј ради истине и кротости и правде, и водиће Те чудесно десница Твоја. Стреле су Твоје изоштрене, Силни, - Чтец:и ће паднути пода Те, - (стреле) у срца непријатеља Царевих. Престо је Твој, Боже, у век века, скиптар је правде скиптар Царства Твога. Заволео си правду и омрзнуо безакоње; тога ради помаза Те, Боже, Бог Твој уљем радости већма од заједничара Твојих. Измирна и алој и касија са одеће Твоје (миришу), из дворова од слоноваче, собом Те веселе. Кћери царева су у почести (=пратњи) Твојој. Предста царица с десне стране Теби у одећи позлаћеној огрнута,

Слава Ѿцѣ и сѣну и сѣтому духу.

Дикъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Аллилуѣа, аллилуѣа, аллилуѣа, слава тебе бже. Трѣжды. Гдн помниди, трѣжды.

Слава Ѿцѣ и сѣну и сѣтому духу.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ. аминь.

Псаломъ двѣдъ, мѣ.

Бже, оушима нашими оуслышахомъ, и отцы наши возвестѣша намъ дѣло, еже содѣла въ сѣи во днѣхъ ихъ, во днѣхъ дрѣвнихъ. Рѣка твоа ѣзыки потреби, и насади въ сѣи: ѡслобви сѣи люди и изгна въ сѣи. Не бо мечемъ своимъ наслѣдиша зѣмлю, и мѣшца ихъ не спасе ихъ, но десница твоа и мѣшца твоа и просвѣщеніе лица твоего, ѣкѡ благоволи въ сѣи въ нихъ. Ты сѣи самъ црь мой и бгъ мой, заповѣда ми спасѣниа ѣкѡвѣа. Ѡ тебе враги наша изведемъ роги, и ѡ имени твоемъ оуничжимъ востающыа на ны. Не на лѣкы бо мой оуповаю, и мечъ мой не спасетъ мене: спсавъ бо сѣи насъ ѡ стѣжающихъ намъ, и ненавидящихъ насъ пограбилъ сѣи. Ѡ бже похвалима весь день, и ѡ имени твоемъ исповѣмся во вѣки. Нынѣ же ѡрѣдъ сѣи и пограбилъ сѣи насъ, и не изыдеши, бже, въ силахъ нашихъ. Возврати сѣи насъ вспать при врагѣхъ нашихъ, и ненавидящѣи насъ расхищашъ себѣ. Далъ сѣи насъ ѣкѡ овцы сѣди, и во ѣзыцѣхъ расѣла ны сѣи. Ѡдалъ сѣи люди твоа безъ цѣны, и не въ множество въ восклицаніихъ нашихъ. Положилъ сѣи насъ поношеніе соудомъ нашимъ, подраженіе и поруганіе шщымъ ѡкрестъ насъ. Положилъ сѣи насъ въ прѣтъ во ѣзыцѣхъ, покнванію главы въ людехъ. Весь день срамъ мой предо мною естъ, и стѣдъ лица моего покрѣ ма, Ѡ глаго поношающаго и ѡклеветашаго, ѡ лица вражѣа и изгонашаго. Сѣа вса прѣидоша на ны, и не забыхомъ тебе, и не неправдовахомъ въ заветѣ твоемъ, и не ѡстѣпѣи вспать сѣрдце наше: и оуклонилъ сѣи стези наша ѡ пѣти твоего, ѣкѡ смирилъ сѣи насъ на мѣстѣ ѡсловеніа, и прикрѣ ны сѣнь смертнаа. Яще забыхомъ има бга нашего, и яще воздѣхомъ рѣки наша къ бгѣ чуждемъ, не бгъ ли възыщетъ ихъ; тои бо вѣетъ тайнаа сѣрдца. Зане тебе ради оумерщвлѣмся весь день, вмѣнихомъ ѣкѡ овцы заколеніа. бд. Востани, вскдю спши, гдн; вокрѣни, и не ѡрѣни до конца. Вскдю лице твое ѡвращаеши; забываеши нищѣтъ нашу и скорѣ нашу; ѣкѡ смирилъ въ персть дша наша, прильпе земли оутрѣба наша. Вокрѣни, гдн, помози намъ, и избави насъ имене ради твоего.

Псаломъ двѣдъ, мѣ.

Ѡрыгни сѣрдце мое слово благо, глаголю ѣзъ дѣла моа црѣви: ѣзыкъ мой трѣсть книжника скорописца. Красенъ добрѣтою паче сынѡвъ человекескихъ, изліаа блгодать во оустнахъ твоихъ: сего ради блгослови та бгъ во вѣки. Препѡши мечъ твой по бедрѣ твоей, силне, Красѣтою твоею и добрѣтою твоею: и налцы, и оупѣвай, и црѣвѣи истинны ради и крѣтости и правды: и настаиветъ та дѣвнъ десница твоа. Стрѣлы твоа изощренны, силне: люди подъ тобою падѣтъ въ сѣрцы врагѣ црѣвѣихъ. Прѣтолъ твой, бже, въ вѣки вѣка: жѣзлъ правѣти жѣзлъ црѣвѣа твоего. Возлюбилъ сѣи правдъ и возненавидѣлъ сѣи беззаконіе: сего ради помаза та, бже, бгъ твой ѣлеемъ радѣсти паче причастникъ твоихъ. Смирна и стѣкти и касіа ѡ рѣзъ твоихъ, ѡ тѣжестей слѡвѣихъ, изъ нихъже возвеселиша та. Дщѣри царѣй въ чѣсти твоей: предѣла царница ѡдеснѣю тебе, въ рѣзахъ позлащеныхъ ѡдѣана пренспецрена. Слыши, дщи, и

украшена. Чуј, кћери, и види, и приклони ухо твоје, и заборави Чтец: твој и дом оца твога, и пожелеће Цар лепоту твоју; и Он је Господ твој, и поклонићеш се Њему. И кћи Тирова (доћи ће) с даровима. Лицу Твоме помолиће се богаташи Чтец:ни. Сва је слава кћери Цареве унутра; ресама је златним огрнута, украшена. Приведоше се Цару девојке за њом, друге њене привешће се Теби; привешће се у весељу и радовању, увешће се у храм Царев. Уместо оца Твојих биће синови Твоји; поставићеш их за кнезове по свој земљи. Спомињаћу Име Твоје у сваком нараштају и нараштају; тога ради Чтец:и ће Те исповедати и славити до века и у век века.

(Псалам 45)

Бог нам је уточиште и сила, помоћник у невољама које нас снађоше веома. Зато се нећемо уплашити кад се земља затресе, и преместе се горе у срца мора. Зашумеше и ускипеше воде њихове, затресоше се горе снагом Његовом. Речни токови веселе град Божији; освештао је насеље Своје Вишњи. Бог је усред њега, и неће се поколебати; помоћи ће га Бог рано ујутро. Смутише се незнабожци, потресоше се царства; даде глас Свој (Вишњи), потресе се земља. Господ над војскама је са нама, заступник нам је Бог Јаковљев. Ходите и видите дела Божија, чудеса која је поставио на земљи. Ништећи ратове до крајева земље, лук ће скршити и оружје ће сломити, и штитове ће сажећи огњем. Отпочините, и познајте да сам ја Бог; узвисићу се у Чтец:има, узвисићу се на земљи. Господ над војскама је са нама, заштитник нам је Бог Јаковљев.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, Слава Теби Боже! (3 пута) Господе помилуј. (3 пута)

Сједални Глас 2

Почетак Господњих страдања, данашњи дан светло носи. Ходите, зато, празника љубитељи, да га сусретнемо песмама – јер Творац долази да прими Крст, испитивања и ране, сужен од Пилата. Отуда и када од слуге доби шамар, све трпи, да би спасао човека. Тога ради узвикнимо – Човекољубче Христе Боже, подари опроштај сагрешења, онима који се с вером клањају, пречистим страдањима твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Почетак Господњих страдања, данашњи дан светло носи. Ходите, зато, празника љубитељи, да га сусретнемо песмама – јер Творац долази да прими Крст, испитивања и ране, сужен од Пилата. Отуда и када од слуге доби шамар, све трпи, да би спасао човека. Тога ради узвикнимо – Човекољубче Христе Боже, подари опроштај сагрешења, онима који се с вером клањају, пречистим страдањима твојим.

Ђакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Ђакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље!

внѣждь, ѿ приклонѣнїа оубо оубо оубо твоѣ, ѿ забвѣнїа людїи твоѣ ѿ домъ оубо оубо твоѣ: ѿ возжелѣетъ црѣ доброты твоѣ, занѣ то ѿ сѣтъ гдѣ твоѣ, ѿ поклонїишиа сѣмѣ, ѿ дщїи тѣрова съ дары: лицѣ твоѣ помолѣтѣ богатїи людстїи. Вѣла сѣла дщїе црѣвы внѣтрѣ: рѣсны златѣмн ѿдѣлана ѿ пренспецрѣна. Прнведѣтѣ црѣ дѣвы вѣлѣдъ сѣла, ѿскрѣнїа сѣла прнведѣтѣ тебѣ: Прнведѣтѣ вѣ вѣсѣлїи ѿ радобанїи, введѣтѣ вѣ храмъ црѣвѣ. Вмѣстѣ оубо оубо твоѣхъ бѣша сѣнобѣ твоѣ: постѣвнши ѿ кнѣзи по вѣей землїи. Поманѣ ѿ ма твоѣ во вѣкомъ родѣ ѿ родѣ: сѣгѣ радн людїе ѿсповѣдатѣ тебѣ вѣ вѣкѣхъ ѿ во вѣкѣхъ вѣка.

Цаломъ двѣдъ, мѣ.

Бѣгъ намъ прнвѣжнїе ѿ сѣла, помолѣнїи вѣ искорбѣхъ ѿ вѣрѣтшнхъ ны сѣла. Сѣгѣ радн не оубо оубо, вѣнегда сѣмѣтѣтѣ землѣ, ѿ прѣлагѣтѣ гѣры вѣ сѣрѣца морѣкѣла. Возшѣмѣша ѿ сѣмѣтѣтѣ вѣды ѿхъ, сѣмѣтѣтѣ гѣры крѣпостїю сѣгѣ. Рѣчнаа оубо оубо сѣнїа вѣсѣлѣтѣ гѣдъ бѣжїи: ѿсѣтїа сѣтъ сѣленїе сѣоѣ вѣшнїи. Бѣгъ по сѣрѣцѣ сѣгѣ, ѿ не подвнжнїе: помолѣтѣ сѣмѣ бѣгъ оубо оубо зѣтѣра. Сѣмѣтѣтѣ гѣзыцы, оубо оубо сѣла цѣрѣтѣла: дадѣ гѣлѣ сѣоѣ вѣшнїи, подвнжнїе землѣ. Гдѣ сѣла съ намн, зѣтѣтѣтѣ намъ бѣгъ ѿкѣвѣль. Прннѣтѣ ѿ внѣднѣ дѣла бѣжїа, ѿже положн чѣдѣла на землїи: ѿ землѣ брѣнн до конѣцъ землїи, лѣкѣ искрѣдшнѣтѣ ѿ сѣмѣтѣтѣ оубо оубо, ѿ цнѣты сѣжжѣтѣ оубо оубо. Оубо оубо сѣнїе ѿ разѣмѣнїе, ѿкѣ ѿзъ сѣмѣ бѣгъ: вознѣдѣла во гѣзыцѣхъ, вознѣдѣла на землїи. Гдѣ сѣла съ намн, зѣтѣтѣтѣ намъ бѣгъ ѿкѣвѣль.

Сѣла оубо оубо, ѿ сѣнѣ, ѿ сѣтомѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прннѣ, ѿ во вѣкн вѣкѣвѣ, ѿ мннѣ.
 Яннѣдѣ, Яннѣдѣ, Яннѣдѣ, Сѣла Тебѣ Боже! Трнѣждѣ. Гдѣ помнѣнѣ, трнѣждѣ.

По г-мъ сѣтїослѣвїи сѣдѣленѣ, гѣлѣ ѿ.

Подобенѣ: Прѣмѣдрѣстн:

Сѣтѣтѣ гдѣннхъ начѣткн, настѣоѣщїи дѣнѣ сѣвѣтлѣнѣснѣтѣ. прннѣтѣ оубо прѣзѣнѣоубѣцы, оубо оубо пѣснѣмн: сѣзѣдѣтѣтѣ крѣтѣ прнѣтн, ѿспытѣнїа ѿ рѣны, пѣлѣтомъ сѣднѣмѣ. тѣмѣже ѿ ѿ рѣла оубо оубо бѣвѣ по гѣлѣ, вѣла тѣрпнѣтѣ, да сѣсѣтѣтѣ чѣловѣка. сѣгѣ радн возопнѣмъ сѣмѣ: чѣвѣколѣбѣчѣ хрѣтѣ бѣже, прѣгрѣшѣнїи дѣрѣнїи ѿсѣтѣленїе, покѣланѣющнмѣ вѣрою прѣчѣтнмъ сѣтѣтѣмъ твоѣмъ.

Сѣла оубо оубо, ѿ сѣнѣ, ѿ сѣтомѣ дѣхѣ, ѿ нынѣ ѿ прннѣ, ѿ во вѣкн вѣкѣвѣ, ѿ мннѣ.

Сѣтѣтѣ гдѣннхъ начѣткн, настѣоѣщїи дѣнѣ сѣвѣтлѣнѣснѣтѣ. прннѣтѣ оубо прѣзѣнѣоубѣцы, оубо оубо пѣснѣмн: сѣзѣдѣтѣтѣ крѣтѣ прнѣтн, ѿспытѣнїа ѿ рѣны, пѣлѣтомъ сѣднѣмѣ. тѣмѣже ѿ ѿ рѣла оубо оубо бѣвѣ по гѣлѣ, вѣла тѣрпнѣтѣ, да сѣсѣтѣтѣ чѣловѣка. сѣгѣ радн возопнѣмъ сѣмѣ: чѣвѣколѣбѣчѣ хрѣтѣ бѣже, прѣгрѣшѣнїи дѣрѣнїи ѿсѣтѣленїе, покѣланѣющнмѣ вѣрою прѣчѣтнмъ сѣтѣтѣмъ твоѣмъ.

ѿ посѣмъ возгѣлѣетѣ дїакѣнѣ:

ѿ ѿ спѣдѣннѣ намъ сѣлѣшнїю сѣтѣгѣ сѣлїа гдѣ бѣла молнмъ.

Лнѣкѣ: Гдѣ помнѣнѣ, трнѣждѣ.

Дїакѣнѣ: Прѣмѣдрѣстѣ, прѣстн оубо оубо сѣлѣшннмъ сѣтѣгѣ сѣлїа.

Свештеник: Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Ђакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја. (Зач. 84-87)

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Ђакон: Пазимо.

Напомена:

Ова Еванђеља се читају живљим темпом, него што је уобичајено на Литургији.

А ујутру враћајући се у град огладње; И угледавши смокву крај пута дође њој, и не нађе на њој ништа осим лишћа и рече јој: Да никад више не буде од тебе рода до вијека! И одмах усахну смоква. И видјевши то ученици дивеше се говорећи: Како усахну смоква! А Исус одговарајући рече им: Заиста вам кажем: Ако имате вјеру и не посумњате, учинићете не само оно што се зби са смоквом, него и гори овој ако речете: дигни се и баци се у море, догодиће се. И све што узистете у молитви вјерујући, добићете. И кад уђе у храм и стаде учити, приступише му првосвештеници и старјешине Чтец: не говорећи: Каквом влашћу то чиниш? И ко ти даде ту власт? А Исус одговарајући рече им: И ја ћу вас упитати једну ријеч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама рећи каквом влашћу ово чиним. Крштење Јованово откуда бијаше? С неба, или од људи? А они размишљаху у себи говорећи: Ако кажемо: с неба, рећи ће нам: Зашто му, дакле, не вјеровасте? Ако ли речемо: од људи, бојимо се Чтец: а; јер сви Јована држе за пророка. И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и он њима: Ни ја вама нећу казати каквом влашћу ово чиним. А шта вам се чини? Човјек неки имаше два сина, и дошавши првome рече: Синко, иди данас ради у винограду моме. А он одговарајући рече: Нећу! И послје се раскаја и отиде. И приступивши другоме рече тако исто. А он одговарајући рече: Хоћу, господару! И не отиде. Који је од ове двојице извршио вољу очеву? Рекоше му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да ће цариници и блуднице прије вас ући у Царство Божије. Јер вам дође Јован путем праведним, и не вјеровасте му; а цариници и блуднице повјероваше му; а ви видјевши то, не раскајасте се затим да му вјерујете. Другу причу чујте: Бијаше човјек домаћин који посади виноград и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и сагради кулу, и даде га виноградарима, и отиде. А када се приближи вријеме бербе, посла слуге у своје виноградарима да приме плодове његове. И виноградарима, похватавши слуге његове, једнога избише, а једнога убише, а једнога камењем засуше. Опет посла друге слуге, више него прије, и учинише им тако исто. А најзад посла им сина својега говорећи: Постидјеће се сина мојега. А виноградарима видјевши сина рекоше међу собом: Ово је насљедник; ходите да га убијемо, и да присвојимо насљедство његово. И ухватише га, па изведоше напоље из винограда, и убише. Када, дакле, дође господар винограда шта ће учинити виноградарима оним? Рекоше му: Злочинце ће злом смрћу погубити, а виноград ће дати другим виноградарима, који ће му давати плодове у своје вријеме. Рече им Исус: Зар нисте никада читали у Писму: Камен који одбацише зидари, тај постаде глава од угла; то би од Господа и дивно је у очима нашим. Зато вам кажем да ће се од вас узети Царство Божије, и даће се народу који доноси плодове његове.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И сѣенникъ: Миръ всѣмъ.

Анѣкъ: И дѣхъ твою.

И ѡбѣ: **Ѡ** матѣа сѣаго ѡула чѣнѣе.

Анѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

Дѣаконъ: Ронмемъ.

(па) Во время оно, возвращаема иисъ во градъ, взалка. И оузрѣвъ смоковницу ѡдну при пѣти, прииде къ ней, и ничтоже оубрѣте на ней, токмо листвѣе ѡдно, и глагола ѡнъ: да николиже ѡ тебе плодъ бѣдетъ во вѣки. и ѡбѣ иже сме смоковница. И видѣвъше оутицы днѣшася, глаголюще: какъ ѡбѣ иже сме смоковница; **Ѡ**вѣщавъ же иисъ рече имъ: аминъ глаголю вамъ: аще имате вѣрѣ, и не оудумнѣте, не токмо смоковничное сотворите: но аще и горѣ сѣе речете: двѣгни се и вѣрзи се во море, бѣдетъ. И всѣ, ѡлика аще вопрошите въ молитвѣ вѣрѣюще, приимете. И пришедшъ ѡмъ въ церковь, пристѣпша къ немъ оучащѣ архіерѣе и старцы людстѣи, глаголюще: кою властїю сѣа твориши; и кто ти даде властѣ сѣю; **Ѡ**вѣщавъ же иисъ, рече имъ: вопрошъ вы и азъ слово ѡдно, ѡже аще речете мнѣ, и азъ вамъ рекъ, кою властїю сѣа творю. Крещеніе іуанново ѡкда бѣ: съ небесе ли, или ѡ человекъ; **Ѡ**ни же помышляхъ въ себѣ, глаголюще: аще речемъ, съ небесе: речетъ намъ, почто оубо не вѣровасте ѡмъ; аще ли речемъ, ѡ человекъ: боимъ народа, всѣ бо имѣтъ іуанна такъ пророка. И **Ѡ**вѣщавъше ии совн рѣша: не вѣмы. рече имъ и тои: ни азъ вамъ глаголю, кою властїю сѣа творю. Что же се вамъ мнитъ; человекъ нѣкии имаше двѣ сына, и пришедъ къ первомъ рече: чадо, иди днѣе дѣлай въ виноградѣ моемъ. **Ѡ**нъ же **Ѡ**вѣщавъ рече: не хоцѣ. послѣди же раскѣвша иде. И пристѣпль къ дрѣгомъ, рече такоже. **Ѡ**нъ же **Ѡ**вѣщавъ рече: азъ гдѣ иду. и не иде. Кіи ѡ оубо сотвори волю **Ѡ**чѣ! глаголаша ѡмъ: первый. глагола имъ иисъ: аминъ глаголю вамъ, такъ мытари, и любодѣицы варѣютъ вы въ црѣтѣи бжѣи. Прииде бо къ вамъ іуаннъ креститѣль пѣтемъ праведнымъ, и не вѣровасте ѡмъ: мытари же и любодѣицы вѣроваша ѡмъ. вы же видѣвъше не раскѣвѣте послѣди, вѣровати ѡмъ. **И**нъ притчѣ слышите: человекъ нѣкии бѣ домовитъ, иже насадъ виноградъ, и оплотомъ оградъ ѡго, и ископа въ немъ точило, и созда столпъ, и вдалтъ и дѣлателѣмъ: и **Ѡ**нде. **Ѡ**гда же приближе время плодѣвъ, послѣ рабы свои къ дѣлателѣмъ, прѣати плоды ѡго. И **Ѡ**мше дѣлателѣ рабы ѡго, **Ѡ**ваго оубо бѣша, **Ѡ**ваго же оубѣша, **Ѡ**ваго же каменѣмъ побѣша. Паки послѣ ины рабы множайша первыхъ: и сотвориша имъ такоже. Послѣди же послѣ къ нимъ сѣа своего, глагола: оуирамѣте сѣа моего. дѣлателѣ же видѣвъше сѣа, рѣша въ себѣ: сѣе сѣтъ наследникъ, приидите, оубѣемъ ѡго, и оудержимъ достѣи ѡго. И **Ѡ**мше ѡго, иже доша конъ иже виноградъ, и оубѣша. **Ѡ**гда оубо приидетъ гдѣнъ виноградъ, что сотворитъ дѣлателѣмъ чѣмъ; глаголаша ѡмъ: слыхъ слѣ погубитъ ихъ, и виноградъ предѣтъ имъ дѣлателѣмъ, иже воздадѣтъ ѡмъ плоды во время своѣ. глагола имъ иисъ: нѣсте ли чаи николиже въ псалтихъ: камень, ѡгоже не въ радъ сотвориша зиждѣи, сѣе бысть во главѣ оугла, ѡгда бысть сѣе, и сѣтъ днѣна во **Ѡ**чию вашу. **Ѡ**го радъ глаголю вамъ, такъ **Ѡ**нметъ ѡ васъ црѣтѣе бжѣе, и дастъ гдѣи творѣемъ плоды ѡго.

Анѣкъ: Слава тебѣ гдѣ, слава тебѣ.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када Ти суде. Гле, у безакоњима се зачех, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне мудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; опери ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом владалачким утврди ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве свеспаљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацивати. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Ђакон:

Спаси Боже, народ твој, и благослови наслеђе твоје, посети свет твој милошћу и добротом, укрепи моћ хришћана православних и ниспошљи нам милост своје богате: молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом часног и животворног Крста, заступништвом часних и Небеских сила бестелесних, часног и славног Пророка Претече и Крститеља Јована, светих славних и свехвалних Апостола, светих Отаца наших и великих васељенских учитеља и светитеља: Василија Великога, Григорија Богослова и Јована Златоуста, светих Отаца наших Атанасија и Кирила, патријарха александријских, светог Оца нашег Николаја, архиепископа мирликијског Чудотвораца, светих равноапостолних Методија и Кирила учитељасловенских, светих српских просветитеља и учитеља: Симеона Мироточивога, светитеља: Саве, Арсенија, Максима, Василија Острошког и Петра Цетињског; светих славних и добропобедних Мученика, преподобних и богоносних Отаца наших, светих праведних богородитеља Јоакима и Ане **(и светога чији је храм и дан)**, и свих Светих твојих, молимо Те, многомилостиви Господе, услиши нас грешне који ти се молимо и помилуј нас.

Чтец: Господи помилуј **(12 пута.)**

ТРИПЕСНЕЦ

Састав г-на Косме, чији је акростих:

Ти Девтера, то јест: у други дан који је Понедељак.

Канон (песма прва – глас други) Ирмос

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

И ѿбѣ ѿ ѿломъ ѿ:

Помилуй мѧ бже, по величїи милости твоєи ѿ по множетвѣ щедротъ твоихъ ѿчисти беззаконїе мое. Нанпаче ѿмыи мѧ ѿ беззаконїа моего, ѿ грѣха моего ѿчисти мѧ. Гакъ беззаконїе мое азъ знаю, ѿ грѣхъ моихъ предо мною єсть вѣнъ. Тебѣ єдиному согрѣшихъ, ѿ лѣкавое предъ тобою сотворихъ, гакъ да ѿправдишиа во словесехъ твоихъ, ѿ побѣдиши, внегда ѿдѣти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ єсмь, ѿ во грѣсехъ роди ма мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа ѿ тїнаа премудрости твоєа ѡбѣлаз мнѣ єси. Ѹкропиши мѧ ѿчѣпомъ, ѿ ѿчищуа: ѿмыєши мѧ, ѿ паче снѣга ѿбѣлюа. Слѣхъ моему дааи радость ѿ веселїе, возрадоуютса къостн смрѣнныа. Ѹбрати лице твоє ѿ грѣхъ моихъ, ѿ слабозаконїа мо. ѿчисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, ѿ дѣхъ правъ ѿбнови во оутробѣ моєи. Не ѿвержи мене ѿ лица твоего, ѿ дѣа твоего стѣгъ не ѿнми ѿ мене. Возражда мнѣ радость спсєнїа твоего, ѿ дѣомъ вѣчимъ ѿтверди ма. Научъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, ѿ нечестївїи къ тебѣ ѿбратятса. Избави мѧ ѿ кровїи бже, бже спсєнїа моего, возрадуетса азъ языкъ мой правдѣ твоєи. Гди, ѿстѣи мой ѿверзешн, ѿ ѿстѣа мо. возвѣстятъ хвалѣ твою. Гакъ аще бы вохотѣла єси жертвы, дааъ быхъ ѿбѣ: всесожженїа не бѣговолїши. Жертва бѣ дѣхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно ѿ смиренно бѣ не ѿничижитъ. Ѹблжи гди, бѣговолїемъ твоимъ євѣна, ѿ да созиждутса стѣны іерлїмскїа. Тогда бѣговолїши жертвѣ правды, возношенїе ѿ всесожегѣмаа: тогда возложатъ на ѿлтарь твой тельцы.

Дїаконъ:

Спасї, гди, люди твои, ѿ благословїи достоанїе твоє, побѣды православнымъ хрїтіаномъ на сопротивнымъ дѣдамъ, ѿ твоє сохранѣа крїтомъ твоимъ жительство. Бже дѣо раднїа, бѣгодѣнаа мрїе, гдѣ єз тобою: бѣгословѣна ты въ женахъ, ѿ бѣгословѣнъ плодъ чрева твоего, гакъ спса родила єси дѣшъ нашихъ. Моли бѣа ѿ мнѣ, сѣтый ѿгѣднїе бжїи (ѿмкз), гакъ азъ ѿсерднъ къ тебѣ прѣбѣгаю, скѣромъ помощникъ ѿ молитвенникъ ѿ дѣшн моєи.

Достоанно єсть гакъ воистиннъ, блажїти тѧ вѣѣ, прїсноблженнѣю, ѿ пренепорѣчнѣю, ѿ мѣрь бѣа нашегъ. Чтнѣншѣю херѣвїмъ, ѿ славнѣншѣю безъ сравнѣнїа серафїмъ, безъ ѿстѣнїа бѣа слова рождшѣю, ѿщѣю вѣѣ тѧ величѣемъ.

Гди иже хрїтѣ єне бжїи, мѣтѣвъ радн прѣчѣтїа твоєа мѣре, прѣпеныхъ ѿ бѣгословнхъ ѿтѣцъ нашихъ, ѿ всѣхъ стѣихъ, спсї ма грѣшнаго.

Гди помилуй, (ѿ)

Трїпѣснецъ

Ти деутѣра, єи єсть: во вторѣи дѣнь, бже єсть понедѣльникъ.

Іромѣз по двѣжды, тропарї на бї. [Сѣи во всю седмїцѣ].

Послѣднї іромѣз, ѿба лїка вѣщпѣ. Глѣз бѣ.

Пѣснь ѧ.

Прїпѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Ирмос

Ономе који је непроходно узбуркано море, божанском својом заповешћу исушио, и упутио Израилски народ да пешке посред њега, Господу појмо, јер се славно прослави.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Неизрециво снисхођење Бога Слова које је сам Христос, Бог и човек, показује ученицима да не сматрају отмицом то што је Бог, ако је и узео обличије слуге, јер се славно прослави.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Дођох сам да послужим, осиромашноме Адаму, чији сам ликом, иако Творац, обучен вољно, Ја који обogaђује божанством, хотећи да положим душу моју за избављење његово. Ја настрадао божанством.

Катавасија

Ономе који је непроходно узбуркано море, божанском својом заповешћу исушио, и упутио Израилски народ да пешке посред њега, Господу појмо, јер се славно прослави.

Бакон: Опет и опет у миру Господу се помолимо.

Чтец: Господе помилуј.

Бакон: Заштита, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе помилуј.

Бакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби Господи.

Свештеник:

Јер си ти добар и човекољубив Бог и Теби славу уносимо Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у све векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак (Глас осми – чита се) Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Икос

На плач сада додајемо плач, и пролијмо сузе са Јаковом, саоплакујући Јосифа незаборавног, и целомудреног, који иако заробљен телом сачува душу незаробљену, и (стога) владаше целим Египтом, јер Бог дарује слугама својим венац непропадљив.

Синаксар

(Синаксари у овом виду постоје само у Словенском Триоду)

Целомудрени Јосиф, показа се као праведни моћник; И житодавац, о добра хрпо.

**Синагогу Јеврејску, преко смокве, Христос Показујући као неплодну духовно,
Клетвом осуши – бежимо од њених страсти.**

Ірмосъ:

Непроходѣмое волнѣющее море, бѣжимъ своимъ велѣніемъ ѿзѣшившемъ, ѿ пѣшешествовати сквозѣ ѿ ильтескѣи люди настѣвльшемъ, гдѣви поимъ, славно бо прославиша.

Припева: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Незреченное слова бжѣи схождение, еже хрѣтосъ тойже естъ бгъ ѿ человекъ, еже бгъ невоушнѣніемъ быти нещевѣвъ, внигда воображѣтиша рабѣомъ, показдетъ оутѣнкомъ, славно бо прославиша.

Припева: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Послужити самъ приндохъ, егѣже зракомъ создатель волю ѿложилъ есмь, ѿвнѣщавшемъ адѣмъ, богатствѣмъ бжествомъ, положити хотѣи мою душѣ ѿзбавленіе зѣнь, ѿже безстрастныи бжествомъ.

Непроходѣмое волнѣющее море, бѣжимъ своимъ велѣніемъ ѿзѣшившемъ, ѿ пѣшешествовати сквозѣ ѿ ильтескѣи люди настѣвльшемъ, гдѣви поимъ, славно бо прославиша.

Діаконъ: Паки ѿ паки миромъ гдѣ помолнѣша.

Анѣкъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ: Застѣпи, спаси, помнѣи, ѿ сохрани насъ бже, твоєю благодѣтїю.

Анѣкъ: Гдѣ помнѣи.

Діаконъ: Престѣю, пречѣтѣю, преблгословеннѣю, славною влѣцѣмъ нашѣмъ бцѣмъ ѿ принодѣмъ мрїю со всѣми стѣми помандѣше, самъ себе, ѿ дрѣгздрѣга, ѿ вѣсь живѣтъ нашъ хрѣтѣмъ бгѣмъ предадимъ.

Анѣкъ: Тебѣ гдѣ.

Возглашеніе:

Іѣкѣ подоветъ тебѣ вѣрка слава, чѣсть ѿ поклонѣніе, оцѣмъ, ѿ снѣмъ, ѿ стѣмъ дхѣмъ, нынѣ ѿ приенъ, ѿ во вѣки вѣковъ.

Анѣкъ: Іѣминъ

Кондакъ, гласъ ѿ Іѣкѣ начѣткѣ.

Іѣкѣвъ рыдѣше ѿ ѿсѣфа лишенїа, ѿ доблїи стѣдѣше на колѣннѣцѣ, іѣкѣ царѣ почитѣемъ: егѣптаннѣи бо тогда слѣтѣмъ не порабѣтѣвъ, вопрошѣлаша ѿ вѣдѣцагѣмъ чѣловѣчѣскаа сердца, ѿ посылающагѣмъ вѣнѣцъ нечлѣбннѣи.

Ікосъ:

На рыдѣніе нынѣ приложимъ рыдѣніе, ѿ ѿзлѣемъ слѣзы со іѣкѣвомъ, плачѣща ѿ ѿсѣфа принопѣмѣтнагѣмъ ѿ цѣломѣдреннагѣмъ, порабѣщѣннагѣмъ оубѣмъ тѣломъ, душѣ же непорабѣщѣнѣмъ соблѣдѣцагѣмъ, ѿ егѣптомъ всѣмъ царѣствоващагѣмъ: бгѣмъ бо подѣетъ рабѣомъ своимъ вѣнѣцъ нечлѣбннѣи.

Сѣназарїи.

Стїхѣ на ѿсѣфа прекрѣснаго:

Цѣломѣдреннѣи ѿсѣфъ, прѣбннѣи держитѣль гѣбнѣа: ѿ пшѣннѣодрѣвецъ, ѿ добрыхъ стѣже!

Стїхѣ на ѿзѣсѣхѣю смѣковннѣцѣ:

У свети и Велики Понедељак вршимо спомен блаженог Јосифа прекрасног, и осушене смокве – будући да отуда узимају почетак света страдња Господа нашега Исуса Христа, јер се Јосиф узима као Његов први праобраз. Овај, дакле, беше последњи син Патријарха Јакова, којег му роди Рахилја, а којем позавидеше браћа његова због неких виђења у сну. Најпре га скриваху и ископаној рупи – а затим би украден од оца којег деца његова преварише крвавом хаљином, као да су га звери изеле. А он би продат Исмаилћанима за тридесет сребреника, који га опет продају Петефрију, старешини евнуха цара египатског фараона. А кад госпођа његова (супруга Петефријева) насрну на целомудреност младића, овај не хотећи да учини безакоње, оставивши ризу побеже, она га облага господару његовом, те он допаде горких окова и тамнице. Такође после тумачења снова би изведен (из тамнице) и показан цару, и од њега би постављен за управника целе земље Египатске. И опет помоћу раздавања пшенице би показан браћи својој, и проживевши добро у животу своме, умре у Египту, при свим својим добрима познат је као велики у целонудрености својој. И он је праобраз, Христа, јер и Христу једноплемену Јевреји позавидеше, и би продат од ученика за тридесет сребреника, и затворен (сахрањен) у мрачни и тамни гроб, и отуда по својој моћи васкрснувши, царује над Египтом, спремним на сваки грех, и до краја га побеђује, и влада над целим светом, и човекољубиво нас искупљује тајанственим раздавањем пшенице, јер сам себе давши за нас, храни нас небеским Хлебом, својим живоносним Телом. Због тога дакле сада добија назив Прекрасним Јосиф. А ове и о сасушеној смокви вршимо спомен. Пошто божански Еванђелисти, тојест Матеј и Марко, по историји о Цветима, наводе – А ујутро када изађе (Исус) из Витаније, огладне, и видевши смокву која имађаше само лишће, јер не беше време смоквама, дође к њој, и пошто не нађе на њој плода, рече – Да не буде више на теби плода до века – и усахну одмах смоква. Смоква је дакле, Јеврејска зборница, на којој Спаситељ не нашавши одговарајућег плода, већ само сенку закона, и то је узео од њих, учинивши је потпуно непотребном. А ако неко каже – зашто је бездушно дрво постало суво, примивши клетву не сагрешивши? Нека научи, да Јевреји гледајући Христа који увек свима чињаше добро, и никоме не учинивши ништа нажао, говораху, да има моћ да чини само добро, а не и да чини зло. А човекољубиви овај Владика, не хтеде ово показати на људима, да би дакле, уверио неблагодарне људе, да има довољно мћи и за казну, а да као добар не жели, него на бездушној и неосетљивој природи (смокви) казну остварује. А уједно и стим је и нека неирецива реч, која нам је дошла од премудрих стараца. Као што говори Исидор Пелусиот - да је ово било дрво престапа, чије су лишће употребили преступници (Адам и Ева) као покривало. Зато је од Христа и проклето и човекољубиво, будући да тада није пострадао, да више не доноси плода који би служио греху. А као грех смокве показује се у сличности – јер има особину да ствар сласт својствену греху, која потом мучи и огорчује савест. Ипак по Оцима повест о смокви овде је постављен ради умиљења, а о јосифу јер он носи праобраз Христа. А смоква је свака душа, која је без сваког духовног плода. На њу ујутро, после овог садашњег живота, не нашавши Господ покоја у њој, осушује је клетвом, и шаље у вечни огањ. И стоји као неки стуб сасушен, плашећи оне који не доносе прикладан плод врлина. Молитвама Прекрасног Јосифа, Христe Боже, помилуј нас.

Соворнице смоковницѣ хрѣтоу еврейское, Плодовъ чуждѣю дѣловныхъ въобразѣнъ, Клатвою оудшлетъ: ѣже бѣжимъ страсти. Во сѣый и великій понеделникъ памать творимъ блженнаго иоанфа прекраснаго, и нзрохша смоковницы: занеже начало ѿсѣдѣ прѣмлютъ сѣяа стрѣти гда нашего ииса хрѣта: иоанфъ же во ѿбразъ сегѣ перѣче прѣмлетъ. Сѣн оубо сынъ послѣдній баше патрїарха іакѡва, ѿ рахїли емѣ рожденный, ѿ своихъ же братїи позавидѣнъ бѣвъ нѣкихъ ради во снѣ видѣній. Прѣжде оубо во неопанїе рѡва скрываетъ: и отѣцъ сегѣ ѿ дѣтѣй прелестью ѡкровавленною рнзою оукрадетъ, іакѡ ѿ свѣра нздѣнъ бысть. Тѣже на тридесатихъ сребреницѣхъ проданъ бывлетъ исманїтѡмъ, иже пакн продаютъ сегѣ пентефрию, начальнику икопцѣй царѣ сегупетикаго фараѡна. Ненетовствовавшей же госпожѣ сегѣ на цѣломѣдрїе юноши, понеже беззаконїа содѣлати не вохотѣ, рнзѣ ѡстаѡвъ ѡбѣже: она же господнѣ сегѣ ѡболглетъ сегѣ, и оубы и темница горькаа сегѣ прѣмлетъ. Тѣже разрѣшенїемъ снѡвъ нзвѡдитъ, и царю іавлетъ, и господнѣ всѣа землѣ сегупетикїа поставлетъ. Пакн же пшеницѡдѣлствѡмъ братїамъ іавленъ бывлетъ, и всѣческое своегѣ жнвотѣ добрѣ препроводнѣвъ, во сегуптѣ оумираетъ, великій ѡ цѣломѣдрїи при инѣхъ сегѣ добрыхъ познаваемыи. Образъ же сѣн хрѣтоу: зане и хрѣтоу ѿ едноплемѣнныхъ іудѣнъ завнствѣемъ бывлетъ, и ѿ оученика на тридесати сребреницѣхъ продаетъ, и во мрачный и темный рѡвъ, грѡвъ, заключаетъ, и ѡтѣдѣ самовлѣстнѡ восторгнѡвъ, царствѡдетъ надъ сегуптѡмъ: іавѣ на всѣкїи грѣхъ, и до конца сегѣ побѣждлетъ, мїромъ же всѣмъ ѡбладлетъ, и человекѡлюбнѡ икѡпѡдетъ насъ чѣнствѣннымъ пшеницѡдѣлствѡмъ, іакѡ самъ себѣ за насъ дѡвыи, и іакѡ питлетъ насъ небеснымъ хлѣбомъ, своєю жнвонїною плѡтїю. По семѣ оубо словенї, прекрасный иоанфъ нынѣ прѣмлетъ. Здѣ же и ѡ нзрохшей смоковницѣ памать творимъ: занеже бѣжественнїи ѣвѣлїсти, іесѣтъ, матѣей и марко, по повѣсти ѡ вѣахъ принѡсатъ: во оутрїе же нзшѣдшымъ нмъ ѿ внданїи, взалка. Ардгїи же оутрѣ же возвращѣвъ во градъ глаголетъ, взалка, и вндѣвъ смоковницѣ, лнствїе чѡкмѡ нмѡщѡю, не бѣ во врѣмѣ смѡкѡмъ, прїнде кз ней, и емѣ, плодѣ не ѡбрѣте на ней, рече: да не ктомѣ плодъ ѿ тебе бѣдетъ въ вѣкъ: и нзсѣе лѣте смоковница. Смоковница оубо ѣсть, сѡнмнїе іудѣнское, на немже плодѣ подобнаго спсѣ не ѡбрѣтѣтъ, чѡчїю ѡсѣнѡющее законѣ, и сїе ѡатъ ѿ нїхъ, праздное всѣчески содѣлавъ. Яще ли же ктѡ речѣтъ: почтѣ бездѡшное древо сѡхо бысть, клатѡвъ взѣмшее не согрѣшнѣвшее; да навнїкнетъ, іакѡ іудѣе вндаще хрѣта прнснѡ всѣхъ блгодѣлствѡдѡца, ннкомѡже клнчїное скѡрѣно содѣлавша, непщевѡхъ, іакѡ снѣл ѣматъ чѡчїю блгодѣлствѡватн, слѡтворнїти же нн. Челѡвѡлюбнѣвъ же вѣка снїи, не вохотѣ на чѡвѣцѣ сїе показѣти, и семѣ быти: да оубо оубѣрнѣтъ неблгодѣрнѣа лѡдн, іакѡ ѣматъ снѣл и кз мѡщѣ довольнѡю: іакѡ блгъ же не хѡщѣтъ, на бездѡшномъ и нечѡвѣстѣнномъ ѣстѣствѣ мѡченїе содѣловлетъ. Вкѡпѣ же нѣкое и нензглаголанное слѡво ѣсть, ѿ старѣцѣ премѡдрѣхъ кз намъ прншѣдшее. Іакѡже глаголетъ ісѣдѡръ пндсїѡтъ: іакѡ древо престѡплѣнїа сїе бысть, сегѡже и лнствїе въ покрѡвъ престѡплѣшнїи оупѡтребнша. Чѣмже и проклѡтѣа ѿ хрѣта чѡвѡлюбнѡ, понеже чѡгда сїе не пострада, ктомѣ плодѣ не прннеснїи внѡвна грѣхѣ. Я іакѡже грѣхъ смѡкви оупѡдѡблетъ, блгѡвлѣнно: ѣматъ бо оуслаждѡющее слѣстн, прнлѣплѣемое грѣхѣ, и ѡжестѡчѡвѡющее послѣднїи и полнѡтѣвѡющее сѡвѣстїю. Обѡче ѿ отѣцъ смоковннїаа повѣсть здѣ оумнлѣнїа ради положнѣа, іакѡже иоанфа ради, за ѣже носнїти ѡбразъ хрѣтоу. Бѣтъ же смоковница всѣка дѡша, всѣкаго дѡловнаго плодѣ непрнчѣстна: въ нейже оутрѣ, по настѡѡщей іавѣ жнзнн, не ѡбрѣтѣаа гдѣ покѡа оубо неа, оудшлетъ ю клатвою, и въ вѣчныи посыллетъ ѡгнѣ, и стѡлпъ нѣкїи стѡнтъ оудшлѣнный, оустрашѣаи не дѣлающнхъ прнклѡднаго добродѣтелн плодѣ. Прекраснаго иоанфа млтѡвами хрѣте бѣже помнѣнїи насъ.

Песма осма Ирмос (Глас други)

Устраши се побожних младића, саобразног души неупрљаног тела, и узмаче одгајен у безмерној материји, неуморни огањ. А Вечноживом када утихну пламен, непрекидна песма са појаше: сва дела појте Господа, и преунесите у све векове.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Вас ће тада познати сви као моје ученике, ако моје заповести сачувајте, говори Спаситељ пријатељима к страдању идући. Мир имајте межу собом и са свима, и смирено размишљајући узвисићете се – и знајући ме као Господа појте, и преунесите у све векове.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Нека вам буде држава истородних супротна поредку незбожаца- јер није наследство моје, тиранија знањем самоизабрана. Јер онај који хоће међу вама да буде највећи, нека буде последњи од свију – и знајући ме као Господа појте, и преунесите у све векове.

Чтец: Хвалимо, благосиљамо и клањамо се Господу.

Ирмос:

Устраши се побожних младића, саобразног души неупрљаног тела, и узмаче одгајен у безмерној материји, неуморни огањ. А Вечноживом када утихну пламен, непрекидна песма са појаше – сва дела појте Господа, и преунесите у све векове.

Напомена: Часнију ... не певамо и сад се кади Црква.

Песма девета Ирмос (Глас други)

Узвеличио си, Христе, богородицу која Те родила, из које си Ти, Саздатељу наш, обукао се у слично наше страдално тело, разрешење наших сагрешења. Њу називајући блаженом, сви нараштаји Тебе величамо.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Нечистоћу сву страсну одбацивши, примите добромислећи разум достојан божанскога царства, унапред си својим ученицима рекао, свих Премудрости, у коме ћете се прославити, светлећи се јасније од сунца.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Гледајући на мене, рекао си, Господе, својим ученицима, не мсилите о себи високо, него другујте са смиренима, пијте моју чашу, коју нја пијем, да бисте се у царству Оца са мном прославили.

Чтец: Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Ирмос:

Узвеличио си, Христе, богородицу која Те родила, из које си Ти, Саздатељу наш, обукао се у слично наше страдално тело, разрешење наших сагрешења. Њу називајући блаженом, сви нараштаји Тебе величамо.

Напомена: Поклон до земље.

Пѣснь и. Ірмосъ:

Оустрашиша отрокѡвъ бл҃гочестѣвыхъ, сообразагѡ душѣ несквернагѡ тѣла, и оустраниша воспитанныи въ безмѣрномъ веществѣ, неутрожденъ огнь: приножнѣшѡ же и зѡвѣдшѡ пламеню, вѣчнѡущаа пѣснь воспѣвашеса: гдѣ всѣ дѣла пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Васъ тогда монахъ оутинкѡвъ познаютъ вси, яже моѡ заповѣди соблюдетѣ, глаголетъ спсѡ дръгѡмъ, ко стрѣти ндыи: мнрѡ имѣйте въ себѣ, и во всѣхъ, и смиреннаа мдрствѡюще возвыситеса: и гдѣ знаяще мѡ пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Чина сопротивна вамъ гзыческа, да есть держава крпнородныхъ: не жребий бо мой, мдичительство же рздмъ самозеранныи. иже оубо предзнацный въ васъ быти хотѡи дръгихъ, да есть всѣхъ послѣднѣишій: и гдѣ знаяще мѡ пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Хвалимъ, бл҃гословимъ, покланѡемса гдѣи, поюще, и превозножаще во всѣ вѣки.

И пакн ірмосъ:

Оустрашиша отрокѡвъ бл҃гочестѣвыхъ, сообразагѡ душѣ несквернагѡ тѣла, и оустраниша воспитанныи въ безмѣрномъ веществѣ, неутрожденъ огнь: приножнѣшѡ же и зѡвѣдшѡ пламеню, вѣчнѡущаа пѣснь воспѣвашеса: гдѣ всѣ дѣла пойте, и превозносите во всѣ вѣки.

Чтнѣишю не поэмъ.

Пѣснь д. Ірмосъ:

Возвеличавъ еси хртѣ рождшю тѡ бцѡ, ѡ неаже создателю нашъ, въ подобострастное намъ ѡблекса еси тѣло, нашихъ прегрѣшеній рѣшительное: сїѡ оублжающе вси родн, тебѣ величѡемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Сквернѡ всю страстнѡ ѡринѡвше, достѡнный бжественнагѡ царствѡа рздмъ воспрїимемъ бл҃гомдртвенный, твоимъ апломъ предрѣкавъ еси, всѣхъ премдросте: въ неаже прослѡвнчеса, свѣтацеса солнца свѣтозарнѣе.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Взирающе на мѡ, рекавъ еси гдѣи твоимъ оутинкѡмъ, не мдрствѡйте вышѡкамъ, но соѡведнчеса смиренными: мою, юже пїѡ, пїйте чашѡ, ѡкѡ да во црѣтѣи оцѡ со мною прослѡвнчеса.

Припѣвъ: Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Ірмосъ:

Возвеличавъ еси хртѣ рождшю тѡ бцѡ, ѡ неаже создателю нашъ, въ подобострастное намъ ѡблекса еси тѣло, нашихъ прегрѣшеній рѣшительное: сїѡ оублжающе вси родн, тебѣ величѡемъ.

И поклѡнъ до землѣи.

Ексапостилар.**Ексапостилар (Велики Свјетилен) Глас трећи, Триода**

Напомена: Поклон до земље. Ексапостилар певамо трипут, споро и са умилењем, глас 3 (звани: Велики Свјетилен). Њега певамо до великог Четвртка, а пева се на средини цркве од појца.

Ложницу твоју видим, Спасе мој, украшену, и одећу немам да бих ушао у исту. Просвети хаљину душе моје, Светлодавче, и спаси ме. (трипут).

Хвалитне стихире, на 4, Глас 1.

Господ који иде на вољно страдање, апостолима говораше на путу – Ево узлазимо у Јерусалим, и предаће се Син Човечији, као што је писано за Њега. Ходите, дакле, и ми, очишћеним мислима, пратимо Га, и сараспинмо се са Њим, и умртвимо Њега ради животна уживања, да би оживели са Њим, и чули Га како виче – Нећу више ићи у земаљски Јерусалим да бих страдо, него усходим к Оцу моме и Оцу вашем, и Богу моме и Богу вашем, и узнећу вас са собом у горњи Јерусалим, у царство Небеско (Двапут.)

Глас 5

Достигавши, верни, спасоносно страдање Христа Бога, неизрециво Његово дуготрпљење прославимо; да би милосрђем својим саваскрсао и нас, умртвљене грехом, као добари човекољубив. (Двапут.)

Слава, И сада. Глас исти:

Господе, који идеш на страдање, утврђујући своје ученике, говорио си, узевши их насамо: Како се не сећате мојих речи, које сам раније рекао вама, да ни један пророк не може, као што је писано, сем у Јерусалиму бити убијен. Сада је, да-кле, време настало за које сам вам рекао: Јер ево предајем се у руке грешника да будем поруган, који ће ме и на крст приковати, и гробу предати, омрзнутог сматраће ме као мртва. Ипак, не бојте се! јер ћу тридневан васкрснути, на радост верних, и живот вечни.

Чтец:

Слава Теби Показавшему нам светлост. Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божје, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, Ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века.

Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, Теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају.

Удостој, Господе, да се у овај дан без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших; и хваљено је и прослављано Име Твоје у векове. Амин.

Ѳѣапостѣларій:

Ѳѣапостѣларій глаголемз трижды, кобнѣ ѿ со сладкопѣніемз.

Сѣи же глаголетсѣ до великаго четвертка, поетсѣ же посредѣ цѣркве ѿ пѣвца, ѿ протнѣѣ глашѣетсѣ ѿ насз:

Чертогз твоѣи вѣждѣ спсе мой, оукрашенный, ѿ одежды не ѿмамз, да внидѣ вонь: просвѣти ѡдѣаніе души моеѣ свѣтодѣвче, ѿ спси ма. (Трижды.)

На хвалнѣхз стѣхнѣры самогласны на Ѣ, гласз Ѣ:

Градѣи гдѣ кз вольной стѣрѣти, апломз глаголаше на пѣти: се восходимз во іерлѣимз, ѿ предастсѣ снз члѣвческіѣи, ѣкоже ѣсть писано ѡ немз. приидите оубо ѿ мѣ, ѡчищенными смысли, шѣствемз ѣмѣ, ѿ распнемсѣ, ѿ оумертвѣмсѣ ѣгѡ ради житѣнскимз властѣмз, да ѿ ѡживѣмз сз нимз, ѿ оубышимз вопіюща ѣгѡ: не котомѣ в земнѣи іерлѣимз, за ѣже страдаѣти, но восхождѣ ко оцѣ моему, ѿ оцѣ вѣшемѣ, ѿ бгѣ моему, ѿ бгѣ вѣшемѣ, ѿ созовышѣ насз в зорнѣи іерлѣимз, в цѣрѣво нѣное. (Дважды)

Гласз ѣ:

Достигше вѣрнѣи спснѣтельнѣю стѣрѣть хрѣта бга, незречѣнное ѣгѡ долготерпѣніе прогласимз: ѣкѡ да блгѡутробіемз своимз созовѣишетз ѿ насз оумертвѣленныхз грѣхомз, ѣкѡ блгз ѿ члѣвѣколюбѣцз. (Дважды)

Слава и ныне:

Гдѣи, градѣи кз страданію, твоѡ оутверждаѡ оучникѣи, глаголамз ѣси оубо приѣмз нхз: кѡкѡ глаголамз моиѣ не помните, ѣже прѣжде рекѡхз вамз; ѣкѡ всѡкомѣ прѣрокѣ нѣсть писано, токмѡ во іерлѣимѣ оубіенѣ быти. нынѣ оубо время настѡитз, ѣже рекѡхз вамз: се во предаюсѣ рѣкама грѣшныхз порѣганз быти, ѿже ѿ крѣтѣ ма пригвоздѣше, ѿ погребѣнію предавше, ѡмерзена вѣнѣмѣтз ѣкѡ мѣртѣва. оубѣ дерзѣйте: триднѣвѣнз во востѡнѣ в радости вѣрныхз, ѿ жизнь вѣчнѣю.

Лѣкз:

Слава в зѣшнихз бгѣ, ѿ на землѣи мѣрз, в зѣловѣцѣхз блгѡволѣніе. хвалимз тѣ, блгѡсловимз тѣ, клѡнимз ти сѡ, славолюбимз тѣ, блгодаримз тѣ, великіѡ ради славы твоѡѣ. гдѣи црѣи нѣный, бже оубѣ вседержнѣтелю, гдѣи снѣ ѣдннорѡднѣи, иисѣ хрѣтѣ, ѿ сѣѣи дшѣ. гдѣи бже, ѡгнѣ бжнѣи, снѣ оубѣ, взѣмлаѣи грѣхз мѣра, помнѣи насз: взѣмлаѣи грѣхнѣ мѣра, приимнѣ мѣтѣѣ насз: сѣдѣи ѡдеснѣю оцѣ, помнѣи насз. ѣкѡ ты ѣси ѣдинз сѣѣи, ты ѣси ѣдинз гдѣ, иисѣ хрѣтѡсз, во славу бга оцѣ, ѡминѣ.

На всѡкз дѣнь блгѡсловлю тѣ, ѿ восхвалю ѿма твоѡ во вѣки, ѿ в зѣкз вѣка.

Гдѣи, приѣбжнѣе былз ѣси намз в рѡдз ѿ рѡдз. ѡзз рѣхз: гдѣи, помнѣи ма, ѿщѣлѣи души мой, ѣкѡ согрѣшнѣхз тебѣ. гдѣи, кз тебѣ приѣбгѡхз, налчи ма творѣти волю твою, ѣкѡ ты ѣси бгз мой: ѣкѡ оубѣ тебе истѡчникз животѣ, во свѣтѣ твоѡмз оубрѣимз свѣтз. прогласнѣ мѣтѣѣ твою вѣдѣцымз тѣ.

Тѣже: Сподѡбн гдѣи, в дѣнь сѣи безъ грѣхѣ сохраниѣтсѣ намз. блгѡсловѣнз ѣси гдѣи бже оубѣцз насз, ѿ хвалнѣи ѿ прогласѣно ѿма твоѡ во вѣки, ѡминѣ.

Да буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просветли ме законим Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби приличи хвала, Теби приличи песма, Теби слава приличи, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Потом говори ђакон или свештеник јектенију:

Ђакон: Допунимо јутарњу молитву своју Господу.

Чтец: Господе, помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Чтец: Господе, помилуј.

Ђакон: Сав дан савршен, свет, миран и безгрешан, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Анђела мира, верног вођу, чувара душа и тела наших, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Опроштај и отпуштење грехова и сагрешења наших, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Добро и корисно душама нашим, и мир свету, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Остало време живота свога у миру и покајању да проведемо, од Господа молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Крај живота нашега да буде хришћански, без бола, непостидан, миран и да добар одговор дамо на Страшном Христовом суду, молимо.

Чтец: Подај, Господе.

Ђакон: Поменувши пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и Приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот свој Христу Богу предајмо.

Чтец: Теби, Господе.

Свештеник:

Јер си Бог милости и доброте и човекољубља, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амии.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Главе своје Господу приклонимо.

Чтец: Теби Господе.

Свештеник:

Јер је твоје да нас милујеш и спасаваш, Боже наш, и Теби славу узносимо, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Вѣдн гдѣ, млѣть твоѡ на насъ, ꙗкоже оуповахомъ на тѡ. бл҃гословѣнъ єси гдѣ, наѡчи ма ѡправданїемъ твоимъ. бл҃гословѣнъ єси вл҃ко, вразумї ма ѡправданїемъ твоимъ. бл҃гословѣнъ єси сѣтъи, просвѣти ма ѡправданїи твоимъ.

Гдѣ, млѣть твоѡ во вѣкѣ, дѣла рѣкѣ твоѣю не презри: тебѣ подобаетъ хвала, тебѣ подобаетъ пѣніе, тебѣ слава подобаетъ, оцѣ ѿ сѣ ѿ сѣтѡмъ дхѣ, нынѣ ѿ прїснѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡмнїнь.

Тѡже ѡктенїа:

Дїаконъ: Исполнимъ оутреннюю молитву нашѡ гдѣви.

Лїкъ: Гдѣ помнїди.

Дїаконъ: Застѡпи, спасї, помнїди ѿ сохранї насъ бже твоѣю бл҃годѣтїю.

Лїкъ: Гдѣ помнїди.

Дїаконъ: Днѣ всегѡ совершенна, свѣта, мїрна ѿ безгрѣшна, оу гдѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Яг҃ла мїрна, вѣрна настѡвника, хранїтеля дшъ ѿ тѣлесъ нашихъ, оу гдѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Проценїа ѿ ѡчтавленїа грѣхѡвъ ѿ прегрѣшенїи нашихъ, оу гдѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Дѡбрыхъ ѿ полѣзныхъ дшамъ нашимъ, ѿ мїра мїрови, оу гдѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Прѡчее время животѡ нашегѡ въ мїрѣ ѿ покаѡнїи скончати. оу гдѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Хрїстіанскїа кончїны животѡ нашегѡ, безболѣзненны, непостыдны, мїрны ѿ дѡбрагѡ ѡвѣта на страшнѣмъ сдѡнцїи хрїтѡвѣ просимъ.

Лїкъ: Подѡи гдѣ.

Дїаконъ: Пресѣдѡю, пресѣтѡю, пресл҃гословѣннѡю, славною вл҃цѡ нашѡ вѣѡ ѿ принодѣ мрїю со вѣмн сѣтъи помандѡше, самн себе, ѿ дрѡгздрѡга, ѿ весь животѡ нашѡ хрїтѡвѣ бѣ предадимъ.

Лїкъ: Тебѣ гдѣ.

Возглашаетъ іерей:

Якѡ бѣ мїлостн, щедрѡтѡ ѿ члѣвколѡвїа єси, ѿ тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ, ѿ сѣ, ѿ сѣтѡмъ дхѣ, нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкъ: Ямнїнь.

Сщ҃енникъ: Мїръ вѣмъ.

Лїкъ: ѿ дхѡви твоемъ.

Дїаконъ: Главы нашѡ гдѣви приклонимъ.

Лїкъ: Тебѣ, гдѣ.

Іерей:

Твоѣ во єсть єже мїловати ѿ спасѣти ны бже нашихъ, ѿ тебѣ слава возсылаемъ, оцѣ, ѿ сѣ, ѿ сѣтѡмъ дхѣ, нынѣ ѿ прїснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Лїкъ: Ямнїнь.

На стиховње, самогласан Глас пети

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаствременога царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу којућеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тогаради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих 1: Испунисмо се јутрос милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се; у све дане наше узвеселисмо се, за дане у које си нас смирио, године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове.

Господе, учећи своје ученике да размишљају о најсаврше-нијим стварима, говорио си им да не буду као незнабошци, у владању над најнижим стварима. Јер неће тако бити вамамојим ученицима, јер хотећи сиромаш сам. Први, дакле, међувама да буде свима слуга, а онај који влада као подчињени, ипрвоизабрани као последњи; јер и Сам дођох да Адаму осиромашеном послужим, и душу моју дадем за избављење многихкоји ми кличу: слава Теби.

Стих 2: И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

Глас осми

Побојавши се, браћо, страшне претње, сасушеној смокви због неродства, плодове достојне покајања принесимо Христу који нам дарује велику милост.

Слава, И сада

Другу Еву - Египћанку, нашавши дракон, помоћу ласкавих речи, хитао је да саплете Јосифа; но он оставивши хаљину, избеже грех, иако наг не стиђаше се, као првоздани препреступа. Његовим молитвама, Христе, помилуј нас.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи.

Добро је призивати Господа и певати Имену Твоме, Вишњи; јављати ујутру милост твоју, и истину твоју сваке ноћи.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

На стѣхобнѣ самоглаголенз. Гласъ ѿ:

Гдѣ, кз чѣнствѣ неозглаголанномѣ твоегѡ смотрѣніа, не довлѣющеи синовѣз зеведѣовыхъ мѣти, прошаше тѣ, времennaгѡ царства почести дароватица чѣдомъ ѿ: но вѣстѡ тоа, чѣшѣ смерти ѡбѣщавъ ѿ нѣти дрѣгомъ твоимъ, ѿже чѣшѣ прѣжде сѣхъ нѣти самъ глаголавъ ѿ, грѣховѣз ѡчищеніе тѣмъже тебѣ вопіемъ: спсѣніе дѣши нашіхъ, слава тебѣ.

Стѣхъ:

Исполнихомѣ заутра мѣти твоѣа гдѣ, ѿ возрадовахомѣ, ѿ возвеселихомѣ: во всѣхъ днѣхъ нашихъ возвеселихомѣ, за днѣхъ въ нѣже смириавъ ны ѿ, лѣта въ нѣже вѣдѣхомъ слава. ѿ прѣзри на рабы твоѣа, ѿ на дѣла твоѣа, ѿ наставни синовѣхъ ѿ.

Гдѣ, совершѣннѣиша мѣдрствовати, твоѣа наказѡа оутѣнѣ, не оуподобитица ѡзѣкомъ глаголавъ ѿ, во ѿже ѡбладати мѣньшимъ: не чѣкѡ во бѣдетъ вѣмъ моимъ оутѣнѣкомъ, ѿкѡ нѣцихъ хотѣа ѿсь. первыи оубѡ вѣсѣ, да бѣдетъ вѣемъ слѣга: начальствѣдѣи же ѿкѡ начальствѣдѣемъ, прѣднѣдѣи же ѿкѡ послѣднѣиши. ѿбо прѣидѡхъ самъ ѡбнищавшемѣ адѣмѣ послѣжити, ѿ ѿзбавленіе дѣти за многихъ дѣши моѡ, вопіющеи мѣ: слава тебѣ.

Стѣхъ:

И бѣди свѣтлостъ гдѣ бѣа нашегѡ на насѣ, ѿ дѣла рѣкѣхъ нашихъ исправи на насѣ, ѿ дѣло рѣкѣхъ нашихъ исправи.

Гласъ ѿ:

Изоохшиа смоковницы за неплодѣе, преценѣиа оубоавшесѣ братѣе, плоды достѡнныи покаанѣа принесемъ хрѣстѣ, подающеѣ намъ вѣлію мѣть.

Слава, ѿ нынѣ, гласъ тоѡже:

Вторѡю ѿвѣ егѣптаннию ѡбрѣтѣз смѣи глаголы, тѣщавшесѣ ласкѣнми запѣти іѡсифа, но тоѡ ѡставивъ рѣзѣ, бѣжѣ грѣхѣ: ѿ насѣ не стѣдѣшесѣ, ѿкоже первозданныи прѣжде прѣдшѣніа тогѡ мѣтвѣми хрѣстѣ, помнѣи насѣ.

Бѣго ѿсть ѿповѣдатисѣ гдѣви, ѿ пѣти ѿмени твоемѣ, вѣшнѣи: возвѣщати заутра мѣть твоѡ, ѿ истинѣ твоѡ на всѣхъ нѡщѣ.

Бѣго ѿсть ѿповѣдатисѣ гдѣви, ѿ пѣти ѿмени твоемѣ, вѣшнѣи: возвѣщати заутра мѣть твоѡ, ѿ истинѣ твоѡ на всѣхъ нѡщѣ.

Сѣтѣи бѣже, сѣтѣи крѣпкѣи, сѣтѣи безмѣртнѣи, помнѣи насѣ. **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѣ дѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Прѣстѣа тѣце, помнѣи насѣ: гдѣ, ѡчищенѣ грѣхѣ нашихъ: вѣко, прѣстѣ беззакѡнѣа наша: сѣтѣи, посѣти ѿ ѿщѣлѣнѣ нѣмѡщи нашихъ, ѿмене твоегѡ радѣ.

Гдѣ помнѣи, **(Трижды.)**

Слава оцѣ, ѿ сѣ, ѿ стѡмѣ дѣ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣ, ѿ во вѣки вѣкѡвѣз, ѡминѣ.

Оче нашихъ, ѿже ѿ на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа ѿма твоѡ, да прѣидѣтѣ црѣтѣе твоѡ, да бѣдетъ вола твоѡ, ѿкѡ на нѣсѣ ѿ на землѣ. хрѣбѣз нашихъ насѣщнѣи дѣждѣ намъ днѣсѣ, ѿ ѡставѣ намъ долѣи наша, ѿкоже ѿ мы ѡставлѣемъ должнѣкомъ нашимъ: ѿ не вѣдѣи насѣ во ѿскѣшеніе, но ѿзбѣви насѣ ѡмѣ лѣкавагѡ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

У храму стојећи славе Твоје, мислимо да на небу стојимо, Богородице, Двери Небеска, отвори нам двери милости Твоје.

Тада: Господе, помилуј. (40 пута.)

Слава, И сада:

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Благословен је Христос Бог наш, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

И ми говоримо:

Небески Царе, благоверни и христољубви православни род наш укрепи, веру утврди, Народе украти, свет умири, Свету Цркву /или манастир овај/ добро сачувај; раније преминуле оце и браћу нашу у насељима праведних настани, и нас у покајању и исповедању прими, као Благ и Човекољубив.

Затим, 3 велика поклона,

говорећи у себи при сваком поклону Молитву Преподобног Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

ПРВИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нагпем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалам 5)

Речи моје чуј, Господе, разуми вапај мој. Пази на глас мољења мога, Царе мој и Боже мој. Јер ћу се Теби помолити, Господе. Ујутру ћеш услишити глас мој, ујутру ћу стати преда Те, и видећеш ме. Јер Ти ниси Бог Који хоће безакоње. Неће се код Тебе наћи лукави, нити ће се одржати безаконици пред пред очима Твојим; грло им је гроб отворен, језицима својим дволичаху. Судим им, Боже, да одступе од замисли својих; по мноштву безбожности њихове одбаци их, јер Те озлоједише, Господе. И да се веселе сви који се уздају у Тебе; до века ће се клицати, и уселићеш се у њих. И хвалиће се Тобом сви ко-ји љубе Име Твоје. Јер ћеш Ти благословити праведника, Господе; благовољењем као оружјем венчао си нас.

(Псалам 89)

Господе, био си нам уточиште из нараштаја у нараштај. Пре него што горе постадоше, и саздана би земља и васељена, и од века и до века Ти јеси. Не скрени човека у понижење. И рекао си: Обратите се, синови људски. Јер је хиљаду година пред очима Твојим, Господе, као дан јучерашњи, који прође, и (као) ноћна стража. Ништавне ће бити године њихове, ујутру ће као трава проћи; ујутру ће процветати и проћи, увече ће отпасти, стврднути се и осушити. Јер иш-чезосмо од гњева Твога, и јарошћу Твојом смутисмо се. Поставио си безакоња наша пред Собом; век наш на светлост Лица Свога. Јер сви дани наши ишчезоше, и од гњева Твога ишчезосмо; године су наше као паучина. Дани година наших (достичу) собом седамдесет година, а ако је у снази, осамде-сет година, и већина је њих мука и бол. Јер дође унижење на нас, и бићемо покарани. Ко познаје моћ гнева Твога, и од страха Твога Твоју да измери љутњу? Десницу Твоју тако покажи ми, и васпитане срцем у мудрости. Обрати се, Господе, докле ћеш? И умољен буди за слуге Твоје. Испунисмо се ујутру милости Твоје, Господе, и обрадовасмо се, и узвеселисмо се, у све дане наше; узвеселисмо се за дане у које си нас унизио, за године у којима видесмо зла. И погледај на слуге Твоје, и на дела Твоја, и упути синове њихове. И нека буде светлост Господа Бога нашега на нама, и дела руку наших исправи на нас, и дело руку наших исправи.

(Псалам 100)

О милости и суду певаћу Ти, Господе; певаћу и разумећу на путу непорочном; када ћеш доћи к мени? Прохођах у незлоби-вости срца мога, посред дома мога. Не истакох пред очима својим ствар безакону, чинитеље престапа омрзох. Не приону ми

срце покварено, лукавога који се уклања од мене не познах. Онога који тајно клевета ближњега својега, тога изгоних; с гордим оком и неситим срцем, са њима не једох. Очи су моје на вернима земље, да их посадим зајед-но са мном; који ходи путем непорочним, тај ми служаше. Не живљаше усред дома мога који чини охолост; који говори неправду, тај не беше прав пред очима мојим. Ујутро тукох све грешнике земље, да истре-бим из града Господњег све који чине безакоње.

Слава, И сада:

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Напомена: И ако се пева: Бог Господ..., говоримо: Слава, Тропар дана

И сада: Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Ако се пева Алилуја, говоримо Тропар на глас 6:

Зајутра услиши глас мој, Царе мој и Боже мој.

Стих 1: Речи моје послушај, Господе, разуми вапај мој.

Стих 2: Јер се Теби помолих, Господе.

Слава, И сада:

Како да Те назовемо, о Благодатна? Небом, јер си родила Сунце Правде. Рајем, јер си произрасла Цвет Нетрулежни. Дјевом, јер си остала неповређена. Чистом Мајком, јер си у светом наручју Твоме имала Сина - Бога свих. Њега моли да спасе душе наше.

Стопе моје управи по речи Твојој, и да не овлада мноме никакво безакоње.

Избави ме од клевете људске, и чуваћу заповести Твоје.

Лицем Твојим обасјај слугу Твога, и научи ме законима Твојим.

Да се испуне уста моја хвале Твоје, Господе, да певам славу Твоју, сав дан великолепноост Твоју.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

несытымыз сѣрдцемъ, съ сѣмъ не гадѣхъ. Очи мои на вѣрныя земли, пожаждѣти ѿ со мною: ходѣи по пѣти непорочнѣ, сѣи ми славаше. Не жнѣаше посредѣ домѣ моего творѣи гордыню: глаголаи неправѣднаа, не исправляше предъ очима моима. Во оутрѣи иже вѣхъ всагрѣшныя земли, еже потребити ѿ града гдѣа всадеблющыя беззаконіе.

Слава, и нынѣ:

Аллаѣа, аллаѣа, аллаѣа, слава тебе бже. Трѣжды. Поклоны ѿ.

Гдѣ помнѣи, трѣжды.

и нынѣ, бгородиченъ:

Что та наречѣмъ, ѿ бгдѣтнаа; нбо, ѣкв возсѣла сѣи снцѣ правды: рай, ѣкв прозвѣла сѣи цвѣтѣ нечлѣнна: дѣл, ѣкв пребыла сѣи нечлѣнна: чистѣю мрь, ѣкв имѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, вѣхъ бга. того мои спсѣна дѣшамъ нашымъ.

Иже же аллаѣа, глаголемъ тропарь, во глѣзъ ѿ:

Завтра оуслыши глѣзъ мой, црѣ мой и бже мой.

Стѣхъ а: Глаголы моа вѣшн гдѣ, раздѣи званіе мое.

Стѣхъ б: ѣкв къ тебе помолѣа,

Слава, и нынѣ, бгородиченъ:

Что та наречѣмъ, ѿ бгдѣтнаа; нбо, ѣкв возсѣла сѣи снцѣ правды: рай, ѣкв прозвѣла сѣи цвѣтѣ нечлѣнна: дѣл, ѣкв пребыла сѣи нечлѣнна: чистѣю мрь, ѣкв имѣла сѣи на стѣхъ твоихъ ѡбѣтѣхъ сѣа, вѣхъ бга. того мои спсѣна дѣшамъ нашымъ.

Стѣпы мо направн по словесѣ твоемѣ: и да не ѡбладѣтѣ мною всѣкое беззаконіе.

Иже мѣ ѿ клеветѣ челоѣческѣа, и сохрани зѣповѣдн твоа

Лице твоѣ просѣтн на раба твоего, и на чн ма ѡправданіемъ твоимъ.

Да исполнатѣа оустѣ мо. хвалѣна твоего гдѣ, ѣкв да воспоѣ слава твоѣ, вѣсь дѣнь великолѣпие твоѣ.

Свѣтъ бже, стѣи крѣпкѣи, стѣи безмѣртныи, помнѣи насъ. (Трѣжды.)

Слава ѡцѣ, и сѣу, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.

Престѣа трѣце, помнѣи насъ: гдѣ, ѡчнстн грѣхн наша: вѣко, прѣстѣ беззакѣна наша: стѣи, прѣстѣ и исцѣлѣ нѣмѣщн наша, и мене твоего радн.

Гдѣ помнѣи, (Трѣжды.)

Слава ѡцѣ, и сѣу, и стѣмѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ, ѡмнѣ.

Ѡче нашъ, иже сѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа и ма твоѣ, да прѣидѣтѣ црѣтѣе твоѣ, да вѣдѣтѣа вола твоѣ, ѣкв на нѣсѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днѣсь, и ѡстѣвн намъ долгн наша, ѣкоже и мы ѡстѣвляемъ должникѣмъ нашымъ: и не введн насъ во искушеніе, но иже мѣи насъ ѿ лѣкабгѣ.

Свѣщенникъ возглашѣетѣ:

ѣкв твоѣ сѣтъ црѣтѣе, и сѣла, и слава, ѡцѣ, и сѣа, и стѣгѣ дхѣ, нынѣ и прѣснѣ, и во вѣки вѣкѣвъ.

Аиъ: ѡмнѣ.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилости-ви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени достигнумо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава, И сада: Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник: возглас:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Напомена:

Ако је Четрдесетница, чинимо три велика поклона,
говорећи молитву (Светог Јефрема):

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Напомена: Такође и 12 малих поклона, и опет завршни поклон. Укупно 16 поклона.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ и. Подобенъ: Гакъ начатки.

Гакъвъ рыдаше ѡснѣова лишѣніа, и доблїи сѣдѣше на колесницѣ, гакъ царь почитаемъ: егѣптянини бо тогда смѣтема не порабѣтава, воспрославлѣша ѡ вѣдѣцаго челоуѣческаа сердца, и посылающаго вѣнецѣхъ нечлѣбныхъ.

Гдн помнѣди, м.

Иже на всѣкое время, и на всѣкій часъ, на нѣбѣхъ и на землѣхъ поклонѣемый и слабный, хрїстѣ бже, долготерпѣливѣ, многомлѣтнѣ, многоблгодѣроуе, иже правѣдныа любѣи, и грѣшныа милѣи, иже всазовѣи ко спсѣнію ѡбѣщанїа радн бѣдѣщихъ блгъ. самъ гдн, прїимн и наша въ часъ сѣи млѣтвы, и исправн жнвѣтѣхъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ: дѣшн наша ѡсвѣтн, тѣлесѣ ѡчнстн, помышлѣніа исправн, мыслн ѡчнстн, и избѣвн насъ ѡ всѣкїаа икорѣн, сѡлзъ и болѣзней: ѡградн насъ сѣими твоимн агглы, да ѡполчѣнемъ и хъ соблюдемн и наставлѣемн, достїгнемъ въ соединѣніе вѣры, и въ радѣмъ непрстѣпныа твоєа славы: гакъ блгословѣнъ еси во вѣкн вѣкѡвъ, амннь.

Гдн помнѣди, трїжды.

Слава ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амннь. Чтнѣишю херувїмъ, и слабнѣишю безъ сравнѣніа серафїмъ, безъ истаѣніа бга слова рождшю, сѣщю бцѣ тѣа велчѣемъ.

Именемъ гднимъ блгословѣн, ѡтче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, ѡушѣдри ны, и блгословї ны, просвѣтн лице твоє на ны, и помнѣди ны.

Анкъ: амннь.

И аще естъ четыредесѣтница, творимъ трн великіа поклѡны, глаголюще предписаннѣю млѣтвѣ:

Гдн и вѣко жнвѣтѣ моегѡ, дѣхъ праздноствн, ѡуныніа, любѣначалїа и празднословїа не даждь мнѣ. **Поклѡнъ.**

Дѣхъ же цѣломѣдрїа, смнренѡмѣдрїа, терпѣніа и любвѣ, дѣрѣи мнѣ рабѣ твоємѣ. **Поклѡнъ.**

Еи гдн црю, дѣрѣи мнѣ зрѣтн моѡ прегрѣшѣніа, и не ѡсѣждѣтн брата моегѡ: гакъ блгословѣнъ еси во вѣкн вѣкѡвъ. **Поклѡнъ.**

Подобенѣ и дрѣгнхъ малыхъ, еи. Таже и конѣчный. Бываютьъ вкѣпѣ, еи.

Стыій бже, стыій крѣпкій, стыій безмѣртный, помнѣди насъ. **(Трїжды.)**

Слава ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амннь.

Престѣа трѣце, помнѣди насъ: гдн, ѡчнстн грѣхн наша: вѣко, прѡстн беззакѡнїа наша: стыій, посѣтн и ищѣлн немѡщн наша, имене твоєгѡ радн.

Гдн помнѣди, **(Трїжды.)**

Слава ѡцѣ, и снѣ, и стѡмѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ, и во вѣкн вѣкѡвъ, амннь.

Ѳче нашъ, иже еси на нѣбѣхъ, да свѣтїтѣа и ма твоє, да прїидѣтѣ црѣтѣе твоє, да бѣдѣтѣ вола твоѡ, гакъ на нѣбѣхъ и на землѣхъ. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстаѣвн намъ долгн наша, гакѡже и мы ѡстаѣвлѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введн насъ во искушѣніе, но избѣвн насъ ѡ лѣкаваго.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин

И ову Молитву:

Христе, Светлости Истинита, Ти просвећујеш и освећујеш свакога човека који долази на свет; нека нас озари светлост Лица Твога, да у њој угледамо Светлост Неприступну; и упути стопе наше на творење заповести Твојих, молитвама Пречисте Твоје Матере и свих Светих Твојих. Амин.

Певница:

Теби, изабраној војводињи која се бориш за нас, узносимо песме победне, а избавивши се од зла - песме захвалне, ми слуге Твоје Богородице. Но пошто имаш моћ непобедиву, од сваке нас опасности избави да ти кличемо: радуј се, Невесто, Неневесна.

Слава, И сада:

Господе, помилуј. **(3 пута.)** Оче Благослови.

**И бива Отпуст.
Крај првог часа.**

Свѣщенникъ возглашаетъ:

Гѣко твоѣ сѣтъ црѣтво, и сила, и слава, оца, и сна, и стаго дха, нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ.

Дикъ: Аминь.

И настоѣщую мѣтвѣ:

Хрѣте свѣте истинный, просвѣщаи и освѣщаи всакаго человека граждцаго въ мѣрѣ, да знаменаетца на насъ свѣтъ лица твоего, да въ немъ оузримъ свѣтъ непристѣпный: и исправи стѡпы наша къ дѣланію заповѣдей твоихъ, мѣтвами пречѣтыа твоеа м.ре, и вѣхъ твоихъ слыхъ, аминь.

Дикъ:

Взбранной воеводѣ побѣдительнаа, гѣко избавльшеса ѿ слыхъ, благодарственнаа воспоедемъ ти раби твои, бже: но гѣко имѡщиа державѣ непобѣдимю, ѿ всакихъ насъ бѣдъ свободи, да зовѣмъ ти: радѡиса, невѣсто ненеѣстнаа.

Слава оца, и сна, и стаго дха, и нынѣ и присно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
Гдн помниди, **трижды.** Блгослови.

**И бываетъ ѡпдѣтъ.
Конѣцъ перваго часа.**

ТРЕЋИ ЧАС**Напомена:**

При часу 3-ем (= у 9 сати) дана, удара црквењак у клепало, као што је обичај.
И сабравши се у цркву, певамо 3-ћи час с катизмом, правећи обичне поклоне.
Такође тропар:

Господе, који си у трећи час Апостолима твојим низпослао Пресветога Твојега Духа, Њега, Добри, не одузми од нас, негообнови нас који Ти се молимо.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим апостолима, да помилује душе наше.

Поклона 3. И одмах на украшени налоњ, полаже се одозго на њега свето Четвороеванђеље, упале се две свеће, и сви стојимо гологлави (откривене главе).

Ђакон: ...кади цео храм, и братију.

Свештеник:

Благословен Бог наш, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда и све испуњаваш, Ризницо добара и Даваоче живота, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство. Сила и слава Оца и Сина и Светога Духа сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе, помилуј. **(12 пута.)**

Слава, И сада:

Ходите, поклонимо се, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 16)

Услиши, Господе, правду моју; пази на мољење моје, услиши молитву моју, није са усана лажљивих. Од Лица Твога суд ће мој изићи, очи моје нека виде правичност. Испитао си срце моје, посетио си (ме) ноћу; искушао си ме у огњу, и не нађе се у мени неправде. Да не говоре уста моја дела људска; ради речи уста Твојих

Часъ третій.

При часѣ гл҃мъ дне оудараетъ парекклисиархъ въ едно, ѣкѡ же ѣсть обѣднѣ.
 И собравшесѣ въ церковь, поемъ гл҃н часъ, съ кади́мою: и творѣце обѣднѣ поклони.
 Гд҃и, иже пресѣгаго твоего дха въ третій часъ апломъ твоимъ низпославый, того благій
 не ѡнми ѡ насъ: но ѡбновѣ насъ молацихъ ти са.

Бже, ты ѣси лоза истиннаѣ, возрастѣшѣ насъ плодъ животѣ, тебе молнмѣ,
 молнмѣ влѣце со сѣтими аплы, помнлобати души насѣ.

Сщ҃енникъ:

Бл҃гословенъ бг҃ъ насъ, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвѣ.

Чтецъ: Амннь.

Слава тебе бже насъ, слава тебе.

Црю небный, оутѣшителю, дше истинны, иже вездѣ съи, и вснполнѣи, сокровице
 блгнхъ и жизни подателю, прѣдн и вселнѣ въ ны, и ѡчнсти ны ѡ всѣмъ скверны, и
 спси блже, души насѣ.

Сѣтѣи бже, сѣтѣи крѣпкѣи, сѣтѣи безмертвнѣи, помнлѣи насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, амннь.

Пресѣга трѣце, помнлѣи насъ: гд҃и, ѡчнсти грѣхѣи насѣ: влѣко, прѣсти беззакѡннѣи насѣ:
 сѣтѣи, посѣти и исцѣли немощнѣи насѣ, и мене твоего радн.

Гд҃и помнлѣи, **трижды.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, амннь.

Оче насъ, иже ѣси на небѣхъ, да свѣтитѣи нма твоѣ, да прѣдетъ црѣтѣе твоѣ, да
 бдетъ вола твоѣ, ѣкѡ на небѣи и на землѣи хлѣбѣи насъ насѣщнѣи дѣждѣ намъ днѣсѣ,
 и ѡстаѣи намъ долги насѣ, ѣкоже и мы ѡстаѣлѣемъ должникѡмъ насѣимъ: и не
 введѣи насъ во искѣшенїе, но ижебѣи насъ ѡ лѣкаѣмъ.

Сщ҃енникъ:

ѣкѡ твоѣ ѣсть црѣтво и сила и слава, оцѣ и си и стѣмъ дхѣ, нынѣ и прѣсно и во
 вѣки вѣкѡвѣ.

Ликъ: амннь.

Гд҃и помнлѣи, **ѣ.**

Слава оцѣ, и си, и стѡмъ дхѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвѣ, амннь.

Прѣднѣте, поклоннмѣи црѣви насѣемъ бгѣ.

Прѣднѣте, поклоннмѣи и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви насѣемъ бгѣ.

Прѣднѣте, поклоннмѣи и припадѣмъ самомъ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ насѣемъ.

Псаломъ ѣ.

Оублѣши* гд҃и, правдѣи моѣ, вонми молѣнїю моѣмъ, вѣдши млѣтѣи моѣ не во
 оустнѣхъ льстнѣвѣхъ. ѡ лица твоего гдѣбѣи моѣ ижебдетъ, очн моѣ да вѣднѣти
 правотѣи. Искѣнлѣи ѣси ердце моѣ, посѣтнлѣи ѣси нѡщїю, искѣнлѣи мѣ ѣси, и не
 ѡбѣтѣтѣи во мнѣ неправда. ѣкѡ да не возглаголѣтѣи оустѣи моѣ. дѣлѣи чѣловѣчѣескнхъ, за
 словѣи оустѣнѣи твоѣхъ, иже сохрѣннѣи пѣтн жѣстокн. Совершн стѡпы моѣ во стѣзѣхъ

ја сачувах путеве тешке. Утврди стопе моје на стазама Твојим, да се не колебају кораци моји. Ја завапих, да би ме услишио, Боже; приклони к мени ухо Твоје и услиши речи моје. Чудесно покажи милости Твоје, Ти Који спасаваш оне што се уздају у Тебе, од оних што се противе десници Твојој. Сачувај ме, Господе, као зеницу ока; покровом крила Твојих покрићеш ме, од лица безбожних који ме угњетавају. Непријатељи моји душу моју опколише, очи своје устремише да (ме) оборе на земљу. Спопадоше ме као лав готов на лов, и као лавић који борави у потаји. Устани, Господе, предухитри их, и обори их; избави душу моју од безбожника, мачем Твојим од непријатеља руке Твоје. Господе, од малобројних на земљи раздели их у животу њиховом. И скривених Твојих (претњи) испуни се утроба њихова; наситише се синови, и оставише остатке младенцима својим. А ја ћу се у правди јавити Лицу Твоме, наситићу се када се јави слава Твоја.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој. На Тебе се поуздах, да се не постидим до века, да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети; нека се постиде они који безаконују узалуд. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Сети се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Твојој помени ме Ти, ради добротe Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне што греше на путу. Упутиће кротке на суду, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима што ишту завет Његов и сведочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, и очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му дати на путу који је изабрао. Душа његова становаће у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је утврђење онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја јединак и сиромах. Жалости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и отпусти све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни пријањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме испом, и очистићу се; умиј ме, и бићу белји од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти.

твоихъ, да не подвижутся стѣпы моѣ. Язы воззвахъ, яко услышалъ мѧ еси бже, приклони оубо твоѣ мнѣ, и услыши глаголы моѣ. Оуди мѧ мѧти твоѣ, спсѧи оуповающыя на тѧ ѿ противящихъ десницѣ твоѣи. Сохрани мѧ гдѣ, яко зѣнницѣ ока: въ кровѣ криль твоѣю покрѣиши мѧ, ѿ лица нечестивыхъ ѡстрашшихъ мѧ. Врази мои дшш мои ѡдержаша, тѣкъ своѣи затвориша: оустѧ ихъ глаголаша гордыню. Изгнѧщїи мѧ нынѣ ѡбыдоша мѧ, очи свои возложиша оуклонити на зѣмлю. ѡбѧша мѧ яко лѣвъ готѡвъ на лѡвъ, и яко икуменъ ѡбѧиши въ тайныхъ. Воскриши гдѣ, предвари ѧ, и запри имъ: иже дшш мои ѿ нечестиваго, ордже твоѣ ѿ вргъ рѡки твоѣѧ. Гдѣ, ѿ малыхъ ѿ зѣмли, раздѣли ѧ въ животѣ ихъ, и сокровенныхъ твоихъ исполниша чрево ихъ. Насытишася сынѡвъ, и ѡставиша ѡстанки младенцѣмъ своимъ. Язы же правдою явилѡса лицѣ твоемѣ, насыщѡса, внегда явити ми са славу твоѣю.

Псаломъ ѧ.

Къ* тебе гдѣ, воззвѡхъ дшш мои. бже мой, на тѧ оуповахъ, да не постыждѡса во вѣкъ, ниже да посмѣютъ ми са врази мои: ибо вси терпѧщїи тѧ не постыдѧтѡса. Да постыдѧтѡса беззаконнѡщїи вотще. Пѡти твоѣ гдѣ, скажи ми, и стезѧмъ твоимъ научи мѧ. Настѧви мѧ на истинѣ твоѣ, и научи мѧ: яко ты еси бже спсѧи мой, и тебе терпѣхъ весь день. Помани щедрѡты твоѣ гдѣ, и мѧти твоѣ, яко ѿ вѣка есть. Грѣхъ юности моеѧ, и невѣдѣнїѧ моего не помани: по мѧти твоѣи помани мѧ ты, ради бжгости твоѣѧ, гдѣ. Бжгъ и правъ гдѣ, сегѡ ради законоположитъ согрѣшающимъ на пѡти. Настѧвитъ крѡткїѧ на сдѧз, научитъ крѡткїѧ пѡтѣмъ своимъ. Всѧ пѡтїѣ гдѣи мѧть и истина, взыскѧющимъ заветѧ егѡ и свидѣнїѧ егѡ. Ради имене твоегѡ гдѣ, и ѡчисти грѣхъ мой: многъ бо есть. Кто есть человекъ боѧиша гдѧ; законоположитъ емѣ на пѡти, егѡже ижеволи. Дшш егѡ во блгнхъ водворитѡса, и сѣма егѡ наслѣдитъ зѣмлю. держава гдѣ боѧщихъ егѡ, и заветъ егѡ явитъ имъ. Очи мои вынѣ ко гдѣ, яко тоѣ исторгнетъ ѿ сѣти нѡзѣ мои. Призри на мѧ, и помилуй мѧ, яко единородъ и ныщъ есмь язы. Скѡрбен сѣрдца моего оумножишася, ѿ нждѧз моихъ ижеви мѧ. Внждѣ смиренїѣ мое и тѣдѧз мой, и ѡстави вса грѣхї моѣ. Внждѣ врагї моѣ, яко оумножишася, и ненавидѣнїемъ неправеднымъ возненавидѣша мѧ. Сохрани дшш мои, и ижеви мѧ, да не постыждѡса, яко оуповахъ на тѧ. Неслѡбви и правїи прилеплѧхъ мнѣ, яко потерпѣхъ тѧ гдѣ. Ижеви бже, ила ѿ всѣхъ скорбей егѡ.

Псаломъ ѧ.

Помилуй мѧ бже, по величїи милости твоѣи и по множествѣ щедрѡты твоихъ ѡчисти беззаконїѣ мое. Нанпаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконїѧ моего, и ѿ грѣхѧ моего ѡчисти мѧ. Яко беззаконїѣ мое язы знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вынѣ. Тебѣ единомѣ согрѣшихъ, и лѡкавое предѣ тобою сотворихъ, яко да ѡправдишася во словесѣхъ твоихъ, и побѣдиши, внегда сдѧти ти. Се бо въ беззаконїихъ зачатъ есмь, и во грѣсѣхъ роди мѧ мати моѧ. Се бо истинѣ возлюбилъ еси, безвѣстнаѧ и тїнаѧ премѡдрости твоѣѧ явилъ ми еси. ѡкропиши мѧ живѡпомъ, и ѡчищѡса: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга оубѧлюса. Слѡхъ моемѣ дѧси радость и веселїѣ, возрадуютѡса кости смиренныѧ. ѡбрати лице твоѣ ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконїѧ моѣ ѡчисти. Сѣрдце

(Псалам 48)

Слушајте ово сви народи, чујте сви који живите у васељени; земнородни и синови људски, заједно богати и сиромаша. Уста ће моја говорити мудрост, и поучење срца мога разумност. Пригнућу причи ухо моје, отворићу уз псалтир заго-нетку моју. Зашто се бојим у зли дан? Безакоње пете непријатеља мојих опколи ме. Ви који се уздате у силу своју, и који се мноштвом богатства Свога хвалите! Брат неће избавити; хоће ли избавити човек? Неће дати Богу откуп за себе, и цену откупа душе своје, и намучи се до века, и живеће до краја; јер неће видети пропасти, када види мудраце умируће. Заједно неразуман и безуман пропадају, и оставиће туђинцима богатство своје. И гробови њихови куће су им до века, станови њихови из нараштаја у нараштај. Назваше именима својим земље своје. И човек у части будући, не разумеде, изједначи се са стоком неразумном и постаде јој сличан. Овај је пут њихов саблазан њима, и после тога устима својим хвалиће се. Као овце стављени су у ад, смрт ће их напасати; и ујутро ће праведни владати њима, и помоћ њихова оветшаће у аду, из славе своје избачени бише. Али ће Бог избавити душу моју из руке адове, када ме прихвати. Не бој се кад се човек разбогати и када се умножи слава дома његова; јер када умре неће узети са собом све, нити ће поћи са њим слава његова. Јер душа његова благосиљаће се за живота његова; а хвалиће Те тек кад му добро учиниш. Отићи ће до рода отаца својих, до века неће видети светлост. И човек у части будући, не разумеде, изједначи се са стоком неразумном, и постаде јој сличан.

(Псалам 49)

Бог над боговима, Господ, говораше, и призва земљу од истока сунца до запада. Са Сиона је благолепност красоте Његове, Бог ће јавно доћи, Бог наш, и неће прећутати. Огањ ће пред Њим разгорети се, и око Њега бура јака. Призваће небо свише и земљу, да суди народу Своме. Саберите Му преподобне Његове, који су прихватили завет Његов о жртвама. И објавиће небеса правду Његову, јер је Бог Судија. Слушај, народе мој, и говорићу ти; Израилу, и засведочићу ти: Бог, Бог твој Ја јесам. Нећу те за жртве твоје кажњавати, свеспаљенице твоје преда Мном су свагда. Нећу примати из дома Твога теоце, нити од стада Твога јариће. Јер су Моје све звери из дубраве, животиње у горама и волови; знам све птице небеске, и красота пољска преда Мном је. Ако огладним, не бих ти рекао, јер је Моја васељена и пуноћа њена. Зар ћу јести меса јунаца, или ћу крв јарчију пити? Принеси Богу жртву хвале и изврши Вишњему завете своје; и призови Ме у дан жалости, и избавићу те, и прославићеш Ме. А грешнику рече Бог: Зашто ти казујеш законе Моје и узимаш завет Мој у уста своја? Јер ти си омрзао васпитање и речи Моје бацио си за леђа. Ако видиш лопова, помажеш му, и са прељубником удео свој имаш; уста твоја умножише злобу, и језик твој плете лукавство; седећи клеветао си на брата Свога, и против сина матери твоје стављао си замку. То си чинио, и Ја ћутах; смислио си безакоње - да ћу ти бити сличан! Обличићу те, и метнућу пред лице твоје грехе твоје. Разумите ово који заборављате Бога, да вас не зграби, и неће бити избавитеља. Жртва хвале прославиће ме, и тамо је пут којим ћу му показати спасење Божије.

Ѳаломъ мн.

Оуслышите сѣа, вси ꙗзыцы, видшите, вси жнедщи по вселеннѣи, Земнородни же и сынове человекестин, вкдпѣ богѣтъ и оубога. Оустѣ моѣ возглаголютъ премдростъ, и подчѣнїе сѣрдца моего рѣзумъ. Приклоню въ притчѣ оухо мое, ѡвѣрзу во Ѳалтирн гананїе мое. Вскрю боуа въ дѣнь люте; беззаконїе пѣтъ моеѣ ѡбѣдетъ мѣ. Надѣющїица на силѣ свои и ѡ множествѣ богатства своего хвалащїица братъ не избавитъ, избавитъ ли человекъ; не дастъ бгѣ избѣны за сѣ, и цѣнѣ избавленїа души своеѣ: и оутрѣдїица въ вѣкѣхъ и живѣхъ вѣдетъ до конца, не оузритъ пагѣбы. Егда оувидитъ премдрыа оумирающыа, вкдпѣ бездменъ и несмысленъ погнѣнѣтъ, и ѡстабатъ чжднмъ богатство свое. И грѣбнѣ ихъ жнища ихъ во вѣкѣхъ, селѣнїа ихъ въ родъ и родъ, нарекоша имена своѣ на земляхъ. И человекъ въ чѣсти сынъ не рѣзумѣ, приложїица икотѣмъ несмысленнымъ и оуподобїица имъ. Сѣи пѣтъ ихъ соблѣзны имъ, и по снхъ во оустѣхъ своихъ бгговолѣтъ. ꙗкѡ оубы во ѣдѣ положѣннѣ сѣтъ, смѣртъ оупасѣтъ ѣ: и ѡбладаютъ имнѣ правнѣи задрѣ, и поможѣ ихъ ѡбетшаѣтъ во ѣдѣ: ѡ славы своеѣ и зрїновѣннѣ быша. Обѣче бгѣ избавитъ душѣ мою и зѣ рѣкнѣ ѣдовы, егда прїемлетъ мѣ. Не оубоуа, егда разбогатѣетъ человекъ, илн егда оумножитъца слаба домѣ егѡ: ꙗкѡ внигда оумрѣти емѣ, не возметъ всѣ, ннжѣ снѣдетъ сѣ ннмъ слаба егѡ. ꙗкѡ душа егѡ въ жнвотѣ егѡ бгговолнѣтъ, исповѣстѣа тебѣ, егда бгговотвориши емѣ. Внѣдетъ даже до рода оубѣцъ своихъ, даже до вѣка не оузритъ свѣта. И человекъ въ чѣсти сынъ не рѣзумѣ, приложїица икотѣмъ несмысленнымъ и оуподобїица имъ.

Ѳаломъ, мд.

Бгѣ богѡвъ гдѣ глагола, и призвѣ зѣмлю ѡ востѡкѣхъ солнца до зѣпаду. Ѣ сїѡна бгговолѣпїе красоты егѡ: бгѣ ꙗвѣ прїидетъ, бгѣ нашь, и не премолчїтъ: оубъ предѣ ннмъ возгорнѣтъ, и ѡкрестъ егѡ бѣра сѣлна. Призовѣтъ небо свыше, и зѣмлю, разсѣднѣти люди своѣ. Собернѣте емѣ рѣпеныа егѡ, завѣщающыа завѣтъ егѡ ѡ жѣртвахъ. И возвѣстѣтъ небѣ правдѣ егѡ: ꙗкѡ бгѣ сѣдѣа есѣтъ. Оуслышите, людїе мои, и возглаголю вамъ, илю, и засвнѣтельствѡу тебѣ: бгѣ, бгѣ твоѣи есмѣ ѣзъ. Не ѡ жѣртвахъ твоихъ ѡблнчѣ тѣ, всеожжѣнїа же твоѣа предѣ мною сѣтъ вынѣ: не прїимѣ ѡ домѣ твоегѡ тельцѡвъ, ннжѣ ѡ стаду твоихъ козлѡвъ. ꙗкѡ мои сѣтъ вси свѣрїе дѣрѣвннн, икотн въ горѣхъ и волѡбе: познѣхъ всѣ птнцы небесныа, и красотѣ сельнаа со мною есѣтъ. ꙗще взлнчѣ, не рекѣ тебѣ: моѣ бо есѣтъ вселеннаа и исполнѣнїе еѣ. Егда ꙗмъ маѣа юнча; илн кровѣ козлѡвъ пїю; пожрнѣ бггови жѣртвѣ хвалы и воздѣждѣ вышнемѣ молнѣтвы твоѣа: и призовнѣ ма въ дѣнь икорѣн твоеѣ, и и змѣ тѣ, и проглавннши мѣ. Грѣшнннкѣ же речѣ бгѣ: вскрю ты повѣдаешн ѡправданїа моѣ и воспрїемлешн завѣтъ мой оусты твоимн; ты же возненавнѣлѣз есн наказанїе и ѡвѣрглѣз есн словеса моѣа вспѣтъ. ꙗще внѣлѣз есн тѣтъ, тѣклѣз есн сѣ ннмъ, и сѣ прѣанбодѣемъ оучастїе твое полагаѣз есн: оустѣ твоѣа оумножнша слово, и ꙗзыкѣ твоѣи сплетѣше льщѣнїа: сѣдѣа на братѣ твоегѡ клеветѣлѣз есн и на сына матерѣ твоеѣа полагаѣз есн соблѣзны. Сѣа сотвориѣз есн, и оумолчѣхъ, вознепцевѣлѣз есн беззаконїе, ꙗкѡ вѣдѣ тебѣ подобенъ: ѡблнчѣ тѣ и предѣстаблю предѣ лнцѣмъ твоимъ грѣхнѣ твоѣа. Разумѣнѣте оубѡ сѣа, забывающн бгѣа, да не когда похнѣтнѣтъ, и не вѣдетъ избавлѣннѣ. Жѣртва хвалы проглавнѣтъ мѣ, и тѣмъ пѣтъ, и мже ꙗвлѣо емѣ спсѣнїе мое.

Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин

КАТИЗМА 7

(Псалам 46)

Сви народи запљескајте рукама, покликните Богу гласом радовања. Јер је Господ Вишњи страшан, Цар велики над целом земљом. Покори нама народе и незнабошце под ноге наше. Изабрао нам је наслеђе Своје, лепоту Јаковљеву коју је заволео. Узиће Бог са усклицањем, Господ са гласом трубним. Певајте Богу нашем, псалмопевајте; певајте, Цару нашем, псалмопојте. Јер је Цар све земље Бог, псалмопевајте Њему разумно. Зацари се Бог над народима, Бог седи на светом престолу Своме. Кнезови народа сабраше се с Богом Авраамовим; јер се Божији моћници земље веома уздигоше.

(Псалам 47)

Велики је Господ и хваљен веома, у граду Бога нашега, на гори светој Својој, добро утврђеној, радости све земље. Горе Сионске, падине северне, град Цара великога. Бог у тврђавама његовим познаје се, када га штити и брани. Јер, гле, цареви земаљски сабраше се, дођоше заједно; видевши га тако се задивише, смутише се, потресосе се; трепет их обузе, тамо их спопаше муке као породиљу. Ветром јаким скршићеш лађе Тарсиске. Као што чусмо, тако и видесмо у граду Господа над војскама, у граду Бога нашега; Бог га је утемељио до века. Схватисмо, Боже, милост Твоју усред Храма и народа Твога. По Имену Твојем, Боже, тако је и хвала Твоја по крајевима земље; правде је пуна десница Твоја. Нек се узвесели гора Сион, нек се обрадују кћери Јудејске, ради судова Твојих, Господе. Обиђите Сион и походите га, разгледајте куле његове, ставите срца ваша у бедеме његове и рассмотрите детаљно тврђаве његове, да бисте приповедали млађем нараштају. Јер је овај Бог наш до века, и у век века; Он ће нас напасати као пастир у векове.

чѣмъ созижди во мнѣ бже, и духъ правъ ѡбновѣ во оутробѣ моеѣ. Не ѡвержи мене ѡ лица твоеѡ, и дѣла твоеѡ стагъ не ѡмни ѡ мене. Возрады ми радость спсѣнїа твоеѡ, и духомъ вѣнчимъ оутверди мѧ. Научи беззаконныа пѣсѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратѧтся. Избави мѧ ѡ кровей бже, бже спсѣнїа моеѡ, возрадуется ѡзыкъ мой правдѣ твоеѣ. Гдѣ, оутнѣ мой ѡверзеши, и оутѣ мо. возвестѧтъ хвалѣ твоѡ. Иакъ ѡще бы восхотѣла єси жертвы, дакъ быхъ оубо: всеожженїа не блговолиши. Жертва бгѡ духъ сокрдшенъ: сердце сокрдшенно и смиренно бгѡ не оунчижитъ. Оублжи гдѣ, блговоленїемъ твоимъ сїѡна, и да созиждѣтся стѣны іерлїмскїа. Тогда блговолиши жертвѣ правды, возношенїе и всеожегѣмаа: тогда возложѧтъ на олтарь твоѣ тельцы.

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Анѣ: Гдѣ помнѣи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и стѡму духѣ.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Кадѣма з. Псаломъ мѡ.

Всѣ ѡзыцы, восплещѣте рѣкамъ, воскликните бгѡ гласомъ радѡванїа: Иакъ гдѣ вѣшнїи страшенъ, црѣ вѣлїи по всѣй землї: Покорѣ людѣ намъ и ѡзыки подѣ ногѣ нашѣ: Избрѧ намъ достоѡнїа своѣ, добротѣ іакъвлю, юже возлюбѣ. Взыде бгѡ въ воскликновѣнїи, гдѣ во гласѣ трѣбенѣ. Пойте бгѡ нашему, пойте: пойте црѣви нашему, пойте Иакъ црѣ всѣа землї бгѡ, пойте раздѣмъ. Воцрѣса бгѡ надѣ ѡзыки: бгѡ сѣдѣтъ на прѣолѣ стѣмъ своѣмъ Кнѣзи людстїи собрашасѧ съ бгомъ авраамимъ: іакъ бжїи державнїи землї сѣла вознесѡшасѧ.

Псаломъ мѡ.

Вѣлїи гдѣ и хваленъ сѣла во градѣ бга нашего, въ горѣ стѣи єгѡ блгокорѣннымъ радѡванїемъ всѣа землї: горы сїѡнскїа, рѣбра сѣверѡва, градъ црѣ великаѡ. Бгѡ въ тѣжестѣхъ єгѡ знаѣмъ єсть, єгда застѣплетъ ѣ. Иакъ сѣ, царїе зѣмстїи собрашасѧ, сннѡшасѧ вкѡпѣ: Тїи вѣдѣше тѣкѡ, оудѣшасѧ, смѣтѡшасѧ, подвигѡшасѧ: Трѣпетъ прїѣтъ ѧ тѣмъ, евлѣзни іакъ раждѡщїа духомъ бжрнымъ сокрдшїиши кораблї дарїиискїа. Иакже слышахомъ, тѣкѡ и вѣдѣхомъ во градѣ гдѣ силъ, во градѣ бга нашего: бгѡ ѡновѧ и въ вѣкѣ Прїахомъ, бже, мѣтъ твоѡ поередѣ людѣи твоихъ. По ѣмени твоѣмъ, бже, тѣкѡ и хвала твоѡ на концѣхъ землї: правды испѡлнѣ деснїца твоѡ. Да возвеселѣтся гора сїѡнскаѧ, и да возрадуются дщѣри іудѣискїа, сдѣбѣ радѣ твоихъ, гдѣ ѡбидѣте сїѡнъ и ѡбимѣте єгѡ, повѣдѣте въ столпѣхъ єгѡ: Положите сердца вѣша въ силѣ єгѡ, и раздѣлѣте дѡмы єгѡ, іакъ да повѣстѣе въ родѣи нѣмъ. Иакъ тѡѣ єсть бгѡ нашъ во вѣкѣхъ и въ вѣкѣхъ вѣка: тѡѣ оупасѣтъ насъ во вѣки.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Теби јединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш кад будеш судио. Гле, у безакоњу зачет бих, и у гресима роди те мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрве-не. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом племенитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој правди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја кази-ваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидове јерусалимски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

(Псалам 51)

Што се хвалиш злбом, силниче, безакоњем по вас дан? Неправду је смислио језик твој, као бријач изоштрен учинио си превару. Заволео си злобу већма од доброте, неправду већма него да говориш правду. Заволео си све речи пропасти, и језик лукави. Зато ће те Бог поразити до краја; истргнуће те и преселити из насеља Твога, и корен твој из земље живих. Видеће праведни и убојаће се, и над њим ће се насмејати, и рећи ће: Гле човека који не стави Бога за помоћника себи, него се поузда на мноштво богатства Свога и јачаше се таштином својом. А ја сам као маслина плодовита у дому Божијем; поуздах се у милост Божију до века и у век века. Исповедаћу Ти се до века, јер си ми Ти то учинио, и стрпљиво чекаћу Име Твоје, јер је добро према преподобнима Твојима.

(Псалам 52)

Рече безуман у срцу своме: Нема Бога! Распадоше се и згадише се у безакоњима, нема га који чини добро. Бог с неба погледа на синове људске да види има ли који разуман или који тражи Бога. Сви застранише, уједно неваљали посташе, нема га који чини добро, нема ниједнога. Неће ли познати сви који чине безакоње, који једу народ мој као јеђење хлеба, а Бога не призваше. Тамо се

Псаломъ ѿ.

Помилуй мѧ бже, по велицей милости твоей и по множеству щедротъ твоихъ во чисти беззаконіе мое. Нанпаче ѡмыи мѧ ѿ беззаконіа моего, и ѿ грѣха моего чисти мѧ. Иакъ беззаконіе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною есть вѣнъ. Тебѣ единому согрѣшихъ, и лѣквое предъ тобою сотворихъ, иакъ да оправдишиа во словесахъ твоихъ, и побѣдиши, внегда судити ти. Се бо въ беззаконіихъ зачатъ єсмь, и во грѣсѣхъ роди ма мати моя. Се бо истинъ возлюбилъ єси, безвѣстнаа и тѣнаа премудрости твоеа гвѣла мнѣ єси. Ѹкропиши мѧ ѹсѡпомъ, и ѡчищуа: ѡмыеши мѧ, и паче снѣга ѹбѣлюа. Слухъ моему даа радость и веселіе, возрадуютса къисти смиренныа. Ѹбрати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и вса беззаконіа мо. очисти. Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и доухъ правъ ѡбнови во ѹтробѣ моей. Не ѡвержи мене ѿ лица твоего, и дѡха твоего стѡгъ не ѡнми ѿ мене. Воздаждь мнѣ радость спасеніа твоего, и дохомъ вѣннимъ ѹтверди ма. Научъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивїи къ тебѣ ѡбратятса. Избави мѧ ѿ кровей бже, бже спасеніа моего, возрадуютса азъ языкъ мой правдѣ твоей. Гди, ѹстнѣ мои ѡверзеша, и ѹста мо. возвестятъ хвалѣ твою. Иакъ аще бы возхотѣла єси жертвы, даа быхъ ѹбъ: всесоженіа не бговолиши. Жертва бгѣ доухъ сокрушенъ: сердце сокрушенно и смиренно бгѣ не ѹничжитъ. Ѹблжи гди, бговоленіемъ твоимъ сїѡна, и да созиждутса стѣны іерлѣмскїа. Тогда бговолиши жертвѣ правды, возношеніе и всесожегѣмаа: тогда возложатъ на олтарь твой тельцы.

Слава оцѣ и сиу и стѡму доуху, и нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава тебѣ бже. **трижды.**

Ликъ: Гди помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и сиу и стѡму доуху.

Чтецъ: И нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ, аминь.

Псаломъ ѿ.

Что хвалишиа во словѣ, силне; беззаконіе весь день, неправдѣ ѹмыслиа языкъ твой: иакъ брѣтвѣ и зѡщренѣ сотвориа єси лѣсть. Возлюбилъ єси слово паче бгостыни, неправдѣ неже глаголати правдѣ: возлюбилъ єси вса глаголы потѡпныа, языкъ льстивъ. Сердѣ радн бгѣ разрушитъ тѧ до конца: возторгнетъ тѧ, и преселитъ тѧ ѿ селеніа твоего и корень твой ѿ земли живыхъ. Ѹзрѡтъ прѣвїи и ѹбоатса, и ѡ немъ возмѣютса и рекѡтъ: Се, человекъ, иже не положи бга помощника себѣ, но ѹповѧ на множество богатства своего, и возможе сѣтою своею. И азъ же иакъ мѧсинаа плодовїта въ домѣ бжїи: ѹповахъ на мѧть бжїю во вѣкъ и въ вѣкъ вѣка. Исповѣмса тебѣ въ вѣкъ, иакъ сотвориа єси: и терпѣю има твое, иакъ бго предъ прѣвными твоими.

Псаломъ ѿ.

Рече бездменъ въ сердцахъ своихъ: несть бгѣ. Раствѣша и ѡмерзѣшася въ беззаконіихъ, несть творѧи бгое. Бгѣ съ нѣсе приниче на сыны человекѣскїа, видѣти, аще єсть раздѣвѣлаи или взыскааи бга. Всѧ ѹклонѣшася, вкѡпѣ непотребни быша: несть творѧи бгое, несть до єдинаго. Ни ли ѹраздѣютъ всѧ дѣлающїи беззаконіе, снѣдающїи люди моѧ въ снѣдѣ хлѣба; гда не призвѣша. Тамъ ѹстрашѣшася стѡха, и дѣже не бѣ стѡхъ: иакъ бгѣ разсыпа къисти человекѡдѡдникѡвъ: постыдѣшася, иакъ

устрашише страха, где страха не беше, јер Бог разасу кости човекоугодника; постидеше се, јер их Бог сатре. Ко ће дати са Сиона спасење Израилево? Када поврати Господ робље народа Свога, обрадоваће се Јаков и узвеселиће се Израил.

(Псалам 53)

Боже, у Име Твоје спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, чуј речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу жртвовати Теби, исповедаћу се Имену Твоме, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се размишљањем мојим и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења грешника; јер нава–лише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога, Који ме спасава од малодушности и од буре. Потопи их, Господе, и подели језике њихове; јер видех безакоње и сваћу у граду. Дању и ноћу опкољавају га на зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер ако би непријатељ ругао ми се, претрпео би; и ако би мрзитељ говорио на ме велеречиво, сакрио бих се од њега. Него ти, човече, који си ми био близак, владико мој и познаниче мој, који се заједно са мном наслађиваше јелима, у дом Божији хођасмо једнодушно. Нека дође смрт на њих, и нека сићу у ад живи; јер је лукавство у насељима њиховим усред њих. А ја к Богу завапих, и Господ услиша ме. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их много беше против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре ве–кова. Јер нема у њих промене, јер се не убојаше Бога; пружише руку своју на узвраћање, оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева лица Његовог, и приближише се срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су уствари стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, низвести у јаму пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се, у Тебе уздам, Господе.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута.)

Господе, Који си у трећи час Апостолима Твојим ниспослао Пресветога Духа Твога, Њега, Благи, не одузми од нас, но обнови нас који Ти се молимо. (Поклон велики.)

Стих 1: Срце чисто сздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. **(Поклон велики)**

Стих 2: Не одбаци ме од лица Твога, и Ду-ха Твога Светога не одузми од мене. **(Поклон велики)**

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу.

Чтец: И сада и увек и у све векове векова.

Богородице, Ти си Лоза истинита, Која си нам узрасла Плод живота; Теби се молимо, моли се, Владичице, са Светим Апостолима, да помилује душе наше.

Господ Бог је благословен, благословен је Господ из дана у дан; помоћи ће нам Бог спасења наших, Бог наш, Бог Који спасава.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, Глас осми, Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час моли-тве, и исправи живот наш заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сва-е невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Стїхъ ѿ: Сердце чисто созижди во мнѣ бже, и дхъ правъ обнови во оутробѣ моеѣи.

[Поклонъ великіи.]

Стїхъ ѿ: Не отврати мене ѿ лица твоего, и дха твоего стѣго не ѿними ѿ мене.

[Поклонъ великіи.]

Сщєнникъ: Слава оцѣ и сиу и стѣму дху.

Чтецъ: И нынѣ и прииди и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Иже, ты еси лоза истинная, возрастившая намъ плодъ животѣ, тебе молима, молима вѣще со стѣми аплы, помилувати души наша.

И же оукрашенѣ аналогію, положѣтъ на немъ верху стѣе четвероеуліе, и двѣмѣ лампадома возжєннома. Вѣмъ же стоащымъ шкровєннымъ главами. Сщєнникъ же кадитъ храмъ весь, и братїю. И такъ чтецъ еуліе. По скончанїи же чтєніа еуліа чтецъ глаголетъ:

Гдѣ бгъ блгословєнъ, блгословєнъ гдѣ день дне, поспѣшитъ намъ бгъ спсєніи нашихъ: бгъ нашъ, бгъ спсѣти.

Сѣи бже, стѣи крѣпкіи, стѣи безсмєртный, помилуй насъ. **Трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Престѣа тѣе, помилуй насъ: гдѣ, ѿчисти грѣхи наша: вѣко, прости беззакѣніа наша: стѣи, посети и исцѣли немощи наша, и мене твоего ради.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Оче нашъ, иже еси на небѣхъ, да свѣтитѣа има твое, да приидетъ цѣтѣе твое: да бѣдетъ вола твоя, ѣкъ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и отврати намъ долги наша, ѣкоже и мы отвѣщаемъ должникѣмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лѣваго.

Сщєнникъ:

ѣкъ твое естѣ цѣтво и сила и слава, оца и сиа и стѣго дха, нынѣ и прииди и во вѣки вѣкѣвъ.

Чтецъ: ѿмни.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: ѣкъ начѣти.

ѣкъвъ рыдаше ѿсифова лишенїа, и доблїи сѣдаше на колєницѣ, ѣкъ царь почитѣемъ: егїптѣанин во тогда смѣтѣмъ не порабѣтѣвъ, вопрошавѣша ѿ вѣдущаго челоѣчєскаа сердца, и посылающаго вѣнєцъ нечлѣнный.

Гдѣ помилуй, **м.**

Иже на всѣкое время, и на всѣкѣи часъ, на небѣ и на земли покланѣемый и слаанный, хрѣте бже, долготерпѣливе, многомлѣтнѣе, многоблгѣтробнѣе: иже правдыа любѣи и грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко спсєнію, ѿбѣщѣніа ради бѣдущихъ блгъ. самъ гдѣ, приими и наша въ часъ сєи млѣтѣвы, и исправи живѣтъ нашихъ къ заповѣдемъ твоимъ. души наша ѿсвѣти, тѣлесѣ ѿчисти, помышлєніа исправи, мысли ѿчисти, и избави насъ ѿ всѣкѣа скорби, зѣлы и болѣзней, ѿгради насъ стѣми твоими аглы, да ѿполчєніемъ и хъ соблюдаемъ и настаиваемъ, достигнемъ въ соединєніе вѣры, и въ разумъ непристѣпныа твоеѣ славы: ѣкъ блгословєнъ еси во вѣки вѣкѣвъ, ѿмни.

Гдѣ помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ, и сиу, и стѣму дху, и нынѣ и прииди, и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмни.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

После поклона, говоримо Молитву ову Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Чѣтнѣишю херувѣмъ, и славиѣишю безъ сравненїа серафѣмъ, безъ истаѣнїа бѣга слова рождашю, сщю бѣтѣи велчїемъ.

Именемъ гдѣнимъ бѣгословѣи, Отче.

Сщїенникъ возгласъ:

Бже, оущедри ны, и бѣгословѣи ны, просвѣтѣи лице твое на ны, и помилуй ны.

Чтѣецъ: **Имѣнь.**

И глаголетъ сщїенникъ мѣтвѣи рѣбнаго ѡфрема:

Гдѣи и вѣко животѣи моегѣи, дхъ праздниѣи, оубиѣи, лебоначїїи и празднословїїи не даждь мѣи. **[Поклонѣи великіи.]**

Дхъ же цѣломѣи, смиренномѣи, терпѣнїи и любвѣи даждь мѣи рабѣи твоемѣи. **[Поклонѣи великіи.]**

Бѣи гдѣи црѣи, даждь мѣи зрѣи моѣи прегрѣшѣнїи, и не ѡсждаѣи брѣи моегѣи: ѣкѣи бѣгословѣнъ ѡи во вѣки вѣкѣи. **Имѣнь. [Поклонѣи великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѣи, глаголюще себѣи вѣи на кѣиждо поклонѣи: Бже, ѡчиѣи мѣи грѣшнаго.

И пакѣи, икончѣи поклонѣи, глаголемъ мѣтвѣи вѣи вышепѣи: Гдѣи и вѣко животѣи моегѣи: И поклонѣи ѡиѣи великіи.

Чтѣецъ: **Имѣнь.**

Мѣтвѣи сѣи мардарїи:

Вѣко бже Отче вседержѣи, гдѣи сѣи ѡднородный исе хрѣи, и сѣи дше, ѡднѣи бжествѣи ѡиѣи сїи, помилуй мѣи грѣшнаго, и ѣиже вѣи сдѣбѣи, сѣи мѣи недостѣи рабѣи твоегѣи: ѣкѣи бѣгословѣнъ ѡи во вѣки вѣкѣи, **имѣнь.**

ШЕСТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем. **(3 поклона.)**

(Псалам 53)

Боже, Именом Твојим спаси ме, и силом Твојом суди ми. Боже, услиши молитву моју, послушај речи уста мојих. Јер туђинци устадоше на ме, и силници затражише душу моју, и не поставише Бога пред собом. Јер, гле, Бог ми помаже, и Господ је заступник души мојој. Узврати зла непријатељима мојим, истином Твојом истреби их. Добровољно ћу принети жртву Теби, исповедаћу Име Твоје, Господе, јер је добро. Јер си ме избавио од сваке невоље; и на непријатеље моје (смело) погледа око моје.

(Псалам 54)

Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољења мога. Погледај на ме и услиши ме. Ожалостих се у размишљању моме, и смутих се од вике непријатеља, и од тлачења безбожника; јер навалише на ме безакоње, и у гневу прогањаху ме. Срце се моје смути у мени, и страх смртни нападе на ме. Страх и трепет дође на ме, и покри ме тама. И рекох: Ко ће ми дати крила као голубу, и полетећу и починућу. Гле, удаљих се бежећи, и настаних се у пустињи. Чеках Бога Који ме спаса-ва од малодушности и од буре. Потопи (их), Господе, и раздели језике њихове; јер видех безакоње и свађу у граду. Дању и ноћу обилазе га по зидовима његовим, и безакоње и мука је посред њега, и неправда; и не оскуде од тргова његових лихварство и превара. Јер, ако би ме непријатељ поругао, претрпео бих; и ако би мрзитељ велехвалио се нада мношвом, сакрио бих се од њега. Него ти човече, истодушни, господине мој и познаниче мој, који се заједно са мношвом наслађивао се јелима, у Дом Божији ходисмо једнодушно. Да дође смрт на њих, и да сиђу у ад живи; јер су зла у насељима њиховим усред њих. А ја Богу завапих, и Господ ме услиша. Вечером и јутром и у подне казиваћу, и јављаћу, и услишиће глас мој. Избавиће у миру душу моју од оних који ми се приближују, јер их беше много против мене. Услишиће Бог и понизиће их, Он Који постоји пре векова. Јер нема у њих промене (на боље), јер се не бојаху Бога. Пружише руку своју да узврате; оскврнише завет Његов. Разделише се од гнева Лица Његовог, и приближише се (рату) срца њихова; умекшаше се речи њихове већма од масла, а оне су (уствари) стреле. Пренеси на Господа бригу своју, и Он ће те прехранити; неће дати довека посртања праведнику. А Ти ћеш их, Боже, бацити у ја-му пропасти. Људи крвници и лукави неће саставити ни половину дана својих. А ја се у Тебе уздам, Господе.

(Псалам 90)

Који живи у помоћи Вишњег, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Не

Часъ шестѣи

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самоѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ. **Поклоны три.**

Псаломъ ѿг.

Бже,* во ѿма твоѣ спси ма, ѿ вѣ силѣ твоѣи сди ми: бже, оуслыши млтвѸ мою, вѣдши глаголы оустъ моихъ. Гакъ чждїи восташа на ма, ѿ крѣпцыи взыкаша дшѸ мою, ѿ не предложїша бга предъ собою. Се бо бгъ помогаетъ ми, ѿ гдѣ заступникъ дши моѣи. Обратитъ сла врагомъ моимъ, истинноу твоѣю потребѣ ихъ. Волею пожрѸ тебе, исповѣмса ѿмени твоѣмѸ гдѣ, гакъ бгѸ. Гакъ ѿ велика печали ѿзбавилъ ма сси, ѿ на врагѣ мо. воззрѣ око моѣ.

Псаломъ ѿд.

Вѣдши. бже млтвѸ мою, ѿ не презри молѣнїа моегѸ. Вонми ми, ѿ оуслыши ма: возскорѣхъ печалїю моѣю, ѿ сматѸхса ѿ гласа вражїа ѿ ѿ стѸженїа грѣшника. Гакъ оуклонїша на ма беззаконїе, ѿ во гнѣвѣ враждовѣхъ ми. Сердце моѣ сматѣса во мнѣ, ѿ бо азъ смѣрти нападе на ма. Страхъ ѿ трѣпетъ прїиде на ма, ѿ покрѣ ма тьма. И рѣхъ: кто дастъ ми крилѣ гакъ голубїнѣ, ѿ полещѸ ѿ почию; Се оудалихса вѣгав, ѿ водворїхса во пѣстыни. Члвкъ бга, спсїающагѸ ма ѿ малодшїа ѿ ѿ вѣри. Потопї гдѣ, ѿ раздѣли гзыки ихъ, гакъ вѣдѣхъ беззаконїе, ѿ прерѣканиѣ во градѣ. Днѣмъ ѿ ношїю ѿбѣдетъ ѿ по стѣнамъ сгѸ: беззаконїе ѿ трѣдъ поредѣ сгѸ, ѿ неправда: ѿ не ѿскѸдѣ ѿ стѸгнз сгѸ лихва ѿ лѣсть. Гакъ ѿще бы врагъ поносїлъ ми, претерпѣлъ быхъ оубо: ѿ ѿще бы ненавїданъ ма на ма велерѣчевалъ, оукрѣилъ быхъ са ѿ негѸ. Ты же человекѣ равнодшїе, владыко мой, ѿ знаемый мой: Иже кдпнѸ наслаждалса сси со мною врашенз, вѣ домѸ вѣїи ходїхомъ сдннотышлѣнїемъ. Да прїидетъ же смѣрть на тѸ, ѿ да снїдѣтъ во ѿдз жїви: гакъ лѣкѣство вѣ жнїцахъ ихъ, поредѣ ихъ: ѿзъ кѣ бгѸ воззвѣхъ, ѿ гдѣ оуслыша ма. Вечеръ ѿ заутра ѿ полдне повѣмъ, ѿ возвѣщѸ, ѿ оуслышнтъ гласъ мой. ѿзбавнтъ мїромъ дшѸ мою ѿ прѣближающїхса мнѣ: гакъ во мнозѣ бѣхъ со мною. Оуслышнтъ бгъ, ѿ смрїтъ ѿ, сїи прѣжде вѣкз: нѣсть бо ѿмъ ѿзмѣненїа, гакъ не оубоашаса бга. Простре рѣкѸ своѸ на воздѣнїе, ѿсквернїша завѣтъ сгѸ. Раздѣлишаса ѿ гнѣва лица сгѸ, ѿ прѣближншаса сердца ихъ: оумѣкнѣша словеса ихъ пѣче сїа, ѿ т. сѣтъ стрѣлы. Возвѣрзи на гдѣ печаль твою, ѿ тої тѸ прѣпнтѣетъ, не дастъ вѣ вѣкз молвы прѣведникѸ. Ты же бже, ннзведѣши ѿ вѣ стѸденѣцъ истлѣнїа. Мужїе кровеѿ ѿ лѣсти не прѣполовѣтъ днѣи своихъ: ѿзъ же гдѣ оуповаю на тѸ.

Псаломъ ѿ.

Живїи* вѣ помоци вѣшнагѸ, вѣ кровѣ бга нѣнагѸ водворїтса. Речѣтъ гдѣви: заступникъ мой сси, ѿ прѣбѣжнїце моѣ, бгъ мой, ѿ оуповаю на негѸ. Гакъ тої ѿзбавнтъ тѸ ѿ сѣти лѣвчи, ѿ ѿ словеса матѣжна. Плещма своїма ѿсѣнїтъ тѸ, ѿ подъ крилѣ сгѸ надѣшнса. Орджїемъ ѿбѣдетъ тѸ истинна сгѸ, не оубошнса ѿ стѸраха ноцнѣгѸ, ѿ стѸрѣлы летѣщїа во днѣ, ѿ вѣци во тьмѣ прѣходѣщїа, ѿ сѣца ѿ бѣса

-ћеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која пролази у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и одмазду над без-божницима видећеш. Јер си Ти, Господе, Нада моја! Вишњег си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће приближити стану твоме. Јер ће Анђелима Својим заповедати за тебе, да те сачу-вају на свима путевима твојим. На руке ће те узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспиду и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Зато што се на Мене поуздао, избавићу га; покрићу га, јер је познао Име Моје. Призваће Ме, и услишићу га; са њиме ћу бити у невољи; избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј (3 пута)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: Сада и увек и у све векове векова. Амин.

КАТИЗМА 8 (Псалам 55)

Помилуј ме, Боже, јер ме погази човек, сав дан ратујући сатре ме. Погазише ме непријатељи моји сав дан, јер су многи који ме нападају с висине. Дању се нећу бојати, јер се у Тебе надам. Богом ћу хвалити речи наде моје сав дан. На Бога се поуздах, нећу се бојати, шта ће ми учинити смртник. Сав дан речи се мојих гнушаху, против мене су све мисли њихове на зло. Заселиће се они, и сакриће се, пету ће моју вребати, као што очекиваше душу моју. За ништа ћеш их одбацити, у гневу ћеш народе обо-рити, Боже. Живот мој објавих Теби, изнесох сузе моје преда Те као и у обећању Твоме. Повратиће се непријатељи моји назад, у који дан Те призовем; ево познадох да си Ти Бог мој. Богом ћу похвалити реч, Богом ћу похвалити беседу. На Бога се поуздах; нећу се бојати, шта ће ми учинити човек. У мени су, Боже, молитве, које ћу одати хвали Твојој. Јер си избавио душу моју из смрти, очи моје од суза, и ноге моје од склизнућа, да благоугодим пред Богом, у светлости живих.

(Псалам 56)

Помилуј ме, Боже, помилуј ме, јер се у Тебе поузда душа моја, и у сенци крила Твојих надам се, докле не прође безакоње. Завикаћу Богу Вишњему, Богу Који ми учини добротворство. Посла са неба и спасе ме, даде на посрамљење оне који ме газе. Посла Бог милост Своју, и истину Своју, и избави душу моју између лавова. Заспах потрешен; синова људских, зуби су њихови оружје и стреле, и језик њихов мач оштар. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја. Замку припремише ногама мојим, и погурише душу моју; ископаше пред лицем мојим јаму, и упадоше у њу. Готово је срце моје, Боже, готово је срце моје; певаћу и псалмопојаћу у славу Твоју. Устани, славо моја; устани псалтиру и гитаро, устаћу зајутра рано. Исповедаћу Те и хвалити међу народима, Господе, псалмопеваћу Ти међу незнабошцима. Јер се узвелича до небеса милост Твоја, и до облака истина Твоја. Узнеси се на небеса, Боже, и по свој земљи слава Твоја.

полуденнаго. Падѣтъ ѿ страны твоеѧ тѣснѡца, и тѣмѡ ѡдеснѡю тебе, кз тебе же не приелѣжитѡ. Обаче очіма твоима смѡтритѡ, и воздаііе грѣшникѡв ѡзритѡ. Іакъ ты гдѡ, ѡпованіе мое, вѣшнаго положилъ єси приелѣжитѡ твое. Не приидетъ кз тебе слѡ, и рана не приелѣжитѡ тѣлесн твоемѡ. Іакъ ѡггѡмъ своимъ заповѣсть ѡ тебе, сохрани ти тѡ во всѣхъ пѡтѣхъ твоихъ. На рѡкѡхъ возмѡтъ тѡ, да не когда преткнѣши ѡ камень ногѡ твоѡ. На ѡспіда и васіліска настѡпши, и попереши львѡ и сміа. Іакъ на мѡ ѡповѡ, и нзбѡблю ѡ: покрѡю ѡ, іакъ познѡ ѡма мое: воззовѣтъ ко мнѣ, и ѡслѡшѡ єгѡ: єз нѡмъ єсмь вѡ ікорѡн, нзмѡ єгѡ: и прослѡблю єгѡ: долготѡю днѡи ѡсполню єгѡ, и іавлю ємѡ спсѣніе мое.

Слѡва ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ, и нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.
 Аллѡдіа, аллѡдіа, аллѡдіа, слѡва тебе бже. **трѡжды.**

Лѡкъ: Гдѡ помнѡди, **трѡжды.**

Слѡва ѡцѡ и снѡ и стѡмѡ дхѡ.

Чтѣцъ: И нынѣ и приснѡ и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

**Вадіма ѡ.
 Псалѡмъ ѡс.**

Помнѡди мѡ, бже, іакъ попрѡ ма человекѡ: вѣсь дѣнь борѡ стѡжи мнѡ. Попрѡша мѡ вразнѡ моѡ вѣсь дѣнь: іакъ мнози борѡщѡи мѡ єз высотѡ. Кз дѣнь не ѡубѡієѡ, ѡзъ же ѡповѡю на тѡ. Ѡ бжѣ похвалѡ словеса моѡ: на бга ѡповѡхъ, не ѡубѡієѡ: чтѡ сотворитъ мнѣ плѡтъ; вѣсь дѣнь словеса моихъ гнѡшѡхѡ: на мѡ всѡ помышлѣніѡ ѡхъ на слѡ. Велѡтѡ и скрѡютъ, тѡи пѡтѡ моѡ сохраниѡтъ, іакоже потерпѣша дѡшѡ моѡ. Ни ѡ чеѡмъ же ѡрѡнешн ѡ, гнѣвомъ людѡи ннзведѣши. Бже, живѡтъ моѡи возвѣстѡхъ тебе: положилъ єси слѣзы моѡ предъ тоѡю, іакъ и во ѡбѣтованіи твоѡмъ. Да возвратѡтѡ вразнѡ моѡ испѡтъ, вѡнъже ѡще дѣнь призовѡ тѡ: єє, познѡхъ, іакъ бгѡ моѡ єси ты. Ѡ бжѣ похвалѡ глѡгѡлъ, ѡ гдѣ похвалѡ слѡво. На бга ѡповѡхъ, не ѡубѡієѡ: чтѡ сотворитъ мнѣ человекѡ; во мнѣ, бже, молитѡвѡ, іаже воздѡмъ хвалѡи твоеѡ: іакъ нзбѡвилъ єси дѡшѡ моѡ ѡ смѣртѡи, очѡи моѡ ѡ слѣзъ и нѡзѣ моѡ ѡ поползновѣніѡ: бгѡбгѡждѡ предъ гдѡмъ во свѣтѣ живѡихъ.

Псалѡмъ ѡс.

Помнѡди мѡ, бже, помнѡди мѡ: іакъ на тѡ ѡповѡ дѡшѡ моѡ, и на сѣнь крѡи ѡ твоеѡ надѣюѡ, дѡндеже прѣидетъ беззакѡніе. Воззовѡ кз бгѡ вѣшнемѡ, бгѡ бгѡбгѡвшемѡ мнѣ. Послѡ єз нѣсе и спсѣ ма, даде вѡ поношеніе попрѡющѡма мѡ: послѡ бгѡ млѡть своѡ и истѡнѡ своѡ, и нзбѡви дѡшѡ моѡ ѡ среды ікѡмѡвъ. Поспѡхъ смѡщенъ: сынове человекѡстѡи, зѡбы ѡхъ ѡрѡжитѡ и стрѣлы, и ѡзыкѡ ѡхъ мѣчь ѡстрѡ. Вознесѡ на нѣсѡ, бже, и по всѡи землѡи слѡва твоѡ. Сѣтъ ѡгѡтовѡша ногѡмъ моимъ, и слѡкѡша дѡшѡ моѡ: іскопѡша предъ лицѡмъ моимъ іамѡ, и впадѡша вѡ нѡ. Гѡтѡво єрдѡце моє, бже, гѡтѡво єрдѡце моє: воспѡи и поѡи во слѡвѣ моѡи. Востѡни, слѡва моѡ, востѡни, псалтѡрю и гѡсли: востѡнѡ рѡнѡ. Испѡвѣмѡ тебе вѡ людѡхъ, гдѡ, воспѡи тебе во іазыцѣхъ: іакъ возвелѡчѡса до нѣсѡ млѡть твоѡ и дѡже до ѡблѡкѡ истѡнна твоѡ. Вознесѡ на нѣсѡ, бже, и по всѡи землѡи слѡва твоѡ.

(Псалом 57)

Е да ли заиста правду говорите, еда ли право судите, синови човечији? Јер у срцу безакоње чините на земљи, неправду руке ваше плету. Отуђише се грешници још од материце, заблудеше још од утробе, говорише лажи. Гнев је њихов на подобије змије, као у аспиде глуве и која зачепљује уши своје, која неће чути глас бајача, ни бајалицу бајану од вешта бајача. Бог скрши зубе њихове у устима њиховим, чељусти лавова сатре Господ. Уништиће се као вода мимотекућа; затегнуће лук свој докле не изнемогну. Као восак растопљен ишчезнуће; паде огањ на њих, и не видеше сунца. Пре но што дође трње ваше до гране, још као живе, као у гневу прогутаће вас. Обрадоваће се праведник кад види одмазду безбожни-ма; руке своје опраће у крви грешника. И рећи ће човек: Ево заиста има плода праведнику, има дакле Бога који им суди на земљи.

(Псалом 58)

Узми ме од непријатеља мојих, Боже, и од оних који устају на ме избави ме; избави ме од чинитеља безакоња и од људи крвника спаси ме. Јер ево, уловише душу моју, нападоше на ме силници. Нити је безакоње моје, нити грех мој, Господе; без безакоња трчах и иђах право; устани ми у сретање и види. И Ти, Господе, Боже над војскама, Боже Израилев, похитај да посетиш све народе, немој жалити све који чине безакоња. Повратиће се увече и огладнеће као пас и опколиће град. Гле, изговараће зле речи устима својим, и мач је у устима њиховим, говорећи: Ко ће чути? А Ти, Господе, подсмеваћеш им се, поразићеш све не-знабошце. Снагу моју за Тебе ћу чувати, јер си Ти, Боже, заштитник мој. Бог мој, милост Његова претећи ће ме; Бог ће ми по-казати спас међу мојим непријатељима. Немој их погубити, да не забораве закон Твој; расеј их силом Твојом и низвргни их, заштитниче мој, Господе. Грех је уста њихових, реч је усана њихових, и због тога нека буду ухваћени у гордости својој; и од клетве и лажи њихове објавиће се свршетци у гневу свршетка, и неће их бити више. И познаће да Бог господари Јаковом расејаним и крајевима земље. Повратиће се увече и огладнеће као пас и опколиће град. Они ће се расејати да једу; а ако се не насите, још и роптаће. А ја ћу певати сили Твојој, и обрадоваћу се ујутро милости Твојој, јер си постао заштитник мој и прибежиште моје у дан невоље моје. Помоћник си мој, Теби ћу псалмопевати, јер си Ти, Боже, заштитник мој, Бог мој, милост моја.

(Псалом 59)

Боже, одбацио си нас и оборио си нас; разгневи се, и смилова се на нас. Потресао си земљу нашу и уздрмао си је; исцели руше-вине њене, јер се потресе. Показао си народу Твоме тешка искушења, напојио си нас вином горчине. Дао си онима који Те се боје знак да побегну од лица стреле. Да се избеаве љубљени Твоји, спаси нас десницом Твојом, и услиши ме. Бог говораше у Светињи Својој: Обрадоваћу се и поделићу Сихем и долину шатора у Сикоту размерићу. Мој је Галад, и мој је Манасија, и Јефрем је крепост главе моје, Јуда је цар мој; Моав је сасуд наде моје, на Идумеју пружићу обућу моју, мени се иноплеменици Филистеји потчинише. Ко ће ме узвести у град ограђени? Или ко ће ме од-вести до Идумеје? Нећеш ли Ти, Боже, Који си нас одгурнуо? И зар нећеш изаћи, Боже, са војском нашом? Дај нам помоћ од невоље, и сујетно је спасење човечије. Богом ћемо учинити снагу, и Он ће уништити оне који нас угњетавају.

Ѳаломъ ѿз.

ѿще воистиннѣ оубо правдѣ глаголете, правдѣ едите, сынове человецестѣи. Ибо въ ердцы беззаконіе дѣлаете на землѣ, неправдѣ рѣки вѣша сплетаютъ. Учѣждишася грѣшницы ѿ ложеснъ, заблудиша ѿ чрева, глаголаша лжѣ. Ироуть ихъ по подобію смѣнѣ, ѿкъ испѣда глѣха ѿ затыкающаго оуши свои, иже не оуслышатъ глагола ѿбавляющихъ, ѿбавляемъ ѿбавлетца ѿ премудра. Бѣзъ сокрѣшихъ зѣбы ихъ во оустѣхъ ихъ: членѣныя лѣвъзъ сокрѣшилъ естъ гдѣ оуничжѣтца ѿкъ вода мнмотекѣша: напразѣтъ лѣкъ свои, дондеже изнемогѣтъ. Икъ боикъ растѣавъ ѿнмѣтца: падѣ оугни на нихъ, ѿ не видѣша солнца. Прѣжде еже раздѣтити тѣрнѣа вѣшего рамна, ѿкъ жнѣвы, ѿкъ во гнѣвѣ пожрѣтъ ѿ. Возвесеишѣа прѣвникъ, егда оувидитъ ѿмщѣніе: рѣцѣ свои оумыетъ въ кровѣи грѣшника. И речѣтъ человекъ: ѿще оубо естъ плодъ прѣвникѣ, оубо естъ бѣзъ едѣа ѿмъ на землѣ.

Ѳаломъ ѿн.

Измѣ ма ѿ вѣргъ моиъхъ, бѣже, ѿ ѿвостающихъ на ма ижебѣи ма: ижебѣи ма ѿ дѣлающихъ беззаконіе, ѿ ѿ мѣжъ кровѣи спѣи ма. Икъ се, оуловѣша дѣшѣ мои, нападоша на ма крѣпцыи: ниже беззаконіе мое, ниже грѣхъ мой, гдѣ: безъ беззаконіа текѣхъ ѿ исправныхъ: востани въ срѣтеніе мое ѿ вѣждѣ. И ты, гдѣ бѣже силъ, бѣже илѣвъ, коннѣи посѣтити всѣа ѿзыки: да не оуцѣдршиши всѣа дѣлающыя беззаконіе. Возвратѣтца на вечеръ, ѿ вѣлѣдѣтъ ѿкъ пѣсѣ, ѿ ѿ вѣдѣтъ градъ се, тѣи ѿвѣщѣаютъ оустѣи свои, ѿ мѣчь во оустѣихъ ихъ: ѿкъ ктѣо слыша; И ты, гдѣ, посмѣшиша ѿмъ, оуничжѣшиши всѣа ѿзыки. Державѣ мои кѣ тебе сохрани: ѿкъ ты, бѣже, застѣпникъ мой еси. Бѣзъ мой, мѣтъ егѣо предваритъ ма: бѣзъ мой, ѿвѣитъ мнѣ на вѣзѣхъ моиъхъ. Не оубѣи ихъ, да не когда заблѣдѣтъ законъ твоѣи: расточи ѿ силою твоѣю ѿ низведѣ ѿ, зашѣтнѣчи мой, гдѣ, грѣхъ оустѣихъ ихъ, слово оустѣенъ ихъ: ѿ ѿтѣи да вѣдѣтъ въ гордыни своѣи, ѿ ѿ клѣтѣвы ѿ лжи возвѣстѣтца въ кончѣнѣ, во гнѣвѣ кончѣны, ѿ не вѣдѣтъ: ѿ оувѣдѣтъ, ѿкъ бѣзъ вѣлѣствѣетъ ѿкъвомъ ѿ концыи землѣ. Возвратѣтца на вечеръ, ѿ вѣлѣдѣтъ ѿкъ пѣсѣ, ѿ ѿ вѣдѣтъ градъ: тѣи развѣдѣтца ѿтѣи: ѿще ли же не насытѣтца, ѿ порѣпѣдѣтъ. ѿзъ же копоѣ силъ твоѣи ѿ возрѣдѣюа заѣтра ѿ мѣтѣи твоѣи: ѿкъ бѣлъ еси застѣпникъ мой ѿ прѣвѣжнѣчи моеѣ въ дѣнь скорѣи моеѣ. Помѣщникъ мой еси, тебе поѣ: ѿкъ бѣзъ застѣпникъ мой еси, бѣже мой, мѣтъ моѣ.

Ѳаломъ ѿд.

Бѣже, ѿрѣнѣлъ ны еси ѿ низложилъ еси насъ, разгнѣвалца еси ѿ оуцѣдрилъ еси насъ. Стрѣлѣ еси землю ѿ смѣтилъ еси ю: ищѣлѣи сокрѣшеніе еѣ, ѿкъ подвижеа. Показѣлъ еси людемъ твоимъ жѣтѣвока: напоилъ еси насъ вѣномъ оумилѣнѣа. Дѣлъ еси боѣщымца тебе знаменіе, еже оувѣжѣтити ѿ лица лѣка. Икъ да ижебѣатца возлюбленнѣи твоѣи, спѣи деснѣцею твоѣю ѿ оуслыши ма. Бѣзъ возглагола во стѣмъ своѣмъ: возрѣдѣюа, ѿ раздѣлю еѣкѣмъ, ѿ юдѣль жилищъ размѣрю. Мой естъ галадъ, ѿ мой естъ манасѣи, ефрѣмъ крѣпость главы моеѣ, ида царъ мой. Мѣавъ конѣвъ оуповѣнѣа моего: на иѣдѣю прострѣ епѣогъ мой: мнѣ иноплеменнѣицы покорѣшася. Ктѣо введѣтъ ма во градъ ѿграженѣа; ѿли ктѣо настѣвѣтъ ма до иѣдѣи; Не ты ли, бѣже, ѿрѣнѣвѣи насъ; ѿ не ижебѣши, бѣже, въ силѣхъ нашихъ; Дѣждѣ намъ поѣмѣ ѿ скорѣи: ѿ еѣтно спасѣніе человецестѣи. ѿ вѣзѣ сотвориамъ силѣ: ѿ тѣи оуничжѣтъ стѣждѣющыя намъ.

(Псалм 60)

Услиши, Господе, мољење моје, чуј молитву моју. Са крајева земље к Теби завиках, када клону и очајава срце моје; на камен си ме узвисио, водио си ме, јер си постао нада моја, кула моћи моје спрам лица непријатеља. Настанићу се у насељу Твоме у векове, покрићу се покровом крила Твојих. Јер си Ти, Боже, услишио молитве моје; дао си наслеђе онима који се боје Имена Твога. Дане на дане цара додаћеш, године његове кроз дане нараштаја и нараштаја. Остаће цар до века пред Богом; милост и истину Његову ко ће испитати? Тако ћу псалмопевати Имену Твоме у век века, да ис-пуним молитве моје из дана у дан.

(Псалм 61)

Зар се неће Богу повиновати душа моја? Јер је у Њега спасење моје; јер је Он Бог мој и Спаситељ мој, заштитник мој, да се не колебам више. Докле ћете се наслањати на човека? Убијате сви ви као зид накривљен и ограда поткопана. Али, част моју намерише одбацити, трчаху у лажи, устима својим благосиљаху, а срцем својим проклињаху. Али, Богу се повинуј, душо моја, јер је у Њега трпљење моје. Јер је Он Бог мој и Спаситељ мој, заштитник мој, нећу се поколебати. У Богу је спасење моје и слава моја; Он је Бог помоћи моје, и нада моја је у Бога. Уздајте се у Њега сав саборе народа; излијте пред Њим срца ваша; јер је Бог помоћник наш. Али су сујетни синови човечији, лажни су синови људски у мерилима да учине неправду, они су сви заједно од таштине. Не надајте се у неправду и за отмицом не жудите; богатство ако тече, не прилагајте му срце. Једном говораше Бог, ово двоје чух: да је моћ Божија, и Твоја је, Господе, милост, јер ћеш Ти узвратити свакоме по делима његовим.

(Псалм 62)

Боже, Боже мој, к Теби јутрењујем. Ожедне Тебе душа моја, колико пута Теби чезне тело моје, у земљи пустој и непроходној и безводној. Тако се у Светом храму јавих Теби, да видим силу Твоју и славу Твоју. Јер је боља милост Твоја од живота многих; уста моја похваљиваће Те. Тако ћу Те благосиљати у животу моме, у Име Твоје подизаћу руке своје. Као од сала и масти да се насити душа моја, и уснама радости хвалиће Те уста моја. Када бих Те спомињао на постељи мојој, у јутрима бих размишљао о Теби. Јер си постао помоћник мој, и под кровом крила Твојих обрадоваћу се. Прилепи се душа моја уз Тебе, а мене прихвати десница Твоја. Они узалуд тражише душу моју; сићи ће у дубине земље, предани ће бити мачевима, постаће удео лисицама. А цар ће се радовати у Богу, хвалиће се свако ко се Њиме заклиње; јер се затворише уста оних који говоре неправду.

(Псалм 63)

Услиши, Боже, глас мој када Ти се молим, од страха непријатеља избави душу моју. Покрио си ме од буне злобника, од мноштва делатника неправде, који наоштрише као мач језике своје, затегнуше лук свој, ствар горку, да устреле у скривености непорочног, изненада стрељају у њега и не плаши се. Утврдише себи реч злу, казиваху да сакрију замку. Рекоше: Ко ће их видети? Испитиваше безакоње, истрошише се испитујући истраживања. Приступи човек, и срце дубоко, и узвисиће

се Бог. Стрела дечија посташе ударци њихови, и изнемогоше у њима језици њихови. Смудише се сви који их гледају, и уплаши се сваки човек. И објавише дела Божија и творевине Његове разумеше. Узвеселиће се праведник у Господу, и уздаће се у Њега, и похвалиће се сви прави срцем.

После прочитане осме катизме говори се:

Ти Који си у шести дан и час, на Крсту приковао дрски Адамов грех у Рају; и меницу грехова наших раздери, Христе Боже, и спаси нас.

Стих 1: Чуј, Боже, молитву моју, и не презри мољење моје.

Стих 2: Ја Богу завапих, и Господ ме услиша.

Слава и Сада: Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти моли, Богородице Дјево, од Тебе Рођенога (Сина); јер много може молба Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешника, Свечесна, јер је Милостив и Моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео. (3 поклона)

Тропар пророштва глас 6,

Душом скрушеном припадамо Теби, и молимо те, Спаситељу света. Јер си ти Бог оних који се кају.

Слава и сада: Тропар пророштва глас 6

Душом скрушеном припадамо Теби, и молимо те, Спаситељу света. Јер си ти Бог оних који се кају.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу и сада и увек и у све векове векова. Амин.

Свештеник: Пазимо.

Прокимен, Псалам 125, глас 4:

Када поврати Господ робље Сионско.

Стих: Тада ће се испунити радости уста наша.

Читање из пророштва Језекиља. (Глава 1,1-20).

Године тридесете, мјесеца четвртога, петога дана, кад бијах међу робљем на ријечи Хевару, отворише се небеса, и видјех утваре Божије. Петога дана тога мјесеца,пете године откако се зароби цар Јоахин, дође ријеч Господња Језекиљу сину Вузијеву, Ђакон:у, у земљи Халдејској наријечи Хевару, и ондје дође рука Господња нада њ. И видјех,и гле, силан вјетар долажаше од сјевера, и велик облак и огањкоји се разгоријеваше, и око њега свјетлост, и испред огња као јака свјетлост; испред њега још као четири животиње, које наочи бијаху налик на човјека; и у сваке бијаху четири лица, и че-тири крила у сваке; и ноге им бијаху праве, а у стопалу бијахуим ноге као у телета; и сијеваху као углађена мјед. И руке имбијаху човјечије под крилима над четири стране, и лица им икрила бијаху на четири стране. Састављена им бијаху крила једно с другим; и не окретаху се идући, него свака иђаше напремасе. И лице бијаше у све четири лице човјечије и лице лавово сдесне стране, а с лијеве стране лице волујско и лице орлово усве четири. И лица им и крила бијаху раздијељена

всѣмъ видѣшии ѿ нѣхъ. И оубо ѿсѣла всѣмъ челоуѣкъ: и возвѣстѣша дѣла бжѣа, и творѣніа ѿгвѣ раздѣмѣша. Возвесеаша прѣвнникъ ѡ гдѣи и оуповаѣтъ на него: и похваляшася всѣмъ прѣвѣи срѣцемъ.

По кадісмѣ сѣенникъ глаголетъ: Настоящій тропарь, во гласѣ бѣ:

Иже въ шестѣи дѣнь же и часѣхъ, на крѣтѣ пригвожденъ въ раи дерзновѣнный адамъ оубо грѣхъ, и согрѣшеніи нашихъ рѣкопнѣніе раздѣри хрѣте бжѣе, и спси насъ. [Поклонѣніе великіи.]

Стіхъ а: Видѣши бжѣе, мѣтѣвъ мою, и не презри молѣніа моего.

Стіхъ бѣ: И азъ къ бгѣ воззвахъ и гдѣ оуслыша мѣ.

Слава, и нынѣ, бѣгородиченъ:

Иакъ не имамы дерзновѣніа за премнѡгіа грѣхи наша, ты иже ѡ тебе рѡждшагоса молѣ еце дѣо: многѡ бо можетъ молѣніе мѣнее ко блгосердію блжн. не презри грѣшныхъ мольбѣи всечѣла, иакъ млчнвз ѣсть, и спсѣти мѡгѣи, иже и страдаѣти ѡ насъ иже зѡблнвѣи.

Таже тропарь прѣрочества, гласѣ бѣ:

Ашѣю сокрѣшенною припадаемъ тебѣ, и молимъ тѣ спсе мѣра: ты бо ѣси бгѣ кающнхъ.

Тропарь прѣрочества, гласѣ бѣ:

Ашѣю сокрѣшенною припадаемъ тебѣ, и молимъ тѣ спсе мѣра: ты бо ѣси бгѣ кающнхъ.

Слава, и нынѣ, **тѡйже.**

Сѣенникъ: **Вѡнмемъ.**

Чтѣецъ: Прокіменъ, ѡгаломъ рѣсе, гласѣ а: Внегда возвратити гдѣ плѣни еѡнѣ.

Стіхъ: Тогда исполнѣшася радости оуспѣа наша.

Сѣенникъ: **Премѣдрость.**

Чтѣецъ: Прѣрочества іезекіилѣа чтѣніе. [Глава а, ст. а-к.]

Сѣенникъ: **Вѡнмемъ.**

Прѣрочества іезекіилѣа чтѣніе. [Глава а, ст. а-к.]

Бысть въ тридѣсѣтое лѣто, въ четвѣртыи мѣцѣ, въ пѣтыи дѣнь мѣа, и азъ быхъ посреде плѣненіа при рѣцѣ ховаръ: и ѡверзѡшася нѣсѣа, и видѣхъ видѣніа бжѣа. Въ пѣтыи дѣнь мѣсѣаца, еѣ лѣто пѣтоѣ плѣненіа царѣ іовакіма: И бысть слово гдѣе ко іезекіилю сынѣ вѣзіевѣ, сѣенникѣ въ землѣ халдѣйстѣи при рѣцѣ ховаръ. и бысть на мнѣ рѣка гдѣна. И видѣхъ, и се дхъ воздвизашася, градаше ѡ свѣера, и ѡблакъ великіи въ немъ, и свѣтъ ѡкрестъ ѿгвѣ и ѡгнь блнстаашася: И посреде ѿгвѣ иакъ видѣніе илѣктра посреде ѡгна, и свѣтъ въ немъ: посреде иакъ подобіе четвѣрехъ живѡтнхъ: и еѣ видѣніе ихъ, иакъ подобіе челоуѣка въ нихъ. И четвѣре лица ѣдиноу, и четвѣре крѣла ѣдиноу: И голѣни ихъ прѣвы, и пернѣты нѡги ихъ, и искры иакъ блнстающаася мѣдѣ, и лѣгка крѣла ихъ: И рѣка челоуѣча подѣ крѣлами ихъ на четвѣрехъ странахъ ихъ. И лица ихъ и крѣла ихъ четвѣрехъ держашаася дрѡгъ дрѡга, лица же ихъ четвѣрехъ не ѡбращаху, внегда ходѣти имъ: коѣждо прѣмѡ лица своего хождѣху. И подобіе лицъ ихъ, лице челоуѣчѣе, и лице львоуѡ водешѣу четвѣремъ, и лице тѣльчѣе ѡшѣюу четвѣремъ, и лице ѡрлеѣ четвѣремъ. [И лица ихъ] и крѣла ихъ простѣрты свѣше

озго; у сваке се два крила састављаху једно с другим, а два покриваху имтијело. И свака иђаше право напрема се; иђаху куда дух иђаше, и не окретаху се идући. И на очи бијаху те животиње као живо угљевље, гораху на очи као свијеће; тај огањ пролажаше између животиња и свијетљаше се, и из огња излажаше муња. И животиње трчаху и враћаху се као муња. И кад гледах животиње, гле, точак један бијаше на земљи уза сваку животињу премачетири лица њихова. Обличјем и направом бијаху точкови као боје хрисолитове, и сва четири бијаху једнака, и обличјем и на правом бијаху као да је један точак у другом. Кад иђаху, иђахусва четири сваки на своју страну, и идући не скретаху. И наплаци им бијаху високи страхота; и бијаху наплаци пуни очију унаоколо у сва четири. И кад иђаху животиње, иђаху и точкови уз њих; и кад се животиње подизаху од земље, подизаху се иточкови. Куда дух иђаше, онамо иђаху, и подизаху се точкови према њима, јер дух животињски бјеше у точковима.

Свештеник: Пазимо!

Прокимен, псалом 126, глас 4:

Ако Господ не сагради дом, узалуд се труде зидари.

Стих: Ако Господ не сачува град, узалуд не спава стражар.

Бакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (трипут).

Бакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Бакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Нека нас брзо предухитре милости Твоје, Господе, јер осиромашисмо врло. Помози нам, Боже, Спасе наш, ради славе Имена Твојега. Господе, избави нас и очисти грехе наше, Имена Твога ради.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

четѣремъ, коемѣждо двѣ сопряжена дрѣгъ ко дрѣгѣ, ѿ двѣ покрывахѣ верхѣ тѣлесѣ ѿхъ, ѿ коеждо прѣмѣ лицѣ своемѣ идаше: Идѣже ѿще бѣше дрѣхъ шестѣвданъ, идахѣ, ѿ не ѡбращахѣ. И посреде живѣотныхъ видѣніе ѿакѣ ѡгнѣ горѣцагѣ, ѿакѣ видѣніе свѣтѣи ѡбращающа посреде живѣотныхъ, ѿ свѣтѣи ѡгнѣ, ѿ ѡ ѡгнѣ ихождаше ѿакѣ мѣлнѣ. И живѣотнаа течѣхѣ, ѿ ѡбращахѣ, ѿакѣ видѣніе блистѣннѣ: И видѣхъ, ѿ се кѣло ѣдино на землѣ держѣщаа живѣотныхъ четѣрехъ: И видѣніе колѣсѣ, ѿ сотворѣніе ѿхъ, ѿакѣ видѣніе дарѣса, ѿ подобіе ѣдино четѣремъ: ѿ дѣло ѿхъ бѣше, ѿкоже ѿще бы бѣло кѣло въ колѣсѣ. На четѣри страны ѿхъ шестѣвовахѣ: не ѡбращахѣ, внегда шестѣввати ѿмъ, Ниже хребтѣи ѿхъ, ѿ высотѣ бѣше ѿмъ: ѿ видѣхъ тѣ, ѿ плѣци ѿхъ исполнены ѡчѣсѣ ѡкрестѣ четѣремъ. И внегда шестѣввати живѣотнымъ, шестѣвовахѣ ѿ колѣса держѣщаа ѿхъ: ѿ внегда воздвизѣтѣа живѣотнымъ ѡ землѣ, воздвизахѣ ѿ колѣса. Идѣже ѿще бѣше ѡблакъ, тѣмѣ бѣше ѿ дѣхъ, ѣже шестѣввати: шестѣвовахѣ ѿ живѣотнаа, ѿ колѣса воздвизахѣа ѣз нѣмнѣ, занѣ дѣхъ живѣннѣ бѣше въ колѣсѣхъ.

Сѣѣнникъ: Кѣнмемъ.

Чтѣѣцъ: Прокіменъ, ѡломъ рѣсѣ, глѣсѣ дѣ:

ѿще не гдѣ созидѣтѣ дѣмъ, всѣ трѣднѣшаа зидѣщнѣ.

Стѣхъ: ѿще не гдѣ сохранитѣ градъ всѣ бѣ стрегѣи.

Сѣѣнникъ каднѣтѣ ѣвѣіе. И чтѣѣа ѣвѣіе по преднѣанномѣ чнѣ.

[Знѣ] Вѣдомо же бѣднѣ: ѿакѣ ѣвѣіе ѡ матѣа всѣ чтѣѣа, подобнѣ ѿ ѡ мѣрка, ѿ ѡ лѣкнѣ: ѡ іѡанна же чтѣѣа до началѣ стѣхъ стѣтѣнѣ, ѿвѣ ѿакѣ до нынѣ прослѣвнѣа ѣз члѣвѣскнѣ: Чтѣѣа же тѣакѣ въ трѣхъ днѣхъ, срѣчь, въ понедеѣльникъ, во вторннѣ, въ срѣдѣ: И совершаѣтѣа въ срѣдѣ на дѣмъ часѣ. Бывѣютѣ же ѡ лѣкнѣ чтѣннѣа трѣ. Прѣчаа же по двѣ. Вкѣпѣ всѣхъ чтѣннѣа дѣвѣтѣ, ѿ вѣщѣе ннѣтѣже.

По чтѣннѣ же чтѣѣцъ глаголетѣ:

Скѣрѣ да предвѣрѣтѣ ны ѣдѣрѣтѣ твоѣ гдѣ, ѿакѣ ѡбнѣщѣомъ сѣлѣ: помѣзѣ намъ бѣже сѣе нашъ, славы раднѣ имене твоегѣ гдѣ, и зѣбѣннѣ насъ, ѿ ѡчнѣтнѣ грѣхнѣ нашѣ, имене раднѣ твоегѣ.

Сѣтѣи бѣже, сѣтѣи крѣпкнѣ, сѣтѣи безмѣртннѣ, помнѣннѣ насъ. Трѣжды.

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ стѣомѣ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прнѣнѣ ѿ во вѣкнѣ вѣкѣвѣ. ѡмннѣ.

Прѣтѣа трѣѣ, помнѣннѣ насъ: гдѣ, ѡчнѣтнѣ грѣхнѣ нашѣ: вѣко, прѣстѣ беззакѣннѣа нашѣ: сѣтѣи, прѣстѣ ѿ ищѣлѣнѣ нѣмѣщнѣ нашѣ, имене твоегѣ раднѣ.

Гдѣ помнѣннѣ, трѣжды.

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ стѣомѣ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прнѣнѣ ѿ во вѣкнѣ вѣкѣвѣ. ѡмннѣ.

ѡче нашъ, ѿже ѣснѣ на нѣсѣхъ, да свѣтнѣтѣа ѿмѣа твоѣ, да прнѣдетѣа цѣтѣіе твоѣ: да бѣдетѣа бѣлаа твоѣ, ѿакѣ на нѣснѣ ѿ на землѣ. хлѣбъ нашъ насѣщннѣа дѣждѣ намъ днѣсѣ, ѿ ѡстѣвнѣ намъ дѣлнѣ нашѣ, ѿкоже ѿ мы ѡстѣвѣемъ должннѣкѣмъ нашымъ: ѿ не введѣннѣ насъ во икѣдѣніе, но и зѣбѣннѣ насъ ѡ лѣкавѣгѣ.

Сѣѣнникъ: ѿакѣ твоѣ ѣсть цѣтѣво ѿ снѣа ѿ слава, ѡцѣ ѿ снѣа ѿ стѣагѣ дѣа, нынѣ ѿ прнѣнѣ ѿ во вѣкнѣ вѣкѣвѣ, ѡмннѣ.

Чтѣѣцъ: ѡмннѣ.

Кондак.

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.
Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.
Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

Свештеник: Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Чтец: Амин.

Молитва светог Василија Великог

Боже и Господе Сила, и све твари Саздатељу, Који си због милосрђа несхватљиве милости Твоје, ниспослао Јединороднога Сина Твога, Господа нашег Исуса Христа, на спасење рода нашег, и часним Његовим Крстом меницу грехова наших поцепао, и њиме победио старешине и власти таме; Сам Владико Човекољупче, прими и од нас грешних ове благодарне и молебне молитве, и избави нас од сваког погубног и мрачног греха, и од свих видљивих и невидљивих непријатеља који траже да нам зло учине. Прикуј страху Твоме тела наша, и не допусти срца наша у речи или помисли зле, него љубављу Твојом рани душе наше, да свагда на Тебе гледајући и Твојом светлошћу руковођени, Тебе Неприступну и Вечну Светлост гледамо, и Теби непрестано исповедање и благодарење узносимо, Беспочетном Оцу, са Јединородним Твојим Сином, и Свесветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: Ёѣку начатки.

Іѣкувѣ рыдаше іѡсифова лишѣніѧ, ѿ доблѣи сѣдѣше на колесницѣ, ѣѣку царь почитаемъ: ѣгѣптаннин во тогда слѣтемъ не пореботавъ, воспрославлѣше ѧ ѿ вѣдѣцаго челоѣчѣскаа сердца, ѿ посылающаго вѣнецъ нечлѣнныи.

Гдѣ помилѡи, мѣ.

Иже на всѣкое время, ѿ на всѣкѣи часъ, на нѣбѣи ѿ на земли, покланѣемый ѿ славыи хрѣте бже, долготерпѣливе, многомилостиве, многоблгодѣтробне, иже правѣдныа любѣи, ѿ грѣшныа милѡи, иже всѣ зовѣи ко спасѣнію ѡбѣщаниѧ радѣ бѣдѣщихъ блѣгъ: самъ гдѣ, прѣимѣи ѿ нашаа въ часъ сѣи молѣтвы, ѿ испрѣви жнѡтѣи нашаа къ заповѣдемъ твоимъ, дѡшы нашаа ѡсѡтѣи, тѣлесѣи ѡчѣсти, помышлѣніѧ испрѣви, мыслѣи ѡчѣсти, ѿ ѿзѣви насъ ѿ всѣкѣи скорѣи, сѡлзъ ѿ болѣзней. ѡградѣи насъ свѣтѣи твоимѣи ѡгглы, да ѡполчѣнемъ ѿхъ соблюдѣемѣи ѿ настаѣлемѣи, достѣгнемъ въ соединѣніе вѣры, ѿ въ раздѣмъ непристѣпныа твоѣа славы: ѣѣку блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ, ѡминѣи.

Посѣмъ: Гдѣ помилѡи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣи ѿ сѣи ѿ сѣомѣи дѣхъ, ѿ нынѣи ѿ прѣснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвъ. ѡминѣи.

Чтѣиѣишѡю херѡвѣимъ, ѿ слаѣиѣишѡю безъ сравнѣніѧ серафѣимъ, безъ истѣвѣніѧ бѣа слова рѡждѣшѡю, сѣщѡю бѣи тѣа величѣемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣи, ѡтче.

Сѣенникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, ѿ блгословѣи ны, просѣтѣи лицѣ твоѣ на ны, ѿ помилѡи ны.

Чтѣецъ: ѡминѣи.

И глаголетъ сѣенникъ мѣтѣи прѣвнаго ѣфрема:

Гдѣи ѿ блго жнѡтѣи моегѡ, дѣхъ прѣздности, ѡуныніѧ, любѡначѣліѧ ѿ празднословѣи не даждѣ мѣи. **[Поклонъ великіи.]**

Дѣхъ же цѣломѡдрѣи, смиренѡмѡдрѣи, терпѣніѧ ѿ любѣи дѣрѡи мѣи раѣи твоѣи. **[Поклонъ великіи.]**

Вѣи гдѣи црѣи, дѣрѡи мѣи зрѣтѣи моѡи прѣгрѣшѣніѧ, ѿ не ѡсѣждѣтѣи брѣтѣи моегѡ: ѣѣку блгословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѡвъ. ѡминѣи. **[Поклонъ великіи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ бѣи, глаголюще сеѣѣи вѣтѣи на кѣиждѡ поклонъ: Бже, ѡчѣсти мѣа грѣшнаго.

И пакѣи, скончѣвъ поклонѡи, глаголемъ мѣтѣи всѡи вышѣписаннѡи: Гдѣи ѿ блго жнѡтѣи моегѡ: **И поклонъ ѣдинъ великіи.**

Чтѣецъ: ѡминѣи.

Тѣже мѣтѣи сѣаго великаго васѣліѧ:

Бже ѿ гдѣи силъ, ѿ всеѣи тѣвѣри содѣтелю, иже за мѣрдѣе безпрѣкѣдныа мѣтѣи твоѣа, ѣдиннорѡднаго ѣна твоѣгѡ, гдѣа нашегѡ иѣна хрѣта, низпослѣвыи на спѣсѣніе рѡда нашегѡ, ѿ чтѣиымъ ѣгѡ крѣтомъ рѡкопѣсѣніе грѣхъ нашихъ растерзѣвыи, ѿ побѣдѣвыи тѣемъ начѣла ѿ власти тѣмы: самъ блго члѣвѣколюбче, прѣимѣи ѿ насъ грѣшныхъ блгодѣрѣствѣнныа ѣѣи ѿ молѣбныа мѣтѣи, ѿ ѿзѣви насъ ѿ всѣкаго всѣдѣвѣтельнаго ѿ мрѣчнаго прѣгрѣшѣніѧ, ѿ всѣхъ ѡсѡбѣтѣи насъ ѿщѣщихъ, вѣдѣиныхъ ѿ невѣдѣиныхъ врѣгъ. пригвоздѣи стѣрѣхъ твоѣи плѡтѣи нашаа, ѿ не ѡуклонѣи сердецъ нашихъ въ словѣа илѣи помышлѣніѧ лѡкаѣствѣа: но любѡвѣию твоѣю ѡушѣви дѡшы нашаа, да къ теѣѣи всѣгда взирающе, ѿ ѣже ѿ теѣѣи свѣтомъ настаѣлемѣи, теѣѣи непристѣпнаго ѿ приносѣщнаго зрѣще свѣта, непрѣстѣнноѣи теѣѣи испѡвѣданѣи ѿ блгодарѣніе возсылаемъ, безначѣльнѡмѣи ѡцѣи ѿ ѣдиннорѡднымъ твоимъ ѣномъ, ѿ всѣтѣимъ, ѿ блгѣимъ, ѿ жнѡтѡтворѣщнѡмъ твоимъ дѣхомъ, нынѣи ѿ прѣснѡи, ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡминѣи.

ДЕВЕТИ ЧАС

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 83)

Како су мила насеља Твоја, Господе над војскама. Жедни и топи се душа моја за дворима Господњим. Срце моје и тело моје обрадоваше се Богу Живоме. Јер и птица нађе дом себи, и грлица гнездо себи, где ће положити птиће своје. Жртвеници Твоји, Господе над војскама, Царе мој и Боже мој. Блажени који обитавају у Дому Твоме, у век векова хвалиће Те. Блажен је човек коме је заштита у Тебе, Господе; пењање (у Храм Твој) завештао је у срцу своме, у долини плача, у месту које је поставио. Јер ће благослове дати Законодавац; ходиће из силе у силу; јавиће се Бог над боговима на Сиону. Господе Боже над војскама, услиши моли-тву моју; чуј, Боже Јаковљев. Заштитниче наш, види, Боже, и погледај на лице Помазаника Твога. Јер је бољи дан један у двори-ма Твојим од хиљада (других). Изабрао сам (рађе) да се премећем у Дома Бога мојега, него да живим у становима безбожничким. Јер милост и истину воли Господ, Бог ће благодат и славу дати. Господ неће лишити добара оне који ходе у безазлености. Господе Боже над војскама, блажен је човек који се нада у Тебе.

(Псалам 84)

Заволео си, Господе, земљу Твоју; повратио си робље Јаковљево. Опростио си безакоња Чтец:у Твоме, покрио си све грехе њихове. Зауставио си сав гнев Твој, повратио си се од гнева јарости Твоје. Поврати нас, Боже спасења наших, и одврати јарост Твоју од нас. Еда ли ћеш се довека гневити на нас, или ћеш протегнути гнев Твој из нараштаја у нараштај? Боже, повративши се, оживи нас; и Чтец: ће се Твој обрадовати Теби. Покажи нам, Господе, милост Твоју, и спасење Твоје даруј нам. Слушаћу шта ће рећи Господ Бог, јер ће говорити о миру народу Своме, и преподобнима Својим, и они-ма који обраћају срце (своје) к Њему. Али је спасење Његово близу оних који Га се боје, да настани славу у земљу нашу. Милост и истина сретеше се, правда и мир целиваше се. Истина из земље засија, и правда са небеса приниче. Јер ће Господ дати доброту, и земља ће наша дати плод свој. Правда ће пред Њим претходити, и ставиће на пут стопе Своје.

(Псалам 85)

Приклони, Господе, ухо Твоје, и услиши ме, јер сам ја сиромах и убог. Сачувај душу моју, јер сам преподобан; спаси слугу Твога, Боже мој, који се узда у Тебе. Помилуј ме, Господе, јер Теби вапим сав дан. Развесели душу слуге Твога, јер Теби подигох душу моју. Јер си Ти, Господе, Добар и снисходљив, и Многомилостив свима који Те призивају. Чуј, Господе, молитву моју, и пази на глас мољења мога. У дан жалости моје завапих к Теби, јер си ме услишио. Нема сличнога Теби међу боговима, Господе, и нема (дела) по делима Твојим. Сви Чтец:и које си створио, доћи ће и

Часъ девѣтый.

Прїидїте, поклонїмса црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз хрѣтѸ, црѣви нашемѸ бгѸ.

Прїидїте, поклонїмса ѿ припадѣмз самомѸ хрѣтѸ, црѣви ѿ бгѸ нашемѸ.

Ѵаломъ пг.

Коль возлюбелна селѣнїа твоѡ, гдѣи сїаз; Желаетъ ѿ скончаветса дѸша моѡ во дворѣи гдѣни. сѣрдце моѡ ѿ плоть моѡ возрадоставила ѡ бзѣ живѣ. ѿбо птица ѡверѣте себѣ храмїнѸ, ѿ горлица гнѣздѡ себѣ, ѿдѣже положїтз птенцы своѡ: олтарѣи твоѡ гдѣи сїаз, црѣи моѡ ѿ бже моѡ. бжѣни живѣщїи въ домѸ твоѡмз, въ вѣки вѣкѡвз восхвалятз тѡ. бжѣнз мѸжз, ѣмѸже сѣтъ застѸплѣнїе сгѡ ѡу тебе, восхожденїа въ сѣрдцѣ своѡмз положї. во ѡдѡль плачевнѸю, въ мѣсто сѣже положї: ѿбо бгословѣнїе дѡтз законополагѡи. пойдѡтз ѡ сїлы въ сїаз, гвѣнїса бгѣи богѡвз въ сїѡнѣ. гдѣи бже сїаз, ѡслыши мѡтѸ моѡ, вѣдши бже іаквель. зашїтнїче нашз вѣждь бже, ѿ прїзри на лицѣ хрїста твоегѡ. іакв лѸше дѣнь сдѡнз во двѡрѣхз твоѡхз пѡче тѣисцїз. ѿзвѡнхз прїметѡтса въ домѸ бга моегѡ пѡче, неже жїтїи мѣи въ селѣнїхз грѣшнїхз. іакв мѡтѣ ѿ истїнѸ лѡвѣтз гдѣ, бгѣи бгѡдѡтъ ѿ славѸ дѡтз. гдѣ не лшїтз бгїхз, ходѡщїхз несѡбѣемз. гдѣи бже сїаз, бжѣнз челоѣкз ѡповѡдѡи на тѡ.

Ѵаломъ пд.

Бгѡволиаз сїи гдѣи землѡ твоѡ, возвратїаз сїи плѣнз іаквель. ѡстѡвилз сїи беззакѡнїа людѣи твоѡхз, покрїаз сїи всѡ грѣхїи ѿхз. ѡкрѡтилз сїи всѣи гнѣвз твоѡи, возвратїася сїи ѡ гнѣва гѡротїи твоѡѡ. возвратїи насз бже сїсѣнїи нашнхз, ѿ ѡвратїи гѡротѣи твоѡѡ ѡ насз. сдѡ во вѣки прогнѣваешїса на ны; ѿлїи прѡстрѣши гнѣвз твоѡи ѡ рода въ родз; бже, тѣи ѡвращїса ѡ живнїши ны, ѿ людїе твоѡи возвеселатса ѡ тебеѣ. гвѣи намз гдѣи мѡтѣ твоѡ, ѿ сїсѣнїе твоѡе дѡждь намз. ѡслышѸ, что речѣтз ѡ мнѣ гдѣ бгѣи: іакв речѣтз мїрз на людїи своѡ, ѿ на прїпѣныѡ своѡ, ѿ на ѡвращѡщїиѡ сѣрдца кз немѸ. ѡвѡче блїзз боѡщнїса сгѡ сїсѣнїе сгѡ, велїтнїи славѸ въ землѡ нашѸ. мѡтѣ ѿ истїна сѣѣтѡстѣса, прѡвда ѿ мїрз ѡлобызѡстса. истїна ѡ землїи возсїѡ, ѿ прѡвда сз нѣсѣ прїнїче. ѿбо гдѣ дѡтз бгѡстѣ, ѿ землѡ нашѡ дѡтз плѡдз своѡи. прѡвда прѣд нїмз прѣдѡдетз, ѿ положїтз въ пѡтѣ стѡпы своѡ.

Ѵаломъ пѣ.

Прїклонї гдѣи ѡухѡ твоѡе, ѿ ѡслыши мѡ, іакв нїцїз ѿ ѡубѡгз сѣмь лѣз. сохрани дѸшѸ моѡ, іакв прїпѣнз сѣмь: сїи раѡѡ твоегѡ бже моѡ, ѡповѡщѡго на тѡ. помнїдѣи мѡ гдѣи, іакв кз тебеѣ воззовѸ всѣи дѣнь. возвеселїи дѸшѸ раѡѡ твоегѡ, іакв кз тебеѣ взѡхз дѸшѸ моѡ. іакв тѣи гдѣи, бгѣи ѿ крѡтокз, ѿ многѡмѣтнїхз вѣѣмз прїзывѡщїиѡмз тѡ. вѣдши гдѣи мѡтѸ моѡ, ѿ вѡнїи глѡсѸ молѣнїѡ моегѡ. въ дѣнь ікѡрѣи моѡѡ воззѡхз кз тебеѣ, іакв ѡслышалз мѡ сїи. нѣстѣи подѡбенз тебеѣ въ возѣхз гдѣи, ѿ нѣстѣи по дѣлѡмз твоѡимз. всїи гѡзыцы, сѣлїкнїи сотворїаз сїи, прїидѡтз ѿ поклонѡтса прѣд тоѡѡю гдѣи, ѿ прославѡтз ѿма твоѡе: іакв велїи сїи тѣи, ѿ творѡи

поклониће се пред Тобом, Господе, и прославиће Име Твоје. Јер си Ти Велики и чиниш чудеса, Ти си Бог Једини Велики. Упути ме, Господе, путем Твојим и ходићу у истини Твојој. Да се обрадује срце моје, да се боји Имена Твога. Исповедаћу Те и хвалити, Господе Боже мој, свим срцем својим, и славићу Име Твоје до века. Јер је милост Твоја велика према мени, и избавио си душу моју од пакла најдубљега. Боже, безаконици устадоше на ме, и скуп силника тражаше душу моју, и не видеше Тебе пред собом. А Ти, Господе Боже мој, Милосрдан си и саосећајан, Дуготрпељив и Многомилостив и Истинит. Погледај на ме, и помилуј ме; дај снагу слуги Твојој, и спаси сина слушкиње Твоје. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме. Учини са мном знамење на добро, и да виде они који ме мрзе, и постиде се; јер си ми Ти, Господе, помогао, и утешио ме.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

А ако је Алилуја, онда овај, на глас 8:

Ти Који си у девети час ради нас телом смрт окусио, умртви тела нашег мудровање, Христe Боже, и спаси нас.

Стих 1: Да допре молитва моја преда Те, Господе, по речи Твојој уразуми ме.

Стих 2: Да изађе мољење моје преда Те, Господе, по речи Твојој избави ме.

Свештеник: Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Чтец: и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ради нас рођени од Дјеве, и распеће претрпевши, Благи, уништио си смрћу смрт, и васкрсење објавио као Бог; не презри ство-рење руку Твојих, јави човекољубље Твоје, Милостиви, прими Родитељку Твоју Богородицу Која се моли за нас, и спаси, Спасе наш, народ обезнађени.

Бакон: И да се удостојимо слушања светог Јеванђеља, Господа Бога молимо.

Чтец: Господе помилуј (3 пута.)

Бакон: Премудрост! Смерно стојмо! Чујмо свето Јеванђеље! Мир свима!

Чтец: И духови твојему.

Бакон: Читање светог Јеванђеља од Матеја.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо!

Чита се јеванђеље..... После јеванђеља

Не напусти нас до краја, ради Имена Твога Светога, и не раскини завет Твој, и не удаљи милост Твоју од нас, ради Аврама љубљенога Твога, и ради Исака слуге Твога, и Израиља светога Твога.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Сештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак.

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Христe Боже, Коме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешне милујеш, Који све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час молитве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

Свештеник чини се уобичајених 16 поклона с молитвом Св. Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми **(Поклон велики)**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. **(Поклон велики.)**

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. **(Поклон велики.)**

Чтец: Амин.

Молитву Василија Великог:

Владико Господе, Исусе Христe, Боже наш, Који си дуго трпео наша сагрешења, и Који си нас довео до садашњег часа, у који, viseћи на животворном дрвету /

Гдѣ помилѡи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Оче нашъ, ѣже еси на небѣхъ, да свѣтитса ѡна твоѣ, да приидетъ црѣтвѣе твоѣ: да вѣдетъ воля твоѣ, ѣкѡ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщный даждь намъ днѣсь, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставаемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушеніе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

Ѣкѡ твоѣ естъ црѣтво и сла и слава, оца и сѣа и сѣаго дха, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтецъ: аминь.

Кондакъ великаго понеѣльника, гласъ ѿ. Подобенъ: Ѣкѡ начатки.

Ѣкѡвъ рыдаше ѡсифова лншеніа, и добли сѣдѡше на колесницѣ, ѣкѡ царь почитаемъ: егѣптянини бо тогда слѣтемъ не порабѡтавъ, воспрославлѡшеса ѿ вѣдѡцаго челоѣчѣскаа сердца, и посылающаго вѣнѣцъ нечлѣбный.

Гдѣ помилѡи, **м.**

Ѣже на всѡкое время, и на всѡкѣи часъ, на небѣ и на земли покланѡемый и слабный хрѣте бже, долготерпѣливе, многомѣтнве, многоблгодѣроене, ѣже правѣдныа любѡи, и грѣшныа милѡи, ѣже всѡ зовѣи ко спѣенію ѡбѣщаніа ради вѣдѡщихъ блѡгъ: самъ гдѣ, приими и наша въ часъ сѣи мѣтвы, и исправи жнѡтъ нашъ къ заповѣдемъ твоимъ: души наша ѡсвѣти, тѣлесѡ ѡчисти, помыслѣніа исправи, мысли ѡчисти, и избави насъ ѿ всѡкѡа корен, зѡлъ и болѣзней: ѡгради насъ сѣбими твоими агглы: да ѡполченіемъ ѣхъ соблюдемъ и наставаемъ, достигнемъ въ соединеніе вѣры, и въ разѡмъ непристѡпныа твоѣа славы, ѣкѡ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Гдѣ помилѡи, **трижды.**

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. аминь.

Чтнѣйшю херѡвимъ, и слабнѣйшю безъ сравненіа серафимъ, безъ истлѣніа бга слова рѡждшю, сѡщю оцѣ тѡ величѡемъ.

Именемъ гдѣнимъ блгословѣ, Отче.

Сщѣнникъ возгласъ:

Бже, ѡщѣдри ны, и блгослови ны, просѣтити лице твоѣ на ны, и помилѡи ны.

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ сщѣнникъ мѣтѡ рѣбнаго ефрема:

Гдѣ и блѡко жнѡтѡ моегѡ, дхъ праздниости, ѡуныніа, любѡначліа и празднословіа не даждь ми. **[Поклонъ великіѣи.]**

Дхъ же цѣломѡдріа, смиренѡмѡдріа, терпѣніа и любѡвѣ дарѡи ми раѡ твоѡмѡ. **[Поклонъ великіѣи.]**

Ѣи гдѣ црѣ, дарѡи ми зрѣти моѡ прегрѣшѣніа, и не ѡсѡждѡти брата моегѡ: ѣкѡ блгословенъ еси во вѣки вѣкѡвъ. **[Поклонъ великіѣи.]**

Чтецъ: аминь.

И глаголетъ мѣтѡ сѣи великаго васіліа:

Влѡко гдѣ, ѣсе хрѣте бже нашъ, долготерпѣвѣи ѡ нашихъ согрѣшеніихъ, и даже до нынѣшнаго часа привѣдѣи насъ, бѡньже на жнѡтворѡщемъ дрѣвѣ вѣса, блгоразѡмноѡ разѡбѡнникѡ, ѣже въ рай пѡтѣсѡтворилъ еси вхѡдъ, и смѣртію смѣртъ разрѡшилъ еси,

Крста/, благоразумноме разбојнику отворио си пут уласка у Рај, и смрћу си смрт разорио; очисти нас грешне и недостојне слуге Твоје. Јер сагрешисмо и безакоња чинисмо, и нисмо достојни да подигнемо очи своје и погледамо на висину небеску; јер остависмо пут правде Твоје, и ходисмо по вољама срдаца наших. Но молимо Твоју несхватљиву Благод: Поштеди нас, Господе, по мноштву милости Твоје, и спаси нас ради Имена Твога Светога, јер ишчилише у ништавилу дани наши. Избави нас из руку противника, и опрости нам грехе (наше), и умртви наше телесно мудровање; да свукавши старога човека, у новог се обучемо, и Теби поживимо нашем Владици и Добротвору; и тако следујући Твојим заповестима, у вечни покој достигнемо, тамо где је обитавалиште свих који се радују. Јер си Ти ваистину истинско весеље и радост оних који Те љубе, Христе Боже наш, и Теби славу узносимо, са Беспочетним Твојим Оцем, и Пресветим и Благим и Животворним Твојим Духом, сада и увек и у векове векова. Амин.

ѡчи́сти насъ грѣшны́хъ и недостойны́хъ раба́ твои́хъ. согрѣши́хомъ бо и
 беззако́ннавахомъ, и не́смы досто́йни возвертѣ́ти о́чеса на́ша и воззрѣ́ти на вы́сотѣ
 не́бю: зане́ ѡста́ви́хомъ пѣть пра́вды твоеѧ, и ходи́хомъ въ во́лахъ се́рдѣцъ на́шихъ. но
 мо́лимъ твою́ безмѣ́рнѣю бѣ́гость, пощади́ насъ гди́, по мно́жествѣ́ мѣ́ри твоеѧ, и спси́
 насъ и́мене твоегѡ́ ради́ сѣ́гѡ, ꙗ́кѡ исче́зѡша въ се́дѣ́хъ днѣ́ на́ши, и́зми насъ и́з рѣ́ки
 сопроти́внагѡ, и ѡста́ви на́мъ грѣхѣ́ на́ша, и о́умертви́ плоти́кѡе́ на́ше мѡдрова́нїе, да
 ве́тхаго ѡложи́вше чело́вѣка, въ но́ваго ѡблеце́мса: и тебе́́ пожне́мъ на́шемѣ́ вѣ́щѣ, и
 бѣ́гдѣ́телю, и та́кѡ твои́мъ послѣ́дѡще́ повелѣ́нїемъ, въ вѣ́чный покѡ́й дости́гнемъ,
 и́дѣ́же е́сть всѣ́хъ весела́щихса́ жнѣ́ще, ты́ бо е́си вои́стиннѣ́ истинно́е весе́лїе и
 ра́дость лю́блещихъ́ та́ хрѣ́те́ бже́ на́шъ, и тебе́́ сла́вѣ́ возсыла́емъ, со безнача́льнымъ
 твои́мъ о́цѣмъ, и пресѣ́тымъ, и бѣ́гимъ, и живото́творя́щимъ твои́мъ дѣ́хомъ, ны́нѣ́ и
 прѣ́сно, и во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

ИЗОБРАЗИТЕЉНА

Помени нас, Господе... **са умилним певањем, на глас 8.**

И одмах: Блажени сиромашни духом... **На крају пак стихова, сјединивши се два хора, говоре овако:** Помени нас, Господе... **гласно.**

У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сиромашни духом, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени који плачу, јер ће се утешити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени кротки, јер ће наследити земљу.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени гладни и жедни правде, јер ће се наситити.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени милостиви, јер ће бити помиловани.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени чистим срцем, јер ће Бога видети.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени миротворци, јер ће се синови Божји назвати.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени прогнани правде ради, јер је њихово Царство небеско.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Блажени сте кад вас срамоте и прогоне и лажући говоре против вас свакојаке рђаве речи, мене ради.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Радуйте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима.

Стих: У Царству Твоме помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Сједињена оба хора певају умилно:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Помени нас, Господе, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Владико, када дођеш у Царству Твоме.

Помени нас, Свети, када дођеш у Царству Твоме.

Хор небески пева Ти, и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Стих: Приступите Њему и просветите се, и лица се ваша неће постидети.

Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Хор светих Анђела и Арханђела, са свима Небеским Силама, пева Ти и говори: Свет, Свет, Свет је Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Исповедање вере:

ИЗЪОБРАЗИТЕЛЬНАА.

По мѣтвѣ поэтъ ѿчиненный ликъ со сладкопѣніемъ, во гласъ ѿ:

Во црѣтвѣи твоэмъ помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн нѣщѣи дѣхомъ, ѡкѡ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣво нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн плачѣщѣи, ѡкѡ тѣи ѡутѣшатѣа.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн крѡтѣи, ѡкѡ тѣи наследѡтѣ зѣмлю.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡчѣщѣи ѿ жаждѣщѣи правды, ѡкѡ тѣи насытѣатѣа.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн млчѣи, ѡкѡ тѣи помилѡвани бѡдѣтѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн чѣстѣи сѣрдцемъ, ѡкѡ тѣи бѣа ѡзрѣтѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн миротворѣи, ѡкѡ тѣи сынове бжїи нарекѣтѣа.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡзгнани правды радѣи, ѡкѡ тѣхъ ѡстѣ црѣтѣво нѣное.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Блженн ѡстѣ, ѡгда понѡсѣтѣ вѣмъ, ѿ ѡзженѣтѣ, ѿ рекѣтѣ вѣакъ сѡлз глагѡлз, на вѣи ѡжѣце менѣ радѣи.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Радѣи тѣа ѿ вѣселѣтѣа, ѡкѡ мзда вѣша многа на нѣсѣхъ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

Слѡва ѡцѣи ѿ снѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

ѿ нѣнѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣи, ѡмнѣи.

Стїхъ: Помани насъ, гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ.

ѿ ѡба лика поѡтѣ со сладкопѣніемъ:

Помани насъ гдѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Помани насъ вѣко, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Помани насъ сѣбѣи, ѡгда прїидеши во црѣтвѣи твоэмъ. [Поклѡнѣи великіи.]

Чтѣи: Лїкъ нѣный поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣи, ѿполнѣи нѣо ѿ зѣмля слѡвы твоѣа.

Стїхъ: Прїсѣдѣи кѣ немѣи ѿ просѣтѣи тѣа, ѿ лица вѣша не постыдѣатѣа.

Лїкъ нѣный поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣи, ѿполнѣи нѣо ѿ зѣмля слѡвы твоѣа.

Слѡва ѡцѣи ѿ снѣи ѿ сѣомѣ дѣхѣ.

Лїкъ сѣхъ ѡглѣи ѿ ѡрѣглѣи, со вѣмнѣи нѣными снѣлами поѡтѣ тѣа, ѿ глаголѣтѣ: сѣтѣ, сѣтѣ, сѣтѣ гдѣ саваѡдѣи: ѿполнѣи нѣо ѿ зѣмля слѡвы твоѣа.

ѿ нѣнѣи ѿ прїснѡи ѿ во вѣки вѣкѡвѣи. ѡмнѣи.

ѿ повѣданїе вѣри:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјег, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, једносуштног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животворног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

Ослаби, отпусти, опрости, Боже, сагрешења наша, вољна и невољна, она у речи и делу, она у знању и незнању, она у дану и ноћи, она у уму и помисли, све нам опрости, као Благ и Човекољубив.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак (Глас осми) Подобан

Јаков оплакиваше губитак Јосифа, аплеменити сеђаше на колима, као цар поштован. Јер пошто не послужи тада Египћанки на задовољење сласти, би прослављен од Онога који познаје срца људи, и који шаље венац непропадљив.

Господе, помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Боже, смилуј се на нас и благослови нас, јави свијетло лице Твоје на нас, и помилуј нас.

Чтец: Амин.

И уобичајених 16 поклона, са молитвом Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **(Поклон велики.)**

Вѣрѣю во єдинаго бѣга оца вседержителя, творца небъ и земли, видимымъ же всѣмъ и невидимымъ. и во єдинаго гда ииса хрѣта, сѣна бжїа, єдинороднаго, иже ѿ оца рожденнаго прежде всѣхъ вѣкъ: свѣта ѿ свѣта, бѣга истинна ѿ бѣга истинна, рожденна, не сотворенна, єдиноѿщина оцѣ, иже всѣ быша. наєз радн человекъ, и нашегѡ радн спасенїа, шедшаго изъ неєз, и воплотившагѡ ѿ дха сѣга и мрїи дѣвы, и вочеловѣчшася. распятаго же за ны при понтийствѣмъ пїлатѣ, и страдавша, и погребенна, и воскресшаго въ третїи день по писанїемъ. и возшедшаго на небеса, и сѣдѣща ѡцѣ. и пакн грядущаго со славою, судити живымъ и мертвымъ, єгѡже црѣвїю не бѣдетъ конца. и въ дха сѣгаго, гда, животворящаго, иже ѿ оца исходящаго, иже со оцемъ и сномъ спокланѣема и славима, глаголющаго пррѡкн. во єдинѣ сѣдѣю соборнѣю и апльскѣю црковѣ. исповѣдѣю єдино крѣщенїе, во ѡставленїе грѣхѡвъ. чю воскреснїа мертвыхъ: и живи бѣдѣцагѡ вѣка. аминь.

Ослабн, ѡстабн, прѡстн бже прегрѣшєнїа наша, вольнаа и невольнаа, иже въ словѣ и въ дѣлѣ, иже въ вѣдѣнїи и не въ вѣдѣнїи, иже во дни и въ ночи, иже во оумѣ и въ помышленїи: всѣ намъ прѡстн, иакѡ блгъ и члвчколюбецъ.

Оче нашъ, иже єси на небѣхъ, да свѣтитъ на мѡ твоє, да прїидетъ црѣвїе твоє: да бѣдетъ вола твоѡ, иакѡ на небѣ и на земли. хлѣбъ нашъ насѣщныи дѣждь намъ днесь, и ѡстабн намъ долги наша, иакоже и мы ѡстаблѣемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукавагѡ.

Сщєнникъ:

Иакѡ твоє єсть црѣво и сила и слава, оца и сѣна и сѣгаго дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ.

Чтєцъ: Аминь.

Кондакъ великагѡ понедѣльника, гласъ и. Подобенъ: Иакѡ начатки.

Иакѡвъ рыдалше ѡснфѡвѡ лишєнїа, и доблїи сѣдалше на колєнїцѣ, иакѡ царь почитѣемъ: єгѣптѡнїнн во тогда сластемъ не порабѡтавъ, воспрославлѣшася ѿ вѣдѣцагѡ чєловѣчєскаа сердца, и посылающагѡ вѣнєцъ нечлѣнннн.

Гдн помнлди, м.

Слава оцѣ и снѣ и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прїснѡ и во вѣкн вѣкѡвъ, аминь.

Чтнѣншю херувїмъ, и славиѣншю безъ сравненїа серафїмъ, безъ истлѣнїа бѣга слова рождшю, сщшю бцѣ тѡ величѣемъ.

Именемъ гдннмъ блгословн, Отче.

Сщєнникъ:

Бже, оущєдри ны, и блгословн ны, просвѣтн лице твоє на ны, и помнлди ны.

Чтєцъ: Аминь.

И глаголетъ сщєнникъ мѣтѣ прїбнагѡ єфрема:

Гдн и блко живота моего, дхъ прѣздности, оунынїа, любѡначалїа и прѣзднослѡбїа не дѣждь ми. [Поклонъ великїи.]

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.
(Поклон велики).

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

И када устанемо (од поклона), почиње предстојатељ Вечерњу: Ходите, поклонимо се... (3 пута. И Предначинатељни /=Почетни/ Псалам (103).

Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитва:

Свесвета Тројице, Једносушна Сило, нераздељиво Царство, Узроче свих добара, покажи благовољење и на мени грешном; утврди, уразуми срце моје, и сву моју одузми нечистоту; просвети моју мисао, да увек славим, певам и поклањам се, и говорим: Један је Свет, Један Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

Слава, И сада, и бива Отпуст.

ВЕЧЕРЊЕ

Ђакон: Благослови Владико.

Свештеник: Благословено царство Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Чтец:

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалм 103)

Благосиљај, душо моја, Господа. Господе, Боже мој, узвеличао се јеси веома. У славу и величанство обукао се јеси, светлошћу као хаљином одеваш се, простиреш небо као кожу, Који водама покриваш висине његове. Поставио си облаке за подножје Своје, ходиш на крилима ветрова. Који чиниш Анђеле Своје духовима, и служитеље Своје пламеном огњеним. Земљу утемељујеш на тврђи њеној, неће се поколебати до века; бездан је као хаљина огртач њен, и на горама воде се заустављају. (Оне) беже од заповести Твоје, и уздрхте од гласа грома Твога. Узлазе на планине и силазе у долине, на место које си им одредио. Границу си поставио коју неће прећи, нити ће се вратити да поплаве земљу. Ти изводиш изворе у долинама, између планина протичу воде. (Оне) напајају све звери пољске, очекују је јелени за жеђ своју. Птице небеске крај њих се настањују, и између стена чују се гласи (њихови). Напајаш горе са висина Својих, наситиће се земља од плодова дела Твојих. Проузрасташ траву за стоку, и зелен на службу људима, да произведу хлеб из земље, и вино весели срце човека; да уљем улепша лице своје, и хлеб срце човека укрепљује. Наситиће се (влажом) дрвеће пољско, и Ливански кедри које си засадио. Тамо ће птице гнезда (своја) свити, родино обиталиште предводи их. Горе високе дао си јеленима, стена је прибежиште зечевима. Створио си месец за времена, сунце познаје залазак свој. Простиреш таму, и настаје ноћ, у њој излазе све звери шумске, лавићи што ричу и грабе, и себи храну од Бога траже. А кад се сунце роди, сакупљају се, и одлазе да легну у оборе своје. Тад излази човек на дело своје, и на посао свој до вечера. Како су величанствена дела Твоја, Господе! све си премудрошћу створио; испуни се земља творевине Твоје. Ово је море велико и пространо, тамо су гмизавци којима броја нема, животиње мале и велике. Тамо лађе плове, и кит онај којег си створио да се игра у њему. Све од Тебе очекује, да им дајеш храну на време (своје), кад им дадеш, они се окупљају. Када отвориш руку Твоју, све и сва се испуњује добротом. А када лице Твоје окренеш, смуте се (и колебају); кад им одузмеш дах њихов они нестају, и у прах се свој враћају. Кад им пошаљеш Духа Твога, опет се изграђују, и (тако) обнављаш лице земље. Нека је довека слава Господња, радоваће се Господ делима Својим. Он Који погледа на земљу, и чини да се тресе; Који се дотиче гора, и оне се диме. Певаћу Господу у животу моме, псалмопојаћу Богу моме докле постојим. Њему ће мио бити разговор мој, и ја ћу се радовати Господу (своме). Нека нестану са земље безбожници, и безаконици да их више не буде. Благосиљај, душо моја, Господа. Сунце познаје залазак свој. Простиреш таму и настаје ноћ. Како су величанствена дела Твоја, Господе! Све си премудрошћу створио.

Начало вечерни

Дїаконы: Бл҃гословїи, вѣко.

Сѣѣнникы: Бл҃гословєно цр҃тво, оца и сна и ст҃аго дха, нынѣ и прїснѡ и во вѣки вѣкѡвъ.

Ан҃къ: Амѣнь.

Чтєцъ: Прїидїте, поклонїмса цр҃евн нашемѹ бг҃ѹ.

Прїидїте, поклонїмса и припадємъ хр҃тѹ, цр҃евн нашемѹ бг҃ѹ.

Прїидїте, поклонїмса и припадємъ самомѹ хр҃тѹ, цр҃евн и бг҃ѹ нашемѹ.

Псаломъ р҃г.

Бл҃гословїи душє моѡ гд҃а: гд҃и бже мой, возвелїчшася єси свѣлѡ, во исповѣданїе и въ велелѣпотѹ ѡбелєкася єси. ѡдѣансѡ свѣтомъ ѡакѡ рїзѡю, простирѡан нѣо ѡакѡ кожѹ. покрывѡан водѡми превыспреннѡа своѡ, полагаан ѡблаки на воххождєнїе своє, ходан на крнѹ вѣтрєннѡ. творан аг҃лы своѡ дхн и слдгн своѡ пламень ѡгнєннѡи. ѡновѡан зємлю на твєрдн єа, не преклонїтсѡ въ вѣкы вѣка. бєзднѡ, ѡакѡ рїза ѡдѣанїе єа, на горѡхъ ст҃андтѹ воды. ѡ запрєцєнїѡ твоєгѡ повѣгнѡдтѹ, ѡ гласа грѡма твоєгѡ оубѡатсѡ. вохходѡтѹ горы, и ннзходѡтѹ полѡ въ мѣсто, єже ѡновѡл єси нмъ. предѣлз положил єси, єгѡже не прєндѡдтѹ, ннже ѡвратѡтсѡ покрѡтн зємлю. поылаан нєтѡчннкн въ дєбрѣхъ, посредѣ горъ прондѡдтѹ воды. напѡлѡтѹ всѡ свѣрн єльнѡмъ, ждѡтѹ ѡнагрн въ жѡждѹ своѡ. на тѹхъ птнцы нѣнѡмъ прнвнтѡютѹ, ѡ средѹ кѡменїѡ дадѡтѹ гласъ. напѡлѡан горы ѡ превыспреннѡхъ своѡхъ, ѡ плодѡ дѣлз твоѡхъ насытнтсѡ зємля. прозѡвѡан травѹ скѡтѡмъ, и слѡкы на слджеѹ чєловѣкѡмъ, нзвєстн хлѣбз ѡ землн. и вїно вєселїтѹ сєрдцє чєловѣка, оумѡстнтн лнцє єлєемъ, и хлѣбз сєрдцє чєловѣка оукрѣпнтѹ. насытѡтсѡ дрєвѡ польскѡмъ, кєдрн лївѡнстїн, нхже єси насадїлз. тамѡ птнцы вогнѣздѡтсѡ: єрѡдїєво жнлїцє предвѡдїтєлѣствѡдтѹ нмн. горы выѡкїѡ єлєнємъ, кѡмень прнєѣжнцє зѡлцємъ. сотворїлз єсть лднѹ во врємєнѡ, солнцє познѡ зѡпадъ своѡ. положил єси тьмѹ, и бѡстѹ нѡщѹ, въ нєйже прондѡдтѹ всн свѣрїє дѡврѡвнїн: скѹмнн рыкѡющїн воххнтнчн, и взыскѡтн ѡ бг҃ѡ пнщѹ сєбѣ. возїѡ солнцє, и ѡвратѡшасѡ, и въ лѡжахъ своѡхъ лѡгѡдтѹ. нзѡдєтѹ чєловѣкы на дѣло своє, и на дѣланїє своє до вѣчєра. ѡакѡ возвелїчшасѡ дѣлѡ твоѡ гд҃и, всѡ премѡдрѡстїю сотворїлз єси: нспѡлннѡ зємля тѡврн твоєѡ. иє мѡре велїкѡє и прострѡннѡє, тамѡ гд҃и, нхже нѣстѹ чнслѡ, жнвѡтнѡмъ мѡлѡмъ єз велїкнмн. тамѡ кораблн прєплѡвѡютѹ, смїн єн, єгѡже создѡлз єси рѡгѡтнѡ ємѹ. всѡ кз тєбѣ чѡютѹ, дѡтн пнщѹ нмъ во бл҃го врємѡ. давшѹ тєбѣ нмъ, ѡберѡдтѹ: ѡвєрзшѹ тєбѣ рѡкѹ, всѡчєскѡмъ нспѡлнѡтсѡ бл҃гѡстн. ѡвратѡшѹ же тєбѣ лнцє возмѡтѡдтѡ: ѡнмєшн дхъ нхъ, и нсчєзнѡдтѹ, и въ пєрєтѹ своѡ ѡвратѡтѡтсѡ. послєшн дхѡ твоєгѡ, и сознѡждѡтсѡ, и ѡвновншн лнцє зємлн. бѡдн слѡвѡ гд҃нѡ во вѣки, возвєселїтсѡ гд҃ь ѡ дѣлѣхъ своѡхъ: прнзрѡан на зємлю, и творан ю трѡстнѡмъ: прнклѡансѡ горѡмъ, и дѡмѡтсѡ. вѡспѡ гд҃євн въ жнвѡтѣ моємъ: поѡ бг҃ѹ моємѹ, дѡндеже єсмь. да оумѡднѡтсѡ ємѹ вєстѡ моѡ, ѡзъ же возвєселѡсѡ ѡ гд҃ѣ. да нсчєзнѡдтѹ грѣшннкы ѡ зємлн, и бєззѡкѡвнннкы, ѡкоже не бѡтн нмъ: бл҃гословн душє моѡ гд҃а.

Солнцє познѡ зѡпадъ своѡ: положил єси тьмѹ, и бѡстѹ нѡщѹ. ѡакѡ возвелїчшасѡ дѣлѡ твоѡ гд҃и, всѡ премѡдрѡстїю сотворїлз єси.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја Слава теби Боже (Трипут.)

Тада Ђакон: говори (Велику) јектенију

Ђакон: У миру Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј

Ђакон: За вишњи мир и спасење душа наших, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За мир свега света, за непоколебљивост светих Божјих Цркава, и сједињење свих, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај свети храм, и за оне који са вером, побожношћу и страхом Божјим улазе у њега, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За најсветијег Патријарха (или високопреосвештеног митрополита, или преосвештеног епископа) нашега (име), за часно презвитерство, у Христу ђаконство, за сав клир и верни народ, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благоверни и христољубиви род наш и православне хришћане, да им Господ Бог помогне и да одоле сваком непријатељу и противнику Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За овај град (или: за ово село; или: за свету обитељ ову), за сваки град и оне који вером живе у њима, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За благорастворење ваздуха, за изобиље плодова земаљских и времена мирна, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: За оне који плове, за путнике, паћенике и сужње, и за њихово спасење, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Да нас избави од сваке невоље, гњева, опасности и нужде, Господу се помолимо.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Заштити, спаси, помилуј и сачувај нас, Боже, благодаћу твојом.

Појац: Господе помилуј.

Ђакон: Поменувши Пресвету, пречисту, преблагословену, славну Владичицу нашу Богородицу и приснодјеву Марију са свима Светима, сами себе и једни друге и сав живот овој Христу Богу предајмо.

Појац: Теби Господе.

Свештеник:

Јер Теби приличи свака слава, част и поклоњење, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова.

Појац: Амин.

Слава Ѡцѣ и сѣи и сѣому дхѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмнѣ.
 ѿллада, ѿллада, ѿллада, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Таже ѡктенїа великаа.

Дїаконъ: Миромъ гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ свѣшнѣмъ мнрѣ, и спасенїи дшшз нашнхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ мнрѣ всегѡ мїра, блгоостоанїи сѣыхъ бжїихъ црквѣи, и соединенїи вѣхъ,
 гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ сѣѣмъ храмѣ сѣмъ, и ез вѣрою, блгоговѣнїемъ и страхомъ бжїимъ
 вхѡдѣщнхъ вѡнь, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ великомъ господнѣ и Ѡцѣ нашемъ, свѣтѣишемъ патрїархѣ **нмѣ**, и ѡ
 господнѣ нашемъ пресвѣщеннѣишемъ **ѡпѣ** [**нлѣ архїѡпѣ, нлѣ**
митрополѣ] **нмѣ**, честнѣмъ пресвѣтерствѣ, во хрѣтѣ дїаконствѣ, ѡ всемъ
 прїчтѣ и людемъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ богохраннѣи странѣ нашей, властѣхъ и вѡнствѣ **ѡ**, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ градѣ сѣмъ [**нлѣ ѡ вѣи сѣи, нлѣ ѡ сѣѣи ѡбнтелн сѣи**], всѣкомъ градѣ,
 странѣ, и вѣрою жнвѣщнхъ вѣ нїхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ блгостворенїи воздхѡвъ, ѡ нзѡбнлїи плодѡвъ земнїхъ, и врементѣхъ
 мнрнхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ плавающнхъ, пѣтешествующнхъ, недѣгующнхъ, страждущнхъ, плѣненнхъ,
 и ѡ спасенїи нхъ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Ѡ нзбавннїи намъ ѡ всѣкѡи скорбн, гнѣва и нждѣ, гдѣ помолнмса.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Застѣпн, спасн, помнлди и сохранн насъ, бже, твоѣю блгодѣтїю.

Анѣ: Гдѣ, помнлди.

Дїаконъ: Пресѣдю, прѣчѣдю, прѣблгословенндо, славнодо влчцѣ нашѣ вѣѣ и прнснодѣѣ
 мрїю, со вѣѣмн сѣѣмн помандѣше, самн себѣ, и дрѣгъ дрѣга, и вѣѣ
 жнвѡтѣ нашш хрѣтѣ бгѣ предаднмъ.

Анѣ: Тебѣ, гдѣ.

Возглашенїе:

ѿѡкѡ подобѣтѣ тебѣ всѣкаа слава, чѣсть, и поклоненїе, Ѡцѣ и сѣи и сѣому дхѣ, нынѣ
 и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ.

Анѣ: ѿмнѣ.

На: Господе Тебе зовем, **узимамо стихове на 10.**

И певамо стихире самогласне дана 4 по двапут, а две по једном, глас 1.

Господе, Теби зовем, услиши ме; чуј глас мољења мога, када вапим теби. Услиши ме, Господе.

Нека се уздигне молитва моја, као кад пред лице Твоје; уздизање руку мојих жртва вечерња. Услиши ме, Господе.

И стихови по реду:

Постави, Господе, стражу устима мојим, и двор ограда око усана мојих.

Не допусти срце моје у речи лукаве, да измишља изговоре за грехе.

Са људима који чине безакоња, а нећу се дружити са изабранима њиховим.

Покараће ме праведник са милошћу, и изобличиће ме; а уље грешника да не намести главу моју.

Јер је и молитва моја против воље њихове - расуше се низ камење моћници њихови.

Чуће речи моје као угодне; као што се грумен земље просу по земљи, расуше се кости њихове до пакла.

Јер Теби, Господе, Господе, управих очи моје; у Тебе се уздах, не одбаци душу моју.

Сачувај ме од мреже коју ми поставише, и од замке оних који чине безакоња.

Пашће у мрежу своју грешници, а ја једини остадох докле не прођох.

Гласом мојим завах ка Господу, гласом мојим ка Господу се помолих.

Излићу пред Њим молитву моју, жалост моју пред Њим објавићу.

Кад ишчезава дух мој из мене, Ти си познао стазе моје.

На путу овоме по којем ходих, они ми поставише замку.

Гледах надесно и разгледах, и не беше никога ко ме познаје.

Нестаде уточишта за мене, а нико не мари за душу моју.

Виках Теби, Господе, и рекох: Ти си Нада моја, удео си мој на земљи живих.

Послушај молитву моју, јер се понизих веома.

Избави ме од гонитеља мојих, јер се утврдише већма од мене.

Изведи из тамнице душу моју, да бих исповедао Име Твоје.

Мене чекају праведници докле ми не узвратиш.

Глас 1. (Двапут)

Господ који иде на вољно страдање, апостолима говораше на путу: Ево узлазимо у Јерусалим, и предаће се Син Човечији, као што је писано за Њега. Ходите, дакле, и ми, очишћеним мислима, пратимо Га, и сараспнимо се са Њим, и умртвимо Њега ради животна уживања, да би и оживели са Њим, и чули Га како виче: Нећу више ићи у земаљски Јерусалим да бих страдао, него усходим к Оцу моме и Оцу вашем, и Богу моме и Богу вашем, и узнећу вас са собом у горњи Јерусалим, у царство Небеско.

Стих: Из дубине вичем Теби, Господе, Господе, услиши глас мој.

Глас 5: Достигавши, верни, спасоносно страдање Христа Бога, неизрециво Његово дуготрпљење прославимо; да би мило срђем својим саваскрсао и нас, умртвљене грехом, као добар и човекољубив.

Стих: Ако на безакоња будеш гледао, Господе, Господе, ко ће опстати? Јер је у Тебе очишћење.

Таже поэмъ Гднъ воззваѣхъ, въ гласѣ ѿ:

Гднъ, воззваѣхъ къ тебѣ, оубыши мѧ. оубыши мѧ гднъ.

Гднъ, воззваѣхъ къ тебѣ, оубыши мѧ: вонми гласѣ моленіѧ моего, вегда воззваѣти ми къ тебѣ. оубыши мѧ гднъ.

Да исправится мѧтва моѧ, ѡакъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкѣ моею, жертва вечернаѧ. оубыши мѧ гднъ.

И по чинѣ стѣхн:

Положи, гднъ, храненіе оустѣмъ моимъ, и дѣрѣ ѡгражденіѧ ѡ оустнѣхъ моихъ. не оуклони сердце мое въ слова лѣкавствѧ, нещевати вни ѡ грѣсѣхъ. съ человекн дѣлающимъ беззаконіе, и не сочтѣша со избранными ихъ. накажетъ мѧ праведникъ мѧтѣю, и ѡбличитъ мѧ: елей же грѣшнаго да не намаститъ главы моеѧ. ѡакъ ещѣ и мѧтва моѧ во бѣголеніихъ ихъ, пожертвы быша при камени сѣдїи ихъ. оубышатся глаголи мои, ѡакъ возмогѡша: ѡакъ тоща земли просѣдела на земли, расточїшася кѡсти ихъ при ѧдѣ. ѡакъ къ тебѣ гднъ, гднъ, Очи мои, на тѧ оуповахъ, не ѡнми дѡшѣ мою. сохрани мѧ ѡ свѣти, ѡже соствѣнша ми, и ѡ соблзны дѣлающимъ беззаконіе. падѣтъ во мрежѣ свою грѣшницы: едїнъ есмь ѧзъ, дондеже преидѣ.

Гласомъ моимъ ко гдѣ воззвахъ, гласомъ моимъ ко гдѣ помолѣхся. пролиѡ предъ нимъ моленіе мое, печаль мою предъ нимъ возвѣщѣ. вегда исчезати ѡ менѣ дѡхѣ моемѣ, и ты познаѧ еси стѣзїи моѧ. на пѣти сѣмъ, по немѡже хождѣхъ, скрѣши свѣтъ мнѣ. смотрѣхъ ѡдеждѣю и возгладѣхъ, и не бѣ знанїи менѣ. погнѣе бѣгство ѡ менѣ, и нѣсть взысканїи дѡшѣ мою. воззвахъ къ тебѣ гднъ, рѣхъ: ты еси оупованіе мое, часть моѧ еси на земли живѣихъ. вонми моленію моемѣ, ѡакъ смнрѣхся сѣлѡ: избави мѧ ѡ гонѧщихъ мѧ, ѡакъ оукрѣпїшася паче менѣ.

На ѣ: Изведи мѧ изъ темницы дѡшѣ мою, исповѣдатися ѡмени твоемѣ.

Поставимъ стѣхѡвъ ї,

и поэмъ стѣхнры самогласны днѣ ѧ по двѣжды, ѧ двѧ по едїножды, гласѣ ѿ:

Грѣдїи гдѣ къ больнѣи стѣрѣти, апломъ глаголаше на пѣти: сѣ воцхѡднмъ во іерлїмъ, и предастся снъ члѣвческїи, ѡкоже естъ писано ѡ немъ. прїидите оубо и мы, ѡчищенными смысла, шестевднмъ есмѣ, и распнѣмъ, и оумертвѣмъ егѡ ради житїенкмъ сластѣмъ, да и ѡживѣмъ съ нимъ, и оубышимъ вопїюща егѡ: не ктомѣ въ земнїи іеросолїмъ за еже страдаѣти: но воцхождѣ ко оцѣ моемѣ и оцѣ вѡшемѣ, и бгѣ моемѣ и бгѣ вѡшемѣ, и созовышѣ вѣсъ въ горнїи іеросолїмъ, въ црѣтво нѣное.

На и. Стѣхъ: Изъ глубины воззвахъ къ тебѣ гднъ, гднъ, оубыши гласѣ мой.

Гласѣ ѣ: Достїгше вѣрнїи спснѣтельнѡ стѣрѣть хрїта бгѧ, неизреченное егѡ долготерпѣнїе прогласимъ: ѡакъ да бѣгѡтробїемъ своимъ созовдѣнгутъ и насъ оумертвлѣнныхъ грѣхѡмъ, ѡакъ бгѣ и члѣвколюбѣцъ.

На ѡ. Стѣхъ: Яще беззаконїѧ назириши гднъ, гднъ, кто постѡитъ; ѡакъ оубо тебѣ ѡчищенїе естъ.

Господе, који идеш на страдање, утврђујући своје ученике, говорио си, узевши их насамо: Како се не сећате мојих речи, које сам раније рекао вама, да ни један пророк не може, као што је писано, сем у Јерусалиму бити убијен. Сада је, дакле, време настало за које сам вам рекао: Јер ево предајем се у руке грешника да будем поруган, који ће ме и на крст приковати, и гробу предати, омрзнутог сматраће ме као мртва. Ипак, не бојте се! јер ћу тридневан васкрснути, на радост верних, и живот вечни. **Двапут.**

Стих: Од страже јутарње до ноћи, од страже јутарње да се узда Израил на Господа.

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаст временог царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу коју ћеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тога ради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих: Јер је у Господа милост, и много је у Њега избављење, и Он ће избавити Израиља од свих безакоња његових.

Господе, тајна неизрецивог твога домостроја не будући довољна матери синова Зеведејевих, мољаше Те да почаст временог царства дарујеш деци њеној. Но уместо тога, чашу смрти, да ће пити, обећао си пријатељима својим, чашу коју ћеш пре њих сам испити рекао си, Очишћење грехова. Тога ради кличемо Ти: Спасење душа наших, слава Теби.

Стих: Хвалите Господа сви народи, похвалите Њега сва племена.

Господе, учећи своје ученике да размишљају о најсавршенијим стварима, говорио си им да не буду као незнабошци, у владању над најнижим стварима. Јер неће тако бити вама мојим ученицима, јер хотећи сиромах сам. Први, дакле, међу вама да буде свима слуга, а онај који влада као подчињени, и првоизабрани као последњи; јер и Сам дођох да Адаму осиромашеном послужим, и душу моју дадем за избављење многих који ми кличу: слава Теби.

Стих: Јер се утврди милост Његова на нама, и истина Господња остаје до века.

Глас 8: Побојавши се, браћо, страшне претње, сасушеној смокви због неродства, плодове достојне покајања принесимо Христу који нам дарује велику милост. Једанпут.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин. **Глас исти:** Другу Еву - Египћанку, нашавши дракон, помоћу ласкавих речи, хитао је да саплете Јосифа; но он оставивши хаљину, избеже грех, иако наг не стиђаше се, као првоздани пре преступа. Његовим молитвама, Христe, помилуј нас.

Вход са Еванђељем.

Сврштеник:

Благословен Вход Светих твојих, свагда, сада и увек и у векове векова. Амин.

Ђакон: Премудрост, смерно стојмо.

(Песма старохришћанска, Светог Мученика Атиногена)

Светлости тиха, свете Славе, Бесмртнога Оца Небескога, Светога, Блаженога; Исусе Христе! Дошавши на запад сунца, Видевши светлост вечерњу, Певамо Оца, Сина, И Светога Духа Бога. Достојан си у сва времена Да певан будеш гласима светим, Сине Божији, Који живот дајеш; Зато Те свет слави.

Ђакон: Премудрост.

Свештеник: Мир свима.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост пазимо

Чтец: Прокимен, Псалом 127. глас 6.

Благословиће те Господ са Сиона, и видећеш добра Јерусалима.

Стих: Блажени су сви који се боје Господа, који ходе путевима Његовим.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге Изласка. (Глава 1,1-20).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Ово су имена синова Израилевијех који дођоше у Мисир, дођоше с Јаковом, сваки са својом породицом: Рувим, Симеун, Левије и Јуда, Исахар, Завулон и Венијамин, Дан и Нефталим, Гад и Асир. А свега бијаше их од бедара Јаковљевијех седамдесет душа с Јосифом, који бјеше у Мисиру. А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав онај нараштај. И синови Израилеви народише се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их се земља напуни. Тада наста нов цар у Мисиру, који не знадијаше за Јосифа; И рече народу својему: гле, народ синова Израилевијех већи је и силнији од нас. Него хајде мудро да поступамо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану с непријатељима нашим и не ударе на нас и не отиду из земље. И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима; и грађаше народ Израилев Фараону градове Питом и Рамесу. Али што га више мучаху то се више множаше и напредоваше, да се грожаху од синова Израилевијех. И жестоко нагоњаху Мисирци синове Израилеве на послове, и загрчиваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваким радом у пољу, и сваким другим послом, на који их жестоко нагоњаху. И још заповједи цар Мисирски бабицама Јеврејским од којих једној бјеше име Сефора а другој Фува, и рече: кад бабичите Јеврејке, и у порођају видите да је мушко, убијте га, а кад буде женско, нек остане живо. Али се бабице бојаху Бога, и не чињаху како им рече цар Мисирски, него остављаху дјецу у животу. А цар Мисирски дозвољава бабице, и рече им: зашто то чините, те остављате у животу мушку дјецу? А бабице рекоше Фараону: Јеврејке нису као жене Мисирке; јаче су; док им дође бабица, оне већ роде. И Бог учини добро бабицама; и народ се умножи и осили веома.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Прокимен, Псалам 128, глас 6: Благословисмо вас у име Господње.

Стих: Много пута ратоваху са мнош од младости моје.

Ђакон: Премудрост.

Чтец: Читање из књиге о Јову. (Глава 1,1-12).

Ђакон: Пазимо.

Чтец:

Бијаше човјек у земљи Узу по имену Јов; и тај човјек бијаше добар и праведан, и бојаше се Бога, и уклањаше се ода зла. И роди му се седам синова и три кћери. И имаше стоке седам тисућа оваца и три тисуће камила и пет стотина јармова волова и пет стотина магарица, и чељади веома много; и бијаше тај човјек највећи од свијех људи на истоку. И синови његови састајаху се и даваху гозбе код куће, сваки свога дана, и слаху те позиваху три сестре своје да једу и пију с њима. И кад би се обредили гозбом, пошиљаше Јов и освећиваше их, и устајући рано приношаше жртве паљенице према броју свијех њих; јер говораше Јов: може бити да су се огријешили синови моји и похулили на Бога у срцу свом. Тако чињаше Јов сваки пут. А један дан дођоше синови Божији да стану пред Господом, а међу њих дође и Сотона. И Господ рече Сотони: откуда идеш? А Сотона одговори Господу и рече: проходих земљу и обилазих. И рече Господ Сотони: јеси ли видио слугу мојега Јова? нема онакога човјека на земљи, добра и праведна, који се боји Бога и уклања се ода зла. А Сотона одговори Господу и рече: еда ли се узалуд Јов боји Бога? Нијеси ли га ти оградио и кућу његову и све што има свуда унаоколо? Дјело руку његовијех благословио си, и стока се његова умножила на земљи. Али пружи руку своју и дотакни се свега што има, псоваће те у очи. А Господ рече Сотони: ево, све што има нека је у твојој руци; само на њега не дижи руке своје. И отиде Сотона од Господа.

Чтец: И духу твоме.

Ђакон: Премудрост.

За то време свештеник узме кадионицу са свећњака и кади предњу страну светог Престола. Сав народ у храму клечи. После тога чтец клекне, а појци десне певнице и народ на десној страни храма устану и певају исто: "Нека узиђе...", па опет клекну.

Чтец пева:

Нека узиђе молитва моја као кадило преда Те, уздизање руку мојих као принос вечерњи.

Свештеник кади јужну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих први.

Діаконы: Бѣнемъ.

Чтѣцъ: Прокіменъ, Ѳсаломъ рѣи, гласъ 5:

Бл҃гословнхомъ въ во ѿма гд҃не.

Стихъ: Множицею брѣшася со мною ѿ юности моеѧ.

Посѣмъ возглаголетъ діаконъ: Повелѣте.

Свѣщенникъ же, взѣмъ ѿбѣма рѣкама кадильницѣ и свѣщникъ со свѣщю, стоитъ предъ стѣною трапѣзю, зрѧ къ востокѣмъ, и назнѣменѧ крѣстъ, глаголетъ: Премудрость, прѣсти.

Тѣже ѡбратѣся на западъ къ народѣ, глаголетъ: Свѣтъ хр҃товъ просвѣщѣетъ всѣхъ.

Чтѣцъ: ѿва чтеніе. [Гл҃ва ѧ, ст. ѧ-ѧ.]

Діаконы: Бѣнемъ.

Чтѣцъ:

Человѣкъ нѣкїи бѣше во странѣ авїтїдіиствѣи, ѣмѣже ѿма ѿва: и бѣ челѣвѣкъ ѡнъ истиненъ, непороченъ, прѣнъ, б҃гочестнѣвъ, ѡудалѣнъ ѿ всѣкѣмъ лѣкѣвѣмъ вѣщн. бѣша же ѣмѣ сынове едѣмъ, и дщѣри трѣ. и бѣхѣ икоти ѣгѡ, ѡвѣцъ едѣмъ тѣсѣмъ, вельблѣдѣмъ трѣ тѣсѣмъ: ѡдрѣгъ волѣмъ пѣтъ ѡтѣ, и ѡлѣнъ пасѡмъ пѣтъ ѡтѣ, и сѣгъ многѡ сѣлѡ, и дѣлѣ вѣлѣмъ бѣхѣ ѣмѣ на землѣ: и бѣ челѣвѣкъ ѡнъ бл҃городнѣишии ѡщнхъ ѿ востѡкъ ѡлнца. сѡдѣше же сынове ѣгѡ дрѣгъ ко дрѣгѣ, творѣхѣ пѣръ на кїиждѡ дѣнь, спѡемѡще вкѡпѣ и трѣ сѣстрѣи своѧ, ѣсти и пѣти сѣ нимъ. и ѣгѣ скончѣшася днѣ пѣра, послѣмъ ѿва и ѡщнѣше ѿхъ, востѣмъ зѣтра: и приношѣше ѡ нимъ жѣртѣ по числѣ ѿхъ, и тельцѣ едѣнаго ѡ грѣсѣ, ѡ дрѣшѣхъ ѿхъ. глаголаше во ѿва: негли когѣ сынове моѣ согрѣшнѣша, и въ мѣсли своѣи сѣлѣ помѣслиша прѡтѣмъ бѣа; тѣкѡ ѡубѡ творѣше ѿва всѣ днѣ. и бѣсть ѣкѡ дѣнь сѣи, и сѣ прѣндѡша ѡглѣнъ бѣжїи прѣдѣстѣти прѣдъ гд҃емъ: и дѣволъ прѣидѣ сѣ нимъ. и речѣ гд҃ь дѣволѣ: ѡкѣдѣ прншѣлъ сѣи; и ѡвѣщѣавъ дѣволъ гд҃ви, речѣ: ѡвѣдѣмъ зѣмлю, и прѡшѣдѣмъ поднѣнѣю сѣ сѣмъ. и речѣ ѣмѣ гд҃ь: вѣнѣмъ ли сѣи мѣслию твоѣю на рабѣ моѣгѡ ѿва; занѣ нѣсть ѣкѡ ѡнъ, на землѣ челѣвѣкъ непороченъ, истиненъ, б҃гочестнѣвъ, ѡудалѣнъ ѿ всѣкѣмъ лѣкѣвѣмъ вѣщн. ѡвѣщѣа же дѣволъ, и речѣ прѣдъ гд҃емъ: сѣдѣ тѣне ѿва чтѣтъ гд҃а; не тѣ ли ѡградѣмъ сѣи вѣшнѣмъ ѣгѡ, и вѣтрѣннѣмъ дѡмѣ ѣгѡ, и ѣже вѣтѣ всѣхъ ѡщнхъ ѣгѡ ѡкрѣстѣ; дѣла же рѣкѣ ѣгѡ бл҃гословнѣмъ сѣи, и икотѣ ѣгѡ многѣ сѡтворнѣмъ сѣи на землѣ. но послѣ рѣкѣ твоѣ, и коснѣмъ всѣхъ, ѣже ѿмѣтъ: ѡще не въ лицѣ тѣ бл҃гословнѣтъ. тогѣ речѣ гд҃ь дѣволѣ: сѣ всѣмъ сѣнѣмъ сѣтъ ѣмѣ, даѡ въ рѣкѣ твоѣ, но самѡгѡ да не коснѣшася. и ѿзѣде дѣволъ ѿ гд҃а.

Свѣщенникъ глаголетъ: Мнѣмъ тѣ.

И чтѣцъ: И дѣхови твоѣмъ.

Діаконы: Премудрость.

Чтѣцъ поѣтъ: Да испрѣвнѣмъ мѣтѣмъ моѧ, ѣкѡ кадѣло прѣдъ тобѡю, вѡзѣмѣнѣ рѣкѣ моѣю, жѣртѣмъ вѣчѣрнѣмъ.

Подѡбѣтъ вѣдѣти, сѣгѣмъ чтѣцъ поѣтъ: Да испрѣвнѣмъ мѣтѣмъ моѧ, ѣкѡ кадѣло прѣдъ тобѡю: всѣ людѣи ѡщнѣи во храмѣ и во ѡлтарѣ, стоѡтъ на колѣнѣхъ молѣшася. сѣгѣмъ же начнѣтъ: вѡзѣмѣнѣ рѣкѣ моѣю: востѡютъ. на прѡчїихъ же стѣхѣхъ, да испрѣвнѣмъ, пѣнѣмъ, сѣгѣмъ котѡрыи лѣкѣ поѣтъ, и всѣмъ странѣмъ стоѡтъ: вѡторѣи же лѣкѣ и странѣ народа колѣна приклонѡютъ. іерѣи же стоѡмъ во ѡлтарѣ прѣдъ стѣною трапѣзю, прѣѣмъ кадильницѣ сѣ дѣмїамомъ, и кадѣтъ: послѣднѣ же на да испрѣвнѣмъ, ѡдавъ кадильницѣ и сѣмъ іерѣи приклонѣтъ колѣна молѣшася.

Чтец:

Господе, к Теби вапим, услиши ме; почуј глас мољења мојега када завапим Теби.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади источну страну светог Престола, а чтец, певачи десне певнице и сав народ на десној страни храма клече. Чтец устане и говори стих други.

Чтец:

Постави, Господе, стражу језику моме, и огради уста моја.

Појци и народ десне стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник кади северну страну светог Престола, а чтец, певачи леве певнице и сав народ на левој страни храма клече. Чтец устане и говори стих трећи.

Чтец:

Не дај срцу моме да застрани на зле помисли, да не измишља изговоре за грехе.

Појци и народ леве стране устају и певају: "Нека узиђе...", па опет клекну. Свештеник одлази светом Предложењу, окади Пређеосвећене Дарове, затим кади и Горње место, а сав народ клечи. Свештеник тада оставља кадионицу па кад се заврши певање, клекне пред свети Престо и пева: "Нека узиђе молива моја као кадило преда Те." Затим свештеник устаје и чини три метаније, а сав народ наставља песму, устајући: "Уздизање руку мојих као принос вечерњи."

Молитва Светог Јефрема:

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. (Поклон велики.)

Дух целомудрености, смиреноумља, тр-пљења и љубави, даруј мени слуги Твоме. (Поклон велики.)

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. Амин. (Поклон велики.)

Свештеник: Премудрост, смерно стојмо, чујмо свето Јеванђеље. Мир свима.

Појац: И духу твоме.

Ђакон. Читање Светог Јеванђеља по Матеју

Еванђеље од Матеја, зачало 98-101. (Глава 24,3-35.)

Појац: Слава Теби, Господе, слава Теби.

Свештеник: Пазимо.

У време оно, када сјеђаше на гори Маслинској приступише му ученици насамо говорећи: Кажи нам кад ће то бити и какав је знак твога доласка и свршетка вијека? И одговарајући Исус рече им: Чувајте се да вас ко не превари. Јер ће многи доћи у име моје говорећи: Ја сам Христос. И многе ће преварити. Чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба све то да се збуди. Али још није крај. Јер ће устати народ на народ и царство на царство и биће глади и помора и земљотреса по свијету. А то је све почетак страдања. Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће вас народи омрзнути због имена мога. И тада ће се многи саблазнити, и издаће један другог и омрзнуће један другог. И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе. И зато што ће се умножити безакоње, охладњеће љубав многих. Али ко претрпи до краја, тај ће се спасти. И проповиједаће се ово Еванђеље о Царству по свему свијету за свједочанство свим народима. И тада ће

И по пѣніи чтеца, лики поѣтъ тоже. Таже, чтецъ стѣхъ а:

Гдѣи, воззвахъ къ тебѣ, услыши ма, во мнѣ гласъ молѣніа моего, вниди воззвати мнѣ къ тебѣ.

Лики: Да исправиши мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

Чтецъ, стѣхъ б: Положи гдѣи, хранѣніе оустѣомъ моихъ, и двѣрь ѡгражденіа ѡ оустнахъ моихъ.

Лики: Да исправиши мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

Чтецъ, стѣхъ г: Не оуклони сердце мое въ слова лѣкавствіа, нещевати вниди ѡ грѣсѣхъ.

Лики: Да исправиши мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою, воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

И пакы чтецъ поѣтъ: Да исправиши мѣтва моя, ѿкъ кадило предъ тобою.

И лики поѣтъ: Воздѣланіе рѣкъ моею, жертва вечернаа.

И по исполненіи творимъ поклѣны три.

Поѣмъ глаголетъ сщѣнникъ мѣтвѣ прѣнагѣ ѡфрѣма:

Гдѣи и вѣко животѣ моего, дѣхъ празности, оубиѣніа, любовачіа и празности не даждь ми. **[Поклѣны великіѣи.]**

Дѣхъ же цѣломудріа, смиренномудріа, терпѣніа и любвѣ дѣрзи ми рабѣ твоемѣ. **[Поклѣны великіѣи.]**

Вѣи гдѣи црю, дѣрзи ми зрѣти моѣ прегрѣшеніа, и не ѡсѣждати брата моего: ѿкъ блгословенъ сѣи во вѣки вѣкѣвъ. **Иминь. [Поклѣны великіѣи.]**

Іерей: Премудрость, прости, услышимъ стѣгѣ ѡвѣліа. Миръ всѣмъ.

Лики: И дѣхѣи твоемѣ.

Діаконъ: **Ѹ** матѣа, стѣгѣ ѡвѣліа чтѣніе.

Лики: Слава тебѣ гдѣи, слава тебѣ.

Сщѣнникъ: **Вѣнчѣмъ.**

Ѹ матѣа, зачало чн.

Во время оно, сѣдѣшѣи иисѣ на горѣ ѡлеѣнствѣи, пристѣпѣша къ немѣ оубиѣнцы, наединѣ глаголюще: рцы намъ, когда сѣа бѣдѣтъ; и что сѣсть знаменіе твоегѣ пришествіа, и кончина вѣка; и ѡвѣщавъ иисѣ, рече имъ: блудите, да никтоже вѣсѣ прельстѣтъ. мнози бо приидѣтъ во имя мое, глаголюще: азъ сѣмъ хрѣтосъ, и мнози прельстѣтъ: услышати же имѣте бранн, и слышаніа бранѣмъ, зрите, не оубиѣнителѣ: подобѣтъ бо всѣмъ сѣмъ быти, но не тогда сѣсть кончина. востѣнетъ бо ѡзѣкъ на ѡзѣкъ, и црѣтво на црѣтво: и бѣдѣтъ гдѣи, и пѣгѣбы, и трѣси по мѣстѣмъ: всѣ же сѣа, начало болѣзнемъ. тогда предадѣтъ вѣи въ скѣрбн, и оубиѣтъ вѣи: и бѣдете ненавидими всѣми ѡзѣки и мене моего радн. и тогда соблазнѣтъ мнози, и дрѣгъ дрѣга предадѣтъ, и возненавидѣтъ дрѣгъ дрѣга: и мнози лжепророцы востѣнѣтъ, и прельстѣтъ мнози: и за оубиѣненіе беззакѣніа, и зѣакнетъ любѣи мнози. претерпѣвыи же до конца, тои спасѣтѣ. и проповѣстѣа сѣи ѡвѣліе црѣтѣа по всѣи вселѣнствѣи, во свѣдѣтельство всѣмъ ѡзѣкомъ: и тогда приидѣтъ кончина. сѣгда оубѣ оубиѣните мѣрзость запѣстѣніа, речѣннѣю

доћи крај. Када, дакле, угледате гнусобу опустошења, о којој говори пророк Данило, гдје стоји на мјесту светоме - ко чита да разумије - тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе; и који буде на крову да не силази да узме што му је у кући; и који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљине своје. А тешко трудницама и дојиљама у те дане. Него се молите Богу да не буде бјежање ваше у зиму ни у суботу. Јер ће тада бити невоља велика каква није била од постанка свијета до сада, нити ће бити. И ако се не би скратили дани они, нико не би остао; али изабраних ради скратиће се дани они. Тада ако вам ко рече: Ево, овдје је Христос или ондје, не вјерујте. Јер ће се појавити лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и изабране. Ето вам казах унапријед. Ако вам, дакле, кажу: Ево га у пустињи, не излазите. Ево га у собама, не вјерујте. Јер као што муња излази од истока и сине до запада, тако ће бити и долазак Сина Човјечијега. Јер гдје је труп, ондје ће се и орлови окупити. И одмах ће се по невољи тих дана сунце помрачити, и мјесец своју свјетлост изгубити, и звијезде с неба пасти, и силе небеске покренути се. И тада ће се показати знак Сина Човјечијега на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи; и угледаће Сина Човјечијега гдје долази на облацима небеским са силом и славом великом. И послаће анђеле своје с великим гласом трубним; и сабраће изабране своје од четири вјетра, од краја до краја небеса. А од смокве научите поуку: Када се гране њене већ подмладе и олистају, знате да је близу љето. Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу пред вратима. Заиста вам кажем: Овај нараштај неће проћи док се све ово не збуде. Небо и земља ће проћи, али ријечи моје неће проћи.

Чтец: Слава Теби, Господе, слава Теби.

И даље ток Пређеосвећене, по обичају. Тако треба да буде и у Велики Уторак, и у Велику Среду. А ако нема Пређеосвећене: Певамо на Господе повиках..., половину стихира, на 6. Стихира, глас 1: Господ који иде... (двапут). Достигавши верни... (двапут). Господе, тајна неизрецивог... (двапут). Слава, И сада: Господе који идеш на страдање... По њима вход са Еванђељем; и Светлости тиха... Такође прокимен, и Паримеји и Еванђеље. Затим, Удостој Господе... И јектенија: Допунимо вечерњу... На Стиховње, од истих стихира, стихира глас 5. Господе, учећи твоје ученике... Стих: К теби подижем очи своје... И опет исту стихиру. Стих: Помилуј нас, Господе,... Глас 8: Побојавши се браћо... Слава, И сада, глас исти: Другу Еву - Египћанку... Затим, Сада отпушташ... И остало уобичајено с поклонима. И по задњем Трисветом, и по Оче наш... Господе, помилуј, 12 пута. И молитва, Свесвета Тројице... и Нека је Име Господње... И Отпуст. Ово дакле вршимо у Уторак и у Среду.

А на трпези, једемо сухоједење, и тиме се задовољавамо. И као што у прву недељу овога светог поста, тако и у ове дане, на Велики Понедељак, Уторак и Среду треба постити.

Јер треба знати, да и шести Велики Сабор заповеди да верни проводе дане спасоносних страдања у посту и молитви и у умилењу срца. А у поноћ Велике Суботе, прекидати пост, према божанским Еванђелистима Матеју и Луци, јер први говори: касно у суботу, а други: врло рано, означајући тако средину ноћи.

даніиломъ пророкомъ, стоѣщѣ на мѣстѣ сѣтѣ: ѿже чтѣтъ, да разумѣетъ: тогда сѣиши во іудѣи, да бѣжатъ на горы. ѿ ѿже на крѣпѣ, да не счѣдѣтъ взѣти ѿже въ домѣ сѣгѣ: ѿ ѿже на селѣ, да не возвратитѣся вспѣтъ взѣти рѣзъ своихъ. горе же непрѣзданнымъ, ѿ дошчимъ въ тѣи дни. молитеся же, да не бѣдетъ бѣгство ваше змиѣ, ни въ сѣбѣотѣ. бѣдетъ бо тогда ікорѣвѣ вѣлѣа, ѿкова же нѣсть была ѿ начала міра досѣдѣ, ниже ѿмать быти. ѿ ѿще не быша прекратѣлися днѣи ѿны, не бы оубо спасѣа всѣака плѣтъ: ѿзбраннымъ же радѣ прекратѣтѣся днѣи ѿны. тогда ѿще ктѣ речѣтъ вамъ: сѣ здѣ хрѣтѣосъ, ѿлѣ ѿндѣ, не ѿмѣте вѣры. востѣнѣтъ бо лжехрѣсти ѿ лжепророцы, ѿ дадѣтъ знаменѣа вѣлѣа ѿ чѣдѣа: ѿкоже прельстѣтѣ, ѿще возмѣжно, ѿ ѿзбраннымъ. сѣ прѣжде рѣхъ вамъ. ѿще оубо рекѣтъ вамъ, сѣ въ пѣтѣи ѿстѣ, не ѿзыдѣте: сѣ въ сокрѣбѣицахъ, не ѿмѣте вѣры. ѿкоже бо молѣа ѿсчѣдѣтъ ѿ востѣокъ ѿ ѿвлѣтѣа до зѣпадъ: тѣакъ бѣдетъ прѣшѣствѣе сѣа чѣловѣческаго. ѿдѣже бо ѿще бѣдетъ трѣпъ, тѣамъ соберѣтѣся ѿрлѣ. ѿбѣе же по ікорѣвѣ днѣи тѣхъ ісолнце помѣркнетъ, ѿ лѣна не даѣтъ свѣта своего, ѿ свѣзды спѣдѣтъ сѣ небесѣ, ѿ сѣлы небѣсныа подвигѣтѣся. ѿ тогда ѿвѣтѣа знаменѣе сѣа чѣловѣческаго на нѣсѣ: ѿ тогда востѣнѣтѣся всѣа колѣна земнѣа, ѿ оубратѣся сѣа чѣловѣческаго, градѣща на ѿбѣлѣхъ небѣсныхъ сѣ сѣлю ѿ славою многѣю. ѿ послѣтъ ѿггѣлы своиа сѣ трѣбенымъ глѣсомъ вѣлѣимъ, ѿ соберѣтъ ѿзбранныа сѣгѣ ѿ чѣтырѣхъ вѣтрѣхъ, ѿ конѣцъ нѣсѣ до конѣцъ ѿхъ. ѿ смокѣбѣницы же наѣнѣтѣа прѣтѣи: сѣгда оубѣ вѣлѣа сѣа бѣдѣтъ млѣда ѿ лѣствѣе прозѣбнетъ, вѣдѣте, ѿакъ блѣзъ сѣсть жѣтѣа. тѣакъ ѿ вы, сѣгда вѣдѣте сѣа всѣа, вѣдѣте, ѿакъ блѣзъ сѣсть прѣ двѣрѣхъ. ѿмѣнь глѣголю вамъ: не ѿмѣодѣтъ родъ сѣи, дѣндеже всѣа сѣа бѣдѣтъ. небо ѿ землѣа ѿмѣодѣтъ: словеса же моѣа не ѿмѣодѣтъ.

Лѣкъ: Слава тебѣ, гдѣи, слава тебѣ.

ѿ прочѣе послѣдованѣе прѣждѣсѣщенныхъ, по ѿбычаю. тѣакъ долѣженствѣдетъ быти ѿ въ великіи вторникъ, ѿ въ великѣю сѣдѣ. ѿще же нѣсть прѣждѣсѣщенна: Поѣмъ на гдѣи воззѣвѣхъ, половѣнѣ ѿ сѣтѣхъ, на ѣ. Сѣтѣхѣра, глѣсѣ ѿ: Градѣи гдѣи кѣ вѣольной сѣтѣи: двѣжды. Достѣгѣше вѣрѣи: двѣжды. гдѣи, кѣ тѣанствѣ нензглѣголанномъ: двѣжды. Слава, ѿ нынѣ: гдѣи градѣи кѣ страданѣю: По сѣхъ вхѣдъ сѣ ѿвѣемъ: ѿ свѣтѣ тѣхѣи: тѣже прокѣименъ, ѿ парѣмѣи, ѿ сѣвѣе. тѣже, спѣодѣбн гдѣи: ѿ сѣктѣнѣа: ѿспѣланнмъ вечернѣю: На сѣтѣхѣвѣ, ѿ тѣхъже сѣтѣхъ, сѣтѣхѣра, глѣсѣ ѿ: гдѣи совершѣнѣйшаа мѣдрѣствѣватѣи: Сѣтѣхъ: Кѣ тебѣ воззѣдохъ ѿчи моѣ: ѿ пакѣи тѣвѣжде сѣтѣхѣрѣ. Сѣтѣхъ: Помѣлѣи насъ гдѣи: Глѣсѣ ѿ: ѿзѣохъшаа смокѣбѣницы: Слава, ѿ нынѣ, глѣсѣ тѣойже: Вторѣю сѣвѣ: тѣже, нынѣ ѿпѣшѣлѣи: ѿ прѣвѣа ѿбычѣаа сѣ поклѣоны. ѿ по конѣчномъ трѣствѣомъ, ѿ по ѿчѣ насъ: гдѣи помѣлѣи, ѣи. тѣже, млѣтѣа, всѣсѣтѣа трѣце: ѿ бѣдѣи ѿма гдѣи: ѿ ѿпѣтѣ.

Сѣце оубо творѣмъ во вторникъ ѿ въ сѣдѣ.

[Зрѣ] На трапѣзѣ же ѿдѣимъ сѣхѣадѣнѣе, ѿ сѣмъ оубѣвлѣемъ. ѿ ѿкоже въ пѣрѣвѣю недѣлю сѣтѣгѣ сѣгѣ постѣа: сѣце ѿ въ сѣа днѣи, въ великіи понедеѣльникъ, во вторникъ ѿ въ сѣдѣ постѣитѣся подобѣтъ.

[Зрѣ] Вѣдѣти бо подобѣтъ, ѿакъ ѿ шѣстѣи великіи собѣрѣ повелѣ, сѣпѣнѣельныа сѣтѣи днѣи въ постѣ, ѿ млѣтѣвѣ, ѿ оумнѣнѣи сѣрдѣа сотѣворѣти вѣрнымъ: въ полѣнощи же великіа сѣбѣотѣы, ѿсѣтавлѣти постѣа, бѣжѣствѣеннымъ сѣвѣлѣствѣомъ матѣдѣю ѿ лѣцѣ: ѿвомъ оубо пѣздѣ въ сѣбѣотѣ глѣголанѣемъ, ѿвомъ же оубо трѣомъ глѣбѣокѣмъ, мѣдлѣемое намъ нѣощи напѣсѣющымъ.

ВЕЛИКО ПОВЕЧЕРЈЕ

Свештеник: Благословен Бог наш сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Слава Теби, Боже наш, слава Теби.

Царе Небески, Утешитељу, Душе Истине, Који си свуда присутан и све испуњаваш, Ризнице добара и Животодавче, дођи и усели се у нас, и очисти нас од сваке нечистоте, и спаси, Благи, душе наше.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дуго-ве наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Господе помилуј, **(12 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 4)

Када (Те) призивах, услишао си ме, Боже правде моје; у жалости распространио си ме. Смилуј се на ме, и услиши молитву моју. Синови људски, докле ћете бити тешка срца? Зашто волите сујету, и тражите лаж? А знајте да је Господ показао чудо на преподобноме Своме. Господ ће ме услишити када завапим к Њему. Гневите се и не грешите; го-ворите (тихо) у срцима својим, на постељама својим скрушите се. Принесите (Богу) жртву правде, и уздајте се у Господа. Многи говоре: Ко ће нам показати добра? Знаменова се на нама светлост Лица Твога, Господе. Дао си радост у срцу моме; умножише се плодови пшенице, вина и јелеја. У миру ћу уснути и починути, јер си ме Ти, Господе, јединога у нади настанио.

(Псалам 6)

Господе, немој ме јарошћу Твојом изобличити, нити ме гневом Твојим покарати. Помилуј ме, Господе, јер сам немоћан; исцели ме, Господе, јер се сметоше кости моје, и душа се моја смути веома. А Ти, Господе, докле ћеш? Окрени се, Господе, избави душу моју; спаси ме ради милости Твоје. Јер нема ко ће Те у смрти

Повечеріе Великое.

Сщѣнникъ: Благословѣнъ бѣхъ нашь, всегда, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь. Слава тебѣ бже нашъ, слава тебѣ.

Црю ѿбѣнныи, оутѣшителю, душе истинны, иже вездѣ съи, и вса исполнааи, сокровище блгнхъ и жнзни подателю, прѣиди и вселѣа въ ны, и ѡчисти ны ѿ всакиа скверны, и спси блже, души наша.

Сѣбѣи бже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертныи, помилуй насъ. трижды.

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Престѣла трѣце, помилуй насъ: гдн, ѡчисти грѣхн наша: вѣко, прости беззаконїа наша: сѣбѣи, посети и исцѣли немощи наша, имене твоегѡ ради.

Гдн помилуй, **трижды.**

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Оче нашъ, иже съи на несебхъ, да сватѣтса има твоє, да прѣидетъ црѣтвѣе твоє, да бдетъ бола твоа, ѣкѡ на неси и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесъ, и ѡстави намъ долги наша, ѣкоже и мы ѡставляемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщѣнникъ:

ѣкѡ твоє състь црѣтво и сила и слава, оца и си и стѣгѡ духа, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Чтецъ: Аминь.

Гдн помилуй, **ѣ.**

Слава оцѣ и си и стѡму духѣ, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прѣидите, поклонѣса црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонѣса и припадѣмъ хрѣтѣ, црѣви нашемѣ бгѣ.

Прѣидите, поклонѣса и припадѣмъ самомѣ хрѣтѣ, црѣви и бгѣ нашемѣ.

Псаломъ д.

Внегда призвати мнѣ, оубыша мѣ бгѣ правды моеа: въ скорби распространиа мѣ съи. оубедри мѣ, и оубыши млтвѣ мои. сынове человецестѣи, доколѣ тяжкосердѣи; всаю любите съетѣ, и ищете лжи; и оубѣдите, ѣкѡ оудви гдѣ прѣбнаго своего: гдѣ оубышитъ мѣ, внегда воззвати мнѣ къ немѣ. гнѣвайтеса, и не согрѣшайте: иже глаголете въ сердцахъ вашихъ, на ложахъ вашихъ оумилѣтеса. пожрите жертвѣ правды, и оуповайте на гдѣ. мнѡзи глаголютъ: кто ибѣтъ намъ блгаа; знаменаса на насъ свѣтъ лица твоегѡ, гдн. даа съи велѣїе въ сердце моему, ѿ плода пшеницы, вина и сѣла твоегѡ оумножишаса. въ мирѣ вкѡпѣ оуенѣ и пою: ѣкѡ ты гдн, сдѣнаго на оупованїи вселѣа мѣ съи.

Псаломъ е.

Гдн, да не ѣроствѣю твоєю ѡбличши мене, ниже гнѣвомъ твоимъ накажешши мене. помилуй мѣ гдн, ѣкѡ немощенъ съмъ: исцѣли ма гдн, ѣкѡ сматѡшаса кѡсти моа. и душа моа сматѣса сѣла: и ты гдн, доколѣ; ѡбрати ма гдн, избави душѣ мою, спси ма ради млти твоєа: ѣкѡ несть въ смерти помнѣаи тебе, во адѣ же кто

спомињати; и у аду ко ће Те славити? Уморих се у уздисању мојем, сваку ноћ квасим одар свој, сузама својим постељу моју обливам. Помути се од жалости око моје, остарих од свих непријатеља мојих. Одступите од мене сви који чините безакоња, јер услиша Господ глас плача мојега. Услиша Господ мољење моје, Господ молитву моју прими. Да се постиде и смуте сви непријатељи моји; да се поврате и што пре се постиде.

(Псалам 12)

Докле ћеш, Господе, заборављати ме до краја? Докле ћеш одвраћати Лице Своје од мене? Докле ћу се домишљати у души својој, мучити се у срцу своме дању и ноћу? Докле ће се узносити непријатељ мој нада мношћом? Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“ Они који ме угњетавају обрадоваће се ако посрнем. А ја се на милост Твоју уз-дах; обрадоваће се срце моје спасењу Твоме. Певаћу Господу - Добротвору моме, и псал-мопојаћу Имену Господа Вишњеге. Погледај, услиши ме, Господе Боже мој. Просветли очи моје, да не заспим на смрт; да не рекне непријатељ мој: „надјачао сам га.“

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

(Псалам 24)

Теби, Господе, уздигох душу моју, Боже мој, на Тебе се поуздах, да се не постидим до века. Да ми се не наругају непријатељи моји. Јер сви који Тебе очекују, неће се постидети. Нека се постиде они који узалуд безаконују. Путеве Твоје, Господе, покажи ми, и стазама Твојим научи ме. Упути ме на истину Твоју, и научи ме, јер си Ти Бог Спас мој, и Тебе очекујем васцели дан. Опомени се милосрђа Твога, Господе, и милости Твојих, јер су од века. Грех младости моје и незнања мога не спомени; по милости Својој помени ме Ти, ради доброте Твоје, Господе. Дobar је и праведан Господ, зато ће закону научити оне који греше на путу. Упутиће кротке на суд, научиће кротке путевима Својим. Сви су путеви Господњи милост и истина, онима који ишту завет Његов и све-дочанства Његова. Ради Имена Твога, Господе, очисти грех мој, јер је велик. Ко је тај човек који се боји Господа? Закон ће му да-ти (Бог) на путу који је изабрао. Душа ће се његова настанити у добру, и семе ће његово наследити земљу. Господ је тврђава онима који Га се боје, и завет Свој јавиће им. Очи су моје свагда ка Господу, јер ће Он избавити од замке ноге моје. Погледај на ме и помилуј ме, јер сам ја усамљен и сиромаш. Жа-лости срца мога умножише се; из невоља мојих избави ме. Види смирење моје и труд мој, и опрости све грехе моје. Види непријатеље моје како се умножише, и мржњом неправедном омрзнуше ме. Сачувај душу моју и избави ме; да се не постидим, јер се у Тебе поуздах. Незлобиви и праведни приањаху уза ме, јер Тебе очекујем, Господе. Избави, Боже, Израиља од свих невоља његових.

исповѣстася тебѣ; оутрѣдихася въздыханіемъ моимъ, и змыю на великъ нощь ложе мое, слезами моими портею мою ѡмочу. смятѣся ѡ ѿрочи Ѣко мое, ѡбетшахъ во вѣхъ врагѣхъ моихъ. ѡстѣпните ѡ мене вси дѣлающіи беззаконіе, ѡтѣхъ оубо оубыша гдѣ гласъ плача моего. оубыша гдѣ моленіе мое, гдѣ мѣтѣхъ моихъ прѣдътебѣ. да постыдѣтсѣя, и смятѣтсѣя вси врази мои: да возвратѣтсѣя, и оустыдѣтсѣя сѣлѡ скорѣе.

Псаломъ ѿ.

Докѡлѣ, гдѣи, заблудеши ма до конца; докѡлѣ ѡбращаеши лице твое ѡ мене; докѡлѣ положи советы въ душѣи моеѣи, болѣзнь въ сѣрдцѣи моемъ день и нощь; докѡлѣ вознесѣтсѣя врагъ мой на ма; прѣзри, оубыши ма гдѣи бже мой, просвѣти Ѣчи мои, да не когда оуби въ смертъ. да не когда речѣтъ врагъ мой: оукрѣпихася на него. стѣжающіи ми возрадуютсѣя, ѡще подвижутся. ѡзъ же на мѣтѣ твоѡ оуповахъ: возрадуютсѣя сѣрдце мое ѡ спсѣніи твоѡмъ. воспоѡ гдѣи блгодѣавшемъ мнѣ, и поѡ имени гдѣи вышнѡгѡ. Прѣзри, оубыши ма гдѣи бже мой, просвѣти Ѣчи мои, да не когда оуби въ смертъ: да не когда речѣтъ врагъ мой: оукрѣпихася на него.

Слава Ѣцѣи и снѣи и стѡму дхѣи, и нынѣи и прѣснѡи и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь. Ѣллиѣи, ѡллиѣи, ѡллиѣи, слава тебѣ бже. **Трижды.**

Гдѣи помилѣи, **трижды.**

Слава Ѣцѣи и снѣи и стѡму дхѣи, и нынѣи и прѣснѡи и во вѣки вѣкѡвъ. ѡминь.

Псаломъ ѿ.

Къ тебѣ гдѣи, воздвигохъ душѣи моѡ, бже мой на тѡ оуповахъ, да не постыжѣсѣя во вѣкѣи, ниже да посмѣютъ ми сѡ врази мои: ѡбо вси терпѣющіи тѡ, не постыдѣтсѣя. да постыдѣтсѣя беззаконнѣющіи вотще. пѣти твоѡ гдѣи, скажи ми, и стезѡмъ твоимъ научи ма. настѡви ма на истинѣ твоѡ, и научи ма: ѡтѣхъ ты ѣси бѣи спсѣи мой, и тебе терпѣхъ весь день. помани щедрѡты твоѡ гдѣи, и мѣти твоѡ, ѡтѣхъ ѡ вѣка сѣти. грѣхъ ѡночи моеѡ, и невѣдѣніѡ моеѡ не помани, по мѣти твоѡи помани ма ты, ради блгости твоѡ гдѣи. блгъ и правъ гдѣи, сего ради законоположитъ согрѣшающимъ на пѣти. настѡвнтъ крѡткѡи на сѣдѣи, научитъ крѡткѡи пѣтѣи своимъ. вси пѣти гдѣи мѣти и истина, взыскающимъ завѣта сего и свѣдѣніѡ сего. ради имене твоегѡ гдѣи, и ѡчисти грѣхъ мой, многъ бо сѣти. кто сѣти человекъ боѡи гдѣи; законоположитъ сѣи на пѣти, сегоже и звѡи. душа сего во блгнхъ водворитсѣя, и сѣма сего наследитъ зѣмлю. держава гдѣи боѡи сего, и завѣтъ сего ѡвѣитъ имъ. Ѣчи мои вынѣи ко гдѣи, ѡтѣхъ тоѡи исторгнетъ ѡ сѣти нѡзѣи мои. прѣзри на ма, и помилѣи ма, ѡтѣхъ сѣи нѡродъ и ницѣи сѣи ѡзъ. скѡрѣи сѣрдца моего оумножисѣя, ѡ нѣждѣи моихъ и зведи ма. виждѣи смиреніе мое и трѣдѣи мой, и ѡстѡви всѡ грѣхѣи моѡ. виждѣи врагѣи моѡ, ѡтѣхъ оумножисѣя, и ненавидѣннѣи неправеднымъ возненавидѣши ма. сохрани душѣи моѡ, и и зѡви ма, да не постыжѣсѣя, ѡтѣхъ оуповахъ на тѡ. незѡбенѣи и правѣи прилѣплѣхѣи мнѣ, ѡтѣхъ потерпѣхъ тѡ гдѣи. и зѡви бже, и ѡтѣхъ ѡ скорѣи сего.

(Псалм 30)

У Тебе се, Господе, поуздах, да се не постидим довека: праведношћу Твојом избави ме, и изведи ме. Приклони и ухо Твоје мени, похитај да ме избавиш. Буди ми бог Заштитник, и дом прибежишта, да се спасем. Јер тврђава моја и прибежиште моје Ти јеси; и ради Имена Твога упутићеш ме, и водићеш ме. Избавићеш ме од замке ове коју ми скрише, јер си Ти Заштитник мој, Господе. У руке Твоје предајем дух свој; избавио си ме, Господе, Боже Истине. Омрзнуо си оне који се држе сујетних идола. А ја се у Господа уздам. Радоваћу се и веселићу се милости Твојој. Јер си погледао на понижење моје, спасао си од невоља душу моју, и ниси ме предао у руке непријатеља, поставио си на ширину ноге моје. Помилуј ме, Господе, јер сам жалостан; помути се од јада око моје, душа моја и утроба моја. Јер ишчиле у муци живот мој, и године моје у уздасима; изнеможе у сиромаштву снага моја, и кости моје сатреше се. Код свих непријатеља мојих бејаш поруга, а нарочито суседима мојим; и страх познаницима мојим; они ко-ји ме видеше напољу, побегоше од мене. Заборављен бих као мртав у људском срцу, бејаш као сасуд разбијени. Јер слушах клевету од многих боравећих који около, када се окупише заједно на мене, договараше се да узму душу моју. А ја се у Тебе, Господе, на-дам; рекох: Ти си Бог мој. У руци Твојој је жреб мој; избави ме из руку непријатеља мојих, и од оних који ме гоне. Засијај Лицем Твојим на слугу Твога, спаси ме милошћу Твојом. Господе, да се не постидим, јер Тебе призивах; да се посраме безбожници, и да упадну у пакао. Нек занеме усне лажљиве, које говоре на праведника безакоње, у охолости и са поругом. Како је велико мноштво добротe Твоје, Господе, коју си припремио онима који Те се боје, коју чиниш онима који се уздају у Тебе, пред синовима човечи-јим. Сакрићеш их у скровишту Лица Твога од метежа људског; ставићеш их под кров од језика свадљивих. Благословен је Господ, јер чудесно показа милост Своју у граду утврђеном. А ја рекох у малоумности мојој: одбачен сам од очију Твојих. Ради тога си услишио глас мољења мога, када завапих к Теби. Љубите Господа, сви верни Његови, јер Господ истину тражи, и узвраћа онима који премного чине охолост. Будите бодри, и нека ојача срце ваше, свих вас који се надате у Господа.

(Псалм 90)

Који живи у помоћи Вишњега, под кровом Бога Небескога настаниће се. Рећи ће Господу: Заступник мој јеси Ти, и уточиште моје, Бог мој, и надаћу се у Њега. Јер ће те Он избавити од замке ловачке, и од речи метежне. Плећима Својим заклониће те, и под крилима Његовим надаћеш се; као оружјем окружиће те Истина Његова. Нећеш се бојати страха ноћнога, од стреле која лети по дану, од ствари која проходи у тами, од сусрета и демона подневнога. Пашће поред тебе хиљада, и десет хиљада с десне стране теби, а тебе се неће дотаћи; ипак ћеш очима твојим сагледати, и расплату грешника видећеш. Јер си Ти, Господе, надање моје; Вишњега си поставио за уточиште своје. Неће те зло дотаћи, и ударац се неће при-ближити стану твоме. Јер ће Анђелима сво-јим заповедити за тебе, да те сачувају на свима путевима твојим. На руке ћете узети, да се не спотакне нога твоја о камен. На аспида и змију отровну наступаћеш, и згазићеш лава и змаја. Јер се на Мене поуздао, и избавићу га; покрићу га, јер позна Име Моје. Призваће Ме, и услишаћу га; са њиме ћу бити у невољи, избавићу га, и прославићу га. Дугим данима (живота) испунићу га, и показаћу му спасење Моје.

Псаломъ ѿ.

На тѣ гдѣи оуповахъ, да не постыжѣса во вѣкы, правдою твоєю избави мѧ, ѿ немѣи ма. приклонѣи ко мнѣ оухо твоє, оукори избави мѧ. бѣди мѣи въ бѣга защитителя, ѿ въ домы пренебжнща, ѣже спсѣти ма. ѣакъ держава моѧ, ѿ пренебжнща моѧ ѣси ты: ѿ ѿмене твоегѡ радѣи настѣвнши мѧ, ѿ препитѣши мѧ. избедѣши мѧ ѡ сѣтѣи сеѧ, ѿже скрѣпша мѣи: ѣакъ ты ѣси защититель мой гдѣи. въ рѣцѣ твоѣи предложѣ дѡхъ мой: избавилъ мѧ ѣси гдѣи бѣже истинны. возненавидѣлъ ѣси хранѣщима сѣтѣи вѡтщѣ: ѣзъ же на гдѣи оуповахъ. возрадѡуся ѿ возвеселюся ѡ мѣтѣи твоѣи, ѣакъ призракъ ѣси на смиреніе моѧ, спѣлъ ѣси ѡ надеждѣ дѡшѡ мой. ѿ неѣси мене затворилъ въ рѣкѣхъ вражѣихъ, постѣвилъ ѣси на пространнѣхъ нѡзѣхъ моихъ. помилѡи мѧ гдѣи, ѣакъ скорбѣлю, смѣтѣла ѣакоутию око моѧ, дѡша моѧ ѿ оутрѡба моѧ. ѣакъ исчезѣ въ болѣзнь жнѡбѡтъ мой, ѿ лета моѧ въ воздыханіихъ: ѿнемѡже нищетоу крѣпость моѧ, ѿ кѡсти моѧ смѣтѡшама. ѡ вѣхъ врагъ моихъ бѣхъ поношеніе, ѿ соудомъ моихъ сѣлѡ, ѿ страхъ знаѣмымъ моихъ: видѡщѣи мѧ вѡнъ бѣжаша ѡ мене. забвенъ бѣхъ ѣакъ мѣртвъ ѡ сѣрца, бѣхъ ѣакъ соудъ погубленъ. ѣакъ слышѡхъ гажденіе многихъ жнѡбѡщихъ оукрѣств: внигда обратѣша ѿ мѧ въ оупѣ на мѧ, прѣити дѡшѡ мою советѡша. ѣзъ же на тѣ гдѣи оуповахъ, рѣхъ: ты ѣси бѣгъ мой. въ рѣкѣ твоѣи жребѣи мои, избави мѧ ѿ рѣкѣи врагъ моихъ, ѿ ѡ гонѡщихъ мѧ. просвѣти лице твоє на раба твоегѡ, спсѣи ма мѣтѣи твоѣи. гдѣи, да не постыжѣса, ѣакъ призвѣхъ тѧ, да постыдѡтъса нечестѣивѣи, ѿ снѡдѡтъ въ ѡдъ. неѣмы да вѡдѡтъ оустны льстѣивыма, глаголющима на праведнаго беззаконіе, гордыню ѿ оуничженіемъ. коль многое множетво елѡгѡти твоѣа гдѣи, ѿже скрѣпѣи ѣси боѡщымъ тебѣ, соудѣлаъ ѣси оуповающимъ на тѧ, прѣдъ сыныи человеѣческии. скрѣпѣши ѿхъ въ тайнѣхъ лица твоегѡ ѡ мѣтѣжа человеѣческа: покрѣпѣши ѿхъ въ крѡвѣхъ ѡ прѣрѣкѡнѣи ѡзыкъ. елѡгѡловенъ гдѣи, ѣакъ оуднѣи мѣтѣи своѣи во градѣхъ ѡграженѣи. ѣзъ же рѣхъ во изѣтѡплѣніи моѣмъ, ѡвѣрженъ ѣсмь ѡ лица оуѣи твоѣи: сегѡ радѣи оуслѣшалъ ѣси гласъ мѣтѣи моѧ, внигда воззвѣхъ къ тебѣ. возлюбѣте гдѣи вѣи прѣбѣи егѡ, ѣакъ истинны възыскаѣтъ гдѣи ѿ воздаѣтъ ѿзлѣше творѡщымъ гордыню. мѡжайтѣса, ѿ да крѣпѣтѣса сѣрдце ваше, вѣи оуповающимъ на гдѣи.

Псаломъ ѿ.

Живѣи въ помоции вѣшнагѡ, въ крѡвѣхъ бѣи нѣнагѡ водворѣтѣса. речѣтъ гдѣви: застѡпникъ мой ѣси, ѿ пренебжнща моѧ, бѣгъ мой, ѿ оуповаю на него. ѣакъ тѡи избавитѣ тѧ ѡ сѣтѣи лѡбчи, ѿ ѡ словесѣ мѣтѣжна. плѣцма своѣи ѡсѣнитѣ тѧ, ѿ подъ крилѣхъ егѡ надѣшнѣса. оуджѣемъ ѡвѣдетѣ тѧ истинна егѡ, не оубѡишнѣа ѡ страхѡи ноцнѡгѡ, ѡ стрѣлыи летѡщѣи во дни, ѡ вѣщи во тѣмѣхъ прѣходѡщѣи, ѡ сѣрца ѿ бѣса полѡденнагѡ. падѣтъ ѡ страныи твоѣа тѣисѡца, ѿ тѣма ѡдѣснѡю тебѣ, къ тебѣ же не приблѣжитѣса. ѡбѡче оуѣма твоѣи смѡтритѣши, ѿ воздѡаніе грѣшникѡвъ оузритѣши. ѣакъ ты гдѣи, оупованіе моѧ, вѣшнаго положилъ ѣси пренебжнща твоѣи. не прѣидѣтъ къ тебѣ слѡ, ѿ раѣна не приблѣжитѣса тѣлесѣи твоемѡ. ѣакъ ѡглѡмѣи своѣи заповѣствѣ ѡ тебѣ, сохраниѣти тѧ во вѣхъхъ пѡтѣхъ твоѣихъ. на рѣкѣхъ вѡзмѡтъ тѧ, да не когда прѣткнѣши ѡ камень нѡгѡ твоѡ. на ѡпѣда ѿ касѣлика настѡпнши, ѿ попереши льва ѿ смѣла. ѣакъ на мѧ оупѡва, ѿ избавлю ѿ: покрѣпѣю ѿ, ѣакъ познѡ ѿ ма моѧ: воззовѣтъ ко мнѣ, ѿ оуслѣшѡ егѡ: сѣ нимъ ѣсмь въ искѡрѣнѣи, ѿзлѣ егѡ: ѿ прослѣблю егѡ: долготѡу днѣи ѿсполню егѡ, ѿ глѡву ѣмѡ спсѣніе моѧ.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Алилуја, Алилуја, Алилуја, слава Теби, Боже. (3 пута.)

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Тада почињемо говорити следеће стихове (течно, без певања, ако је изван Велике Четрдесетнице; а ако је унутар ње, онда их певају оба хора), са слаткопојањем, полако, и високим гласом.

Почиње Први хор овако:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Други хор, исто.

Тако по реду сваки хор свој стих. Опет Први хор:

Послушајте до крајева земље. Јер је с нама Бог.

Па Други хор:

Моћници, покорите се. Јер је с нама Бог.

Ако ли опет ојачате, опет побеђени бићете. Јер је с нама Бог.

И замку коју замислите, разориће Господ. Јер је с нама Бог.

И реч коју изговорите, неће остати у вама. Јер је с нама Бог.

А страха вашег нећемо се бојати, нити ћемо се збунити. Јер је с нама Бог.

Господа пак Бога нашега, Њега ћемо светковати, и Он ће нам бити страх. Јер је с нама Бог.

И ако на Њега будем се надао, биће ми на освећење. Јер је с нама Бог.

И уздаћу се у Њега, и спасићу се Њиме, Јер је с нама Бог.

Ево ја и деца коју ми даде Бог. Јер је с нама Бог.

Народ који седи у тами, виде Светлост велику. Јер је с нама Бог.

Који живите у земљи и сенци смрти, Светлост ће обасјати вас. Јер је с нама Бог.

Јер нам се Дете роди, Син нам се даде. Јер је с нама Бог.

Њему је власт на рамену Његовом. Јер је с нама Бог.

И мира Његовог нема границе. Јер је с нама Бог.

И назива се име Његово - Великог Савета Ангел. Јер је с нама Бог.

Чудан, Саветник. Јер је с нама Бог.

Бог Моћни, Властодржац, Кнез мира. Јер је с нама Бог.

Отац будућега века. Јер је с нама Бог.

Кад се заврше стихови, пева се опет:

С нама је Бог, разумите народи, и покорите се. Јер је с нама Бог.

Први хор:

Слава... С нама је Бог...

Други хор:

И сада... С нама је Бог... Тада оба хора заједно: Јер је с нама Бог.

И одмах следеће тропаре:

Први хор:

Прошавши дан, благодарим Ти, Господе; вече са ноћију, даруј ми без греха, Спасе, и спаси ме.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.
 ѿлладѣа, ѿлладѣа, ѿлладѣа, слава тебѣ бже. **Трѣжды.**

Гдѣ помѣдѣи, **трѣжды.**

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу, и нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.

Тѣже начинѣемъ глаголати стѣхѣ со сладкопѣніемъ, не скорѣ, и великимъ гласомъ.

Первыѣ лиѣкъ: Сз нами бгѣ, раздѣлѣйте гзыцы, и покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Вторыѣ лиѣкъ, тожде. Тѣже по чѣну кѣждо лиѣкъ своѣ стѣхѣ.

Первыѣ лиѣкъ: Оуслышѣте до послѣднихъ землѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Вторыѣ лиѣкъ: Могуѣи покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

ѿще бо пѣки возмѣжете, и пѣки побѣждѣни бдѣте: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѣже ѿще совѣтъ совѣщавѣте, разорѣтъ гдѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И слово, ѣже ѿще возглаголетѣ, не пребдѣтъ въ вѣсѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Стрѣха же вѣшегѣ не оубоѣмѣа, ниже смдѣтѣмѣа: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Гдѣ же бѣа нашегѣ того ѿстѣмъ, и тоѣ бдѣтъ намъ въ стрѣхѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѿще на него надѣаа бдѣ, бдѣтъ мнѣ во ѿщѣніе: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И оуповѣа бдѣ на него, и спадѣа ѣмъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Сѣ ѿзз и дѣтѣи, ѣже мѣ дадѣ бгѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Людѣ ходѣиѣи во тѣмѣ, видѣша свѣтъ вѣліи: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Жнеѣиѣи во странѣ и сѣни смѣртѣи, свѣтъ возѣлетѣ на вы: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Гѣкѣ Ѡтроѣа родѣа намъ, сѣнъ, и дадѣа намъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Ѣгѣже начѣльство бѣсть на рамѣ ѣгѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И мѣра ѣгѣ нѣсть предѣла: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И нариѣтѣа ѣма ѣгѣ, велиѣа совѣта ѿгѣа: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Чдѣенъ совѣтѣникъ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Бгѣ крѣпокъ, властѣтель, начѣльникъ мѣра: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Ѡцѣ бдѣдѣагѣ вѣка: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

Исполнившымъ же са стѣхѣмъ, ѣкѣ предрѣѣа, поѣтѣа:

Сз нами бгѣ, раздѣлѣйте гзыцы, и покарѣйтеца: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И пѣки ѣдинѣю ѿ Ѡвоѣ лиѣкъ.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣому духу.

Первыѣ лиѣкъ: Сз нами бгѣ.

И нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѣвъ. ѿмѣнь.

Вторыѣ, тожде: Сз нами бгѣ.

Тѣже двѣ лиѣка вкдѣ: Гѣкѣ сз нами бгѣ.

И ѿѣе настоѣщымъ тропарѣ.

Первыѣ лиѣкъ: Дѣнь прѣшѣдъ, блгодарю тѣа гдѣ, вѣчеръ, прошѣ, сз нѣщѣю безъ грѣхѣа
 подѣждѣ мѣ сѣсе, и сѣси ма.

Други хор:

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Прошавши дан, славословим Те, Владико, вече са ноћију, без саблазни даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Оба хора:

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Прошавши дан, песмословим Те, Свети, вече са ноћију, без зависти даруј ми, Спасе, и спаси ме.

Бестелесне природе Херувими, неућутним песмама Тебе славослове. Шестокрилна жива бића Серафими, непрестаним гласима Тебе преузносе. Анђеоске све војске, трисветим песмама Тебе похваљују. Јер си Ти пре свију Сушти Отац, и Сабеспочетног имаш Твојега Сина. И Равночасног носиш Духа Живота, Тројице јављајући неразделљивост. Пресвета Дјево, Мати Божја, и ви Очевидци и Служитељи Логоса. Пророка и Мученика сви хорови, који бесмртни имате живот. За све се молите усрдно, јер сви ми јесмо у бедама. Да Преподобни и Богоносни Оци наши, Пастири и Учитељи васељене, молите за нас грешне.

И одмах, нижим гласом:

Верујем у једнога Бога Оца, Сведржитеља, Творца неба и земље и свега видљивог и невидљивог. И у једнога Господа Исуса Христа, Сина Божјега, Јединородног, од Оца рођеног пре свих векова, Светлост од Светлости, Бога истинитог од Бога истинитог, рођеног, не створеног, јединосушног Оцу, кроз Кога је све постало. Који је ради нас људи и ради нашега спасења сишао с небеса, и оваплотио се од Духа Светога и Ма-рије Дјеве, и постао човек. И Који је распет за нас у време Понтија Пилата, и страдао и био погребен. И Који је васкрсао у трећи дан, по Писму. И Који се вазнео на небеса и седи с десне стране Оца. И Који ће опет доћи са славом, да суди живима и мртвима, Његовом царству неће бити краја. И у Духа Светога, Господа, Животвор-ног, Који од Оца исходи, Који се са Оцем и Сином заједно поштује и заједно слави, Који је говорио кроз пророке. У једну, свету, саборну и апостолску Цркву. Исповедам једно крштење за опроштење грехова. Чекам васкрсење мртвих. И живот будућега века. Амин.

И одмах ове стихове: Пресвета Владичице...

Први стих се говори 3 пута, сви остали 2 пута, а последњи: И помилуј нас (1 пут.)

Пресвета Владичице Богородице, моли за нас грешне.

Све Небеске Силе светих Анђела и Арханђела, молите за нас грешне.

Свети Јоване, Пророче и Претече и Крститељу Господа нашег Исуса Христа, моли за нас грешне.

Свети славни Апостоли, Пророци и Мученици, и сви Свети, молите за нас грешне.

Свети Словенски Првосветитељи и Учитељи Кирило и Методије, Клименте и Науме, Ангеларије, Саво и Горазде, молите за нас грешне.

Свети Српски Просветитељи и Учитељи, Симеоне Мироточиви, Светитељу Саво, Арсеније, Максиме, Василије, Петре, молите за нас грешне.

Свети Српски Мученици и Новомученици, Јоване Зетски, Лазаре Косовски, Стефане

Второй ѿнок: Слава Ѿцѣ ѿ сѣи ѿ сѣомѣ дхѣ.

Дѣнь прешѣдз, славослѣблю тѣ вѣко, вѣчерз, прошѣ, съ нѣцїю безсѣблѣзности поѣждѣ мѣ сѣсе, ѿ сѣси ма.

Два ѿнка: ѿ нынѣ ѿ прїснѣ ѿ во вѣки вѣкѣвз. ѿмнѣ.

Дѣнь прешѣдз, пѣснослѣблю тѣ сѣѣи, вѣчерз, прошѣ, съ нѣцїю ненавѣтѣнз поѣждѣ мѣ сѣсе, ѿ спасї ма.

Безплѣтноѣ сѣстѣствѣ херѣвїмское, немѣлчнѣмн пѣснѣмн тѣ славослѣбѣтз. шестѣокрїпльнѣ жнѣвѣтнѣ сѣрафїмн, непрестѣннѣмн глѣсы тѣ превознѣсѣтз: ѿггѣлѣвз же всѣ вѣннѣства трнѣтїѣмн пѣснѣмн тѣ восхвалѣютз. прѣжде во всѣхз сѣи сѣи Ѿцз, ѿ сѣезначѣльна ѿмѣшн тѣвоеѣ сѣа: ѿ равночѣстнѣ носѣи дхѣ жнѣзнн, трѣцѣ ѿвлѣешн нераздѣльное. прѣстѣлѣ дѣво мѣтн бѣжїа, ѿ ѿже слѣва самѣвнѣдѣцѣ ѿ слѣгн: прѣрѣокз же ѿ мѣтнѣкз всн ѿлѣцѣ, ѿкѣ безмѣртнѣ ѿмѣщѣ жнѣзнѣ: ѿ всѣхз молнѣтѣсѣ прнлѣжнѣ, ѿкѣ всн сѣсмѣ вѣ бѣдѣхз. да прѣлѣстнѣ ѿзѣвлѣшѣсѣ лѣкѣвагѣ, ѿггѣлѣскѣю вопїѣмз пѣснѣ: сѣѣи, сѣѣи, сѣѣи, трнѣтїѣ гдн, помнѣлѣ ѿ сѣи нѣсз, ѿмнѣ.

ѿ ѿѣе ннѣзнѣмз глѣсѣмз, ѿспѣвѣданїе вѣрѣ:

Вѣрѣю во сѣднѣаго бѣа Ѿцѣ всѣдѣржнѣтѣлѣ, тѣворцѣ нѣѣ ѿ землн, вѣднѣмѣмз же вѣѣмз ѿ невѣднѣмѣмз. ѿ во сѣднѣаго гдѣ ѿнѣа хрѣтѣ, сѣа бѣжїа, сѣднѣорѣднѣа, ѿже ѿ Ѿцѣ рѣждѣннѣа прѣжде всѣхз вѣкз: свѣтѣа ѿ свѣтѣа, бѣа ѿстннѣа ѿ бѣа ѿстннѣа, рѣждѣннѣа, не сѣтѣворѣннѣа, сѣднѣносѣщнѣа Ѿцѣ, ѿмѣже всѣа бѣшѣа. нѣсз рѣдн чѣловѣкз, ѿ нѣшегѣ рѣдн сѣсѣнїа, сѣшѣдшѣа съ нѣсз, ѿ воплѣтнѣвшѣагоѣа ѿ дхѣ сѣтѣа ѿ мѣрїн дѣвѣ, ѿ вѣчѣловѣчшѣагоѣа. распѣтѣаго же за нѣ прн понтїѣстѣлѣмз пїлѣтѣ, ѿ стѣрадѣвшѣа, ѿ погрѣбѣннѣа, ѿ воисѣрѣшѣаго вѣ трѣтїѣ дѣнь по писѣнїѣсѣмз. ѿ возшѣдшѣаго на нѣсѣа, ѿ сѣдѣащѣа ѿдѣснѣю Ѿцѣ. ѿ пѣкн гѣадѣщѣаго сѣо сѣлѣвоѣ, сѣднѣтн жнѣвѣмз ѿ мѣсѣртѣвѣмз, сѣгѣѣже цѣрѣтѣвїю не вѣдѣтз концѣ. ѿ вѣ дхѣ сѣтѣаго, гдѣа, жнѣвѣтѣворѣащѣаго, ѿже ѿ Ѿцѣ нѣхѣдѣащѣаго, ѿже сѣо Ѿцѣмз ѿ сѣномз сѣпоклнѣѣма ѿ сѣлѣвнѣма, глѣголѣвшѣаго прѣрѣокн. во сѣднѣѣ сѣтѣю сѣбѣорнѣю ѿ ѿплѣскѣю цѣрѣковѣ. ѿспѣвѣдѣю сѣднѣно крѣщѣнїѣ, во ѿстѣвлѣнїѣ гѣрѣхѣвз. чѣю воисѣрѣнїа мѣртѣвѣхз: ѿ жнѣзнн вѣдѣщѣагѣ вѣкѣ. ѿмнѣ.

ѿ ѿѣе, Прѣстѣлѣ: всѣа глѣголѣтѣсѣ по двѣждѣ, крѣмѣ Прѣстѣлѣ вѣлѣцѣ, сѣже глѣголѣтѣсѣ трнѣждѣ.

Прѣстѣлѣ вѣлѣцѣ бѣѣ, молнѣ ѿ нѣсз гѣрѣшнѣхз.

Всѣа нѣвнѣа снѣлы сѣтѣхз ѿггѣлз ѿ ѿрхѣлѣггѣлз молнѣтѣ ѿ нѣсз гѣрѣшнѣхз.

Сѣѣи ѿ ѿаннѣ прѣрѣоче, ѿ прѣтѣче, ѿ крѣтнѣтѣлѣу гдѣа нѣшегѣ ѿнѣа хрѣтѣа, молнѣ ѿ нѣсз гѣрѣшнѣхз.

Сѣтнѣ сѣлѣвннѣа ѿплн, прѣрѣоцѣ ѿ мѣтнѣцѣ, ѿ всн сѣтнѣ, молнѣтѣ ѿ нѣсз гѣрѣшнѣхз.

Прѣвѣннѣа ѿ бѣгонѣсннѣа Ѿтѣцѣа нѣашн, пѣсѣтѣрїѣ ѿ оѣчнѣтѣлїѣ всѣлѣннѣа, молнѣтѣ ѿ нѣсз гѣрѣшнѣхз.

Дечански, Авакуме и Пајсије, Страдалници Глински и Јадовински, Јасеновачки и Пребиловачки, и сви Новомученици Косовско-метохијски, молите за нас грешне.

Овде се говори и Свети храма.

Непобедива и неуништива и Божанска сило Часнога и Животворнога Крста, не остави нас грешне. Боже, очисти нас грешне. И помилуј нас.

Чтец:

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

И певамо тропар Празника; иначе, певамо ове Тропаре:

У Понедељак и у Среду увече, на глас 2:

Просвети очи моје, Христе Боже, да не заспим на смрт, да не рекне непријатељ мој: надјачао сам га.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Заступник душе моје буди, Боже, јер ходим усред многих замки; избави ме од њих, и спаси ме, Благи, као Човекољубац.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Богородичан:

Пошто немамо смелости због премногих грехова наших, Ти, Богородице Дјево, моли од Тебе Рођенога; јер много може молитва Матерња пред милосрђем Владике. Не презри молбе грешних, Свечиста, јер је Милостив и моћан да спасе, Он Који је и страдати за нас изволео.

Господе помилуј. **(40 пута.)**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Јереј: Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исуса Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитву ову Василија Великог:

Господе, Господе, Који си нас избавио од сваке стреле која лети дању, избави нас и од сваке ствари која проходи у тами. Прими жртву вечерњу - руку наших уздање. Удостој

нас да и ноћно попрште беспорочно прођемо, неискушани од зла; и избави нас од сваке смућености и бојазни, који нам ђаво причињава. Даруј душама нашим умиљење, и мислима нашим старање о испитивању на страшном и праведном Суду Твоме. Прикуј тела наша страху Твоме, и умртви удове наше што су на земљу, да се и почивањем у сну просветлимо гледањем судова Твојих. Одагнај пак од нас свако маштање неприкладно, и штетну похоту. И подигни нас у време молитве, утврђене у вери, и напредујући у заповестима Твојим, благовољењем и добротом Јединороднога Сина Твога, са Којим си благословен, са Пресветим и Благим и Животворним Твојим Ду-хом, сада и увек и у векове векова. Амин

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

(Псалам 50)

Помилуј ме, Боже, по великој милости Својој, и по обиљу милосрђа Свога очисти безакоње моје. Опери ме добро од безакоња мога, и од греха мога очисти ме. Јер безакоње моје ја знам, и грех је мој стално преда мном. Тебијединоме сагреших, и зло пред Тобом учиних. Да се оправдаш у речима Својим, и победиш када будеш судио. Гле, у безкоњу зачет бих, и у гресима роди ме мати моја. Гле, истину љубиш, и јављаш ми непознатости и тајне премудрости Твоје. Покропи ме исопом, и очистићу се; умиј ме, и бићу бељи од снега. Дај ми да слушам радост и весеље, да се обрадују кости потрвене. Одврати лице Твоје од грехова мојих, и сва безакоња моја очисти. Срце чисто саздај у мени, Боже, и Дух прав обнови у утроби мојој. Не одбаци ме од лица Твога, и Духа Твога Светога не одузми од мене. Дај ми радост спасења Твога, и Духом пле-менитим учврсти ме. Научићу безаконике путевима Твојим, и безбожници ће се обратити к Теби. Избави ме од крви, Боже, Боже спасења мога, обрадоваће се језик мој прав-ди Твојој. Господе, отвори усне моје, и уста моја казиваће хвалу Твоју. Јер да си хтео жртве, ја бих Ти принео; за жртве паљенице не мариш. Жртва је Богу дух скрушен; срце скрушено и унижено Бог неће одбацити. По благовољењу Своме, Господе, чини добро Сиону, и нека се подигну зидови Јерусалим-ски. Тада ћеш благоволити жртву правде, приносе и жртве свеспаљенице, тада ће принети на жртвеник Твој теоце.

(Псалам 101)

Господе, услиши молитву моју, и вапај мој Теби да дође. Не одврати Лице Твоје од мене; у дан када сам жалостан, приклони ми ухо Твоје; у дан када Те призовем, брзо ме услиши. Јер ишчезоше као дим дани моји, и кости моје као суве гране сасушише се. Покошен бих као трава, и исахну срце моје, јер заборавих јести хлеб свој. Од гласа уздиса-ња мога, прилепи се кост моја месу моме. Постадох сличан роди у пустињи, бејаш као ноћна врана на зидинама; бдех и бих као птица, усамљена на крову (куће). Сав дан ми се ругаху непријатељи, и који ме хвалише заклињаху се против мене. Јер прашину као хлеб једох, и пиће своје с плачем мешах, пред лицем гнева Твога и срџбе Твоје, јер уздигавши, низвргао си ме. Дани моји као дим

всѣкаго смущеніа и боѣзни, ѣже ѿ дѣвола на мѣх прѣбывающіа. дѣрѣи дѣшамъ нашимъ оумнленіе, и помысламъ нашимъ попеченіе, ѣже на страшнѣмъ и прѣведнѣмъ твоёмъ едѣ испытаніа. пригвозди страхъ твоёмъ плоти наша, и оумертви оуды наша едѣ на земли: да и соннымъ безмолвіемъ просвѣтити мѣх зрѣніемъ едѣбъ твоихъ. ѿнми же ѿ насъ всѣкое мечтаніе неподобное, и похоть вѣднѣ. возстави же насъ во время молитвы, оутверждены въ вѣрѣ, и прѣспѣвающіа въ заповѣдехъ твоихъ, бѣговолѣніемъ, и бѣгостію едннороднаго сѣа твоего: съ нимже бѣгословенъ еси, съ прѣсѣтымъ, и бѣгимъ, и животворѣщимъ твоимъ дѣхомъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ, аминь.

Прѣидите, поклонітеся црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣидите, поклонітеся и припадѣмъ хртѣ, црѣви нашемъ бгѣ.

Прѣидите, поклонітеся и припадѣмъ самому хртѣ, црѣви и бгѣ нашемъ.

Тѣже ѿломы ꙗ.

Помнѣи мѣ еѣе, по величѣи мѣлости твоеѣи и по мнѣжествѣ щедрѣтѣ твоихъ ѡчисти беззаконіе моѣ. наипѣче ѡмнѣи мѣ ѿ беззаконіа моего, и ѿ грѣха моего ѡчисти мѣ. ѣакъ беззаконіе моѣ азъ знаю, и грѣхъ мой предо мною естѣ вѣднѣ. тебе едннѣ согрѣшихъ, и лѣкавое предѣ тобою сотворихъ, ѣакъ да ѡправдѣши мѣ во словесехъ твоихъ, и побѣдиши, внегда едѣти ти. еѣ бо въ беззаконіихъ зачатъ есмь, и во грѣсѣхъ роди мѣ мати моѣ. еѣ бо истинѣ возлюбилъ еси, безвѣстна и тайна прѣмудрости твоеѣи ѣвилъ мнѣ еси. ѡкропиши мѣ ѡчѣшомъ, и ѡчищѣши мѣ, и пѣче снѣга оубѣлѣши мѣ. едѣхъ моёмъ даи радость и веселіе, возрадуются кости смиренныа. ѡврати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѣ беззаконіа моѣ ѡчисти. сердце чисто сознѣди во мнѣ еѣе, и дѣхъ правъ ѡбнови во оутробѣ моѣи. не ѡвѣржи мене ѿ лица твоего, и дѣхъ твоего стѣго не ѡнми ѿ мене. возрадуй мѣ радостію спѣніа твоего, и дѣхомъ бѣннмъ оутверди мѣ. наѣхъ беззаконныа пѣтѣмъ твоимъ, и нечестивѣи къ тебе ѡвратѣтѣся. избѣви мѣ ѿ кровей еѣе, еѣе спѣніа моего, возрадуются ѡзыкъ мой правдѣ твоеѣи. гдѣ, оустнѣ мои ѡвѣрзешн, и оустѣ моѣ возрадуются хвалѣ твоѣи. ѣакъ ѣще бы вохотѣлъ еси жѣртвы, далъ быхъ оубѣ: всеожженіа не бѣговолѣши. жѣртва бгѣ дѣхъ сокрѣшенъ: сердце сокрѣшенно и смиренно бгѣ не оумнчижитъ. оубѣжи гдѣ, бѣговолѣніемъ твоимъ сѣѣна, и да сознѣдѣтѣя стѣбны іерлѣмскіа. тогда бѣговолѣши жѣртвѣ правды, возношеніе и всеожѣгѣма: тогда возложѣтѣ на олтарѣ твоѣи тельцы.

ѿломы ꙗ.

Гдѣ, оубѣши молитвѣ мою, и вопль мой къ тебе да прѣидетъ. не ѡврати лица твоего ѿ мене: вѣньже ѣще дѣнь скорбѣю, приклонѣи ко мнѣ оубѣ твоѣ: вѣньже ѣще дѣнь призовѣ тѣ, скорѣю оубѣши мѣ. ѣакъ исчезѣша ѣакъ дѣмъ днѣ мои, и кости моѣ ѣакъ едѣшило сохѣшасѣ. оубѣвенъ быхъ ѣакъ трава, и ѣзѣше сердце моѣ, ѣакъ забѣхъ снѣсти хлѣбъ мой. ѿ гласа въздыханіа моего, прильпѣи кость моѣ плоти моѣи. оуподобнѣши неѣсыти пѣстѣннѣи, быхъ ѣакъ ноцнѣи вранъ на нѣрѣци. едѣхъ, и быхъ ѣакъ птица, ѡбѣщасѣ на зѣ. вѣсь дѣнь поношахъ мнѣ вранѣ мои, и хвалѣщѣи мѣ мною клѣнахѣсѣ. занѣ пѣпелъ ѣакъ хлѣбъ едѣхъ, и пнѣтѣ моѣ съ плачемъ раствѣрахъ. ѿ лица гнѣва твоего и ѣрости твоеѣи, ѣакъ вознесъ ннзѣргѣ мѣ еси. днѣ мои ѣакъ

прођоше, и ја као трава изсахнух. А Ти, Господе, до века остајеш, и спомен је Твој из нараштаја у нараштај. Кад услишиш поми-ловаћеш Сиона, јер је време смилovati се на њега, јер је дошло време. Јер омиле слугама Твојим камење његово, и за прах његов сажалиће се. И уплашиће се народи Имена Твога, Господе, и сви цареви земаљски Славе Твоје. Јер ће Господ сазидати Сион, и јавити се у Слави Својој. Погледа на молитву смирених, и не презре мољење њихово. Да се напише ово потоњем нараштају, а народ који се изграђује хвалиће Господа. Јер погледа са висине свете Своје, Господ са неба на земљу погледа, да чује уздисање сужања, да одреши синове усмрћених. Да би објавили Име Господње на Сиону, и хвалу Његову у Јерусалиму, када се саберу народи заједно, и цареви да служе Господу. Одговорио му је на путу моћи његове. Малобројност дана мојих објави ми; не узведи ме у преполовљење дана мојих. Кроз нараштај нараштаја лета су Твоја. У почетку си ти, Господе, земљу основао; и дела руку Твојих су небеса. Она ће проћи, а Ти остајеш; и све ће као одећа оветшати, и као хаљину савићеш их, и измениће се. А Ти си исти, и година Твојих неће нестати. Синови слугу Твојих настаниће се, и семе њихово ће до века добро напредовати.

Молитва Манасије цара Јудиног:

Господе Сведржитељу, Боже отаца наших, Аврамов и Исаков и Јаковљев, и семена њиховог праведнога. Који си створио небо и земљу са свом лепотом њиховом, Који си свезао море речју заповести Твоје, Који си затворио бездан и запечатио га страшним и славним Именом Твојим; Ти Кога се сви боје и трепте од лица силе Твоје; јер нико не може стајати пред величанством славе Твоје, и неподношљива је жестина претње Твоје грешницима, и неизмерна је и неиспитива милост обећања Твога. Јер си Ти Господ Вишњи, Милосрдан, Дуготрпељив и Многомилостив, и жалиш због злоба људских. Ти си, Господе, по мноштву доброте Твоје, обећао покајање и опроштење онима који Ти сагрешеше, и мноштвом милосрђа Твога одредио си по-кајање грешницима за спасење. Ти, дакле, Господе Боже Сила, ниси одредио покајање праведнима, Авраму и Исаку и Јакову, који ти не сагрешеше, него си одредио покајање мени грешноме, јер сагреших више од песка морскога. Умножише се безакоња моја, Господе, умножише се безакоња моја, и нисам достојан погледати и видети висину небеску због мноштва неправди мојих, будући све-зан многим оковима железним, да не могу уздићи главу своју, и нема ми олакшања. Јер изазвах срџбу Твоју, и зло пред Тобом учи-них, не чинивши вољу Твоју, и не сачувавши заповести Твоје. И сада, преклањам колена срца свога, тражећи од Тебе благости: Сагреших, Господе, сагреших, и знам моја безакоња. Но иштем молећи се: Опрости ми, Господе, опрости ми, и немој ме погубити са безакоњима мојим, нити ћеш до века у гневу задржати зла моја, нити ме осудити у дубине земље. Јер си Ти, Боже, Бог оних који се кају, и на мени ћеш пројавити сву доброту Твоју, јер ћеш ме као недостојнога спасити, по многој милости Твојој, и хвалићу Те свагда у све дане живота мога. Јер Теби певају све Силе Небеске, и Твоја је слава у векове векова. Амин.

сѣнь оуклонішася, ѿ азъ ѿакъ сѣно ѿзехохъ. ты же гдѣи, во вѣкъ пребываеши, ѿ пѣмать твоѡ въ родъ ѿ родъ. ты воокрѣеъ оуцѣдрнши сїѡна: ѿакъ время оуцѣдрити єгѡ, ѿакъ прїиде время. ѿакъ блговолїша рабѣи твоѣи каменїе єгѡ, ѿ переть єгѡ оуцѣдратъ. ѿ оубоатца ѿзыцы ѿ мене гдѣи, ѿ вси царїе зѣмстїи славы твоєѡ. ѿакъ созїждетъ гдѣи сїѡна, ѿ гвнїтца во славу во славу своєѣ. прїзрѣ на молїтву смрѣнныхъ, ѿ не оуннїжнї моленїѡ ѿхъ. да напїшетца сїе въ родъ ѿнъ, ѿ людїе зїждемїи вохвалатъ гдѣи. ѿакъ прїнїче съ высоты сѣгѡ своєѡ, гдѣ съ нѣсе на зѣмлю прїзрѣ: оуслышатї въздыханїе ѡкованныхъ, разрѣшїтї сыны оумерщвлѣнныхъ: возвѣстїтї въ сїѡнѣ ѿма гдѣи, ѿ хвалѣ єгѡ во іерусалїмѣ. внигда собратїица людємъ въдѣ, ѿ царємъ єже рабѡтатї гдѣи. ѡвѣща ємѣ на пѣтїи крѣпости єгѡ, оумаленїе днѣи моїхъ возвѣстїи ми. не возведнї менѣ въ преполовенїе днѣи моїхъ, въ родѣ родѡвъ лѣта твоѡ. въ началѣхъ ты гдѣи, зѣмлю ѡсновалъ єсїи, ѿ дѣла рѣкѣ твоєѣю сѣтъ нѣсїѡ. тѡ погнѣнѣтъ, ты же пребываеши: ѿ всѡ ѿакъ рїза ѡбѣтшїютъ, ѿ ѿакъ ѡдѣждѣ свѣєши ѡ, ѿ ѿзмѣнѣтца. ты же тѡйжде єсїи, ѿ лѣта твоѡ не ѡкѡдѣютъ. сынове рѣвъ твоїхъ вселѣтца, ѿ сѣма ѿхъ во вѣкъ ѿсправнїтца.

Млтва манассїи царѡ іудѣйска:

Гдѣи вседержїтелю, бже ѡтѣцъ нашїхъ, авраїмовъ, ѿ ісаїковъ, ѿ іакѡвѣ, ѿ сѣмене ѿхъ прѡведнагъ: сотворївїи нѣо ѿ зѣмлю со всею лѣпотою ѿхъ, свѡзѡвїи море слѡвомъ повелѣнїѡ твоєгѡ, заклучївїи бѣзднѣ, ѿ запечатѣтѡвавїи ѿ стрѡшнымъ ѿ славнымъ ѿменемъ твоїмъ, єгѡже всѡ боатца, ѿ трепѣщѣтъ ѡ лицѡ сїлы твоєѡ ѿакъ непѡстоѡнно великолѣпїе славы твоєѡ, ѿ не стѣрпїмъ гнѣвъ, єже на грѣшнїки прѣценїѡ твоєгѡ. безмѣрна же ѿ неизлѣдованна мїлѡсть ѡбѣщанїѡ твоєгѡ: ты бо єсїи гдѣи вїшнїи, блгѡдѣтрѡбенъ. долготѣрпѣливъ ѿ многомїлѡстїивъ, ѿ кѡнїѡ ѡ слѡбахъ чѡлѡвѣчєскїхъ. ты гдѣи, по мнѡжестѡвѣ блгѡсти твоєѡ, ѡбѣщѡлъ єсїи покѡнїе ѿ ѡстѡвленїе согрѣшївшымъ тебѣ, ѿ мнѡжестѡвомъ щѣдрѡтѣ твоїхъ, ѡпрѣдѣлѡлъ єсїи покѡнїе грѣшнїкѡмъ во сїєнїе. ты оубѡ гдѣи бже сїлъ, не положїлъ єсїи покѡнїе прѡвѣднѡмъ, авраїмѣ ѿ ісаїкѣ ѿ іакѡвѣ, не согрѣшївшымъ тебѣ. но положїлъ єсїи покѡнїе на мнѣ грѣшнѣмъ: занѣ согрѣшїхъ пѡче чїслѡ пєскѡ морєкѡгѡ. оумнѡжнїшася беззакѡнїѡ моѡ, гдѣи, оумнѡжнїшася беззакѡнїѡ моѡ: ѿ нѣсмъ догѡннъ воззрѣтї, ѿ вїдѣтї высотѣ нѣнѣю ѡ мнѡжестѡва непраѡдъ моїхъ. слѡченъ єсмъ мнѡгнїи оубѡжнїи, во єже не возвѣстї главы моєѡ, ѿ нѣстъ мнѣ ѡслабленїѡ: занѣ прогнѣвахъ ѿрѡстѣ твоѡ, ѿ лѡкѡвое прѣдъ твоѡю сотворїхъ, не сотворївїи вѡлн твоєѡ, ѿ не сохрѡнївїи повелѣнїи твоїхъ. ѿ нынѣ прїклонѡю колѣна сѣрдѡца, трѣбѡѡ ѡ тебѣ блгѡсти: согрѣшїхъ гдѣи, согрѣшїхъ, ѿ беззакѡнїѡ моѡ азъ вѣмъ: но прошѣ молѡсѡ, ѡслабнї мнѣ гдѣи, ѡслабнї мнѣ, ѿ не погнѣнї менѣ со беззакѡнїемъ моїмъ. нїжѣ въ вѣкъ враждѡвѡвъ соблюдѣши сѡлъ моїхъ, нїжѣ ѡдѣннї мѡ въ пренспѡдннхъ зѣмлї. занѣ ты єсїи бже, бгѣ кѡнїнцѡ, ѿ на мнѣ гвнїши всю блгѡстѣ твоѡ, ѿакъ недостѡнна сѣща сїєєши мѡ, по мнѡзѣи мїлѡсти твоєѣи, ѿ вохвалю тѡ вїнѣ во днѣхъ жнѡтѡ моєгѡ: ѿакъ тѡ поѣтъ всѡ сїла нѣнаѡ, ѿ твоѡ єстѣ слава во вѣкн вѣкѡвъ, ѡмнїнъ.

Свети Боже, Свети Крепки, Свети Бесмртни, помилуј нас. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

И тропаре ове, на глас 6:

Помилуј нас, Господе, помилуј нас, јер ми грешници, немајући никаквог оправдања, приносимо Ти као Владици ову молитву: помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу

Господе, помилуј нас, јер се у Тебе уздамо; не гневи се јако на нас, нити помињи безакоња наша, но и сада као Милостив погледај и избави нас од непријатеља наших; јер си Ти Бог наш, а ми народ Твој, сви смо дела руку Твојих, и Име Твоје призивамо.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Милосрђа двери отвори нам, Благословена Богородице, да не пропаднемо ми који се у Тебе надамо, но да се Тобом избавимо од беда, јер си ти Спасење рода хришћанскога.

Господе помилуј. (40 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас.

Чтец: Амин.

И Молитва Светог Мардарија:

Владико, Боже Оче, Сведржитељу, Господе, Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе, једно Божанство, једна Сила, помилуј ме грешнога, и којим знаш судовима спаси ме недостојног слугу Твог, јер си благословен у векове векова. Амин.

Ходите, поклонимо се Цару нашем Богу.

Ходите, поклонимо се и припаднимо Христу, Цару нашем Богу.

Ходите поклонимо се и припаднимо самоме Христу, Цару и Богу нашем.

Сѣбѣи бѣже, сѣбѣи крѣпкѣи, сѣбѣи безмертвѣи, помнѣи насѣ. **Трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Престѣла трѣце, помнѣи насѣ: гдѣ, ѿчѣсти грѣхѣи насѣ: вѣко, прѣсти беззакѣнѣи насѣ: сѣи, прѣсти и ѿщѣли немѣщѣи насѣ, ѿмене твоегѣ рѣди.

Гдѣ помнѣи, **трѣжды.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Оче насѣ, ѿже сѣи на небѣхѣхѣ, да свѣтитѣ ѿма твое, да прѣидетѣ црѣтѣе твое: да бѣдетѣ вола твое, ѿкѣ на небѣи и на землѣи. хлѣбѣи насѣи насѣщѣи дѣждѣи насѣи днѣсѣ, и ѿстаѣи насѣи долѣи насѣи, ѿкоже и мы ѿстаѣаемѣи должнѣкѣмѣи насѣи: и не вѣдѣи насѣи во ѿкѣшенѣе, но ѿбѣви насѣи ѿ лѣкаѣгѣи.

Сѣеннѣи:

ѿкѣ твое сѣи црѣтѣе и сѣла и слаѣа, оцѣ и сѣи и сѣгѣи дхѣ, нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ.

Лѣи: ѿмнѣ.

И трѣпарѣи ѿѣ, во глѣсѣи ѿ:

Помнѣи насѣи гдѣ, помнѣи насѣи: вѣкаѣгѣи во ѿвѣтѣи недѣлѣюще, сѣи тѣи мѣтѣи ѿкѣи вѣщѣи грѣшнѣи прѣносѣи: помнѣи насѣи.

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ.

Гдѣ, помнѣи насѣи, на тѣа во ѿповѣхомѣи, не прѣгнѣѣѣи на ны сѣлѣи, ниже помнѣи беззакѣнѣи насѣи: но прѣзри и нынѣ ѿкѣи бѣгѣтѣрѣи, и ѿбѣви ны ѿ вѣгѣи насѣи. тѣи во сѣи бѣи насѣи, и мы лѣдѣи твоеи, вѣи дѣлѣи рѣкѣи твоеѣи, и ѿма твое прѣзывѣемѣи.

И нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Мѣрдѣи дѣсѣи ѿвѣрѣи насѣи бѣгѣловѣннаѣи бѣе, надѣющѣи на тѣа да не погнѣнемѣи, но да ѿбѣвѣи насѣи твоеѣи ѿ вѣдѣи: тѣи во сѣи сѣенѣе рѣди хрѣтѣиѣиѣи.

Чтѣецѣи: Гдѣ помнѣи, **мѣ.**

Слава оцѣ и сѣи и сѣомѣ дхѣ, и нынѣ и прѣснѣ и во вѣки вѣкѣвѣ. ѿмнѣ.

Чтѣиѣишѣи херѣвѣи, и слаѣиѣишѣи безѣи сѣвенѣи сѣрафѣи, безѣи сѣтѣнѣи бѣи слѣи рѣждѣи, сѣщѣи бѣи тѣа величѣемѣи.

ѿменемѣи гдѣи бѣгѣловѣи, Очѣе.

Сѣеннѣи: Молѣтѣи сѣи хѣи оцѣи насѣи, гдѣи ѿсе хрѣтѣе, бѣе насѣи, помнѣи насѣи.

Чтѣецѣи: ѿмнѣ.

И молѣтѣи:

Вѣко бѣе Очѣе всѣдѣрѣитѣе, гдѣи, сѣе сѣннѣи ѿсе хрѣтѣе, и сѣи дѣе, сѣи бѣестѣи, сѣи сѣла, помнѣи мѣи грѣшнѣи: и ѿниже вѣи сѣдѣи, сѣи мѣи недѣтѣиѣи рѣи твоегѣи, ѿкѣи бѣгѣловѣи сѣи во вѣки вѣкѣвѣ, ѿмнѣ.

Прѣидѣи, поклѣнѣи сѣи насѣи бѣи.

Прѣидѣи, поклѣнѣи и прѣпаѣемѣи хрѣтѣи, сѣи насѣи бѣи.

Прѣидѣи, поклѣнѣи и прѣпаѣемѣи самѣи хрѣтѣи, сѣи и бѣи насѣи.

(Псалам 69)

Боже, спаси ме; Господе, у помоћ ми похитај. Да се постиде и посраме који траже душу моју. Нека одступе, и да се постиде који ми хоће зала. Нека одступе и постиде се који ми говоре: „добро, добро!“ Нека се об-радују и развеселе због Тебе сви који Те траже, Боже. И нека говоре свагда: Нека се велича Бог, они који љуби спасење Твоје. А ја сам јадан и убог, Боже, помози ми. Помоћ-ник мој и Избавитељ мој јеси Ти, Господе, не закасни.

(Псалам 142)

Господе, услиши молитву моју, чуј мољење моје у истини Твојој, услиши ме у правди Твојој. И не иди на суд са слугом Твојим, јер се неће оправдати пред Тобом нико жив. Јер непријатељ гони душу моју, понизио је до земље живот мој; посади ме у тамна места, као мртве од века; и утрну у мени дух мој, смете се у мени срце моје. Помињем дане старе, размишљам о свим дели-ма Твојим, у творевинама руку Твојих поучавам се. Подигох Теби руке моје, душа Ти је моја као земља безводна. Брзо ме услиши, Господе, ишчезе дух мој. Не одврати Лице Твоје од мене, јер ћу бити сличан онима ко-ји силазе у гроб. Чувши ме, учини ми ујутру милост Твоју, јер се у Тебе поуздах. Кажи ми, Господе, пут којим да пођем, јер Теби уздигох душу моју. Избави ме од непријате-ља мојих, Господе, јер Теби прибегах. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој. Дух Твој Благи нека ме води на стазу праву. Имена Твога ради, Господе, оживи ме, правдом Твојом изведи из невоље душу моју. И милошћу Твојом истребићеш непријатеље моје, и погубићеш све који досађују души мојој, јер сам ја слуга Твој.

Славословље:

Слава на висинама Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља. Хвалимо Те, благосиљамо Те, клањамо Ти се, славословимо Те, благодаримо Ти, ради велике славе Твоје. Господе Царе Небески, Боже Оче Сведржитељу; Господе Сине Јединородни, Исусе Христе, и Свети Душе. Господе Боже, Јагње Божије, Сине Оче, Који узимаш грех света, помилуј нас; Који узимаш грехе света, прими молитву нашу, Који седиш с десна Оцу, и помилуј нас. Јер си Ти једини Свет, ти си једини Господ, Исус Христос, на славу Бога Оца. Амин.

На сваки дан благосиљаћу Те, и хвалићу Име Твоје у век, и у век века. Господе, био си нам прибежиште из нараштаја у нараштај. Ја рекох: Господе, помилуј ме, исцели душу моју, јер сагреших Теби. Господе, теби прибегах, научи ме да творим вољу Твоју, јер си Ти Бог мој, јер је у Теби извор живота. У светлости Твојој видимо светлост. Продужи милост Твоју онима који Те познају. Удостој, Господе, да се у ову ноћ без греха сачувамо. Благословен си, Господе, Боже Отаца наших, и хваљено је и прослављено Име Твоје у векове. Амин. Нека буде, Господе, милост Твоја на нама, као што се уздасмо у Тебе. Благословен си, Господе, научи ме законима Твојим. Благословен си, Владико, уразуми ме законима Твојим. Благословен си, Свети, просвети ме законима Твојим.

Господе, милост је Твоја до века, дела руку Твојих не презри. Теби доликује хвала, Теби доликује песма, Теби слава доликује, Оцу и Сину и Светоме Духу, сада и увек и у векове векова. Амин.

Псаломъ ѡд.

Бже, въ помощь мою вонми, гди, помощи ми потщиася. да постыдѣтсѣ ѿ посямащѣи ѿщущіи души мою. да возвратѣтсѣ испѣтъ, ѿ постыдѣтсѣ хотѣщіи ми зла. да возвратѣтсѣ лѣте стыдѣщѣса, глаголющіи ми: блгоже, блгоже. да возрадѣютсѣ ѿ возвеселатсѣ ѿ тебе вси ѿщущіи тебе бже: ѿ да глаголютъ вѣи, да возвеличѣтсѣ гдѣ, любящіи спсѣніе твоѣ. ѡзъ же нищѣ ѣсмь ѿ оубога, бже помози ми: помощникъ мой, ѿ избавитель мой еси ты, гди не закоси.

Псаломъ рѣкѣ.

Гди, оубыши млтвѣ мою, видиши молѣніе мое во истинѣ твоѣи, оубыши ма въ правдѣ твоѣи: ѿ не види въ сѣдѣ изъ рабѣмъ твоимъ, ѡакъ не ѡправдѣтсѣ предъ тобою всѣкъ жевѣи. ѡакъ погна врагъ души мою, смири азъ есѣтъ въ землю живѣтъ мой: послѣ азъ ма есѣтъ въ темныхъ, ѡакъ мѣртвѣмъ вѣка. ѿ оубыи во мнѣ дхъ мой, во мнѣ смѣтѣса ердце мое. помани дхъ днѣ дрѣвнѣмъ, подчиши во вѣхъ дѣлѣхъ твоихъ, въ творѣніихъ рѣкѣ твоѣю подчиши. воздѣхъ къ тебе рѣцѣ мой: душа моя ѡакъ земля безводная тебе. икорѣ оубыши ма гди, ичезѣ дхъ мой: не ѡврати лица твоего ѡ мене, ѿ оубодѣлюса низходящымъ въ рѣкѣ. слышавъ сотвори мнѣ заутра млтѣ твоѣ, ѡакъ на тѣ оубовѣхъ. скажи мнѣ гди пѣтъ, вонъже поидѣ, ѡакъ къ тебе взѣхъ души мою. и зми ма ѡ врагъ моихъ, гди къ тебе прѣтѣгохъ, научи ма творѣти волю твоѣ, ѡакъ ты еси бгъ мой. дхъ твоѣ блгѣи настѣвѣтъ ма на землю правѣ. ѿ мене твоего ради гди, живѣши ма, правдою твоѣю и зведѣши ѡ печѣли души мою: ѿ млтѣ твоѣю потребѣши врагѣ мои, ѿ погубѣши всѣ стѣжающѣмъ души моеѣ, ѡакъ ѡзъ рабъ твоѣ есмь.

Славогѣіе вседневное.

Слава въ вышнихъ бгѣ, ѿ на земли мнѣ, въ человецѣхъ блговоленіе. хвалѣмъ тѣ, блгословимъ тѣ, клѣняемъ ти са, славогѣимъ тѣ, блгодаримъ тѣ, великіа ради славы твоеѣ. гди црѣ нѣный, бже ѡче вседержѣтелю, гди ене еднородный исе хрѣте, ѿ сѣи дше: гди бже, агнче бжѣи, ене ѡчь, вземлай грѣхъ міра, помни дѣи насъ: вземлай грѣхѣ міра, прѣими млтвѣ нашѣ, сѣдѣи ѡдеи дѣю ѡца, помни дѣи насъ. ѡакъ ты еси едѣнъ сѣтъ, ты еси едѣнъ гдѣ, исе хрѣтосъ, въ славу бга ѡца, аминь.

На всѣкъ нѣщѣ блгословѣю тѣ, ѿ восхваляю ѿма твоѣ во вѣки, ѿ въ вѣкѣхъ вѣка.

Гди, прѣтѣжѣице вышъ еси намъ въ родъ ѿ родъ. ѡзъ рѣхъ: гди, помни дѣи ма, ищѣли души мою, ѡакъ согрѣшихъ тебе. гди, къ тебе прѣтѣгохъ, научи ма творѣти волю твоѣ, ѡакъ ты еси бгъ мой: ѡакъ оубъ тебе истѣчникъ живѣта, во свѣтѣ твоѣмъ оубримъ свѣтъ. прѣбѣи млтѣ твоѣ вѣдѣщымъ тѣ.

Сподѣи гди въ нѣщѣ сѣю безъ грѣхѣ сохранѣтсѣи насъ. блгословѣнъ еси гди, бже ѡтѣцъ нашихъ, ѿ хвалѣно, ѿ прославлено ѿма твоѣ во вѣки, аминь.

Иди гди, млтѣ твоѣ на насъ, ѡкоже оубовѣхомъ на тѣ. блгословѣнъ еси гди, научи ма ѡправдѣніемъ твоимъ. блгословѣнъ еси вѣко, вразѣми ма ѡправдѣніемъ твоимъ. блгословѣнъ еси сѣи, прѣсѣтѣи ма ѡправдѣніи твоимъ. гди, млтѣ твоѣ во вѣкѣхъ, дѣлазъ рѣкѣ твоѣю не прѣзри. тебе подобѣтъ хвала, тебе подобѣтъ пѣніе, тебе слава подобѣтъ, ѡцѣ ѿ ена ѿ сѣомъ дхѣ, нынѣ ѿ прѣи ѿ во вѣки вѣкѣмъ, аминь.

На свети и Велики Понедељак увече, Повечерје вршимо велико.

На Повечерју трипеснец господина Андреја Критског.

Песма 2. Глас 8.

Ирмос: Пази небо, и говорићу, и певаћу Христа, који је из Дјеве телом дошао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Пођимо са Христом на гору Маслинску тајно, са Апостолима настанимо се са Њим.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Разуми, смирено моје срце, шта значи прича о жрвњу, о којем предсказа Христос, и надаље буди трезвено.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Припремај себе, о душо моја, за свој исход, долазак се приближује неумитног Судије.

Припев: Пресвета Богородице спаси нас.

Богородичан:

Пречиста, Богородице Дјево, једина свеопевана, Сина Твога моли за слуге твоје.

Други (Ирмос). Глас исти.

Ирмос: Видите, видите, да сам ја Бог, који сам некада превео Израил кроз Црвено море, и хранио га, и спасао, и од горког робовања фараону ослободио.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Видите, видите, да сам ја Бог, који пре постанка свега, и пре оснивања земље и неба, зна све, као онај који је сав у Оцу, и све носи у себи.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Речју начиних небо уједно и земљу, јер у свему бих са Оцем, и зато речју носим све, као Реч, мудрост и сила, и Лик и сатворац и равнотворац.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко је времена поставио? Ко је тај који векове одржава? Ко је тај који све одређује и покреће? Осим оног који је беспочетан и савечан Оцу, као зрак у светлости.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

О неизмерног твога човекољубља Исусе! Јер си нам показао време свршетка света свише, сакрив час; објаснивши јасно знаке његове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Све знаш, све познајеш Исусе, као онај који има у себи отачко достојанство на божански начин, и целог Духа, савечнога Оцу, носећи у себи урођена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Владико Господе, творче векова, удостој и нас да чујемо тада онај свештени глас, који позива изабране Оца у Царство Небеско.

Слава: Беспочетна, нестворена Тројице, нераздељива Јединице, будући Троје и Једно, Оче, Сине и Душе, једини Боже, прими песму од земљаних језика, као из пламених уста.

И сада, Богородичан:

Боравиште свето Бога, показала се јеси Дјево, јер у Тебе Небески Цар уселивши се телесно, произиђе красан, човека у себи образовавши божански.

И ПОЕМЪ ТРИПѢСЕНЦЪ ГОСПОДИНА АНДРЕА КРИТЕКАГЪ.

Гласъ ѿ. Ирмосы по двѣжды.

Пѣснь ѿ.

Ирмосъ: Вонми нѣо ѿ возглаголю, ѿ воспоѣ хрѣта, ѿ дѣвы рождашагося во спсѣніе наше.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Поидемъ со хрѣтомъ къ горѣ ѡлеѡнствѣи, тайнѡ со аплы соводворѣма ѡмѣ.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Разумѣи смиренное мое сердце, что ѡсть жернобнаа прѣтча; ѡ неѣже прѣжде рече хрѣтосъ, ѿ ѡстрезвѣма прочее.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Готѡви сама себе ѡ дшѣ моѣ, ко ѡсчѡдѣ: прѣшествіе прѣближѣетъя немолѣмагѡ сдѣи.

Трипѣвъ: Престѣла бже, спсѣи насъ.

Ѣгорѡдиченъ:

Прѣтчаа бже дѣо, ѡдина всепѣтчаа, сѣа твоегѡ молѣ ѡ рабѣхъ твоѣхъ.

Иъ, гласъ тоѣже.

Ирмосъ: Видите, видите, ѣакѡ ѡзъ ѡсьмь бгъ, дрѣвле ѣлаа ѡквозѣ чермноѡ морѡ проведѣи, ѿ пѣтавыи, ѿ спсѣи, ѿ ѿ горькіѡ работы свободѣвыи фараѡновы.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Видите, видите, ѣакѡ ѡзъ ѡсьмь бгъ, ѣже прѣжде бытѣа вѣхъ, ѿ прѣжде сотворѣнѣа землѣ ѿ неба, вѣмъ всѣ: ѿ весь сыи во ѡцѣ, ѿ всего ношѣ въ себе.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Словомъ сотавѣхъ нѣо вкѡпѣ ѿ землю: со ѡцѣмъ во вѣхъ, ѿ словомъ ношѣ всѣ, ѣакѡ слово, мѣдрость, ѿ сѣла, ѿ ѡбразъ, ѿ содѣѣствѣителенъ, ѿ равнѡдѣтеленъ.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Кто времена положѣ; кто вѣки соблюдаѣи; кто всѣ ѡпредѣлаѣи ѿ совозвѣзѣаѣи; развѣ безначальныи прѣсѣнѡ сыи со ѡцѣмъ, ѣакоже зарѣ во свѣтѣ.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѣ безмѣрнагѡ твоегѡ члѣвѣколѣбѣа ѣнсе! ѡказѣа во ѡнѣ намъ ѡкончѣнѣа свѣше время, ѡкрѣвъ чѣсъ, ѡжсѣнѣвъ же свѣтлаѡ ѡбразы ѡгѡ.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Всѣ вѣсѣи, всѣ знаѣши ѣнсе ѣакѡ ѡмѣаи все въ себе ѡчѣское достоѡнѣе бжествѣннѣ, ѿ всего дха всаждѣна носѣи въ себе, сопрѣсносѣшнаго ѡцѣ.

Трипѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Вѣко гдѣи, вѣкѡвъ творѣе, спѡдѡбѣи ѿ насъ сѣенныи ѡныи тогда гласъ ѡуслѣшатѣи, зѡвѣщѣи ѿзѣрѣнныа ѡцѣ въ црѣтво нѣное.

Слава ѡцѣ ѿ снѣ ѿ стѡмѣ дхѣ.

Безначальнаа, несоздѣннаа трѣе, нераздѣльнаа ѡдинѣе, трѡѡ сѣцѣа ѿ ѡдино, ѡче, сѣе ѿ дше, ѡдинныи бже, прѣимѣи пѣнѣе ѿ бреннѣхъ ѡзыкъ, ѣакоже ѿ ѡуствъ пламеннѣхъ.

Ѣ нынѣ ѿ прѣсѣнѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ, ѡминѣ.

Ѣгорѡдиченъ:

Селѣнѣе стѡѡ ѡвнѣлаа ѡнѣ дѣо бжеіе: въ тѣа во нѣныи црѣ вселѣвѣа плѡтѣю, прѡнде красныи, чѡловѣка въ себе ѡѡбразѣвъ бжествѣннѣ.

Ирмос: Видите, видите, да сам ја Бог, који сам некада превео Израилъ кроз Црвено море, и хранио га, и спасао, и од горког робовања фараону ослободио.

Чтец: Господе помилуј (Трипут)

Сједален, глас 2. Подобан:

Милосрђем покретан Христе, вољно идеш да пострадаш Добротворе, хотећи нас да избавиш од страсти, и осуде на ад. Зато чесна твоја страдања певамо, и славимо сви, Спаситељу, твоје крајње снисхођење.

Песма 8.

Ирмос: Ангели и небеса, Онога који седи на престолу славе, и прослављан је непрестано као Бог, благословите, појте и преузносите, у све векове.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Свакако си слушала душо, како Христос говорећи божанским ученицима својим предобјави крај; ти, пак, знајући крај, припремај се најзад, време изласка приђе.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Сазнала си неплодна душо, пример злого слуге, бој се и не занемари дар, којег си примила, да га не сакријеш у земљу него да њиме тргујеш.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Нека засветли светиљка састрадање, нека се прелије уље њено, као девојкама онда, да би нашла душо моја тада, одају Христову отворену.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Говорећи Учитељ о бегству, у суботу и у зиму, преднаговештаваше буру седмога дана - данашњега века, јер ће у њему као зима наићи крај.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Као брзина пролазеће муње, слушала си, душо моја, да ће тако тада бити онај страшни долазак Владике твога, пожуре дакле да будеш готова.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Када дође Судија са хиљадама тада, и мноштвом ангелских чинов и сила, који страх душо? који трепет, авај мени! свима који буду стојали наги?

Благословимо Оца, Сина и Светога Духа Господа:

Један је Бог дакле Тројица, нити својство Оца прелази у синовство, нити се Сина претвара у исхођење, него својствену и узајамну светлост, Бога, Тројицу славим у векове.

И сада: **Богородичан**

Молитвама, Боже, Богородице, прими молитву нашу, и низпошљи свима богато милост твоју, и мир твој подај народу твоме!

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, појући и преузносећи у све векове.

Затим Ирмос: Ангели и небеса, Онога који седи на престолу славе, и прослављан је непрестано као Бог, благословите, појте и преузносите, у све векове.

Песма 9.

Ирмос: Пројављени на гори законоположнику у огњу и купини, Пород
Приснодјеве на спасење нас верних, неућутним песмама величајмо.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Слушала си душо, о Судији који преднајављује и учи те о свршетку времена;
припремај дела за исход, да не би као неискусна од Бога била одбачена.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Од смокве о душо, научи се свршетку! Када младо буде лишће, и прорасту гранчице,
настао је час жетве; и ти када све ово видиш, знај да је пред вратима.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Ко други осим Тебе познаје Оца Твога? Или ко осим Тебе зна час, и дан? Јер је у Тебе
ризница премудрости сва унутра, Христe Боже.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Када престоли буду постављени, књиге ће се отворити, дела испитивати, док ће сви
стајати наги, без присуства сведока и тужилаца, јер све је обнажено Богу.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Долази Судија свих, који седи на престолу Херувимском, да буде изведен на суд, као
окривљен да предстане Пилату, и да све претрпи, да би се Адам спасао.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Приближи се Пасха наша велика и божанска. Јер после два дана, учи Христос,
предсказујући дан страдања, у који ће Оцу бити приведена жртва.

Припев: Слава теби Боже наш, слава теби.

Под Крстом Твојим, Спасе, стајаше Мати, и гледајући неправедно твоје заклање,
вапијаше: Авај мени, Чедо моје! незалазна светлости, Сунце које си обасјало све
светлошћу славе.

Слава: О Јединице Света, Тројице једино Божанство, и тројична Јединице Боже,
триипостасна природо, једночасна и нераздељива славо, избави од опасности душе
наше.

И сада: **Богородичан**

Прими Христe Матер Твоју у молитви, да би њеним молитвама умирио свет, и
утврдио скиптре царства, и Цркве твоје сабрао у једно.

Ирмос: Пројављени на гори законоположнику у огњу и купини, Пород
Приснодјеве на спасење нас верних, неућутним песмама величајмо.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости
безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. **(3 пута.)**

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Проявленное на горѣ законоположникъ во огнѣ ѿ кѣпниѣхъ, ржѣтвѣ
принодѣвы, въ наше вѣрныѣхъ спсѣніе, пѣсньми немолчными величаемъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Слышала еси дѣла моа, едѣи предвозглашающа, ѿ оучаща тѣхъ времени кончины: готѣи
ѣже на неходъ дѣла, да не ѣкѣ неискѣсна, еѣ ѿвѣржена бѣдеш.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ѿ смокѣвницы ѿ дѣла моа, научѣа кончины! егда млада бѣдетъ листвѣе, ѿ
прозѣветъ вѣтвѣе, жѣтвы чѣхъ прочее, ѿ тѣхъ егда еѣ оубѣдиши, разѣмѣи, ѣкѣ при
дѣрѣхъ еѣтѣ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Ктѣ развѣ тебѣ инѣи твоеѣ знѣетъ ѿца; ѿнѣ ктѣ кромѣ тебѣ вѣтѣ чѣхъ, ѿнѣ дѣнѣ;
оубѣ тебѣ бо сокровѣница премѣдрости всѣхъ вѣдѣтѣ еѣтѣ, хрѣте бже.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Книги оубѣ разгѣтѣа тогда, прѣтоломъ постѣвлѣннымъ, дѣлѣи же ѿвеличѣтѣа, нагѣмъ
стоѣщымъ вѣтѣмъ: ни свидѣтелѣмъ, ни клеветникѣмъ приѣдѣтѣвѣющымъ: ѿбѣнажѣна бо
всѣхъ бѣхъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Градѣтѣ вѣтѣхъ едѣи, ѿзвѣдѣнъ быти на едѣхъ, на прѣтолѣ херѣвѣмѣтѣ едѣи, ѣкѣ
повѣннѣи предѣтѣти пѣлѣтѣ, ѿ всѣхъ постѣдѣти, да спсѣтѣа ѣдамъ.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

Прѣближѣна пѣсѣхъ намъ великаѣ ѿ бжеѣтѣвеннаѣ: по двоѣ бо днѣю предѣнаѣчѣетъ хрѣтѣсѣ,
стѣдѣнѣи пропѣсѣа дѣнѣ, вѣнѣже ѿца жѣртѣа привѣдѣтѣа.

Припѣвъ: Слава тебѣ, бже нашъ, слава тебѣ.

При крѣтѣ твоеѣмъ спсѣ предѣтоѣщи мѣти, ѿ твоеѣ непраѣвѣдѣноѣ зрѣщи заколѣнѣе, вѣпѣашѣ:
оубѣ мнѣ чѣдо моѣ! оубѣ мнѣ незаходѣимѣи свѣтѣ! просѣѣи всѣмъ еѣнѣе славы свѣтѣхъ.

Слава ѿца ѿ сѣнѣ ѿ стѣомъ дѣхъ.

Ѿ едѣнѣице еѣѣа, трѣце едѣино бжеѣтѣвѣо, ѿ трѣца едѣнѣице бже, трѣѣпѣстѣѣноѣ еѣтѣѣтѣвѣо,
едѣнноѣтѣнаѣ, ѿ нераѣдѣльнаѣ славо, ѿзѣаѣи ѿ вѣдѣхъ дѣшы нашѣ!

И нынѣ ѿ приѣнѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣхъ, ѣминѣ.

Гѣорѣднѣнъ:

Прѣимѣи мѣтѣрѣ твоѣю хрѣте въ мѣтѣвѣхъ, да мѣтѣвами еѣѣ оубѣмирѣиши мѣрѣхъ, ѿ оубѣтѣвѣдѣиши
црѣтѣѣѣа скѣпѣтѣры, ѿ црѣкви твоѣѣ совокѣдѣиши во едѣино.

Ірмосъ ѿ-ѣ пѣснѣи: Проявленное на горѣ законоположникъ во огнѣ ѿ кѣпниѣхъ,
ржѣтвѣо принодѣвы, въ наше вѣрныѣхъ спсѣніе, пѣсньми немолчными величаемъ. **И поклѣнѣ до земли.**

Сѣтъи бже, еѣтъи крѣпѣкѣи, еѣтъи безмѣртнѣи, помѣлѣи насъ. **Трѣжды.**

Слава ѿца ѿ сѣнѣ ѿ стѣомъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ приѣнѣ ѿ во вѣкѣи вѣкѣвѣхъ. ѣминѣ.

Прѣѣѣѣа трѣце, помѣлѣи насъ: гѣдѣи, ѿчѣнѣтѣи грѣхѣи нашѣ: вѣко, просѣтѣи беззакѣнѣѣи нашѣ:
еѣтъи, просѣтѣи ѿ исѣѣлѣи немоѣщи нашѣ, ѿ мене твоеѣго радѣи.

Гѣдѣи помѣлѣи, **трѣжды.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин.

Кондак, глас 2. Подобан: Тражећи оно што је горе...

Помисли душо о часу краја, и посечења смоквинога уплаши се, предан теби талант трудољубиво обрађуј, бедна, бденишући и вапијући: да не останемо изван ложнице Христове.

Тада певамо, громогласно и полако, следећи Тропар са стиховима, на глас 6:

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

И одговара то исто Други хор:

И пева Почетни хор:

Стих 1: Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове. Господе Сила, са нама буди...

Други хор:

Стих 2: Хвалите Га у силама Његовим, хвалите Га по мноштву величине Његове. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 3: Хвалите Га гласом трубним, хвалите Га уз псалтир и гусле. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 4: Хвалите Га бубњем и клицањем, хвалите Га уз струне и орган. Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Стих 5: Хвалите Га уз гитару громогласну, хвалите Га уз гитару са клицањем. Све што дише нека хвали Господа.

Господе Сила, буди са нама, јер осим Тебе другог помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Тада оба хора заједно:

Хвалите Бога у Светима Његовим, хвалите Га у чврстини Силе Његове.

Господе сила, са нама буди, јер осим Тебе другога помоћника у невољама немамо. Господе Сила, помилуј нас.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу,

Господе, када не бисмо имали Свете Твоје молитвенике, и Доброту Твоју која нас милује, како бисмо смели, Спасе, певати Тебе, Кога славослове непрестано Ангели. Срцезналче, поштеди душе наше.

И сада и увек и у векове векова. Амин.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому духу, и нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ. ѿмѣнь.

Ѡче нашъ, ѿже еси на небѣхъ, да свѣтитса ѿма твоє, да приидетъ црѣтїе твоє: да едетъ бола твоѡ, ѿкѡ на небѣи и на земли. хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днесь, и ѡстаѣи намъ долги наша, ѿкоже и мы ѡстаѡвѡемъ должникѡмъ нашимъ: и не введи насъ во искушенїе, но избави насъ ѿ лукаваго.

Сщєнникъ:

ѿкѡ твоє естъ црѣтво и сила и слава, Ѡца и сѣна и сѣаго духа, нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтєцъ: ѿмѣнь.

Тѡже кондакъ днє, гласъ ѿ. Подобенъ: Вышнихъ ица:

Чѡсъ дшє концѡ помысливши, и посѣченїѡ смоковницы ѡубоавшиса, данный тебе тѡлѣ талантъ трѡдолбенѡ дѣлай ѡканнаѡ бодрѣтѡщїи и зовущїи: да не преѡдемъ внѣ чертога хрѣтоѡ.

Тѡже поѡмъ велегласнѡ и кѡснѡ, на гласъ ѿ:

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

И ѡѡѡцѡетъ тѡже дрдгїи ликъ. И поѡтъ начѣншїи ликъ:

Стїхъ ѡ: Хвалите бга во сѣихъ егѡ, хвалите егѡ во ѡутѡержѣнїи силы егѡ.

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Вторїи ликъ:

Стїхъ б: Хвалите егѡ на силахъ егѡ, хвалите егѡ по множествѡ величествѡ егѡ.

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Стїхъ г: Хвалите егѡ во гласѣ трѡбенѣмъ, хвалите егѡ во ѡлѡтїри и глєлєхъ.

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Стїхъ д: Хвалите егѡ въ тѡмпѡнѣхъ и лицѣхъ, хвалите егѡ во стрѡнахъ и ѡрганѣхъ.

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Стїхъ е: Хвалите егѡ въ кѡмѡлѣхъ доброгласныхъ, хвалите егѡ въ кѡмѡлѣхъ восклицанїѡ: великое дыханїе да хвалитъ гдѡ.

Гдѣи силъ съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Тѡже ѡба лика въѡпѣ:

Хвалите бга во сѣихъ егѡ, хвалите егѡ во ѡутѡержѣнїи силы егѡ.

Гдѣи силъ, съ нами едан, и нѡгѡ во рѡзвѣ тебе помощника въ скорбехъ не ѿмамы: гдѣи силъ, помилѡи насъ.

Слава Ѡцѣ и сѣну и сѣтому духу.

Гдѣи, ѡще не быхомъ сѣѡѡ твоѡ и мѣли мѡтѡенники, и бѡгостїилю твоѡ милѡщїѡю насъ: кѡкѡ смѣли быхомъ спсе, пѣти тѡ, егѡже словоѡвѡтъ непрестѡннѡ ѡггѡн; ердѡевѣдѡе, пощадѣи дшѡи наша.

И нынѣ и присно и во вѣки вѣкѡвъ, ѿмѣнь.

Богородичан:

Превелика су и многа моја, сагрешења Богородице; Теби прибегах, Чиста, иштући спасења. Посети болну душу моју, и моли Сина Твога и Бога нашега, да ми дадне опроштај учињених зала, једина Благословена.

Свесвета Богородице, у време живота мога не остави мене, људском старању не повери ме, него ме Сама заштити и помилуј ме.

Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заклоном Твојим.

Чтец: Господе помилуј. (40 пута.)

Христе Боже, Ко ме се у свако време и на сваки час на небу и земљи поклањају и Кога славе, Дуготрпељиви, Многомилостиви, Многомилосрдни, Који праведне љубиш и грешнике милујеш, Које све позиваш на спасење ради обећаних будућих добара; Ти сам, Господе, прими и наше у овај час моли-тве, и исправи живот наш по заповестима Твојим; душе наше освети, тела очисти, замисли исправи, мисли очисти, и избави нас од сваке невоље, зла и болести; огради нас светим Твојим Анђелима, да заштитом њиховом чувани и руковођени, достигнемо у јединство вере, и у познање неприступне славе Твоје, јер си благословен у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Часнију од Херувима и неупоредиво славнију од Серафима, Тебе што Бога Логоса непорочно роди, ваистину Богородицу, ми Те величамо.

Именом Господњим благослови, оче.

Свештеник возглас:

Боже, смилуј се на нас... **И чинимо 3 поклона велика, с Молитвом Светог Јефрема, и осталих 12 поклона:**

Господе и Владару живота мога, дух лењости, мрзовоље, властољубља и празнословља, не дај ми. **Поклон велики.**

Дух целомудрености, смиреноумља, трпљења и љубави, даруј мени слуги Твоме.

Поклон велики.

О Господе Царе, даруј ми да сагледам грехе своје и да не осуђујем брата свога, јер си благословен у векове векова. **Поклон велики.**

Чтец: Амин.

Свети Боже, Свети Моћни, Свети Бесмртни, помилуј нас. **3 пута.**

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Пресвета Тројице, помилуј нас; Господе, очисти грехе наше; Владико, опрости безакоња наша; Свети, посети и исцели немоћи наше, Имена Твога ради.

Господе, помилуј. (3 пута.)

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу, и сада и увек и у векове векова. Амин.

Оче наш Који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога.

Гѣорѣдиченз:

Мнѡга мнѡжества моѣхъ еѣе прегрѣшеній, кз тебѣ прѣбѣгохъ чѣста, спсѣніа трѣба. посѣти немоцествѣющаю мою дѣшу, ѿ моли еѣа твоего ѿ бѣа нашего, дати ми ѡставленіе, ѿже содѣлахъ лютихъ, ѣдина бѣгословѣнаа.

Всесѣла еѣе, во время живота моего не ѡстави мене, человѣческомъ предстательствѣ не вѣри ма: но сама заступи, ѿ помилѣи ма.

Все ѡпованіе мое на теѣ возлагаю, мѣти бѣѣа, сохрани ма подъ кровомъ твоимъ.

Чтецъ: Гдѣ помилѣи, **мѣ.**

Иже на всѣкое время ѿ на всѣкѣи чѣсѣ, на нѣсѣи ѿ на земли покланѣемый ѿ славыи хрѣте бѣе, долготерпѣливе, многомѣтѣве, многобѣгѡтробне, иже правѣдныа любѣи ѿ грѣшныа милѣи, иже всѣ зовѣи ко спсѣнію ѡбѣщаніа ради еѣдѣщихъ бѣлгъ. еѣмъ гдѣ, прѣими ѿ наша въ чѣсѣ сѣи мѣтѣвы, ѿ испрѣви жнеѡтѣ нашѣ кз заповѣдемъ твоимъ: дѣшы наша ѡсѣати, тѣлесѣ ѡчѣсти, помышлѣніа испрѣви, мыслѣ ѡчѣсти, ѿ ѿзѣви насъ ѡ всѣкѣа скорѣи, зѡлѣи ѿ болѣзней: ѡгради насъ сѣѣими твоими аѣглы, да ѡполченіемъ иѣхъ соблюдаемѣи ѿ настаѣаемѣи, достигнемъ въ соединѣніе вѣры, ѿ въ разѣмъ непрѣстѣпныа твоеѣ славы: ѿкѡ бѣгословѣнъ еѣи во вѣки вѣкѡвъ, аминѣ.

Гдѣ помилѣи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣѡмъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. аминѣ.

Чѣтѣишѣю херѣвѣмъ, ѿ славыишѣю безъ сравнѣніа серафѣмъ, безъ ѿстѣнѣи бѣа слова рождѣшѣю, еѣшѣю еѣѣ теѣ величѣемъ.

Именемъ гдѣимъ бѣгословѣи, ѡтче.

Сѣѣенникъ:

Бѣе, ѡщѣдри ны, ѿ бѣгословѣи ны, просѣѣти лице твоеѣ на ны, ѿ помилѣи ны.

Чтецъ: аминѣ.

И глаголетъ сѣѣенникъ мѣтѣѣ прѣбѣнагѡ еѣфрема:

Гдѣ ѿ вѣко живота моего, дѣхъ прѣздности, ѡнѣнѣи, любѡначііа ѿ прѣздносѡвѣи не даждѣ ми. **[Поклонѣи великіѣи.]**

Дѣхъ же цѣломѣдриа, смиренѡмѣдриа, терпѣнѣи ѿ любѣе дѣрѣи ми раѣѣ твоемъ. **[Поклонѣи великіѣи.]**

Еѣи гдѣ црѣю, дѣрѣи ми зрѣѣти моѣ прегрѣшѣніа, ѿ не ѡсѣждаѣти брѣѣа моего: ѿкѡ бѣгословѣнъ еѣи во вѣки вѣкѡвъ. аминѣ. **[Поклонѣи великіѣи.]**

Тѣже малыхъ поклонѡвъ еѣи, глаголюще сеѣѣ вѣѣи на кѣиждѡ поклонѣи: Бѣе, ѡчѣсти ма грѣшнаго.

И пакѣи, икончѣвъ поклонѣи, глаголемъ мѣтѣѣ всю вышѣписаннѣю: Гдѣ ѿ вѣко живота моего: **И поклонѣи еѣдинъ великіѣи.**

Чтецъ: аминѣ.

Сѣѣи бѣе, сѣѣи крѣпкѣи, сѣѣи безмѣртѣи, помилѣи насъ. **Трѣжды.**

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣѡмъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. аминѣ.

Прѣѣла трѣѣ, помилѣи насъ: гдѣ, ѡчѣсти грѣхѣи наша: вѣко, прѣсти беззакѡнѣи наша: сѣѣи, посѣти ѿ ѿщѣли немѡщѣи наша, имене твоего ради.

Гдѣ помилѣи, **трѣжды.**

Слава ѡцѣ ѿ сѣи ѿ сѣѡмъ дѣхъ, ѿ нынѣ ѿ прѣсѣѡ ѿ во вѣки вѣкѡвъ. аминѣ.

ѡче нашѣ, иже еѣи на нѣсѣхъ, да свѣтитѣа иѣма твоеѣ, да прѣидетъ црѣѣѣе твоеѣ: да еѣдетъ вола твоеѣ, ѿкѡ на нѣсѣи ѿ на земли. хлѣѣвъ нашѣ насѣщѣи дѣждѣ намъ днѣсѣ, ѿ ѡстави намъ долги наша, ѿкоже ѿ мы ѡстаѣаемъ должникѡмъ нашимъ: ѿ не вѣди насъ во ѿсѣшеніе, но ѿзѣви насъ ѡ лѣѣаѣгѡ.

Свештеник:

Јер је Твоје Царство и сила и слава, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова.

Чтец: Амин. Господе, помилуј. (12 пута.)

И Молитва молебна Пресветој Богородици.

(Павла, монаха обитељи Богородице Евергетидске, то јест Благодетељнице):

Нескверна, Беспрекорна, Чедна, Пречиста, Пресвета Дјево, Богоневесто Владичице, преславним рођењем Твојим Ти си Бога Логоса са људима сјединила, и одбаче-ну природу рода нашега са небеским саставила; Ти си једина Нада безнадежних, и Помоћ нападаних, спремна Заштита оних који Ти притичу, и Прибежиште свих хришћана. Не гнушај се мене грешног и гадног, који срамним помислима, речима и делима свега себе учиних непотребним, и вољно постадох роб лењости житејских сласти. Но Ти, као Мати Човекољубивог Бога, човекољубиво се сажали на мене грешног и развратног, и прими молбу коју ти приносим из прљавих уста мојих, и Својом Материнском смело-шћу, моли Сина Твога и нашега Владику и Господа, да и мени отвори човекољубиво срце Своје Доброте и, превидевши безбројна сагрешења моја, обрати ме к покајању и покажи ме искусним вршиоцем заповести Његових. И као Милостива, и Жалостива, и Доброљубива, буди свагда поред мене, усрдна Заштитница и Помоћница у овом животу, одбијајући најезде противника и упућујући ме спасењу; и у време изласка мо-га из овога света, чувај душу моју, и одгони далеко од ње мрачна лица злих бесова. А у страшни Дан суда избави ме вечних мука, и покажи ме наследником неисказане славе Сина Твога и Бога нашег, коју славу и нека добијем, Владичице моја, Пресвета Богородице, Твојим посредовањем и заузимањем, благодаћу и човекољубљем Јединороднога Сина Твога, Господа и Бога и Спаса нашег Исуса Христа, Коме доликује свака слава, част и поклоњење, са Беспочетним Оцем Његовим, и Пресветим и Благим и Животворним Духом Његовим, сада и увек и у векове векова. Амин.

Молитва друга, Господу нашем Исусу Христу. (Антиоха, монаха Пендекта):

И дај, Владико, нама, који одлазимо на спавање, одмор тела и душе, и сачувај нас од мрачнога сна греховног, и од сваког тамног и ноћног сладострашћа; заустави насртаје страсти, угаси распаљене стреле лукавога које на нас подмукло лете; умири побуне тела нашег, и свако земаљско и величанствено умовање наше успавај. И даруј нам, Боже, бодар ум, целомудрен разум, срце трезвено, сан лак и без икаквог ђавољег сањарења. И подигни нас у време молитве, утврђене у заповестима Твојим, и да се не-поколебиво сећамо закона Твојих. Даруј нам свеноћно Твоје славословље, да бисмо благосиљали и славили свечасно и величанствено Име Твоје, Оца и Сина и Светога Духа, сада и увек и у векове векова. Амин.

Преславна Приснодјево, Мати Христа Бога, принеси нашу молитву Сину Твоме и Богу нашем, да спасе Тобом душе наше.

Сѣенникъ:

Гѣко твоє ѣсть црѣтво и сила и слава, оца и сѣна и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ.

Чтецъ: Аминь. Гдн помилуй, бѣ.

И мѣтва молебная ко пресѣбѣи бѣе, павла монаха оубителн ѣвергетиды, сирѣчь, бѣгодѣтельницы:

Нескверная, неблазнаа, нечлѣннаа, прѣчѣтаа, чѣтаа дѣо, бѣонебѣсто влѣще, ѣже бѣа слова челоуѣкомъ прелѣвнымъ твоимъ рѣчѣвомъ соединѣшаа, и ѡрѣнѣшесѣа ѣстество рѣда нашегѡ немнымъ совокѣпльшаа: ѣже ненадежныхъ ѣдина надежда, и боримыхъ помоце, готовое застѣпленіе къ тебѣ прѣтекающихъ, и всѣхъ хрѣтіанъ прѣчѣжнѣе. не гнѣшѣа мене грѣшнагѡ, сквернагѡ, сквернымъ помыслѡ, и словесѡ, и дѣланьми всего себе непотрѣбна сотворѣша, и рѣзѣмомъ лѣности сластѣи житіа раба бѣвша: но гѣко члѣвѣколюбѣвагѡ бѣа мѣти, челоуѣколюбѣ оумносерднѣа ѡ мнѣ грѣшнѣмъ и блданѣмъ, и прѣимѣ мое, ѣже ѡ скверныхъ оустѣнъ прѣносимое тебѣ моленіе: и твоего сѣна, и нашего влѣкѣ и гдѣа, матернее твоє дерзновение оупотребляющн, молн, да ѡверзетъ и мнѣ члѣвѣколюбнма оутрѣбы своеа бѣгостн, и прѣзрѣвъ моа безчлѣснаа прѣгрѣшѣнїа, ѡбратитъ ма къ покаанїю, и своихъ заповѣдей дѣлатела некъдена ѣвѣтитъ ма. и прѣдѣтѣни мнѣ прѣсно, гѣко мѣтнѣлаа, и мнлосердаа, и бѣголюбѣлаа, въ настоащемъ оубѡ житїи тѣплаа прѣдѣтѣльннѣе и помѡщннѣе, сопрѡтѣвнхъ нашѣствїа ѡгоняющн, и ко спѣсѣнїю наставаляющн ма: и во врема нехѡда моего ѡклаанндо мою дѣшѣ соблюдяющн, и тѣмнма зраки лѣкавыхъ бѣсѡвъ далѣе ѡ неа ѡгоняющн: въ страшний же дѣнь сдѣа вѣчнма ма и збавляющн мѣкн, и незрѣеннма славы твоегѡ сѣна и бѣа нашегѡ наследннка ма показяющн. ѡже и да оубѣдѣ влѣще моа, прѣстѣа бѣе, твоимъ ходѣтайствомъ и застѣпленїемъ бѣгодѣтїю и члѣвѣколюбїемъ ѣдннороднагѡ сѣна твоегѡ, гдѣа и бѣа и спѣа нашегѡ ина хрѣта: ѣмѣже подобѣтъ всѣама слава, чѣсть и поклоненїе, со безначальнымъ ѣгѡ оцѣмъ, и прѣстѣимъ, и бѣгнмъ, и живѡтворѣющимъ ѣгѡ дхѡмъ, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Мѣтва иная ко гдѣ нашему ина хрѣтѣ, антїоха монаха пандѣкта:

И дѣждѣ намъ влѣко, на сонъ градѣшымъ покои тѣла и дѣшн, и сохранн насъ ѡ мрачнагѡ сѣна грѣхѡвнагѡ, и ѡ всѣакагѡ тѣмнагѡ и ноцнѣагѡ сладострастїа: оукротн стремлѣнїа страстѣи, оугасн разжжѣннма стрѣлы лѣкавагѡ, ѣже на ны льстнвнѡ двѣжннма: плѡтн нашеа востѣнїа оутолн, и всѣкое земное и вѣщѣственное наше мѣдрѡванїе оупн. и дѣрдн намъ бѣже, бѡдръ оумъ, цѣломѣдръ помыслъ, сѣрдце трѣзвѣшесѣа, сонъ легѡкъ и всѣакагѡ сѣтаннѣа мечтѣнїа и змѣненъ. востѣвн же насъ во врема мѣтвы оутверждѣны въ заповѣдехъ твоихъ, и пѣмѣть сдѣбъ твоихъ въ себѣ тѣрдѣ и мѣщѣа: вѣснощное славослѡвїе намъ дѣрдн, во ѣже пѣтн и бѣгословнчн и славнчн прѣчѣтноѣ и великолѣпоѣ и ма твоеѡ, оца и сѣна и сѣаго дха, нынѣ и прѣсно и во вѣки вѣкѡвъ, аминь.

Прелѣвная прѣснодѣо, мѣти хрѣта бѣа, прѣнесн нашѣ мѣтвѣ сѣнѣ твоемѣ, и бѣѣ нашемѣ, да спѣсетъ тобою дѣшн нашаа.

Молитва Светог Јоаникија:

Надање је моје Отац, прибежиште моје Син, заштита је мој Дух Свети, Тројице Света, слава Теби. Сву наду своју на Тебе полажем, Мати Божија, сачувај ме под заштитом Твојим.

Слава Оцу и Сину и Светоме Духу сада и увек и у векове векова. Амин.

Господе, помилуј. (3 пута.) Благослови.

И одмах свештеник узглашава: Мир свима. Главе своје Господу приклоните, **док ми клечимо на земљи, говори:**

Владико Многомилостиви, Господе Исусе Христе, Боже наш, молитвама Свепречисте Владичице наше Богородице и Приснодјеве Марије, силом Часног и Животворног Крста, заступништвом часних, славних Небеских Сила Бестелесних, часнога славнога Пророка, Претече и Крститеља Јована, Светих славних и свехвалних Апо-стола, Светих славних и добропобедних Мученика (и Новомученика), Преподобних и Богоносних Отаца наших, Светих и праведних Богородитеља Јоакима и Ане, и свих Светих Твојих: благопријатну прими молитву нашу, даруј нам опроштај сагрешења наших, закрили нас окриљем крила Твојих, одагнај од нас сваког непријатеља и противника, умири живот наш, Господе, и помилуј нас и свет Твој, и спаси душе наше, као Благ и Човекољубив. Амин.

Тада чинећи Предстојатељ поклон до земље, говори братији:

Благословите, оци свети, и опростите мени грешноме.

И братија: Бог да ти опрости, оче свети.

Свештеник говори: Помолимо се за мир свега света.

А ми: Господе, помилуј /често/.

За благоверни и христољубиви православни род хришћански. За све благочестиве и православне хришћане. За Преосвећеног Архиепископа (или: **Митрополита, или: Архијереја**) нашег /име/. За оца нашег игумана /име/ и сву у Христу браћу нашу. За одсутне оце и браћу нашу. За оне који нас мрзе и оне који нас воле. За оне који нам чине милост и који нам помажу. За оне који нам служе и оне који нам служише. За оне који нама недостојнима заповедише да се молимо за њих. За избављење заробљеника (и затвореника). За оне који по мору плове и по ваздуху лете. За оне који болесни леже. (За **рањенике, сирочад, избеглице, прогнанике и све страдалнике**.) Помолимо се и за изобиље плодова земаљских. И за сваку душу хришћана православних. Помени као блажене благочестиве царева, православне Архијереје, и ктиторе свете обитељи ове (и **светих Божјих цркава и манастира**), родитеље, учитеље и добротворе наше, и све раније преминуле оце и браћу нашу, који овде почивају и свуда православне.

Предстојатељ: Рецимо и за себе саме.

Чтец: Господе, помилуј. (3 пута.)

И потом Предстојатељ говори:

Молитвама Светих Отаца наших, Господе Исусе Христе, Боже наш, помилуј нас. Амин.

И почиње Братија од деснога и левога хора по реду, један по један, чинити поклон, и тражити и добијати опроштај од Предстојатеља, слично говорећи: /опроштај бива док се говори горња Јектенија/:

Благослови, оче свети, и опрости ми грешном.

И остало. Предстојатељ стоји наред цркве, док се све не заврши.

БИБЛИОГРАФИЈА

ПОСНИ ТРИОД—Света велика седмица—Страсна
превео са грчког Епископ др Артемије
Грачаница 2008.

ИЗДАВАЧ:

ЕПАРХИЈА РАШКО-ПРИЗРЕНСКА
И КОСОВСКО-МЕТОХИЈСКА
МАНАСТИР ГРАЧАНИЦА
38205 КОСОВСКА ГРАЧАНИЦА
www.eparhija-prizren.com
info@eparhija-prizren.com

СЛУЖЕБНИК

Издање Архијерејског Синода
Српске Православне Цркве
Београд, 2015 год.

СТІАД Њ ВЕЛІКАА СЕДМІЦА.

<http://azbyka.ru/bogoslužhenie/index.shtml>

Ч А С О С Л О В

СЛУЖБЕ ПО ПОРЕТКУ СВЕТИХ ЈЕРУСАЛИМСКИХ МАНАСТИРА
И ЦЕЛЕ САБОРНО-КАТОЛИЧАНСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ ХРИСТОВЕ
Српско Издање Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве
Превео са грчког и словенског језика умировљени
Епископ захумско-херцеговачки А т а н а с и ј е (Јевтић)

Богослужбене текстове Библиотека святоотеческой литературы Часослов
<http://orthlib.canto.ru/chasoslov/>

Стари Завет – Нови Завет: <http://www.rastko.rs>

Псалми Давидови, превод Ђура Даничић: <http://www.rastko.rs>

А4 Формат
Microsoft Publisher 2013
HP Officejet Pro 8600

